

การต้านทานซัลเฟตของมอร์ตาร์ที่ใช้ถ่านหิน ตะกรันเตาถ่านหินเหล็กบดและอีด
ซิลิกาฟูม ผงหินปูน และถ่านก๊อกเตา

SULFATE RESISTANCE OF MORTAR USING FLY ASH, GROUND
GRANULATED BLAST-FURNACE SLAG, SILICA FUME,
LIMESTONE POWDER AND BOTTOM ASH

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิศวกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา
คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชั้นนำ
ปีการศึกษา 2557
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชั้นนำ

การต้านทานชัลเฟตของมอร์ต้าร์ที่ใช้เจ้าloy
ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียด ชิลิกาฟูม ผงหินปูน และเจ้ากันเตา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโยธา

คณะวิศวกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ปีการศึกษา 2557

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การต้านทานชัลเฟตของมอร์ต้าร์ที่ใช้ถ้าโลย ตะกรันเตาถุงเหล็ก
บดละเอียด ซิลิกาฟูม ผงหินปูน และถ้ากันเตา

Sulfate Resistance of Mortar using Fly Ash, Limestone Powder, Ground Granulated Blast-Furnace Slag, Silica Fume and Bottom Ash

ชื่อ – นามสกุล

นายอภิชา หนูพันธ์

สาขาวิชา

วิศวกรรมโยธา

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิติศานต์ กรรัมมาตร, ปร.ด.

ปีการศึกษา

2557

คณะกรรมการสอนวิทยานิพนธ์

ประชานกรรมการ

(อาจารย์จตพล ตั้งปภาณิ, ปร.ด.)

กรรมาธิการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวีชัย สำราญวนิช, ปร.ด.)

กรรมการ

(อาจารย์บุญชัย พงษ์ไผ่, ปร.ด.)

กรรมการ

(ដីច្បាយកាសត្រាគារយិបិតិកាល់ ក្រោមាថរ, ប្រ.គ.)

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชั้นบูรี อนุมัติวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต

..ก่อนดีคณะวิศวกรรมศาสตร์

(ជំខាន់គិតថ្លែងសាស្ត្រាជារមិគ្យរ អំពុង, Ph.D.)

วันที่ 10 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2558

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การด้านท่านชั้ลเฟตของมอร์ต้าร์ที่ใช้ถ้าโลย ตะกรันเตาถุงเหล็ก บดละเอียด ซิลิกาฟูม ผงหินปูน และถ้ากันเตา
ชื่อ - นามสกุล	นายอภิชา หนูพันธ์
สาขาวิชา	วิศวกรรมโยธา
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิติศานต์ กรรมาตร, Ph.D.
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการด้านท่านชั้ลเฟตของมอร์ต้าร์ที่ใช้ถ้าโลย ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียด (GGBS) ซิลิกาฟูม ผงหินปูน และถ้ากันเตา ซึ่งเป็นวัสดุภาคอุตสาหกรรม นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในงานอุตสาหกรรมคอนกรีต

สำหรับการศึกษาการด้านท่านชั้ลเฟตของมอร์ต้าร์ในครั้งนี้ เป็นการศึกษาการขยายตัวและการสูญเสียน้ำหนักในสารละลายชั้ลเฟต ของมอร์ต้าร์ที่ผสมถ้าโลย GGBS ซิลิกาฟูม และผงหินปูน เพื่อเปรียบเทียบกับมอร์ต้าร์ปูนซิเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 (OPC) ล้วน และมอร์ต้าร์แทนที่ถ้ากันเตาในทรายเพื่อเปรียบเทียบกับมอร์ต้าร์ที่ใช้ทรายล้วน

ผลการศึกษาพบว่า การขยายตัวในสารละลายชั้ลเฟตของมอร์ต้าร์ผสมถ้าโลย GGBS ซิลิกาฟูม และผงหินปูน มีค่าน้อยกว่าของมอร์ต้าร์ OPC ล้วน โดยมีค่าใกล้เคียงหรือน้อยกว่าของมอร์ต้าร์ปูนซิเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ล้วน ยกเว้นการขยายตัวในสารละลายชั้ลเฟตของมอร์ต้าร์ที่ผสมถ้าโลย (ที่มี CaO สูง) และผสม GGBS ทั้งที่ผสม 2 และ 3 วัสดุประสานในปริมาณที่น้อย และการขยายตัวในสารละลายชั้ลเฟตของมอร์ต้าร์ผสมผงหินปูน 2 วัสดุประสาน จะให้ค่าที่มากกว่าหรือใกล้เคียงกับของมอร์ต้าร์ OPC ล้วน ส่วนการขยายตัวในสารละลายโซเดียมชัลเฟตของมอร์ต้าร์ (ทั้งที่ใช้ OPC ล้วน และผสมถ้าโลย GGBS ซิลิกาฟูม และผงหินปูน) ที่ใช้ถ้ากันเตาแทนที่ในทรายจะมีค่าน้อยกว่าของมอร์ต้าร์ เมื่อใช้ทรายล้วน ยกเว้นมอร์ต้าร์ที่ผสม GGBS ในปริมาณมากที่ใช้ถ้ากันเตาแทนที่ในทราย จะให้ค่าการขยายตัวในสารละลายชั้ลเฟตมากกว่าของมอร์ต้าร์ที่ใช้ทรายล้วน นอกจากนี้การสูญเสียน้ำหนักในสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟตของมอร์ต้าร์ที่ผสมถ้าโลย GGBS และซิลิกาฟูม มีค่ามากกว่าของมอร์ต้าร์ OPC ล้วน ในขณะที่การสูญเสียน้ำหนักในสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟตของมอร์ต้าร์ที่ผสมผงหินปูนทั้ง 2 และ 3 วัสดุประสานมีแนวโน้มน้อยกว่าของมอร์ต้าร์ OPC ล้วน สุดท้ายพบว่าการสูญเสียน้ำหนักในสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟตของมอร์ต้าร์ที่ใช้ถ้ากันเตาแทนที่ในทราย มีค่ามากกว่าของมอร์ต้าร์ที่ใช้ทรายล้วน

คำสำคัญ: มอร์ต้าร์ โซเดียมชัลเฟต แมกนีเซียมชัลเฟต วัสดุภาคอุตสาหกรรม

Thesis Title	Sulfate Resistance of Mortar Using Fly Ash, Limestone Powder, Ground Granulated Blast-Furnace Slag, Silica Fume and Bottom Ash
Name - Surname	Mr.Apicha Nhoophan
Program	Civil Engineering
Thesis Advisor	Assistant Professor Pitisan Krammart, Ph.D.
Academic Year	2014

ABSTRACT

This thesis aims to study the effect of binder types on sulfate resistance of mortar using fly ash, ground granulated blast-furnace slag (GGBS), silica fume, limestone powder and bottom ash, which are industrial wastes. The results will utilize these industrial wastes in the concrete industry.

In this study, the study sulfate resistance of mortar immersed in sulfate solutions was studied. The expansion and weight loss of mortars using fly ash, GGBS, silica fume, limestone powder and bottom ash were studied and compared with ordinary Portland cement (OPC) mortar. While, mortar using bottom ash replacement in sand were compared with mortar without bottom ash.

The results show that the expansion in sulfate solution of mortar using fly ash, GGBS, silica fume and limestone powder was less than OPC mortar, however was similar or slightly lower than Type 5 Portland cement mortar. Except the expansion in sulfate solution of mortar using low quantity of high CaO fly ash, low quantity of GGBS (both 2 and 3 binders) and using 2 binders of limestone powder was more than or similarly OPC mortar. Furthermore, the expansion in sulfate solution of mortar (including OPC mortar and mortar using GGBS, silica fume and limestone powder) using bottom ash replacement in sand was lesser than that of mortar without bottom as. Except mortar using high quantity of GGBS, the expansion of mortar without bottom ash. Except mortar using high quantity of GGBS, the expansion of mortar using bottom ash replacement in sand was higher than that of mortar without bottom ash. Moreover, the weight loss in magnesium sulfate solution of mortar using fly ash, GGBS and silica fume was greater than that of OPC mortar. While the weight loss in magnesium sulfate solution of mortar using limestone powder, both of 2 and 3 binders, was tend to be less than the OPC mortar. Finally, mortar using the bottom ash replacement in sand had higher weight loss in magnesium sulfate solution than mortar without bottom ash.

Keywords: fly Ash, sodium sulfate, magnesium sulfate, industrial wastes

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นงานวิจัยในระดับปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
วิศวกรรมโยธา แขนงวิศวกรรมโครงสร้าง คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ธัญบุรี วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาและความอนุเคราะห์ของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร. ปิติศานต์ กระมาตร อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้เสียสละเวลาให้กำปรึกษา คำแนะนำ และให้
ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนสำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ดร. จตุพล ตั้งภาคิต ประธานกรรมการ ดร. บุญชัย ผึ้งไผ่ ผู้ทรงคุณวุฒิ
และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทวีชัย สำราญวนิช กรรมการ ที่ได้ให้ความกรุณาในการแก้ไขข้อบกพร่อง
ต่าง ๆ ของงานวิจัย รวมทั้งเสียสละเวลาในการเป็นกรรมการสอบในครั้งนี้ และขอขอบคุณ ภาควิชา
วิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ให้ความอนุเคราะห์
ใช้เครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณและมอบความดีทั้งหมดนี้ให้แก่ คุณพ่อ คุณแม่ พี่น้อง และเพื่อน และ
คณาจารย์ที่ให้การสนับสนุนและประśิทชีประสาทวิชาความรู้ให้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่สนใจ

อภิชา หนูพันธ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
สารบัญรูป.....	(9)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การศึกษา.....	3
1.3 ขอบเขตของการศึกษา.....	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	7
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานการศึกษา.....	29
3.1 วัสดุและเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษา.....	29
3.2 รายละเอียดวิธีการศึกษา.....	35
3.3 การเตรียมสารละลายชัลเฟต.....	38
3.4 สัดส่วนผสมที่ใช้ในการศึกษา.....	38
บทที่ 4 ผลการศึกษาและวิเคราะห์.....	44
4.1 การขยายตัว.....	44
4.2 การสูญเสียน้ำหนัก.....	100
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	112
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	112
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	112

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม.....	114
ภาคผนวก.....	117
ภาคผนวก ก การขยายตัวในสารละลายชั้ลเฟตของตัวอย่างมอร์ตาร์.....	118
ภาคผนวก ข การสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างมอร์ตาร์.....	127
ภาคผนวก ค ผลงานดีพิมพ์เผยแพร่.....	132
ประวัติผู้จัดทำปริญญาและนิพนธ์.....	147

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 ข้อกำหนดทางเคมีของถ้าโลยตามมาตรฐาน ASTM C 618.....	11
ตารางที่ 2.2 ข้อกำหนดทางเคมีของถ้าโลยตามมาตรฐาน มอก.2535-2545.....	11
ตารางที่ 2.3 องค์ประกอบทางเคมีของถ้าโลยจากแหล่งต่างๆ.....	12
ตารางที่ 2.4 องค์ประกอบทางเคมีของตะกรันเตาดุงเหล็ก	14
ตารางที่ 2.5 คุณสมบัติทางกายภาพของหินปูนประเทตโคโลมิติก (Dolomitic) และโคโลไมท์ (Dolomite).....	17
ตารางที่ 2.6 ข้อแนะนำสำหรับคอนกรีตน้ำหนักปกติในสภาวะแวดล้อมชัลเฟต.....	23
ตารางที่ 3.1 ค่าความจำต้องเพาะและองค์ประกอบทางเคมีของวัสดุประสานที่ใช้ในการศึกษา.....	30
ตารางที่ 3.2 องค์ประกอบทางเคมีของถ้ากันเตา (ร้อยละ โดยน้ำหนัก).....	31
ตารางที่ 3.3 ความต้องจำเพาะของถ้ากันเตาและความสามารถในการกักเก็บน้ำของถ้ากันเตา.....	31
ตารางที่ 3.4 สัดส่วนผสมของมอร์ตาร์โดยน้ำหนัก (กรัม) ที่ใช้ในการศึกษา.....	40
ตารางที่ 3.5 สัดส่วนผสมของวัสดุประสานโดยน้ำหนัก (กรัม) และถ้ากันเตาแทนที่ในมวลรวมละอียด (โดยปริมาตร) ที่ใช้ในการศึกษา โดยใช้อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน (w/b) เท่ากับ 0.55 โดยน้ำหนัก.....	42

สารบัญรูป

	หน้า
รูปที่ 2.1 องค์ประกอบทางเคมีของถ้ากันเตางานวิจัยของ Chindaprasirt และคณะ...	19
รูปที่ 2.2 องค์ประกอบทางเคมีของถ้ากันเตางานวิจัยของ Watcharapong และคณะ..	19
รูปที่ 2.3 องค์ประกอบทางเคมีของถ้ากันเตางานวิจัยของ Sata และคณะ	20
รูปที่ 3.1 ภาพขยายกำลังสูงของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 เถ้าโดย ตะกรันเตาถุงเหล็ก ผงหินปูน และซิลิกาฟูม.....	32
รูปที่ 3.2 เครื่องทดสอบมอร์ต้าร์.....	33
รูปที่ 3.3 แบบหล่อชิ้นตัวอย่างมอร์ต้าร์ถุงขนาด $5 \times 5 \times 5$ ซม.	34
รูปที่ 3.4 แบบหล่อชิ้นตัวอย่างมอร์ต้าร์แท่งบาร์ขนาด $2.5 \times 2.5 \times 28.5$ ซม.	34
รูปที่ 3.5 เครื่องวัดความยาว (Length Comparator).....	34
รูปที่ 3.6 เครื่องชั่งดิจิตอล ความละเอียด 0.01 กรัม.....	35
รูปที่ 3.7 ถังสำหรับแข็งตัวอย่างขนาด.....	35
รูปที่ 3.8 ชิ้นตัวอย่างขนาด $2.5 \times 2.5 \times 28.5$ ซม.	36
รูปที่ 3.9 การวัดค่าการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์ด้วยเครื่องวัดความยาว (Length Comparator).....	37
รูปที่ 3.10 ตัวอย่างมอร์ต้าร์ขนาด $5 \times 5 \times 5$ ซม.	38
รูปที่ 4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายโซเดียม ซัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ต้าร์ผสม ถ้ากอน.....	47
รูปที่ 4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายโซเดียม ซัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ต้าร์ผสม ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียด.....	48
รูปที่ 4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายโซเดียม ซัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ต้าร์ผสม ซิลิกาฟูม.....	49

สารบัญรูป (ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายน้ำยาโซเดียมชัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ต้าร์ผสมผงหินปูน.....	50
รูปที่ 4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายน้ำยาโซเดียมชัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ต้าร์ผสมเก้าออย FA ร่วมกับผงหินปูน.....	51
รูปที่ 4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายน้ำยาโซเดียมชัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ต้าร์ผสมเก้าออย FB, FC และ FD ร่วมกับผงหินปูน.....	53
รูปที่ 4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายน้ำยาโซเดียมชัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ต้าร์ผสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดร่วมกับผงหินปูน.....	54
รูปที่ 4.8 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายน้ำยาโซเดียมชัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วน และมอร์ต้าร์ผสมซิลิกาฟูมร่วมกับ ผงหินปูน.....	55
รูปที่ 4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายน้ำยาแมกนีเซียมชัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ต้าร์ผสมเก้าออย.....	58
รูปที่ 4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายน้ำยาแมกนีเซียมชัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ต้าร์ผสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียด.....	59
รูปที่ 4.11 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายน้ำยาแมกนีเซียมชัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วน และมอร์ต้าร์ผสมซิลิกาฟูม.....	60

สารบัญรูป (ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายแมกนีเซียมชั้ลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ต้าร์ผสมผงหินปูน.....	61
รูปที่ 4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายแมกนีเซียมชั้ลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ต้าร์ผสมด้วยเก้าออย FA ร่วมกับผงหินปูน.....	62
รูปที่ 4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายแมกนีเซียมชั้ลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ต้าร์ผสมเก้าออย FB, FC และ FD ร่วมกับผงหินปูน.....	63
รูปที่ 4.15 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายแมกนีเซียมชั้ลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ต้าร์ผสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดร่วมกับผงหินปูน.....	64
รูปที่ 4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายแมกนีเซียมชั้ลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ต้าร์ผสมซิลิกาฟูมร่วมกับผงหินปูน.....	64
รูปที่ 4.17 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายโซเดียมชั้ลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ผสมเก้าออย.....	66
รูปที่ 4.18 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายแมกนีเซียมชั้ลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ผสมเก้าออย.....	67
รูปที่ 4.19 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายชั้ลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน.....	68
รูปที่ 4.20 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายชั้ลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ผสมเก้าออยและมอร์ต้าร์ผสมเก้าออยร่วมกับผงหินปูน.....	71

สารบัญรูป (ต่อ)

หน้า

รูปที่ 4.21	ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายชั้ลเฟตของตัวอย่างของมอร์ต้าร์ผสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดคละอี้ดและมอร์ต้าร์ผสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดคละอี้ดร่วมกับผงหินปูน.....	73
รูปที่ 4.22	ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายชั้ลเฟตของตัวอย่างของมอร์ต้าร์ผสมซิลิกาฟูมและมอร์ต้าร์ผสมซิลิกาฟูมร่วมกับผงหินปูน.....	74
รูปที่ 4.23	ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายชัลเฟตของตัวอย่างของมอร์ต้าร์ผสมผงหินปูน.....	75
รูปที่ 4.24	ภาพถ่ายตัวอย่างมอร์ต้าร์ที่วัดค่าการขยายตัวในสารละลายแมgnีเซียมชัลเฟตที่อายุ 61 สัปดาห์.....	77
รูปที่ 4.25	ภาพถ่ายตัวอย่างมอร์ต้าร์ที่วัดค่าการขยายตัวในสารละลายโซเดียมชัลเฟตที่อายุ 61 สัปดาห์.....	79
รูปที่ 4.26	ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายโซเดียมชัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน เมื่อใช้ทรายล้วนและมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 เมื่อใช้ถ้ากันเตาแทนที่ในมวลรวมละอี้ดร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร.....	82
รูปที่ 4.27	ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายโซเดียมชัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ผสมถ้าล้อยร้อยละ 40 เมื่อใช้ทรายล้วน และมอร์ต้าร์ผสมถ้าล้อยร้อยละ 40 เมื่อใช้ถ้ากันเตาแทนที่ในมวลรวมละอี้ดร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร.....	84
รูปที่ 4.28	ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายโซเดียมชัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ผสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดคละอี้ดร้อยละ 50 และมอร์ต้าร์ผสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดคละอี้ดร้อยละ 50 เมื่อใช้ถ้ากันเตาแทนที่ในมวลรวมละอี้ดร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร.....	86

สารบัญรูป (ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแพ้ในสารละลายโซเดียมชัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ผสมผงหินปูนร้อยละ 10 เมื่อใช้ทรัยล้วน และมอร์ต้าร์ผสมผงหินปูนร้อยละ 10 เมื่อใช้ถ้ากันเตาแทนที่ในมวลรวม ละเอียคร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร.....	88
รูปที่ 4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแพ้ในสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน เมื่อใช้ทรัยล้วนและมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 เมื่อใช้ถ้ากันเตาแทนที่ในมวลรวมละเอียคร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร.....	90
รูปที่ 4.31 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแพ้ในสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ผสมถ้าโลยร้อยละ 40 เมื่อใช้ทรัยล้วน และมอร์ต้าร์ผสมถ้าโลยร้อยละ 40 เมื่อใช้ถ้ากันเตาแทนที่ในมวลรวมละเอียดร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร.....	92
รูปที่ 4.32 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแพ้ในสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ผสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดร้อยละ 50 เมื่อใช้ทรัยล้วนและมอร์ต้าร์ผสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดร้อยละ 50 เมื่อใช้ถ้ากันเตาแทนที่ในมวลรวมละเอียดร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร.....	94
รูปที่ 4.33 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแพ้ในสารละลายโซเดียมชัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยผงหินปูนร้อยละ 10 และมอร์ต้าร์ใช้ถ้ากันเตาแทนที่ในมวลรวมละเอียดร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร.....	96
รูปที่ 4.34 ภาพถ่ายตัวอย่างมอร์ต้าร์ที่วัดค่าการขยายตัวในสารละลายโซเดียมชัลเฟต.....	98
รูปที่ 4.35 ภาพถ่ายตัวอย่างมอร์ต้าร์ที่วัดค่าการขยายตัวในสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟต.....	100
รูปที่ 4.36 การสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างมอร์ต้าร์ที่แพ้ในสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟตที่อายุ 61 สัปดาห์.....	102

สารบัญรูป (ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 4.37 การสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างมอร์ตาร์ผสมถ้าloyที่แข็งในสารละลาย แมกนีเซียมชัลเฟตที่อายุ 61 สัปดาห์.....	103
รูปที่ 4.38 ภาพถ่ายตัวอย่างมอร์ตาร์ที่ในสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟตที่อายุ 61 สัปดาห์	105
รูปที่ 4.39 การสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างมอร์ตาร์เมื่อใช้ทรัพยากร่วนและเมื่อใช้ถ่านเตา แกนที่ในทรายที่แข็งในสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟตอายุ 50 สัปดาห์.....	107
รูปที่ 4.40 ภาพถ่ายตัวอย่างมอร์ตาร์ในสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟตที่อายุ 50 สัปดาห์....	109

บทที่ 1

บทนำ

สำหรับบทนำเป็นการกล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปูนซุห วัตถุประสงค์ของ การศึกษา ขอบเขตการศึกษา และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปูนซุห

เนื่องจากปูนซุห สภาฯ โลกร้อนและกระแสการอนุรักษ์พลังงานรวมถึงสภาวะการเปลี่ยนทางด้านเศรษฐกิจปัจจุบัน ทำให้มีการนำวัสดุทดแทนปูนซีเมนต์มาใช้ในอุตสาหกรรมคอนกรีตเพิ่มมากขึ้น เป็นที่ทราบกันดีว่าในการผลิตปูนซีเมนต์ด้วยเทคโนโลยีที่มีอยู่ในปัจจุบันก่อให้เกิดก้าวกระบอนได้ออกไซด์ในปริมาณมาก หากพิจารณาประโยชน์จากการใช้วัสดุทดแทนปูนซีเมนต์โดยเฉพาะกรณีวัสดุเหลือใช้จากอุตสาหกรรมต่างๆ ย่อมส่งผลโดยตรงต่อการลดลงของปริมาณก้าวกระบอนได้ออกไซด์ที่เกิดขึ้นจากอุตสาหกรรมการผลิตปูนซีเมนต์ [1] นอกจากนี้ยังสามารถลดต้นทุนในการผลิตและพัฒนาคุณสมบัติบางประการของคอนกรีตให้ดีขึ้น รวมทั้งสามารถแก้ปัญหาการจำกัดของเสียงและช่วยประหยัดพลังงาน โดยรวมของประเทศ อาทิเช่น พลังงานที่ใช้ในการเผาตู้ดินเพื่อผลิตปูนซีเมนต์ พลังงานที่ใช้สำหรับการผลิตปูนซีเมนต์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังสามารถยึดระยะเวลาในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ได้ยาวนานยิ่งขึ้นอีกด้วย

โครงสร้างคอนกรีตโดยทั่วไปที่ต้องสัมผัสกับสภาพแวดล้อมที่มีสารซัลเฟต (SO_4^{2-}) ที่อยู่ในรูปของสารละลายน้ำสามารถทำอันตรายต่อซีเมนต์เพสต์ในคอนกรีตได้ ซึ่งจะพบได้ในดินหรือน้ำใต้ดิน น้ำเสียจากบ้านเรือน โรงงานอุตสาหกรรม หรือจากโรงงานผลิตสารเคมีบางประเภท และในน้ำทะเลที่มีซัลเฟตเป็นองค์ประกอบ ตัวอย่างของซัลเฟตที่พบมากในธรรมชาติและเป็นอันตรายต่อกонกรีต เช่น โซเดียมซัลเฟต (Na_2SO_4) แมกนีเซียมซัลเฟต (MgSO_4) และแคลเซียมซัลเฟต (CaSO_4) เป็นต้น ความเสียหายจากซัลเฟตที่เกิดขึ้นกับคอนกรีตนั้น จะเกิดการผุกร่อน พองตัว และแตกร้าวอย่างรุนแรง ซึ่งขึ้นอยู่กับความเข้มข้นของซัลเฟตและความชื้น ในด้านการด้านทานซัลเฟต จากการสืบค้นผลงานวิจัย [2, 3, 4 และ 5] ซึ่งให้ผลในแนวทางเดียวกัน กล่าวคือการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยวัสดุปอซซิลลัน (Pozzolan

materials) เช่น เถ้า洛阳ของเถ้าถ่านหิน ซิลิกาฟูม และตะกรันเตาถุงเหล็ก เป็นต้น ในอัตราส่วนที่เท่ากัน สามารถด้านทานชั้ลเฟต์ได้ดี อย่างไรก็ตามปัจจัยบางอย่างก็ให้ผลในด้านลบได้เช่นกัน ด้วยอย่างเช่น คอนกรีตที่ใช้เถ้า洛阳แทนที่ในปูนซีเมนต์จะดีกว่าไม่มีการแทนที่เมื่อสัมผัสกับสารละลายโซเดียมชัลเฟต์ แต่ในสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟต์ กลับแย่กว่าเมื่อเทียบกับการไม่แทนที่ [2, 3, 5] เป็นต้น

ปัจจุบันประเทศไทยได้มีการพัฒนาเถ้า洛阳จากถ่านหิน (Fly ash) ซึ่งเป็นสารปอชโซลาน มาใช้ในงานคอนกรีตซึ่งเป็นผลผลิตที่เหลือจากการผลิตกระแสไฟฟ้า โดยมาใช้ในรูปแบบของการแทนที่ปูนซีเมนต์บางส่วน การนำเถ้า洛阳มาใช้ในงานคอนกรีต ทำให้ความสามารถในการดักจับอนุภาคหกหนึบของคอนกรีต ลดความสามารถในการซึมผ่าน อัตราการแพร่กระจายของความชื้นและสารละลายเข้าไปในเนื้อของคอนกรีตมากขึ้น ลดการกัดกร่อนของชัลเฟต์ เพิ่มความทนทานและกำลังอัดประดับในระยะยาว ในขณะที่ผงหินปูน (Limestone Powder) เป็นผลผลิตจากการย่อยหินเพื่อใช้ในการผลิตปูนซีเมนต์ และอุดสาหกรรมในการผลิตคอนกรีตผสมเสร็จ จากงานวิจัยที่ผ่านมา [6] พบว่า มอร์ตาร์ผสมผงหินปูนมีกำลังอัดสูงกว่ามอร์ตาร์ผสมสารปอชโซลานหลายชนิด ดังนั้นจึงน่าจะศึกษาค้นคว้าโดยนำเสนอข้อดีของผงหินปูนกับเถ้า洛阳ซึ่งเป็นวัสดุปอชโซลานมาหากายสักส่วนที่เหมาะสมต่อการด้านทานชัลเฟต์และในขณะที่ซิลิกาฟูม (Silica fume) หรือไมโครซิลิกา (Microsilica) เป็นวัสดุผสมเพิ่มชนิดหนึ่ง ซึ่งเป็นผลผลิตได้ของโรงงานผลิตซิลิกอนเมททัลและเฟอร์โรซิลิกอนอัลลอยด์เป็นกระบวนการรีดกัชนาจากควอตซ์ (quartz) ที่บริสุทธิ์ไปเป็นซิลิกอนสามารถทำปฏิกิริยาปอชโซลานได้อย่างรวดเร็วส่วนผสมคอนกรีตต้องการปริมาณน้ำเพิ่มขึ้น เพื่อให้ได้ความข้นเหลวเท่าเดิมเนื่องจากขนาดอนุภาคที่เล็กมากของซิลิกาฟูมอีกทั้งยังมีส่วนประกอบของแคลเซียมออกไซด์ (calcium oxide) ในปริมาณที่น้อยกว่าวัสดุประสานอื่นๆ จึงสามารถด้านทานการกัดกร่อนของชัลเฟต์ได้และอย่างไรก็ตามในส่วนของตะกรันเตาถุงเหล็ก (Blast-furnace slag) เป็นผลผลิตเหลือจากการกระบวนการถุงเหล็ก ซึ่งเป็นสารปอชโซลานชนิดหนึ่ง รวมทั้งเถ้าถ่านเตา (Bottom ash) ก็เป็นผลผลิตที่เหลือจากการผลิตกระแสไฟฟ้า กันน่าจะเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งในการนำมาใช้เป็นส่วนผสมของคอนกรีตเพื่อด้านทานลึกล้ำของชัลเฟต์ เพื่อที่จะหาแนวทางในการป้องกันการเสื่อมสภาพของโครงสร้างคอนกรีตให้มีอายุการใช้งานที่ยาวนานขึ้น และเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การพัฒนาด้านคอนกรีตต่อไป

ดังนั้นการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จึงเป็นการศึกษาความด้านทานชัลเฟตของมอร์ตาร์โดยมุ่งเน้นไปที่ส่วนผสมที่ใช้วัสดุจากอุดสาหกรรม ซึ่งในที่นี้ได้แก่ เถ้า洛阳 ตะกรันเตาถุงเหล็ก ซิลิกาฟูม และผงหินปูน มาแทนที่บางส่วนในปูนซีเมนต์ และเถ้าถ่านเตาที่แทนที่บางส่วนในทราก โดยอาจแทนที่วัสดุ

กากอุตสาหกรรมชนิดเดียว หรือเป็นการแทนที่ร่วมทั้งสองหรือสามชนิดของวัสดุหากดังกล่าว กล่าวคือ จะศึกษาถึงความด้านท่านชัลเพตของมอร์ต้าร์ที่ใช้ปูนซีเมนต์ล้วนเป็นวัสดุปราบسان มอร์ต้าร์ที่ใช้ผงทินปูน ใช้ซิลิกาฟูม ใช้ถ้าโลย ใช้ตะกรันเตาถลุงเหล็กบดละเอียด หรือใช้ผงทินปูนร่วมกับถ้าโลย หรือ ผงทินปูนร่วมกับตะกรันเตาถลุงเหล็ก หรือผงทินปูนแทนที่ร่วมกับซิลิกาฟูม แทนที่บางส่วนของวัสดุ ปราบسان และมอร์ต้าร์ที่ใช้ถ้ากันเตาแทนที่บางส่วนของทรายโดยทำหน้าที่เป็นวัสดุบ่มภายในมอร์ต้าร์ เพื่อหาสัดส่วนที่เหมาะสมของ มอร์ต้าร์ที่ใช้วัสดุกากอุตสาหกรรมดังกล่าวกับโครงสร้างคอนกรีตที่ สัมผัสกับสิ่งแวดล้อมชัลเพต และที่น่าจะเป็นประโยชน์สำคัญอีกอย่าง คือเป็นการนำวัสดุกาก อุตสาหกรรม อย่างผงทินปูนจากการย่อยหิน หรือจากการการเผาถ่านหินเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าทั้งถ้าโลย และถ้ากันเตา หรือตะกรันเตาถลุงเหล็กจากการกระบวนการถลุงเหล็กมาใช้ให้เกิดประโยชน์ซึ่งเป็นการลด ภาระในการกำจัดทึ่งและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับวัสดุเหลือทึ่งดังกล่าว และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการลด ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

1.2 วัตถุประสงค์การศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาถึงการขยายตัวและการสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างมอร์ต้าร์ที่ใช้ถ้าโลย ตะกรันเตาถลุงเหล็กบดละเอียด ซิลิกาฟูม ผงทินปูน และถ้ากันเตาในสารละลายชัลเพต

1.2.2 เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของชนิดและปริมาณการแทนที่ของวัสดุปราบسانต่อความ ด้านท่านชัลเพต ของมอร์ต้าร์ที่ใช้ถ้าโลย ตะกรันเตาถลุงเหล็กบดละเอียด ซิลิกาฟูม และผงทินปูน

1.2.3 เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของการแทนที่ของถ้ากันเตาในทรายต่อความด้านท่าน ชัลเพตของมอร์ต้าร์ที่ใช้ถ้าโลย ตะกรันเตาถลุงเหล็กบดละเอียด และผงทินปูน

1.2.4 เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของชนิดของสารละลายชัลเพตต่อความด้านท่านชัลเพตของ มอร์ต้าร์ที่ใช้ถ้าโลย ตะกรันเตาถลุงเหล็กบดละเอียดซิลิกาฟูม ผงทินปูน และถ้ากันเตา

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1.3.1 สำหรับการวิจัยเพื่อศึกษาถึงความด้านท่านชัลเพตของมอร์ต้าร์ที่ใช้ถ้าโลย ตะกรันเตา ถลุงเหล็กบดละเอียด ซิลิกาฟูม ผงทินปูน และถ้ากันเตาในครั้งนี้นั้น ตัวอย่างมอร์ต้าร์ที่ใช้วัสดุปราบسان ดังนี้ยกเว้นในกรณีของถ้ากันเตาที่ใช้แทนที่ในทราย

- 1) ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 และประเภทที่ 5
- 2) แทนที่ถ้าลอย ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1
- 3) แทนที่ต่ำกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1
- 4) แทนที่ซิลิกาฟูนในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1
- 5) แทนที่ผงหินปูนในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1
- 6) แทนที่ผงหินปูนร่วมกับถ้าลอยในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1
- 7) แทนที่ผงหินปูนร่วมกับต่ำกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1

- 8) แทนที่ผงหินปูนร่วมกับซิลิกาฟูนในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1

1.3.2 สำหรับการวิจัยเพื่อศึกษาการต้านทานชั้ลเฟตของมอร์ต้าร์เมื่อใช้ถ้ากันเตาแทนที่ในมวลรวมละเอียดในครั้งนี้นั้น ตัวอย่างมอร์ต้าร์ที่ใช้ประเมินการต้านทานชัลเฟตจะใช้วัสดุประสานดังนี้

- 1) ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน
- 2) แทนที่ถ้าลอยในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1
- 3) แทนที่ต่ำกรันเตาถุงเหล็กในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1
- 4) แทนที่ผงหินปูนในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1
- 5) แทนที่ถ้ากันเตาในทรายของส่วนผสมมอร์ต้าร์

1.3.3 อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน (w/b) ของมอร์ต้าร์ใช้เท่ากับ 0.55 ตลอดการศึกษา

1.3.4 การประเมินความต้านทานชัลเฟตของตัวอย่างแท่งมอร์ต้าร์ที่แข็งในสารละลายชัลเฟต จะประเมินความต้านทานโดยวัดค่าการขยายตัว (Expansion) และการสูญเสียน้ำหนัก (Weight loss) ของตัวอย่างมอร์ต้าร์กล่าวคือ ในสารละลายโซเดียมชัลเฟต ใช้ประเมินความต้านทานชัลเฟตของมอร์ต้าร์ โดยวัดการขยายตัวของตัวอย่างแท่งมอร์ต้าร์ขนาด $2.5 \times 2.5 \times 28.5$ ซม. อย่างเดียว ขณะที่ในสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟต ใช้ประเมินความต้านทานชัลเฟตของมอร์ต้าร์ โดยวัดการขยายตัวของตัวอย่างแท่งมอร์ต้าร์ขนาด $2.5 \times 2.5 \times 28.5$ ซม. และวัดการสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างถูกบำบัดกับมอร์ต้าร์ขนาด $5 \times 5 \times 5$ ซม. ทั้งนี้เพราะกอล ไกการทำลายของสารละลายโซเดียมชัลเฟตกับกอล ไกการทำลายของสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟตมีขบวนการที่ไม่เหมือนกัน กล่าวคือ กอล ไกทำลายของสารละลายโซเดียมชัลเฟตจะเกิด Ettringite ทำให้เพิ่มการขยายตัว ซึ่งไม่เหมือนกับขบวนการทำลายมอร์ต้าร์ ของสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟตที่ทำให้เกิด MSH ซึ่งไม่มีคุณสมบัติในการยึดประสาน แต่ก็มีการขยายตัวเกิดขึ้นด้วย [7] ด้วยเหตุนี้

ในสารละลายโซเดียมซัลเฟตจึงวัดการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ตาร์อย่างเดียว ในขณะที่ในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟต มีการประเมินความด้านทานซัลเฟตทั้งวัดการขยายตัวและวัดการสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างไปพร้อมๆ กัน

1.3.5 ตามมาตรฐานของ ASTM C 1012 กำหนดให้ใช้ความเข้มข้นของสารละลายซัลเฟต (กรณิสารละลายโซเดียมซัลเฟต) เท่ากับร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก โดยเตรียมสารละลายไว้ล่วงหน้า 1 วันที่อุณหภูมิประมาณ 30 องศาเซลเซียส ก่อนที่ใช้ เช่นตัวอย่าง อัตราส่วนของปริมาตรสารละลายต่อปริมาตรตัวอย่างที่ เช่นประมาณ 4: 1

1.3.6 การวิเคราะห์การศึกษาวิจัยของการด้านทานซัลเฟตของตัวอย่างมอร์ตาร์ที่ใช้ถ้าลอย ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียด ชิลิกาฟูม ผงหินปูน และถ้ากันเตา ในครั้งนี้นี้จะพิจารณาการขยายตัว และการสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างมอร์ตาร์ที่ เช่นในสารละลายซัลเฟต จากผลกระบวนการ 1) ชนิดและปริมาณการแทนที่ของวัสดุประสานในตัวอย่างมอร์ตาร์ 2) ชนิดของถ้าลอยในสารละลายซัลเฟต และ 3) การแทนที่ถ้ากันเตาในทราย

1.3.7 สุดท้ายเป็นการเลือกสัดส่วนผสมของมอร์ตาร์ที่ใช้ถ้าลอย ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียด ชิลิกาฟูม ผงหินปูน และถ้ากันเตาที่มีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้กับโครงสร้างคอนกรีตที่สัมผัสถกับสิ่งแวดล้อมซัลเฟตต่อไป

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ได้ทราบถึงการขยายตัวและการสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างมอร์ตาร์ที่ใช้ถ้าลอย ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียด ชิลิกาฟูม ผงหินปูน และถ้ากันเตาในสารละลายซัลเฟต

1.4.2 ได้ทราบถึงผลกระทบของชนิดและปริมาณการแทนที่ของวัสดุประสานต่อความด้านทานซัลเฟต ของมอร์ตาร์ที่ใช้ถ้าลอย ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียด ชิลิกาฟูม ผงหินปูน และถ้ากันเตา

1.4.3 ได้ทราบถึงผลกระทบของการแทนที่ของถ้ากันเตาในทรายต่อความด้านทานซัลเฟตของมอร์ตาร์ที่ใช้ถ้าลอย ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียด และผงหินปูน

1.4.4 ได้ทราบถึงผลกระทบของชนิดของสารละลายซัลเฟตต่อความด้านทานซัลเฟต ของมอร์ตาร์ที่ใช้ถ้าลอย ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียด ชิลิกาฟูม ผงหินปูน และถ้ากันเตา

1.4.5 ได้ทราบถึงแนวทางในการเลือกส่วนผสมของมอร์ตาร์ที่ใช้ที่ใช้ถ้าลอย ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียด ชิลิกาฟูม ผงหินปูน และถ้ากันเตา เมื่อเพชิญกับสิ่งแวดล้อมซัลเฟต

1.4.6 สามารถนำเข้ากลยุทธ์การตลาดสู่ประเทศอังกฤษ ชิลี ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ ซึ่งเป็นวัสดุภาคอุตสาหกรรม มาทำให้เกิดประโยชน์เป็นการช่วยลดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

1.4.7 ได้บทความวิชาการที่สามารถพิมพ์เผยแพร่ในการประชุมระดับชาติ หรือในวารสาร ระดับชาติหรือนานาชาติ

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ก่อตัวถึงทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับวัสดุประสานที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ วัสดุปอชโซลาน เถ้าโลย ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียด ชิลิกาฟูม และ พงหินปูน โดยมีรายละเอียดในแต่ละส่วนดังนี้

2.1.1 ปฏิกิริยาระหว่างน้ำกับปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์

ปฏิกิริยาทางเคมีระหว่างปูนซีเมนต์กับน้ำเรียกว่าปฏิกิริยาไฮเดรชัน (hydration reaction) ทำให้เกิดความร้อน การก่อตัว และการแข็งตัวของเพสต์ ปฏิกิริยาไฮเดรชันขึ้นอยู่กับสารประกอบในปูนซีเมนต์ซึ่งจะทำปฏิกิริยาและมีอิทธิพลต่อกัน โดยปฏิกิริยาดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดคุณสมบัติของเพสต์ในสภาพพลาสติกและแข็งตัวแล้ว

2.1.1.1 ปฏิกิริยาไฮเดรชันของไตรแคลเซียมซิลิกेटเมื่อทำปฏิกิริยากับน้ำจะก่อให้เกิดแคลเซียมซิลิกेटไฮเดรต(calcium silicate hydrate, $3\text{CaO} \cdot 2\text{SiO}_2 \cdot 3\text{H}_2\text{O}$ หรือ CSH) และเกิดแคลเซียมไฮดรอกไซด์ (cassiumhydroxide : Ca(OH)_2 หรือ CH) ดังสมการที่ (2.1)

2.1.1.2 ปฏิกิริยาไฮเดรชันของไตรแคลเซียมซิลิกेटทำปฏิกิริยากับน้ำช้ากว่าไตรแคลเซียมซิลิกेट แต่จะได้ผลผลิตภัณฑ์จากปฏิกิริยาเหมือนกันคือ CSH และ CH ดังสมการที่ (2.2)

2.1.1.3 ปฏิกิริยาไฮเดรชันของไตรแคลเซียมอลูมิเนต ปฏิกิริยาระหว่างน้ำกับไตรแคลเซียมอลูมิเนตจะเกิดขึ้นอย่างทันทีทันใดและทำให้เพสต์ก่อตัวอย่างรวดเร็ว ดังสมการที่ (2.3)

เพื่อเป็นการหน่วงให้เกิดปฏิกิริยาข้างต้นให้ช้าลง ในกระบวนการผลิตปูนซีเมนต์จึงใส่ขิปซัมเข้าไปในระหว่างการบดเม็ดปูน (clinker) โดยขิปซัม(gypsum : $\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$) จะทำปฏิกิริยา กับแคลเซียมอลูมิเนต ก่อให้เกิดชั้นบางๆของแอ็ตริงไจท์(ettringite: $3\text{CaO} \cdot \text{Al}_2\text{O}_3 \cdot \text{Ca} \cdot \text{SO}_4 \cdot 31\text{H}_2\text{O}$) บนผิวของอนุภาค ไตรแคลเซียมอลูมิเนต ดังสมการที่ (2.4)

2.1.1.4 ปฏิกิริยาไสเดรชั้นของเตตราแคลเซียมอลูมิโนเฟอร์ไรท์ปฏิกิริยาไสเดรชั้น ของเตตราแคลเซียมอลูมิโนเฟอร์ไรท์มีลักษณะคล้ายกับปฏิกิริยาของ C_3A แต่เกิดช้ากว่า และมีความร้อนจากการทำปฏิกิริยาน้อยกว่า โดยการทำปฏิกิริยาจะเกิดขึ้นในช่วงต้น โดยจะทำปฏิกิริยากับขิปซัม ดังสมการที่ (2.5)

2.1.2 วัสดุปอชโซลาน

วัสดุปอชโซลาน (pozzolanic materials) คือวัสดุที่มีองค์ประกอบหลักเป็นซิลิกอนออกไซด์ (SiO_2) อลูมิเนียมออกไซด์ (Al_2O_3) และ/หรือเฟอร์ริโกออกไซด์ (Fe_2O_3) รวมกันเป็นปริมาณไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 โดยน้ำหนักของวัสดุนั้นๆ ถึงแม้ว่าปอชโซลานชนิดนี้มีความสามารถในการทำปฏิกิริยาทางเคมี แต่ในสัดส่วนผสมใดๆก็ตาม บางครั้งปอชโซลานบางส่วนไม่สามารถทำปฏิกิริยาทางเคมีได้เนื่องจากองค์ประกอบในการทำปฏิกิริยามีไม่เพียงพอต่อขั้นตอนการทำปฏิกิริยา ปอชโซลานิก

2.1.2.1 ชนิดของวัสดุปอชโซลาน

ปอชโซลานมีสองชนิด คือ ชนิดที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ (natural pozzolan) และปอชโซลานดัดแปลง (modify pozzolan) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ปอชโซลานที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ

ปอชโซลานที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ได้แก่ หินดินดาน (shales) เศษหินภูเขาไฟ (Tuff) เถ้าภูเขาไฟ (volcanic ash) หินภูมิไชท์ (pumisite) หินโอปอลเหลือง (opaline) หิน

ชั้น (shale) หินเซร์ต(chert) หินปูน (limestone) ปอชโซล่านที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติเมื่อต้องการนำไปใช้งาน จะต้องนำมานบดก่อน

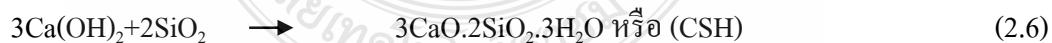
2) ปอชโซล่านดัดแปลง

ปอชโซล่านดัดแปลง เกิดจากกระบวนการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งเป็นผลผลิตໄได้ (By Products) หรือเกิดจากการตั้งใจที่จะนำปอชโซล่านที่เกิดขึ้นเองมาปรับปรุงคุณภาพโดยผ่านกระบวนการผลิตที่ซับซ้อนขึ้น โดยมากจะเป็นกระบวนการเผาไหม้ ปัจจุบันปอชโซล่านดัดแปลงที่พบได้แก่ เถ้าโลย (fly ash) ได้จากการเผาเชื้อเพลิงในการผลิตกระแสงไฟฟ้า ซิลิกาฟูม (silica fume) จะได้มาจากการผลิตโลหะอัลลอยด์ และตะกรันเตาถลุงเหล็ก (slag) ได้จากการถลุงเหล็ก เป็นต้น

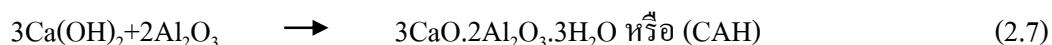
2.1.2.2 ปฏิกิริยาปอชโซล่านของวัสดุปอชโซล่าน

วัสดุปอชโซล่านอาจมีคุณสมบัติในการเชื่อมประสานหรือไม่ก็ได้ แต่ต้องทำปฏิกิริยาทางเคมีกับแคลเซียมไฮดรอกไซด์ ($\text{Ca}(\text{OH})_2$) และเกิดเป็นสารประกอบของแคลเซียมซิลิกेटไฮเดรต(CSH) และ/หรือ แคลเซียมอะลูมิเนตไฮเดรต(CAH) กล่าวคือ เมื่อปูนซีเมนต์ทำปฏิกิริยากับน้ำ จะเกิดปฏิกิริยาไฮเดรตซั่น ซึ่งจะได้ผลิตภัณฑ์เป็นสารประกอบแคลเซียมไฮดรอกไซด์ ซึ่งแคลเซียมไฮดรอกไซด์นี้เองที่ทำปฏิกิริยากับซิลิคอนไอกอกไฮเดรต (SiO_2) และอะลูมิเนียมออกไฮเดรต (Al_2O_3) ในวัสดุปอชโซล่าน เกิดเป็นสารประกอบที่เรียกว่าแคลเซียมซิลิกेटไฮเดรต(CSH) และ แคลเซียมอะลูมิเนตไฮเดรต(CAH) ตามลำดับ ซึ่งสารประกอบที่ได้ทั้งสองนี้มีคุณสมบัติในการเชื่อมประสาน ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นนี้เรียกว่า ปฏิกิริยาปอชโซล่าน (pozzolanic reaction) สรุปเป็นสมการทางเคมีได้ดังสมการที่ (2.6) ถึง (2.7)

ในกรณีที่วัสดุปอชโซล่านมีส่วนประกอบหลักทางเคมีเป็นซิลิคอนไอกอกไฮเดรต (SiO_2) ปฏิกิริยาปอชโซล่านสามารถเขียนเป็นสมการที่ (2.6)

ในกรณีที่วัสดุปอชโซล่านมีส่วนประกอบหลักทางเคมีเป็นอะลูมิเนียมออกไฮเดรต (Al_2O_3) ปฏิกิริยาปอชโซล่านสามารถเขียนเป็นสมการที่ (2.7)

2.1.3 ເຖິງລອຍ

ถ้าถ่านหิน หรือ เถ้าลอย (fly ash หรือ pulverized) จัดเป็นสารพิษเพิ่มในปูนซีเมนต์ ทำจากปอชโซลานสังเคราะห์หรือปอชโซลานดัดแปลงประเภทหนึ่ง เป็นผลพลอยได้ (by-product) จากการเผาถ่านหินเพื่อเป็นพลังงานในการผลิตกระแสไฟฟ้า ถ่านหินที่บดจะถูกเผาเพื่ออาพาลังงาน ความร้อน ถ้าถ่านหินที่มีขนาดค่อนข้างใหญ่จะตกลงก้นเตา จึงเรียกว่าถ้าก้นเตา (bottom ash) ส่วน ถ่านหินที่มีขนาดเล็กกว่า 1 ไมครอน จะถูกดักจับโดย electrostatic precipitation เพื่อไม่ให้ออกไปกับอากาศร้อนเนื่องจากจะเป็น ผลกระทบต่อพื้นที่โดยรอบบริเวณโรงไฟฟ้า

2.1.3.1 ชนิดของของถ้าลอย

มาตรฐาน ASTM C 618 แบ่งถ้าโลຍออกเป็น 2 ชนิดได้แก่

1) ເງື່ອໂຄອຍໝນິດ F (Class F)

ถ้าลอยชนิด F (Class F) เป็นถ้าลอยที่ได้จากการเผาถ่านหินแอนตราไซด์ และบิทูมินัส มีปริมาณผลรวมของซิลิกา (silica : SiO_2) และอัลูมินา (alumina : Al_2O_3) และเฟอร์ริคออกไซด์ (ferric oxide : Fe_2O_3) มากกว่าร้อยละ 70 และมีคุณสมบัติอื่นตามที่ระบุในมาตรฐาน ASTM C 618 ดังตารางที่ 2.3 โดยทั่วไปถ้าลอยชนิด F มีปริมาณแคลเซียมออกไซด์ (calcium oxide : CaO) ต่ำ ดังนั้นจึงมีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า ถ้าลอยแคลเซียมต่ำ สำหรับ SiO_2 มาจากแร่ดินเหนียวและควอตซ์ ถ่านหินแอนตราไซต์และบิทูมินัสมีแร่ดินเหนียวสูงจึงให้ถ้าลอยที่มี SiO_2 สูง

2) ເຈົ້າຄວຍໝາຍນິດ F (Class F)

ເຄົາລອຍໝນິດ F (Class F) ເປັນເຄົາລອຍທີ່ໄດ້ຈາກການເພາດ່ານທຶນລິກໄຟ້ ແລະ ຂັບນົບຖຸມືນັສເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ມີປົງປາມຂອງ $\text{SiO}_2 + \text{Al}_2\text{O}_3 + \text{Fe}_2\text{O}_3$ ມາກກວ່າຮ້ອຍລະ 50 ປົງປາມ CaO ສູງ ແລະ ມີຄຸນສົມບັດອື່ນຕາມທີ່ຮະບູໃນມາຕຽບສານ ASTM C 618 ດັ່ງຕາරາງທີ່ 2.3 ເຄົາລອຍໝນິດນີ້ເຮັດວຽກຂໍ້ອົກອ່າງ ໜຶ່ງວ່າເຄົາລອຍແຄລເຊີຍສູງ ສໍາຫັບ Al_2O_3 ມາຈາກແຮ່ດິນເໜີຍວາ ໂດຍທີ່ລິກໄຟ້ປະກອບໄປດ້ວຍດິນ ເໜີຍວ່າມີ Al_2O_3 ຕໍ່າທຳໃຫ້ເຄົາລອຍໝນິດ C ນາກຈາກມີ SiO_2 ຕໍ່າແລ້ວຍັງມີ Al_2O_3 ຕໍ່າດ້ວຍ

ตารางที่ 2.1 ข้อกำหนดทางเคมีของถ้วยอย่างตามมาตรฐาน ASTM C 618 [8]

ข้อกำหนดทางเคมี	ชนิด	
	F	C
ผลรวมของปริมาณซิลิกาออกไซด์ อลูมินาออกไซด์ และไออกอนออกไซด์	70.0	50.0
($\text{SiO}_2 + \text{Al}_2\text{O}_3 + \text{Fe}_2\text{O}_3$) อย่างต่ำ, ร้อยละ	5.0	5.0
ซัลเฟอร์ไตรออกไซด์ (SO_3) อย่างสูง, ร้อยละ	3.0	3.0
ปริมาณความชื้นสูงสุด, ร้อยละ	6.0	6.0
การสูญเสียน้ำหนักเนื่องจากการเผา (LOI) อย่างสูง, ร้อยละ	1.5	1.5
ปริมาณอัลคาไลท์สูงสุดเมื่อเทียบเท่า Na_2O , ร้อยละ		

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ (มอก.) กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับถ้วยอย่างจากถ่านหินใช้เป็นวัสดุ ผสมเพิ่มหรือใช้แทนปูนซีเมนต์บางส่วนในคอนกรีตที่ใช้ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์เป็นวัสดุประสานหลัก โดยแบ่งชั้นคุณภาพและชนิดตามคุณลักษณะทางเคมี ได้เป็น 3 ชั้นคุณภาพ ดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 ข้อกำหนดทางเคมีของถ้วยอย่างตามมาตรฐาน มอก.2535-2545 [8]

ข้อกำหนดทางเคมี	ชนิด			
	ชั้นคุณภาพ 1	ชั้นคุณภาพ 2	ชั้นคุณภาพ 3	
ปริมาณซิลิกาออกไซด์ (SiO_2) อย่างต่ำ, ร้อยละ	30.0	30.0	30.0	30.0
ปริมาณแคลเซียมออกไซด์ (CaO), ร้อยละ	-	น้อย	น้อย	-
ซัลเฟอร์ไตรออกไซด์ (SO_3) อย่างมาก, ร้อยละ	5.0	กว่า 10	กว่า 10	5.0
ปริมาณความชื้นสูงสุด อย่างมาก, ร้อยละ	3.0	5.0	5.0	2.0
การสูญเสียน้ำหนักเนื่องจากการเผา (LOI) อย่างมาก, ร้อยละ	6.0	3.0	2.0	6.0
		6.0	6.0	

ถ้าลอยในประเทศไทยสามารถพบได้ทั้ง Class C และ Class F ขึ้นอยู่กับแหล่งที่มา และลักษณะการเผาของถ่านหิน อย่างไรก็ต้องมีศักยภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้งานคอนกรีต ถ้าลอยจากแหล่งต่างๆ มีองค์ประกอบทางเคมีโดย ดังตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 องค์ประกอบทางเคมีของถ้าลอยจากแหล่งต่างๆ [8]

ตัวอย่าง	องค์ประกอบทางเคมี									
	ถ้าลอย	SiO ₂	Al ₂ O ₃	Fe ₂ O ₃	CaO	MgO	SO ₃	K ₂ O	Na ₂ O	LOI
แม่เมะ	41.16	22.30	11.51	15.27	2.70	1.43	2.93	1.66	0.20	
รำยอง	45.24	28.25	2.43	11.80	0.74	3.63	0.66	0.47	2.96	
กาญจนบุรี	39.56	20.99	9.37	10.62	1.47	3.34	3.08	0.30	7.10	
ราชบุรี	32.96	13.81	6.69	24.42	1.44	10.56	2.38	0.61	7.05	
ปราจีนบุรี	42.03	18.97	4.44	4.91	1.01	19.68	0.28	0.72	3.65	

2.1.3.2 องค์ประกอบทางเคมีของถ้าลอย

องค์ประกอบทางเคมีของถ้าลอยขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางเคมีของถ่านหินแต่โดยทั่วไปองค์ประกอบทางเคมีของถ้าลอยจะคล้ายกับปูนซิเม็นต์ปอร์ตแลนด์ คือประกอบด้วยซิลิกรอกไซด์ (SiO_2) อลูมินาออกไซด์ (Al_2O_3) ไอออนออกไซด์ (Fe_2O_3) แคลเซียมออกไซด์ (CaO) เป็นองค์ประกอบหลัก และมี แมgnีเซียมออกไซด์ (MgO) ออกไซด์ของอัลคาไลท์ ($\text{Na}_2\text{O}, \text{K}_2\text{O}$) และซัลเฟอร์ไตรออกไซด์ (SO_3) เป็นองค์ประกอบรอง นอกจากนี้ยังประกอบไปด้วยความชื้น (H_2O) และการสูญเสียน้ำหนักเนื่องจากการเผา (loss on ignition : LOI) $\text{SiO}_2, \text{Al}_2\text{O}_3, \text{Fe}_2\text{O}_3$ และ CaO เป็นองค์ประกอบหลักมีปริมาณถึงร้อยละ 80-90 จึงเป็นตัวกำหนดคุณสมบัติของถ้าถ่านหิน มาตรฐาน ASTM C 618 กำหนดผลรวมของ $\text{SiO}_2 + \text{Al}_2\text{O}_3 + \text{Fe}_2\text{O}_3$ ของถ้าลอยไว้อย่างต่ำร้อยละ 50 ถึงจะอยู่ในเกณฑ์นำไปใช้งานได้

2.1.3.3 ปฏิกิริยาทางเคมี

ปฏิกิริยาทางเคมีที่เกิดขึ้นในคอนกรีตที่มีถ้าลอยเป็นส่วนผสมจะเริ่มจากปฏิกิริยาไฮเดรชัน(hydration) ดังสมการที่ (2.1) ถึง (2.5) ซึ่งเกิดจากการทำปฏิกิริยาของปูนซิเม็นต์ และน้ำให้ได้สารประกอบแคลเซียมซิลิเกต ไฮเดรต ($3\text{CaO} \cdot 2\text{SiO}_2 \cdot 3\text{H}_2\text{O}$ หรือ CSH) และเกิดแคลเซียมไฮดรอกไซด์ ($\text{Ca}(\text{OH})_2$ หรือ CH) หลังจากนั้นวัสดุปอซโซลันในที่นี่คือถ้าลอย ซึ่งมี

องค์ประกอบของซิลิกาออกไซด์ (SiO_2) และอลูมินาออกไซด์ (Al_2O_3) จะทำปฏิกิริยากับแคลเซียมไอกрокไซด์ (CH) ดังสมการที่ (2.6) หรือสมการที่ (2.7) ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นเรียกว่าปฏิกิริยาปอซโซลาน (pozzolanic reaction) ผลผลิตของปฏิกิริยานี้จะได้สารประกอบแคลเซียมซิลิกेटไอกเรต (CSH) และแคลเซียมอลูมิเนตไอกเรต (CAH) เช่นเดียวกับปฏิกิริยาไอกเรชัน

2.1.4 ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียด

ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดนอกจากจะใช้เป็นวัตถุดินในการผลิตปูนซีเมนต์แล้ว ยังใช้เป็นวัสดุประสานในส่วนผสมร่วมกับปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ ปูนขาวอิ่มตัว (hydrated lime) ขิงซัม หรือแอนไฮไดรต์ (anhydrite) ตะกรันเตาถุงเหล็กสามารถใช้ในรูปของปูนซีเมนต์ผสมหรือใช้เป็นส่วนผสมแยกต่างหากในการผสมคอนกรีต

ACI 116 ให้คำจำกัดความของตะกรันเตาถุงเหล็ก (blast-furnace slag) คือ ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่โลหะซึ่งส่วนใหญ่ประกอบด้วยซิลิกेटและอลูมิโนซิลิกेटของแคลเซียมและอื่นๆ ซึ่งเกิดขึ้นในขณะหลอมละลายพร้อมกับเหล็กในเตาถุงเหล็ก นอกจ้านี้ยังให้คำจำกัดความของเม็ดตะกรันเตาถุงเหล็ก (granulated blast-furnace slag) หมายถึงเม็ดวัสดุที่ไม่เป็นผลึกซึ่งได้จากการทำตะกรันที่หลอมเหลวในเตาถุงเหล็กให้เย็นตัวลงอย่างรวดเร็ว โดยการจุ่มลงในน้ำ

2.1.4.1 องค์ประกอบทางเคมี

ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดประกอบด้วยออกไซด์ของซิลิกาและอลูมินา เป็นหลักซึ่งปัจจุบันสินแร่เหล็กและยังมีออกไซด์ของแคลเซียมและแมกนีเซียมซึ่งมาจากการหินปูนและหินโคลไมต์ องค์ประกอบหลักนี้รวมกันแล้วมีมากกว่าร้อยละ 95 นอกจ้านี้ยังมีออกไซด์อื่นๆ ที่ติดมา เช่น SO_3 , Fe_2O_3 และ MnO อัญมณีน้อย ตารางที่ 2.4 แสดงองค์ประกอบทางเคมีของตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดที่ผลิตในメリค้าและแคนาดาใน ก.ศ. 1988 แม้ว่าองค์ประกอบทางเคมีของตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดในตารางที่ 2.4 จะแตกต่างกันมาก แต่ถ้าพิจารณาเฉพาะแต่ละโรงงาน พบว่า มีค่าแตกต่างกันไม่มาก การที่ตะกรันเตาถุงเหล็กมีออกไซด์ของแคลเซียมค่อนข้างสูง (มากกว่าร้อยละ 30 ขึ้นไป) จึงทำให้ตะกรันเตาถุงเหล็กเป็นวัสดุประสานได้ด้วยตัวเองเมื่อผสมกับน้ำ

ตารางที่ 2.4 องค์ประกอบทางเคมีของตะกรันเตาถุงเหล็ก [8]

องค์ประกอบทางเคมี	ร้อยละโดยน้ำหนัก (%)
SiO ₂	32 - 40
Al ₂ O ₃	7 - 16
CaO	32 - 45
MgO	5 - 15
SO ₃	0.7 - 2.2
Fe ₂ O ₃	0.1 - 1.5
MnO	0.2 - 1

2.1.4.2 ข้อกำหนดสำหรับตะกรันเตาถุงเหล็ก

ASTM C989 ได้กำหนดตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดออกเป็น 3 ชั้น คุณภาพ คือ ชั้นคุณภาพ 80, 100 และ 120 ซึ่งแต่ละชั้นคุณภาพจะขึ้นอยู่กับค่าดัชนีปฏิกริยาของตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดที่มีชั้นคุณภาพสูง ข้อกำหนดที่ต้องการของตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดของแต่ละชั้นคุณภาพที่แบ่งตาม ASTM C989 ได้แสดงไว้ในตารางที่ 2.5 นอกจากค่าดัชนีปฏิกริยาของตะกรันแล้ว มาตรฐาน ASTM ยังได้กำหนดคุณสมบัติอื่นๆเพิ่มเติมด้วย เช่น ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดต้องมีปริมาณวัสดุที่ถูกบดมากช่องเปิด 45 ไมโครเมตร (No.325) ไม่เกินร้อยละ 20 ปริมาณฟองอากาศในมอร์ตาร์ที่ใช้ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดเป็นวัสดุสถานล้วน ไม่เกินร้อยละ 20 ปริมาณของกำมะถันจากซัลไฟด์ (sulfide sulfur) ไม่เกินร้อยละ 2.5 และปริมาณของซัลเฟต (SO₃) ไม่เกินร้อยละ 4.0

2.1.4.3 การทำปฏิกริยากับน้ำ

เมื่อผสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดกับปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์และน้ำ จะได้ผลลัพธ์เช่นเดียวกับปฏิกริยาของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ คือ ได้ CSH โดยในกรณีของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์จะได้ CSH มาจาก C₃S เป็นส่วนมาก ส่วนตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดจะได้ CSH มาจาก C₂S เป็นส่วนใหญ่ และ CSH ที่ได้จากตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดที่ความหนาแน่นสูงกว่า กรณีที่ได้จากปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ ปฏิกริยาปอซโซลานของตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียด จะขึ้นอยู่กับการแตกตัวและการละลายของตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดที่ไม่เป็นผลึก เมื่อสัมผัสถกับอิออนของไฮดรอกไซด์ (OH) ซึ่งได้มาจากกระบวนการไฮเดรชันของปูนซีเมนต์ ตะกรันเตาถุงเหล็ก

บดคละเอียดจะทำปฏิกริยาทำให้ได้สาร CSH ซึ่งเพิ่มความแข็งแกร่งให้แก่คอนกรีต นอกจากนี้ตะกรันเตาถุงเหล็กบดคละเอียดยังสามารถทำปฏิกริยา กับอัลคาไล ได้โดยเฉพาะในการผึ้งของอัลคาไล ไฮดรอกไซด์พบว่าไฮเครตของตะกรันเตาถุงเหล็กบดคละเอียดที่ได้มีความแข็งแกร่งสูงกว่าไฮเครตที่ได้จากปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์

- 1) องค์ประกอบทางเคมีของตะกรันเตาถุงเหล็กบดคละเอียด
- 2) ความเข้มข้นของด่างอัลคาไลน์ในระหว่างทำปฏิกริยา
- 3) ปริมาณที่ไม่เป็นผลึกของตะกรันเตาถุงเหล็กบดคละเอียด
- 4) ความละเอียดของตะกรันเตาถุงเหล็กบดคละเอียดและปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์อุณหภูมิในขณะที่ทำปฏิกริยา

ปัจจัยเหล่านี้มีผลซึ่งกันและกันจึงเกิดความยุ่งยากในการพิจารณาหา ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ดังนั้น ASTM C989 จึงแนะนำว่าควรใช้ค่าดัชนีปฏิกริยาของตะกรันเป็น ดัชนีชี้ถึงความสามารถในการทำปฏิกริยา นอกจากนี้ ส่วนผสมของคอนกรีตที่ผสมตะกรันเตาถุง เหล็กบดคละเอียดควรได้รับการทดสอบก่อนเพื่อให้แน่ใจว่าได้คอนกรีตที่มีคุณสมบัติและคุณภาพตาม ต้องการ การใช้ตะกรันเตาถุงเหล็กบดคละเอียดแทนที่ปูนซีเมนต์จะลดอุณหภูมิของคอนกรีตได้ เนื่องจากการลดปริมาณของปูนซีเมนต์ในส่วนผสมลง และทำให้คอนกรีตทึบเนื้อขึ้นและการซึมผ่าน น้ำจะลดลงอย่างมากตามอายุที่เพิ่มขึ้น ยิ่งปริมาณตะกรันเตาถุงเหล็กบดคละเอียดมากจะยิ่งลดการซึม ผ่านน้ำของคอนกรีต ได้มากขึ้น เพราะ โครงสร้างของโพรงในซีเมนต์เพสต์ที่มีส่วนผสมของตะกรันเตาถุงเหล็กบดคละเอียดมีแนวโน้มทึบนำมากกว่ากรณีของซีเมนต์เพสต์ล้วน

ตะกรันเตาถุงเหล็กบดคละเอียดสามารถเพิ่มความด้านทานการกัดกร่อนของ ชัลเฟต์ได้ดี การใช้ตะกรันเตาถุงเหล็กบดคละเอียดร้อยละ 50 ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ซึ่งมี C_3A ถึงร้อยละ 12 ให้ผลการด้านทานการกัดกร่อนน่ำของชัลเฟต์เท่ากับปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ ประเภทที่ 5 (C_3A ไม่เกินร้อยละ 5) ซึ่งความสามารถในการด้านทานการกัดกร่อนที่เพิ่มขึ้นของ คอนกรีตที่มีตะกรันเตาถุงเหล็กบดคละเอียดเนื่องมาจากคอนกรีตมีการซึมผ่านน้ำต่ำ การที่ $Ca(OH)_2$ และอัลคาไลทำปฏิกริยา กับตะกรันเตาถุงเหล็กบดคละเอียดได้เป็น CSH จึงเหลืออัลคาไลและ $Ca(OH)_2$ น้อยลงในการทำปฏิกริยา กับชัลเฟต์ การใช้ตะกรันเตาถุงเหล็กบดคละเอียดแทนที่ปูนซีเมนต์ บางส่วนสามารถลดการขยายตัวเนื่องจากปฏิกริยาของอัลคาไลซิลิกา แต่มักต้องใช้ตะกรันเตาถุง เหล็กบดคละเอียดในปริมาณสูงถึงร้อยละ 40 ถึง 65 ของวัสดุประสานจึงจะสามารถลดปัญหานี้ได้ดี

2.1.5 ชิลิกาฟูม

ชิลิกาฟูม (Silica fume) หรือ ไมโครซิลิกา (Microsilica) หรือชิลิกาฟูมควบแน่น (condensed silica fume) เป็นชื่อเรียกวัสดุผสมเพิ่มชนิดหนึ่ง ซึ่งเป็นผลพลอยได้ของโรงงานผลิตซิลิกอนเมทัลและเฟอร์โรซิลิกอนอัลลอยด์เป็นกระบวนการการรีดักชันจากควอตซ์ (quartz) ที่บริสุทธิ์ไปเป็นซิลิกอน โดยวิธี electric arc ที่อุณหภูมิสูงถึง 2,000 องศาเซลเซียส ทำให้เกิดไอ (Fume) ของ SiO₂ ซึ่งต่อมาจะทำปฏิกิริยากับออกซิเจนและกลั่นตัวที่อุณหภูมิค่าได้เป็นซิลิกอนไดออกไซด์ (SiO₂) ขนาดเล็กมากที่ไม่เป็นผลึกและรูปร่างกลม ชิลิกาฟูมจะถูกดักจับในตัวดักจับเพื่อบรรจุใส่ถุงไว้

เนื่องจากชิลิกาฟูมมีอนุภาคที่เล็กมาก มีพื้นที่ผิวสูงมาก และอยู่ในรูปที่ไม่เป็นผลึก จึงสามารถทำปฏิกิริยาปอชโซลานได้อย่างรวดเร็ว ปัญหาของการใช้ชิลิกาฟูมในงานคอนกรีตคือ ส่วนผสมคอนกรีตต้องการปริมาณน้ำเพิ่มขึ้น เพื่อให้ได้ความชื้นเหลวเท่าเดิมเนื่องจากขนาดอนุภาคที่เล็กมากของชิลิกาฟูม ทำให้มีพื้นที่ผิวสูงมากจึงต้องการปริมาณน้ำในการหล่ออลินพื้นที่ผิวของอนุภาค สูงขึ้นด้วย ชิลิกาฟูมจากโรงงานโลหะซิลิกอนและเฟอร์โรซิลิกอนอัลลอยด์เป็นชิลิกาฟูมที่มีคุณภาพดี โดยร้อยละ 61 ถึง 98 ประกอบด้วยซิลิกอน ซึ่งร้อยละ 85 ถึง 95 ของซิลิกอนดังกล่าวอยู่ในรูปไม่เป็นผลึกหรือสัมฐานซึ่งมีความว่องไวต่อการทำปฏิกิริยา ส่วนชิลิกาฟูมที่ได้จากโรงงานเฟอร์โรซิลิกอน มีคุณภาพต่ำกว่า โดยมีซิลิกอนเพียงประมาณร้อยละ 50 และอยู่ในรูปของผลึกค่อนข้างมาก ซึ่งส่งผลให้เกิดการใช้ชิลิกาฟูมเหล่านี้ในงานคอนกรีตไม่ดีนัก

2.1.5.1 องค์ประกอบทางเคมี

องค์ประกอบหลักทางเคมีของชิลิกาฟูมคือ SiO₂ ซึ่งควรจะอยู่ในรูปที่ไม่เป็นผลึกเป็นส่วนใหญ่ ชิลิกาฟูมที่มีจำหน่ายในท้องตลาดมี SiO₂ มากกว่าร้อยละ 90 ขึ้นไป ส่วนที่เหลือจะเป็นองค์ประกอบของ Al₂O₃, Fe₂O₃, CaO, MgO, Na₂O, K₂O และออกไซด์อื่นๆ อีกร้อยละ 1 หรือ 2 ซึ่งออกไซด์เหล่านี้ถือว่าน้อยมากเมื่อเทียบกับปริมาณของ SiO₂ หากนำค่าออกไซด์ของชิลิกาฟูมมาเปรียบเทียบกับของปูนซีเมนต์ เถ้าถ่านหิน ตะกรันเตาถุงเหล็ก จะพบว่ามีองค์ประกอบที่แตกต่างกันค่อนข้างมาก

2.1.5.2 คุณสมบัติทางกายภาพ

คุณสมบัติทางกายภาพของชิลิกาฟูมที่เห็นชัดเจน คือเป็นฝุ่นละเอียดมาก สีเทา เทาดำ หรือเทาอมขาว แต่ถ้าเป็นชิลิกาฟูมควบแน่นจะมีขนาดของอนุภาคที่ใหญ่ขึ้นเนื่องจากการรวมตัวของชิลิกาฟูมหลายๆอนุภาคเข้าด้วยกัน ความถ่วงจำเพาะของชิลิกาฟูมนี้ค่าประมาณ 2.2 มีขนาดอนุภาคเฉลี่ยประมาณ 0.1 ไมโครเมตร มีพื้นที่ผิวประมาณ 200,000 ถึง 250,000 ซม./ก. ซึ่งใช้การทดสอบโดยวิธีดูดซับก๊าซในไตรเจน (nitrogen absorption test) และถือว่ามีค่าสูงมาก (ขณะที่ถ้า

ถ่านหินมีค่าประมาณ 3,000 ถึง 7,000 ชม./ก. ซึ่งทดสอบโดยวิธีเบلن) ขนาดอนุภาคของซิลิกาฟูมมีขนาดเล็กมากจึงมีปัญหาในการขันข่าย เพื่อแก้ปัญหานี้จึงมีการนำซิลิกาฟูมมาอัดรวมกันเพื่อให้มี ซิลิกาฟูม เถ้าถ่านหิน ตะกรับเตาดลุงเหล็ก เถ้าเกลอบบด และปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1

2.1.6 ผงหินปูน

ผงหินปูนเป็นผลผลอยได้จากการย่อยหิน เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมผลิตปูนซีเมนต์ และอุตสาหกรรมการผลิตคอนกรีตผสมเสริม โดยปกติแล้วผู้หินปูนจำนวนมากเหล่านี้มักจะถูกกองเก็บไว้ในบริเวณแหล่งหินอย่างๆ โดยอนุภาคของผงหินฟูนมีขนาดเฉลี่ยอยู่ในช่วงระหว่าง 100 ถึง 1 ไมครอน (ไมโครเมตร) ซึ่งเป็นขนาดที่สามารถก่อให้เกิดปัญหาการฟุ้งกระจายสูงสุดเมื่อเวลาอ้อมและยังส่งผลกระทบต่อระบบทางเดินหายใจของผู้ที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงแหล่งหินเหล่านั้นผุหินปูน (Limestone Powder) ในประเทศไทยมีเหมือนที่ทำการผลิตอยู่ 2 แหล่งใหญ่คือกันคือ เมืองหินปูนโคลอมิติก จังหวัดสระบุรี และผุหินปูนจากเมืองหินปูนชนิดโคลไมท์ จังหวัดกาญจนบุรี หินปูนชนิดโคลอมิติก (Dolomitic) และโคลไมท์ (Dolomite) จัดอยู่ในพวกรหินคาร์บอนเนต (Carbonate Rock) โดยหินคาร์บอนเนตที่มีองค์ประกอบของแร่ โคลไมท์ อยู่ในปริมาณร้อยละ 10 ถึง 50 จะจัดเป็นหินปูนประเภทโคลอมิติก ในขณะที่มีปริมาณของแร่ โคลไมท์ มากกว่าร้อยละ 50 จะจัดเป็นหินปูนประเภทโคลไมท์ โดยหินปูนทั้ง 2 ประเภทมีคุณสมบัติทางกายภาพ

ตารางที่ 2.5 คุณสมบัติทางกายภาพของหินปูนประเภทโคลอมิติก (Dolomitic) และโคลไมท์ (Dolomite) [9]

คุณสมบัติทางกายภาพ	ประเภทของหินปูน	
	โคลอมิติก	โคลไมท์
รูปผลิค	Hexagonal/Rhombohedral	Hexagonal/Rhombohedral
ความแข็ง	3.0 - 3.5 (Mohr ' Scale)	3.0 - 3.5 (Mohr ' Scale)
ความถ่วงจำเพาะ	2.65 - 2.75	2.82
สี	สีขาวสีเทาหรือสีชมพู	สีขาวสีเทาหรือสีชมพู
แร่ธาตุที่เจือปน	Fe, Mn, Co, Zn, Mg	Fe, Mn, Co, Zn, Pb

2.1.7 เถ้าก้นเตา

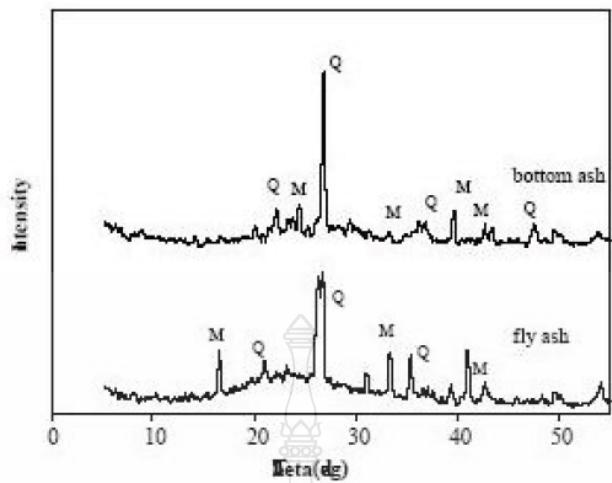
เถ้าก้นเตาหรือเถ้าหนัก (Bottom ash) เป็นเถ้าถ่านหินที่มีขนาดค่อนข้างใหญ่สีเข้ม เกิดจากการจับตัวกันเป็นก้อนหรือเป็นเม็ดของเถ้าถ่านหิน เนื่องจากอุณหภูมิการการเผาถ่านหินสูงกว่า ชุดหลอมเหลวของเถ้าถ่านหิน (อุณหภูมิสูงกว่า 1,500 องศาเซลเซียส) จากนั้นเถ้าเหล่านี้จะตกลงยัง

กันเตาเนื่องจากมีน้ำหนักมาก สำหรับถ้ากันเตาที่เกิดขึ้นมีปริมาณร้อยละ 15-20 ของปริมาณถ้าถ่านหินที่เกิดขึ้นทั้งหมดส่วนใหญ่จะนำไปทิ้ง ถ้ากันเตาจัดเป็นวัสดุปูอชโซลานอย่างหนึ่ง เช่นเดียวกับถ้าลอยเพระมีปริมาณซิลิกาและอลูมินาสูงในปริมาณที่สูง แต่เนื่องจากถ้ากันเตาส่วนมากจะเป็นถ้าที่ทึ้งแล้วทำให้มีคุณภาพที่ไม่แน่นอนอย่างมากและอาจจะมีสิ่งเจือปนได้ง่าย

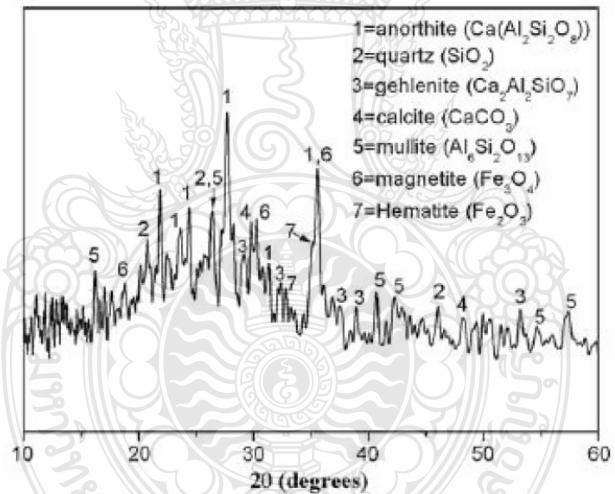
2.1.7.1 องค์ประกอบทางเคมีของถ้ากันเตา

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบหลักโดยปกติแล้วองค์ประกอบทางเคมีของวัสดุปูอชโซลาน คือซิลิกาออกไซต์ (SiO_2) และอลูมินาออกไซต์ (Al_2O_3) จะเข้าทำปฏิกิริยากับด่าง คือแคลเซียมไฮดรอกไซต์ ($\text{Ca}(\text{OH})_2$) เรียกว่าปฏิกิริยาปูอชโซลาน (Pozzolanic reaction) ผลที่ได้จากปฏิกิริยาดังกล่าว คือแคลเซียมซิลิกेटไฮเครต (CSH) หรือแคลเซียมอลูมิเนตไฮเครต (CAH) โดยทั้ง CSH และ CAH จะทำให้กำลังอัดคอนกรีตหรือปูนซีเมนต์สูงขึ้น และลดช่องว่างระหว่างอนุภาคของปูนซีเมนต์ลง ทำให้คอนกรีตมีความทึบน้ำ และอัตราการซึมผ่านของน้ำผ่านคอนกรีตลดลงตามไปด้วย

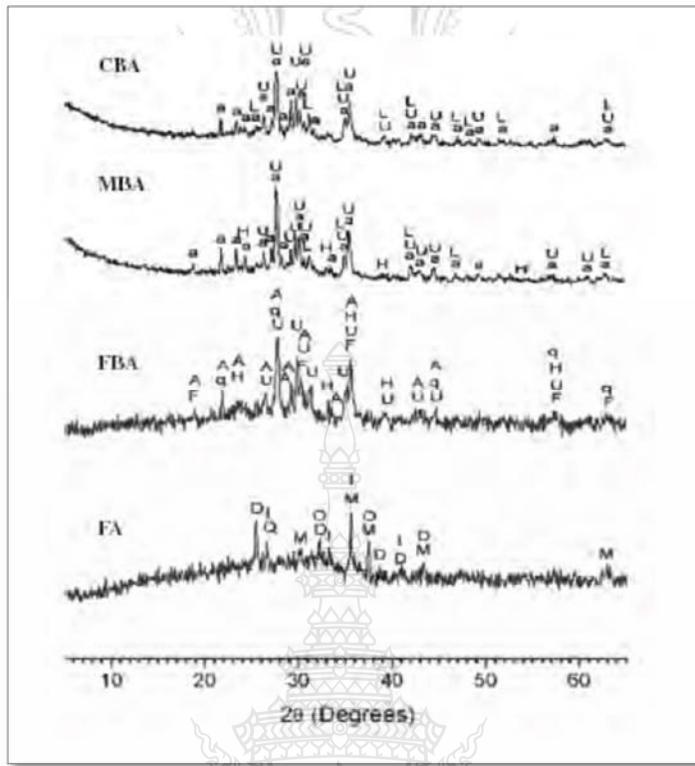
Sathonsaowapark และคณะ[11] ได้ศึกษาการใช้ถ้ากันเตาในการผลิตจีโอโพลิเมอร์รัตตาร์โดยใช้ถ้าหนักโรงไฟฟ้าแม่มาของประเทศไทย พบว่าถ้ากันเตามีองค์ประกอบทางเคมี ซิลิกาออกไซต์ (SiO_2) อัลูมินาออกไซต์ (Al_2O_3) และเหล็กออกไซต์ (Fe_2O_3) ร้อยละ 21.3, 13.5, และ 2.1 ตามลำดับ งานวิจัยของ Chindaprasirt และคณะ[12] พบว่าองค์ประกอบทางเคมีของถ้ากันเตาคือซิลิกาหรือ(Quartz) ซึ่งใกล้เคียงกับถ้าถ่านหิน (Fly ash) ดังแสดงในรูปที่ 2.1 ส่วนรูปที่ 2.2 แสดงองค์ประกอบทางเคมีของถ้ากันเตาจากแม่มาของประเทศไทย ที่ได้จากการวิจัยของ Watcharapong และคณะ[12] ซึ่งมีซิลิกาหรือ(Quartz) เป็นองค์ประกอบหลัก งานวิจัยของ Sata และคณะ[14] ศึกษาความทนทานต่อสารเคมีของมอร์ตัร์ผสมถ้ากันเตาที่ความละเอียด 3 ขนาด คือ ถ้ากันเตาขนาดใหญ่ (CBA) ขนาดละเอียดปานกลาง (MBA) และขนาดละเอียดมาก (FBA) ซึ่งพบว่าแม้จะมีความละเอียดที่แตกต่างกันแต่องค์ประกอบทางเคมีไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในรูปที่ 2.3

รูปที่ 2.1 องค์ประกอบทางเคมีของถ่านหินเตาเผาในวิจัยของ Chindaprasirt และคณะ [12]

รูปที่ 2.2 องค์ประกอบทางเคมีของถ่านหินเตาเผาในวิจัยของ Watcharapong และคณะ [13]

รูปที่ 2.3 องค์ประกอบทางเคมีของถ้ากันเตางานวิจัยของ Sata และคณะ [14]

2.1.8 กลไกการทำลายของชัลเฟตต่อปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์

เกลือชัลเฟตจะมีอยู่มากในน้ำทะเล น้ำกร่อย ในบริเวณริมทะเล หรือในดินทั่วไป เกลือชัลเฟตนิดที่พบรามากที่สุดมักจะเป็นเกลือโซเดียมชัลเฟต รองลงมาเกลือแมgnีเซียมชัลเฟตเกลือชัลเฟตยังมักจะอยู่ในน้ำเสีย จากบ้านเรือนหรือตามน้ำพุร้อนธรรมชาติเกลือชัลเฟต (SO_4^{2-}) ที่อยู่ในรูปของสารละลาย สามารถทำอันตรายต่อซีเมนต์เพสต์ในคอนกรีตได้ ตัวอย่างของเกลือชัลเฟต ที่พบรามาก ในธรรมชาติและอันตรายต่อกونกรีต เช่น โซเดียมชัลเฟต (Na_2SO_4) แมgnีเซียมชัลเฟต (MgSO_4) และแคลเซียมชัลเฟต (CaSO_4) เป็นต้นเกลือชัลเฟตจะมีอยู่มากในน้ำทะเล น้ำกร่อย ในบริเวณริมทะเล หรือในดินทั่วไป ในน้ำเสีย จากบ้านเรือนหรือตามน้ำพุร้อนธรรมชาติเป็นต้น

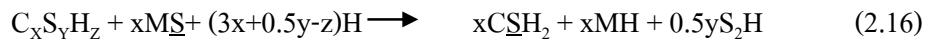
ในการศึกษาเรื่องการทำลายโดยชัลเฟตสามารถทำได้โดยนำตัวอย่างซีเมนต์เพสต์ มอร์ตาร์ ไปแช่ในสารละลายโซเดียมชัลเฟต แมgnีเซียมชัลเฟตหรือแคลเซียมชัลเฟตแต่เนื่องจาก แคลเซียมชัลเฟตมีความสามารถในการละลายน้ำได้น้อย ดังนั้นจึงใช้สารละลายโซเดียมชัลเฟตและ แมgnีเซียมชัลเฟตในการศึกษากรังนี้

2.1.8.1 กลไกการทำลายของโซเดียมซัลเฟต (Mechanisms of Sodium Sulfate Attacks) [7] กลไกการทำลายของโซเดียมซัลเฟตแสดงดังสมการที่ (2.11) ถึง (2.14) ริ่มต้นเมื่อโซเดียมซัลเฟตทำปฏิกิริยากับแคลเซียมไฮดรอกไซด์ (Calcium Hydroxide, CH) ซึ่งเป็นผลผลิตจากปฏิกิริยาจากไฮเครชัน ดังแสดงในสมการที่ (2.6) เนื่องจากโซเดียมไฮดรอกไซด์ (NH) มีความเป็นด่างสูงมาก ($\text{pH}=13.5$) จึงเป็นการรักษาสภาพห้องแคลเซียมซิลิกेटไฮเครต (CSH) และ Ettringite ($\text{C}_6\text{ASH}_{32}$) ไม่ทำให้ปฏิกิริยาลายเป็นผลอื่น โดยที่สารยิปซัม (CSH_2) ที่ได้จากการที่ (2.6) จะทำปฏิกิริยากับผลผลิตไฮเครชันบางตัว เช่น แคลเซียมอลูมิเนตไฮเครต (C_4AH_{13}) โนโนซัลเฟต ($\text{C}_4\text{ASH}_{12}$) และไฮดรออกไซด์แคลเซียมอลูมิเนต (C_3A) ที่เหลือจากปฏิกิริยาไฮเครชันทำให้ได้ Secondary Ettringite ดังแสดงในสมการที่ (2.12) ถึง (2.14) โดยธรรมชาติแล้ว Ettringite จะมีความหนาแน่นต่ำกว่าผลผลิตปฏิกิริยาไฮเครชันชนิดอื่นมาก จึงทำให้เกิดการขยายตัว ดังนั้นการทำลายโซเดียมซัลเฟตจึงเป็นการขยายตัวและแตกร้าวของคอนกรีต ดังสมการที่ (2.11) ถึง (2.14)

2.1.8.2 กลไกการทำลายของแมgnีเซียมซัลเฟต (Mechanisms of Magnesium Sulfate Attacks) [7] กลไกการทำลายของแมgnีเซียมซัลเฟตซึ่งแสดงในสมการที่ (2.15) ถึง (2.17) จะแตกต่างจากกรณีของโซเดียมซัลเฟต กล่าวคือแมgnีเซียมไฮดรอกไซด์ (MH) หรือ Brucite มีความสามารถในการละลายน้ำได้น้อยมาก และค่า pH ของสารละลาย MH ที่อิ่มตัวมีค่าประมาณ 10.5 ซึ่งมีความเป็นด่างที่ไม่สูง ดังนั้นจึงทำให้ห้อง C-S-H และ Ettringite ไม่เสถียรภาพ นอกจากนี้ C-S-H จะถูกทำลายโดยแมgnีเซียมซัลเฟตดังแสดงในสมการที่ (2.16) จากสมการที่ (2.15) และ (2.16) ห้อง CSH_2 และ MH จะสะสมมากขึ้นโดย CSH_2 จะถูกสะสมในช่องว่าง (Pores) ของคอนกรีต ส่วน MH จะทำปฏิกิริยากับซิลิก้าเจล (S_2H) ดังแสดงในสมการที่ (2.17) ได้แมgnีเซียมซิลิกेटไฮเครต (M-S-H) ซึ่งไม่มีความสามารถในการประสานเรียดดังนั้นการทำลายโดยแมgnีเซียมซัลเฟตจึงเป็นการเปลี่ยน C-S-H เป็น M-S-H การทำลายดังกล่าวทำให้เกิดการอ่อนตัวและเสื่อมสภาพของซีเมนต์ที่แข็งตัวและจะเกิดการสะสม CSH_2 โดยไม่เกิดการขยายตัวมากดังกรณีการทำลายของโซเดียมซัลเฟต

ดังสมการที่ (2.15) ถึง (2.17)

2.1.8.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการทำลายของชัลเฟต

1) สิ่งแวดล้อมที่มีชัลเฟตตลอดจนความเข้มข้นของ ชัลเฟตความทึบน้ำของ คอนกรีตที่มีความทึบน้ำสูงจะทำให้ชัลเฟตเข้าไปได้มาก ลดการทำลายขั้นรุนแรง

2) ปริมาณ C_3A และ C_4AF ในปูนซีเมนต์ ปูนซีเมนต์ที่มี C_3A และ C_4AF น้อยมีแนวโน้มด้านทานการทำลายของชัลเฟต ได้ดีกว่าปูนซีเมนต์ที่มีปริมาณ C_3A และ C_4AF สูง และ ปูนซีเมนต์ที่มีอัตราส่วน C_2S และ C_3S ต่ำก็มีความสามารถด้านทานชัลเฟต ได้ดีขึ้น

3) ปริมาณ $\text{Ca}(\text{OH})_2$ ในคอนกรีต ถ้าลดปริมาณของ $\text{Ca}(\text{OH})_2$ ใน คอนกรีต ก็ช่วยลดความรุนแรงลง ได้ด้วย วิธีการลด $\text{Ca}(\text{OH})_2$ ในคอนกรีตอาจทำได้โดยใช้สารวัสดุ ปอชโซลานแทนที่ปูนซีเมนต์บางส่วน

2.1.8.4 วิธีการป้องกันการทำลายโดยชัลเฟต

1) ใช้ปูนซีเมนต์ที่มี C_3A และอัตราส่วน C_2S และ C_3S ต่ำ คือ ปูนซีเมนต์ ปอร์ต-แลนด์ประเภทที่ 5

2) การใช้วัสดุปอชโซลานแทน ที่ ปูนซีเมนต์บางส่วนซึ่งช่วยลดปริมาณ บางส่วน ของแคลเซียมไฮดรอกไซด์ ($\text{Ca}(\text{OH})_2$) รวมทั้งลด C_3A และยังช่วยเพิ่มความทึบน้ำให้กับ คอนกรีต ได้ด้วย

3) ลดอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์ให้ต่ำเพื่อให้คอนกรีตมีความทึบน้ำสูงขึ้น

4) ออกแบบให้คอนกรีตมีปริมาณซีเมนต์เพสต์ไม่มากเกินไป

ตารางที่ 2.7 แสดงข้อแนะนำในการออกแบบคอนกรีตที่เจอกับสภาพสิ่งแวดล้อม ชัลเฟตที่ความเข้มข้นต่างๆ เพื่อจะได้ออกแบบส่วนผสมของคอนกรีตให้เหมาะสมกับสภาพความ เข้มข้นของสารละลายชัลเฟต โดยคณะกรรมการคอนกรีตและวัสดุ ภายใต้คณะกรรมการวิชาการ สาขาวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

ตารางที่ 2.6 ข้อแนะนำสำหรับคุณครีตนำหนักปกติในสภาวะแวดล้อมชั้นเฟต [7]

สภาพ แวดล้อม ชั้นเฟต	ชั้นเฟตในดินที่ ละลายน้ำ (SO ₄ ⁻² ร้อยละ)	ชั้นเฟตในน้ำ (PPM)	ประเภทของวัสดุ ประสาน	อัตราส่วนน้ำต่อ [*] วัสดุประสาน
เบาบาง	0.00 - 0.10	0 - 15	-	-
ปานกลาง	0.10 - 0.20	150 - 1,500	Type 2, Type 1 + สารป้องโชลนา	ไม่สูงกว่า 0.50
รุนแรง	0.20-2.00	1,500-10,000	Type 5	ไม่สูงกว่า 0.45
รุนแรงมาก	มากกว่า 2.00	มากกว่า 10,000	Type 5 + สารป้องโชลนา	ไม่สูงกว่า 0.45

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้นจะกล่าวถึงความเป็นไปได้ในการนำผงหินปูนมาใช้แทนที่ปูนซีเมนต์ร่วมกับถ้าloy คุณสมบัติของถ้าloy คุณสมบัติของผงหินปูน และตัวแปรที่มีผลกระทบต่อคุณสมบัติของคุณครีตผสมถ้าloy และผงหินปูน รวมทั้งการใช้ถ้าloy และผงหินปูนในการด้านท่านชั้นเฟต

Paul (1976) ได้ศึกษาการผสมปูนขาว (lime) กับวัสดุป้องโชลนา (ถ้าแกลง) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการนำถ้าแกลงมาใช้ในงานก่อสร้าง โดยทำการทดสอบคุณสมบัติเชิงกลของมอร์ตาร์ปูนขาวผสมถ้าแกลง เปรียบเทียบกับมอร์ตาร์ปูนซีเมนต์ผสมกับปูนขาว และถ้าแกลง ซึ่งมีการใช้สารผสมเพิ่มคือโซเดียมอลูมิเนต เพื่อช่วยเพิ่มกำลังรับน้ำหนักจากผลกระทบทดสอบพบว่า อัตราส่วนถ้าแกลงต่อปูนขาวที่ทำปฏิกิริยาดีที่สุดในด้านการพัฒนากำลังรับน้ำหนักมีอัตราส่วนเท่ากับ 1 ต่อ 2 นอกจากนี้ยังพบว่าสามารถนำถ้าแกลงไปใช้ร่วมกับปูนซีเมนต์ และปูนขาวในการผลิตอิฐบล็อกได้ ซึ่งจะทำให้ต้นทุนลดลงถึงร้อยละ 13 ถึง 34 เมื่อเทียบกับอิฐบล็อกปูนซีเมนต์สมทรabyที่ปริมาตรเท่ากัน

Wojciech G. (1990) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลและผลกระทบของผงหินปูนที่มีขนาดเล็กกว่าปูนซีเมนต์ ซึ่งทำหน้าที่เป็นวัสดุเติมเต็มหรือวัสดุหล่อลื่น (filler) ต่อความด้านท่านเกลือชั้นเฟต เมื่อพิจารณาผลทางด้านกายภาพ พบว่าเมื่อผสมผงหินปูนลงในคุณครีตจะส่งผลให้คุณครีตมีช่องว่าง

ลดลงทำให้คอนกรีตมีเนื้อแน่นมากขึ้น ทำให้เกิดอีชัลเฟตเข้าไปทำลายยากขึ้น นอกจานี้ยังช่วยให้ปริมาณน้ำอิสระน้อยลงถึงร้อยละ 20 ถึง 25 โดยน้ำหนักของน้ำอิสระที่อยู่ในคอนกรีต

วิศิษฐ์ เดชพันธ์ (2542) ได้ศึกษาถึงคุณสมบัติของคอนกรีตผสมผิงหินปูนเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบคอนกรีตผสมผิงหินปูน จากผลการทดลองพบว่าเมื่อแทนที่ผิงหินปูนในปูนซีเมนต์ เป็นปริมาณที่เพิ่มขึ้นระยะเวลาการก่อตัวเริ่มต้นและสุดท้ายจะเร็วขึ้น เนื่องจากผลของการเร่งทางกายภาพ (physical acceleration) เกิดขึ้นในกรณีที่ผิงหินปูนมีขนาดอนุภาคเล็กกว่าปูนซีเมนต์ ส่งผลให้อนุภาคปูนซีเมนต์กระจายตัวได้ดีขึ้นนอกจานี้ยังเป็นผลมาจากความเร่งทางเคมี (chemical acceleration) เพราะผิงหินปูนทำให้ค่าความเป็นด่างของน้ำสูงขึ้นทำให้การก่อตัวเร็วขึ้น จากผลการทดลองยังพบอีกว่า ค่าการยุบตัวเริ่มต้นของคอนกรีตผสมผิงหินปูนมีค่าค่อนข้างต่ำ เนื่องจากอนุภาคของผิงหินปูนเป็นเหลี่ยมมาก อิกหั้งการแทนที่ด้วยผิงหินปูนยังทำให้การก่อตัวเร็วขึ้น ดังนั้นคอนกรีตผสมผิงหินปูนจึงควรผสมสารลดน้ำพิเศษ (superplasticizer)

ปิติ เสริมชา古 (2545) ได้ศึกษาถึงความเป็นไปได้ และแนวทางการนำผิงหินปูนเพื่อเป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมการผลิตปูนซีเมนต์ และการผลิตคอนกรีตผสมเสร็จมุ่งหมายเพื่อนำผิงหินปูนมาใช้เป็นวัสดุทดแทนปูนซีเมนต์ และ/หรือเพื่อปรับปรุงคุณสมบัติของวัสดุปูชิโซล่า ผลจากการศึกษาพบว่าคุณสมบัติทางเคมีของวัสดุผิงหินปูนซีเมนต์มีบทบาทสำคัญต่อปฏิกิริยาที่เกิดขึ้น หรือเป็นผลมาจากการปฏิกิริยาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจสรุปได้เป็น 3 ปัจจัยด้วยกัน ปัจจัยแรกคือปริมาณร้อยละหรือความเข้มข้นของสารประกอบ ปัจจัยที่สองคือ ความสามรถในการทำปฏิกิริยา และ/หรือความว่องไวในการทำปฏิกิริยาของสารประกอบ ปัจจัยสุดท้ายคือ ปริมาณความเข้มข้นของตัวเร่งปฏิกิริยาเคมี สารประกอบดังที่ได้กล่าวมาได้แก่ ปริมาณร้อยละหรือความเข้มข้นของซิลิกอนออกไซด์ อะลูมินาออกไซด์ ที่ว่องไวและอยู่ในสภาพที่สามารถทำปฏิกิริยาได้ ซึ่งอาจมีแคลเซียมออกไซด์ และแมกนีเซียมออกไซด์เป็นตัวเร่งในการทำปฏิกิริยาด้วย ซึ่งจากการทดลองพบว่าปริมาณสารประกอบแมกนีเซียมออกไซด์ในสัดส่วนสมาระห่วงร้อยละ 0.5 ถึง 3.0 มีผลให้การพัฒนากำลังในช่วง 7 วันแรกดีขึ้น นอกจานี้ยังสรุปแนวทางการประยุกต์ใช้ผิงหินปูน และ/หรือผิงหินปูนร่วมกับวัสดุปูชิโซล่าในงานประเภทต่างๆ ดังนี้

1) อุตสาหกรรมการผลิตปูนซีเมนต์ประยุกต์ใช้โดย ใช้เป็นส่วนหนึ่งของวัตถุดิบ ใช้บดหรือผสมร่วมกายหลังเพื่อผลิตมอร์ต้าร์สำเร็จรูป และ/หรือเพื่อการผลิตปูนซีเมนต์ราคาถูกที่เหมาะสมกับงานก่อสร้างขนาดเล็ก (dry mortar and/or economic – mixed cement)

2) อุตสาหกรรมการผลิตคอนกรีตผสมเสร็จ ประยุกต์ใช้โดยใช้แทนที่ปูนซีเมนต์ในปริมาณน้อยไม่เกินร้อยละ 35 เพื่อให้ทำหน้าที่วัสดุเติมเต็ม และ/หรือให้คุณสมบัติในการเชื่อม

ประสานในภายหลัง (filler and/or cementitious replacement material) หรืออาจใช้แทนที่ปูนซีเมนต์ในปริมาณมาก กล่าวคือปริมาณเกินกว่าร้อยละ 35 เพื่อให้ได้คุณสมบัติบางประการ เช่น คุณสมบัติคอนกรีตความร้อนต่ำ เป็นต้น

3) ประยุกต์ใช้งานในฐานะวัสดุปรับปรุงสีขรภชั้นดินอ่อนและงานดินผสมบดอัด

สูตรชัย อำนวยพรเลิศ (2547) ได้ทำการศึกษาผลของผงหินปูน และถ้าโลยที่มีต่อคุณสมบัติทางกลของคอนกรีต โดยกำหนดปริมาณการแทนที่ผงหินปูน และ/หรือถ้าโลยแทนที่ปูนซีเมนต์ประเภทที่ 1 ร้อยละ 18 ถึง 36 โดยน้ำหนัก ใช้อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุคงเท่ากับ 0.24, 0.27 และ 0.30 อัตราส่วนปริมาณเพสต์ต่อปริมาณช่องว่างต่ำสุดของมวลรวมที่อัดแน่นเท่ากับ 1.10, 1.20 และ 1.30 และค่าการยุบตัวเริ่มต้นของคอนกรีตเท่ากับ 6.0 ± 2.0 ซม. จากผลการทดลองพบว่า หน่วยน้ำหนักของคอนกรีตผสมผุนหินปูน และ/หรือถ้าโลยมีค่าต่ำกว่าค่าคอนกรีตธรรมชาติ เมื่อสัดส่วนการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยผงหินปูนมีค่าเพิ่มขึ้น ในขณะที่กำลังรับแรงอัดที่อายุเริ่มต้นจนถึง 28 วัน มีค่าสูงกว่าค่าคอนกรีตธรรมชาติ เมื่อพิจารณากำลังรับแรงอัดที่อายุ 28 วันขึ้นไปจะให้กำลังเทียบเท่ากับคอนกรีตผสมซิลิกาฟูมที่มีการแทนที่ด้วยซิลิกาฟูมร้อยละ 5 และ 10 โดยน้ำหนัก และค่าโมดูลัสยืดหยุ่นที่อายุ 28 วัน ของคอนกรีตผสมผุนหินปูน และ/หรือถ้าโลย มีค่าสูงกว่าค่าคอนกรีตธรรมชาติ และมาตรฐาน ACI 318

Cengiz Duran Atis, Alaettin Kilic and Umur Korkut Sevim(2002) ได้ศึกษากำลังรับแรงอัดและการหดตัวแห่งของมอร์ต้าร์ซีเมนต์ผสมถ้าโลยที่มีแคลเซียมออกไซด์สูง โดยใช้อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุคง (W/B) เท่ากับ 0.40 จากผลการศึกษาพบว่าการผสมถ้าโลยทำให้การหดตัวแห่งลดลงประมาณร้อยละ 40 เมื่อเทียบกับมอร์ต้าร์ซีเมนต์ล้วนและกำลังรับแรงอัดของมอร์ต้าร์ซีเมนต์ผสมถ้าโลຍร้อยละ 10 และ 20 ให้ค่าเทียบเท่ามอร์ต้าร์ซีเมนต์ล้วน

P. Chindaprasirt, P. Kanchanda, A. Sathonsaowaphak and H.T. Cao (2005) ได้ศึกษาการดำเนินงานซัลเฟตของมอร์ต้าร์ซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ผสมปอชโซลาน (ถ้าโลยชนิด F และถ้าแกลบ) ใช้อัตราการแทนที่ปูนซีเมนต์ร้อยละ 20 และ 40 โดยน้ำหนักของซีเมนต์ ตัวอย่างที่ใช้วัดการขยายตัวจะถูกแซ่บในสารละลายน้ำเดียวซัลเฟตเข้มข้นร้อยละ 5 และทำการตรวจสอบค่า pH ของสารละลายน้ำจากการศึกษาพบว่าถ้าแกลบมีประสิทธิภาพมากกว่าถ้าโลย จากผลการทดสอบ SEM ที่ผิวตัวอย่างที่แตกร้าวหลังจากแซ่บในสารละลายน้ำซัลเฟตชี้ให้เห็นว่าการทำลายโดยซัลเฟตของมอร์ต้าร์ และค่า pH นอกจากนี้ยังพบว่าถ้าแกลบมีประสิทธิภาพมากกว่าถ้าโลย จากผลการทดสอบ SEM ที่ผิวตัวอย่างที่แตกร้าวหลังจากแซ่บในสารละลายน้ำซัลเฟตชี้ให้เห็นว่าการทำลายโดยซัลเฟตของมอร์ต้าร์ซีเมนต์ผสมถ้าโลย หรือถ้าแกลบถูกยับยั้ง โดยการลดแคลเซียมออกไซด์ และอัตราส่วน C/S ของ CSH เจล เมื่อเปรียบเทียบกับมอร์ต้าร์ซีเมนต์ล้วนพบว่ามอร์ต้าร์ซีเมนต์ผสมถ้าแกลบมีแคลเซียมซัลเฟตน้อยกว่า และเกิดแอ็ทฟริง ใจทันอยกว่าอย่างชัดเจน เช่นเดียวกันกับในกรณีมอร์ต้าร์ซีเมนต์ผสมถ้าโลยก็จะน้อย

กว่ามอร์ต้าร์ซีเมนต์ด้าน แต่อย่างไรก็ตามก็ยังคงมีมากกว่ามอร์ต้าร์ซีเมนต์ผสมเด็กแลกบล็อกน้อย นอกจานี้ยังพบว่าสามารถแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยปอชโซลันห้องสองชนิดนี้ในอัตราการแทนที่ถึงร้อยละ 40 เพื่อสร้างซีเมนต์ผสมที่มีความด้านทานซัลเฟตดี

E.F. Irassar (2005) ได้ศึกษาการด้านทานซัลเฟตของคอนกรีตเมื่อผงหินปูนถูกใช้เป็นส่วนประกอบในปูนซีเมนต์ หรือถูกใช้แทนที่ทรายในคอนกรีตไอลเข้าแบบง่าย (SCC) โดยศึกษาตัวอย่าง เพสต์ มอร์ต้าร์ และคอนกรีต ซึ่งถูกแซ่บในสารละลายโซเดียมซัลเฟต (NaSO_4) และแมกนีเซียมซัลเฟต (MgSO_4) ที่มีความเข้มข้นต่างๆ กัน และที่อุณหภูมิต่างกัน โดยใช้ปูนซีเมนต์มีองค์ประกอบต่างๆ กัน นอกจากนี้ส่วนผสมและอัตราการแทนที่ผงหินปูนยังถูกออกแบบให้แตกต่างกันอีกด้วย จากผลการศึกษาพบว่าการเสื่อมสภาพเนื่องจากซัลเฟตส่วนใหญ่ส่งผลกระทบจากอัตราส่วน W/C และปริมาณ C_3A ในปูนซีเมนต์ การแตกร้าวของผิวถูกควบคุมโดยการใช้อัตราส่วน W/C ต่ำ และมีปริมาณ C_3A ต่ำ ในส่วนสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟตพบว่าอุณหภูมิต่ำส่งผลให้เพิ่มระดับความเสื่อมสภาพมากขึ้น

KamileTosun, Burak F., B. Baradan and I. Akin Altun (2009) ได้ศึกษาเบริกเทียบการด้านทานซัลเฟตของมอร์ต้าร์ซีเมนต์ผงหินปูน ตัวอย่างถูกเตรียมด้วยปูนซีเมนต์ 2 ชนิดซึ่งอัตราส่วน $\text{C}_3\text{S}/\text{C}_2\text{S}$ แตกต่างกัน ใช้อัตราส่วนการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยผงหินปูนร้อยละ 5, 10, 20 และ 40 ตัวอย่างจะถูกแซ่บในสารละลายซัลเฟต 3 สถานะคือ โซเดียมซัลเฟต (NaSO_4) ที่อุณหภูมิ 20°C และ 5°C และแมกนีเซียมออกไซด์ (MgSO_4) ที่อุณหภูมิ 5°C ผลจากการทดสอบนี้ให้เห็นว่า อัตราส่วนการแทนที่ผงหินปูนและอุณหภูมิที่ต่ำส่งผลเสียต่อความด้านทานซัลเฟต นอกจากนี้ปูนซีเมนต์ที่มีอัตราส่วน $\text{C}_3\text{S}/\text{C}_2\text{S}$ สูงมีแนวโน้มถูกซัลเฟตทำลายง่ายโดยจะถูกทำลายมากขึ้นเมื่อมีปริมาณผงหินปูนเพิ่มขึ้นในตัวอย่างที่มีอัตราการแทนที่ผงหินปูนสูงการทดสอบ XRD และ SEM/EDS แสดงให้เห็นว่าแอทธิ้ง (taumasite) เป็นผลผลิตที่ส่งผลเสียต่อตัวอย่างที่แซ่บในสารละลายโซเดียมซัลเฟตส่วนยิปซั่ม และ เทอว์มาไซท์ (thaumasite) เป็นผลผลิตที่ส่งผลเสียต่อตัวอย่างที่แซ่บในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟต

ธีรวัฒน์ สินศรี(2548) ได้ศึกษาผลกระทบของความลักษณะอิฐ รูปร่างของถ้วยและวัสดุ เลื่อย ต่อกำลัง ขนาดโพรง การกระจายขนาดโพรง และการซึมผ่านอากาศในเพสต์ที่แข็งตัวแล้ว ใช้ถ้วยloyจากโรงไฟฟ้าแม่مهaje โดยนำถ้วยloyทั้งที่ไม่ได้แยกขนาด และแยกขนาดมาแทนที่ปูนซีเมนต์ประเภทที่ 1 ในอัตราส่วนร้อยละ 0, 20 และ 40 โดยนำหัวนักของวัสดุประสาน ใช้อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุ ผสมเท่ากับ 0.35 จากการศึกษาพบว่าเพสต์ผสมถ้วยloyคัดขนาดให้กำลังรับแรงอัดสูงกว่าเพสต์ผสมถ้วยloyที่ไม่คัดขนาด การแทนที่ปูนซีเมนต์ประเภทที่ 1 ด้วยถ้วยloyไม่ได้คัดขนาดในอัตราการแทนที่ที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้เพสต์มีปริมาณโพรงทึบหนดเพิ่มขึ้นแต่ขนาดโพรงโดยเฉลี่ยจะลดลง ส่วนการ

แทนที่ด้วยถ้าลองขนาดเล็กจะส่งผลให้ห้องปริมาณไฟฟ้าทั้งหมด และขนาดเฉลี่ยของไฟฟ้าลดลง เมื่อตรวจสอบปริมาณแคลเซียมไฮดรอกไซด์พบว่าการแทนที่ถ้าลองที่มีขนาดเล็ก ส่งผลให้เกิดแคลเซียมไฮดรอกไซด์ในเพสต์ลดลงมากกว่าการแทนที่ด้วยถ้าลองที่ห่างกว่า นอกจานนี้ยังศึกษาเพสต์ที่ควบคุมอัตราส่วนน้ำต่อวัสดุคงเท่ากัน 0.35 และเพสต์ที่ควบคุมให้มีปริมาณน้ำที่ความชื้นเหลือปกติ ใช้ถ้าลองจากไฟฟ้าแม่เมะ และไฟฟ้า COCO มาคัดแยก 3 ตัวอย่างคือ ถ้าลองที่ไม่คัดแยกขนาด ถ้าลองที่มีขนาดอนุภาคตั้งแต่ 0-45 และ 0-10 ไมโครอน ใช้ทรายแม่น้ำที่บดให้มีขนาดใกล้เคียงกับถ้าลอง โดยนำถ้าลองหรือทรายแม่น้ำแทนที่ปูนซีเมนต์ประเภทที่ 1 อัตราส่วนร้อยละ 0, 20 และ 40 โดยนำน้ำหนักวัสดุประสานพบว่าปริมาณไฟฟ้าของเพสต์ถ้าลองเพิ่มขึ้นเมื่ออัตราการแทนที่ถ้าลองเพิ่มขึ้น และเมื่อใช้ถ้าลองขนาดเล็กลงจะส่งผลให้ปริมาณไฟฟ้าลดลง การซึมผ่านอากาศในเพสต์จะลดลงเมื่อปริมาณถ้าลองเพิ่มขึ้นและใช้ถ้าลองมีความละอียดขึ้น นอกจานนี้พบว่าเพสต์ที่ผสมถ้าลองจากไฟฟ้า COCO มีปริมาณไฟฟ้าและการซึมผ่านอากาศสูงกว่าเพสต์ที่ผสมถ้าลองจากไฟฟ้าแม่เมะ เนื่องจากถ้าลองจากไฟฟ้า COCO มีรูปร่างเป็นเหลี่ยม มีความพรุนและความเป็นผลึกมากกว่า ส่งผลให้เกิดปฏิกิริยาปอชโซลานน้อยกว่า นอกจานนี้แล้วข้างบนว่า เพสต์ผสมวัสดุเนื้อเยื่อมีขนาดเล็กจะส่งผลให้ปริมาณไฟฟ้าลดลงมากกว่าการผสมด้วยวัสดุเนื้อเยื่อที่ห่างกว่า และเมื่อเทียบระหว่างการแทนที่ด้วยวัสดุเนื้อเยื่อและถ้าลองแม่เมะที่มีขนาดอนุภาคใกล้เคียงกัน และที่อัตราการแทนที่เดียวกันพบว่า ปริมาณไฟฟ้าและการซึมผ่านอากาศของเพสต์ผสมวัสดุเนื้อเยื่อสูงกว่าเพสต์ผสมถ้าลองแม่เมะ ทั้งนี้เนื่องจากถ้าลองแม่เมะเป็นวัสดุปอชโซลานจึงสามารถลดขนาดไฟฟ้าจากปฏิกิริยาปอชโซลานิกและผลจากการอัดตัวแน่นของอนุภาคที่มีขนาดเล็ก ขณะที่วัสดุเนื้อเยื่อสามารถลดปริมาณไฟฟ้าได้เนื่องจากการอัดตัวแน่นของอนุภาคที่มีขนาดเล็กเท่านั้น

ปิติศานต์ กรรมาตร และสมนึก ตั้งเติมสิริกุล (2549) [10] ได้ศึกษาการต้านทานชั้ลเฟตของมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ประเภทที่ 1 ล้วน มอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ประเภทที่ 5 ล้วน และมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยถ้าลอง โดยใช้ถ้าลองที่มีปริมาณแคลเซียมออกไซด์ (CaO) แตกต่างกันสองระดับคือร้อยละ 8.28 และร้อยละ 17.28 จากการศึกษาพบว่า การขยายตัวเมื่อแช่ทึ้งในสารละลายโซเดียมชัลเฟตและแมกนีเซียมชัลเฟต รวมทั้งการลดลงของกำลังรับแรงอัดและการสูญเสียน้ำหนักเมื่อแช่ในสารละลายโซเดียมชัลเฟตของมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยถ้าลองที่มี CaO ร้อยละ 8.28 ให้ค่าน้อยกว่าเมื่อเทียบมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ประเภทที่ 1 ล้วน แต่การลดลงของกำลังรับแรงอัดและการสูญเสียน้ำหนักในสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟตจะให้ค่าสูงกว่าในทางกลับกันมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยถ้าลองที่มี CaO ร้อยละ 17.28 ส่งผลให้การลดลงของกำลังรับแรงอัดและการสูญเสียน้ำหนักแย่ลงกว่าเดิม แต่จะช่วยให้ค่าการขยายตัวในสารละลายชัลเฟตทึ้งสอง

ชนิดลดลง การลดลงของกำลังรับแรงอัดและการสูญเสียน้ำหนักของมอร์ตาร์ปูนซีเมนต์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยถ้าโลຍที่มี CaO ร้อยละ 17.28 จะลดลงตามปริมาณถ้าโลຍที่เพิ่มขึ้น การใช้ถ้าโลຍที่มี CaO ร้อยละ 17.28 แทนที่ปูนซีเมนต์บางส่วนส่งผลให้แคลเซียมไฮดรอกไซค์ลดลงเนื่องจากปฏิกิริยาปอชโซลาน แต่การลดลงจะไม่มีผลกระทบเมื่อแทนที่ด้วยถ้าโลຍที่มี CaO ร้อยละ 8.28 นอกจากนี้ยังพบว่าในสารละลายโซเดียมซัลเฟต ค่าการขยายตัว ค่าการลดลงของกำลังรับแรงอัด และค่าการสูญเสียน้ำหนักจะเป็นสัดส่วนกัน อย่างไรก็ตามในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟตมีเพียงค่าการลดลงของกำลังรับแรงอัดและค่าการสูญเสียน้ำหนักที่เป็นสัดส่วนกัน แต่การขยายตัวจะมีแนวโน้มตรงกันข้ามกับค่าการลดลงของกำลังรับแรงอัดและค่าการสูญเสียน้ำหนัก

ศักดิ์ประยุทธ สินธุกิจิณ โภุและสุรชัย วงศ์ตันชัย (2552) ได้ตรวจสอบคุณสมบัติของผลผลิตปฏิกิริยาไฮเครชั่นที่เกิดจากการทำปฏิกิริยาของปูนซีเมนต์ที่ผสมผงหินปูน เพื่อศึกษาโครงสร้างที่เปลี่ยนไประหว่างการเกิดปฏิกิริยาไฮเครชั่นจากการศึกษาพบว่าผลผลิตของปฏิกิริยาไฮเครชั่น และกลไกการเกิดปฏิกิริยาไม่ข้อแตกต่างกัน โดยปูนซีเมนต์ผสมผงหินปูนทำให้เกิดเฟส Monocarboaluminate ซึ่งไม่พบในปูนซีเมนต์ปกติเกิด Nucleation Effect ในระหว่างปฏิกิริยาไฮเครชั่น เกิดการเติมเต็มช่องว่างและการอัดตัวแน่น (filling/packing effect) ของผงหินปูนระหว่างเนื้อปูนซีเมนต์ ซึ่งจากผลทั้งสามส่วนดังกล่าวเป็นสาเหตุให้กำลังรับแรงอัดของมอร์ตาร์ในระดับต้นสูงกว่ามอร์ตาร์ปูนซีเมนต์ อย่างไรก็ตามประโยชน์ที่ได้จากการหินปูนบดละเอียดนี้จะอยู่ในช่วงต้นของการเกิดปฏิกิริยาไฮเครชั่นเท่านั้น และข้อควรระวังในการใช้ผงหินปูนในปริมาณมากอาจทำให้เกิด false set ในปูนซีเมนต์ได้

บทที่ 3

วิธีการศึกษา

สำหรับในบทนี้จะได้กล่าวถึง วัสดุและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา รายละเอียดวิธีการศึกษา การเตรียมสารละลายชัลเฟต และสัดส่วนผสมของมอร์ตาร์ที่ใช้ในการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 วัสดุและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

3.1.1 วัสดุที่ใช้ในการศึกษาวิจัยสำหรับวัสดุที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ประกอบไปด้วย

- 1) ปูนซิเม็นต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 และปูนซิเม็นต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มอก. เล่ม 1-2532 หรือมาตรฐานอเมริกา ASTM C150
- 2) เถ้าโลหะ (Fly Ash) ใช้ถ้าโลหะจากโรงไฟฟ้าแม่มาะ จังหวัดลำปาง จำนวน 3 ชนิด คือ FA, FB และ FC และถ้าโลหะจากโรงไฟฟ้า จังหวัดระยอง BLCP อีก 1 ชนิด คือ FD
- 3) ตะกรันเตาถุงเหล็กคละเอียด (Ground Granulated Blast-furnace Slag)
- 4) ซิลิกาฟูม (Silica Fume)
- 5) ผงหินปูน (Limestone Powder) ขนาดความละเอียด 8 ไมโครเมตร
- 6) เถ้าก้นเตา (Bottom ash) ใช้ถ้าก้นเตาจากโรงไฟฟ้าแม่มาะ จังหวัดลำปาง จำนวน 3 ชนิด คือ BA1, BA2 และ BA3
- 7) ทราย ใช้ทรายร่อนผ่านตะแกรงเบอร์ 4 ซึ่งทำการทดสอบคุณสมบัติต่างๆแล้ว
- 8) สารละลายชัลเฟตที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ใช้สารละลายแมกนีเซียมชัลเฟต ($MgSO_4$) และสารละลายโซเดียมชัลเฟต (Na_2SO_4)
- 9) น้ำที่ใช้ในการผสมใช้น้ำประปา

ตารางที่ 3.1 แสดงองค์ประกอบทางเคมี ความถ่วงจำเพาะ และความละเอียดของวัสดุ ประสานที่ใช้ในการศึกษา ส่วนตารางที่ 3.2 และ 3.3 แสดงองค์ประกอบทางเคมี ความถ่วงจำเพาะ และความสามารถในการกักเก็บน้ำของถ้าก้นเตา ตามลำดับ ในขณะที่รูปที่ 3.1 แสดงภาพถ่ายขยายกำลังสูงของวัสดุที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

ตารางที่ 3.1 ค่าความจำถ่วงเพาเวและองค์ประกอบทางเคมีของวัสดุประสานที่ใช้ในการศึกษา

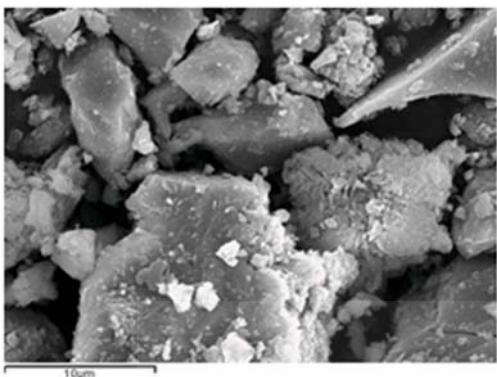
องค์ประกอบ ทางเคมี (ร้อยละโดย น้ำหนัก)	บุนซีเมนต์ ปอร์ตแลนด์ ประเภทที่ 1	บุนซีเมนต์ ปอร์ตแลนด์ ประเภทที่ 5	เก้าออย				ตระกรัน		
			แม่เมะ		BLCP	FD	มาตรฐาน	มาตรฐาน	มาตรฐาน
			FA	FB					
SiO ₂	18.93	20.97	35.71	26.61	25.22	61.46	34.06	92.00	0.45
Al ₂ O ₃	5.51	3.49	20.44	13.60	13.88	20.27	16.27	0.70	0.05
Fe ₂ O ₃	3.31	4.34	15.54	18.34	17.39	5.56	1.7	1.20	0.03
CaO	65.53	63.86	16.52	24.97	26.25	1.73	36.05	0.20	55.2
MgO	1.24	3.33	2.00	2.33	2.38	0.96	7.38	0.20	0.34
Na ₂ O	0.15	2.12	1.15	1.75	1.40	0.73	2.16	-	< 0.01
K ₂ O	0.31	0.12	2.41	1.77	1.92	1.36	0.21	-	< 0.01
SO ₃	2.88	0.47	4.26	8.53	9.44	0.38	1.09	1.50	0.01
LOI	-	1.44	0.49	0.53	0.56	5.38	1.44	-	43.12
Free lime	1.00	1.01	1.71	3.93	3.06	0.03	-	-	-
ความ ถ่วงจำเพาะ	3.12	3.18	2.53	2.35	2.61	2.22	2.96	2.32	2.69
ความละเอียด โดยวิธีเบลน, ซม. ² /ก.	3100	2727	2867	2820	2722	2723	4600	-	5210

ตารางที่ 3.2 องค์ประกอบทางเคมีของถ้ากันเตา

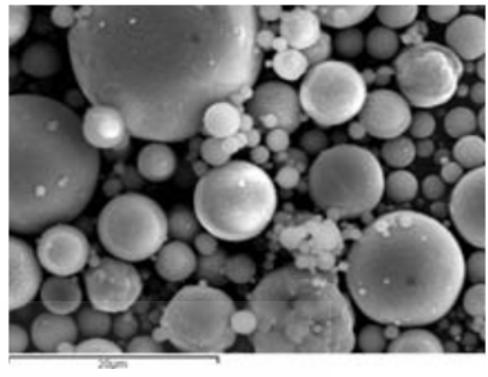
องค์ประกอบทางเคมี (ร้อยละ โดยน้ำหนัก)	BA1	BA2	BA3
SiO ₂	35.29	30.81	20.76
Al ₂ O ₃	18.93	12.95	10.38
Fe ₂ O ₃	15.53	16.94	18.32
CaO	17.44	23.32	31.93
MgO	1.97	2.07	2.32
Na ₂ O	2.02	4.44	7.71
K ₂ O	0.66	0.81	1.79
SO ₃	2.07	1.53	1.35
LOI	4.45	5.43	4.90
Free lime	0.17	1.33	1.50

ตารางที่ 3.3 ความถ่วงจำเพาะ และความสามารถในการกัดเก็บน้ำของถ้ากันเตา

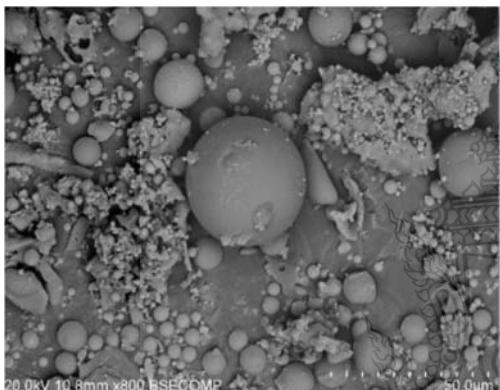
ชนิด	ความถ่วงจำเพาะ	ความสามารถในการกัดเก็บน้ำ (ร้อยละ)
BA1	1.76	27
BA2	2.13	21
BA3	1.94	32

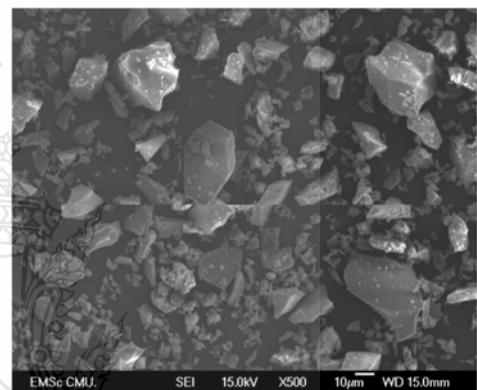
ก) ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1

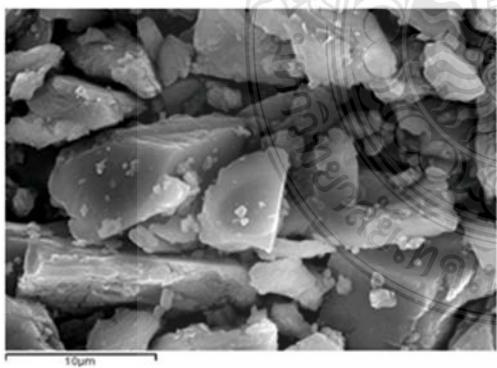
ข) เถ้าโลหะจากโรงไฟฟ้าน้ำมاء (FA)

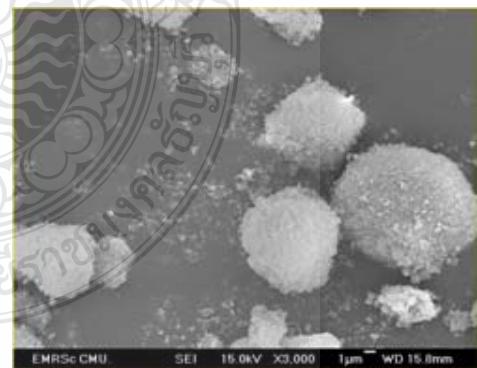
ค) เถ้าโลหะจากโรงไฟฟ้าจังหวัดระยอง (FD)

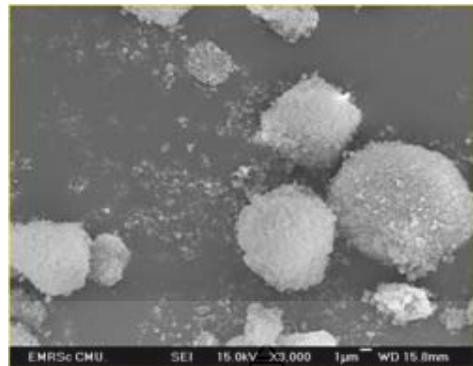
ง) ตะกรันเตาลดลุ่งเหล็กบดละเอียด

จ) ผงหินปูน (8 ไมโครเมตร)

ฉ) ซิลิกาฟูม

ช) เถ้ากํนเตา (BA1)

รูปที่ 3.1 ภาพขยายกำลังสูงของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 เถ้าโดย ตะกรันเตาถุงเหล็ก
ผงหินปูน และซิลิกาฟูม

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา สำหรับเครื่องมืออุปกรณ์ที่สำคัญ ที่ใช้ในการศึกษาใน
ครั้งนี้ มีดังนี้

- 1) เครื่องผสมมอร์ตาร์ (รูปที่ 3.2)

รูปที่ 3.2 เครื่องผสมมอร์ตาร์

2) แบบหล่อชิ้นตัวอย่างมอร์ต้าร์ลูกบาศก์ขนาด $5 \times 5 \times 5$ ซม. (รูปที่ 3.3)

รูปที่ 3.3 แบบหล่อชิ้นตัวอย่างมอร์ต้าร์ลูกบาศก์ขนาด $5 \times 5 \times 5$ ซม.

3) แบบหล่อชิ้นตัวอย่างมอร์ต้าร์แท่งบาร์ขนาด $2.5 \times 2.5 \times 28.5$ ซม. (รูปที่ 3.4)

รูปที่ 3.4 แบบหล่อชิ้นตัวอย่างมอร์ต้าร์แท่งบาร์ขนาด $2.5 \times 2.5 \times 28.5$ ซม.

4) เครื่องวัดความยาว (Length Comparator) (รูปที่ 3.5)

รูปที่ 3.5 เครื่องวัดความยาว (Length Comparator)

5) เครื่องชั่งดิจิตอล ความละเอียด 0.01 กรัม (รูปที่ 3.6)

รูปที่ 3.6 เครื่องชั่งดิจิตอล ความละเอียด 0.01 กรัม

6) ถังสำหรับแข็งตัวอย่างมอร์ตาร์ (รูปที่ 3.7)

รูปที่ 3.7 ถังสำหรับแข็งตัวอย่างมอร์ตาร์

3.2 รายละเอียดวิธีการศึกษา

สำหรับรายละเอียดของวิธีการศึกษาได้ทำการทดสอบคุณสมบัติด้านการต้านทานซัลเฟตของมอร์ตาร์เมื่อใช้วัสดุประสานที่ต่างชนิดกัน โดยทำการประเมินความต้านทานซัลเฟตใน 2 ลักษณะซึ่งได้แก่ การขยายตัว (Expansion) และการสูญเสียน้ำหนัก (Weight Loss)

3.2.1 การทดสอบการขยายตัวของมอร์ตาร์

ในการประเมินความต้านทานซัลเฟต โดยวัดการขยายตัวของตัวอย่างแท่งมอร์ตาร์นั้น ในการศึกษาครั้งนี้ จะวัดการขยายตัวของทั้งตัวอย่างแท่งมอร์ตาร์ที่แข็งตัวอย่างในสารละลายโซเดียมซัลเฟตและที่แข็งตัวอย่างในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟต โดยใช้ตัวอย่างแท่งมอร์ตาร์ขนาด $2.5 \times 2.5 \times 28.5$ ซม.³. หลังจากหล่อลงแบบตัวอย่าง (Mold) และหุ้มด้วยแผ่นพลาสติกเพื่อกันน้ำระเหยออกจากตัวอย่าง

ตัวอย่างจะถอดแบบที่อายุ 1 วัน และนำไปแข็งในน้ำที่อิ่มตัวด้วยปูนขาว (Saturated lime water) เป็นเวลา 28 วัน หลังจากนั้นนำตัวอย่างไปแข็งในสารละลายนโซเดียมซัลเฟต สารละลายนี้เข้มข้นซึ่งได้แยกเตรียมไว้ เพื่อทำการทดสอบการขยายตัวของตัวอย่างแท่งมอร์ต้าร์ตัวที่อายุต่างๆ สำหรับสารละลายนโซเดียมซัลเฟต จะมีการเปลี่ยนที่อายุทุก ๆ 2 เดือนของการแข็งตัวอย่าง

ในส่วนวิธีการวัดการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์ที่แข็งในสารละลายนโซเดียมซัลเฟต กระทำตามมาตรฐาน ASTM C 1012 โดยหลังจากแข็งตัวอย่างในน้ำที่อิ่มตัวด้วยปูนขาว(Saturated lime water) เป็นเวลา 28 วัน ทำการวัดความยาวเริ่มต้นของตัวอย่างด้วยเครื่องวัดความยาว (length comparator) ตามมาตรฐาน ASTM C 490 ต่อจากนั้นนำตัวอย่างแข็งในสารละลายนโซเดียมซัลเฟต และทำการวัดความยาวของตัวอย่างที่อายุ 2, 3, 4, 8, 13 และ 16 สัปดาห์ และ ทุก ๆ อายุ 2 เดือนของการแข็งในสารละลายนโซเดียมซัลเฟต สำหรับการขยายตัวของตัวอย่างเป็นการเฉลี่ยการขยายตัว 4 แท่งตัวอย่างมอร์ต้าร์ค่าการขยายตัวของตัวอย่างคำนวน ดังสมการที่ (3.1)

$$\text{การขยายตัว (\%)} = [(L_t - L_i)/L_i] \times 100 \quad (3.1)$$

โดยที่ L_t คือ ค่าเฉลี่ยความยาวเริ่มต้นของตัวอย่างหลังจากแข็งในน้ำที่อิ่มตัวด้วยปูนขาว 28 วัน (มม.)
 L_i คือ ค่าเฉลี่ยความยาวของตัวอย่างหลังจากแข็งในสารละลายนโซเดียมซัลเฟต (มม.)

รูปที่ 3.8 ชิ้นตัวอย่างขนาด $2.5 \times 2.5 \times 28.5$ ซม.

รูปที่ 3.9 การวัดค่าการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ตาร์ด้วยเครื่องวัดความยาว (length comparator)

3.2.2 การทดสอบการสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างมอร์ตาร์

ในการประเมินการสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างลูกบาศก์มอร์ตาร์ ในการศึกษาครั้งนี้ นั้น จะวัดการสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟตเท่านั้น โดยใช้ตัวอย่างลูกบาศก์มอร์ตาร์ขนาด $5 \times 5 \times 5$ ซม.³ หลังจากหล่อลงแบบตัวอย่าง (Mold) แล้วหุ้มด้วยแผ่นพลาสติกเพื่อกันน้ำระเหยออกจากตัวอย่าง ตัวอย่างจะถอดแบบที่อายุ 1 วัน

ในส่วนการวัดการสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างลูกบาศก์มอร์ตาร์ ในสารละลายซัลเฟตนั้น โดยหลังจากถอดแบบที่อายุตัวอย่างมอร์ตาร์ 1 วัน แล้วนำไปบ่มในน้ำที่อิ่มตัวด้วยปูนขาว เป็นเวลา 28 วัน หลังจากเสร็จสิ้นการบ่มในน้ำที่อิ่มตัวด้วยปูนขาวแล้ว นำเข็นตัวอย่างลูกบาศก์มอร์ตาร์ ของแต่ละลักษณะซึ่งน้ำหนักโดยเป็นน้ำหนักเริ่มต้นของตัวอย่างลูกบาศก์มอร์ตาร์ หลังจากซึ่งน้ำหนักเสร็จแล้ว นำตัวอย่างลูกบาศก์มอร์ตาร์ แขวนในสารละลายซัลเฟต เมื่อครบอายุที่ต้องการวัด การสูญเสียน้ำหนัก นำตัวอย่างลูกบาศก์มอร์ตาร์ มาขัดผิวด้วยแปรงเพื่อให้เศษมอร์ตาร์ ที่เสื่อมสภาพเนื่องจากการทำลาย โดยสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟตหลุดออกต่อจากนั้น นำตัวอย่างลูกบาศก์มอร์ตาร์ ไปซึ่งน้ำหนัก เพื่อนำค่าไปหาการสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างลูกบาศก์มอร์ตาร์ เนื่องจากสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟตโดยสามารถหาค่าการสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างลูกบาศก์มอร์ตาร์ ได้ดังสมการที่ (3.2)

$$\text{การสูญเสียน้ำหนัก (\%)} = [(W_i - W_x)/W_i] \times 100 \quad (3.2)$$

โดย W_i คือ ค่าน้ำหนักเริ่มต้น

W_x คือ ค่าน้ำหนักที่อายุต่างๆ ที่ใช้ในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟต

รูปที่ 3.10 ตัวอย่างมอร์ตาร์ขนาด $5 \times 5 \times 5$ ซม.

3.3 การเตรียมสารละลายซัลเฟต

สำหรับสารละลายซัลเฟตที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้ 2 สารละลายซัลเฟต ได้แก่ สารละลายโซเดียมซัลเฟต และสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟต

3.3.1 สารละลายโซเดียมซัลเฟต ใช้โซเดียมซัลเฟตเท่ากับ 50 กรัม ในสารละลาย 1 ลิตรซึ่งให้ปริมาณของอิออนซัลเฟต (SO_4^{2-}) เท่ากับ 33,800 ppm

3.3.2 สารละลายแมกนีเซียมซัลเฟต ใช้แมกนีเซียมซัลเฟตเท่ากับ 42.36 กรัม ในสารละลาย 1 ลิตร เพื่อให้ปริมาณของอิออนซัลเฟต (SO_4^{2-}) เท่ากับ 33,800 ppm

3.4 สัดส่วนผสมของมอร์ตาร์ที่ใช้ในการศึกษา

สำหรับสัดส่วนผสมของมอร์ตาร์ที่ใช้ ได้แก่ ปูนซีเมนต์ประเภทที่ 1 ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 เถ้าโลย ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียด ชิลิกาฟูม ผงหินปูน และถ้ากันเตาแทนที่ในมวลรวมละเอียด โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.4.1 ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 และปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ส่วน

3.4.2 เถ้าโลยทั้ง 4 ชนิด แทนที่ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ร้อยละ 20 และ 40 โดยน้ำหนัก

3.4.3 ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียด แทนที่ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ร้อยละ 30 และ 50 โดยน้ำหนัก

3.4.4 ชิลิกาฟูม แทนที่ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ร้อยละ 5 และ ร้อยละ 10 โดยน้ำหนัก

3.4.5 ผงหินปูน แทนที่ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ร้อยละ 5 และ 10 โดยน้ำหนัก

3.4.6 เถ้าโลยทั้ง 4 แทนที่ร้อยละ 10 และแทนที่ผงหินปูนร้อยละ 10 โดยน้ำหนัก ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1

3.4.7 เถ้าโลยทั้ง 4 แทนที่ร้อยละ 10 และแทนที่ผงหินปูนร้อยละ 10 โดยน้ำหนัก ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1

3.4.8 เถ้าโลยทั้ง 4 แทนที่ร้อยละ 35 และแทนที่ผงหินปูนร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1

3.4.9 เถ้าโลยทั้ง 4 แทนที่ร้อยละ 30 และแทนที่ผงหินปูนร้อยละ 10 โดยน้ำหนัก ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1

3.4.10 ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียด แทนที่ร้อยละ 25 และแทนที่ผงหินปูนร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1

3.4.11 ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียด แทนที่ร้อยละ 20 และแทนที่ผงหินปูนร้อยละ 10 โดยน้ำหนัก ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1

3.4.12 ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียด แทนที่ร้อยละ 45 และแทนที่ผงหินปูนร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1

3.4.13 ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียด แทนที่ร้อยละ 40 และแทนที่ผงหินปูนร้อยละ 10 โดยน้ำหนัก ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1

3.4.14 ชิลิกาฟูม แทนที่ร้อยละ 5 และแทนที่ผงหินปูนร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก

3.4.15 ชิลิกาฟูม แทนที่ร้อยละ 5 และแทนที่ผงหินปูนร้อยละ 10 โดยน้ำหนัก

3.4.16 เถ้ากันเตาแทนที่ในทรายในอัตราส่วนร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตรในขณะที่วัสดุประสานใช้ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ส่วน

3.4.17 เถ้ากันเตาแทนที่ในทรายในอัตราส่วนร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร ในขณะที่วัสดุประสานใช้โลยแทนที่ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ซึ่งแทนที่ในอัตราส่วนร้อยละ 40 โดยน้ำหนัก

3.4.18 เถ้ากันเตาแทนที่ในทรายในอัตราส่วนร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร ในขณะที่วัสดุประสานใช้ผงหินปูนแทนที่ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ซึ่งแทนที่ในอัตราส่วนร้อยละ 10 โดยน้ำหนัก

3.4.19 เถ้ากันเตาแทนที่ในทรายในอัตราส่วนร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร ในขณะที่วัสดุประสานใช้ตะกรันเตาถุงเหล็กแทนที่ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ซึ่งแทนที่ในอัตราส่วนร้อยละ 50 โดยน้ำหนัก

3.4.20 อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน (W/B) เท่ากับ 0.55

3.4.21 อัตราส่วนทรายต่อวัสดุประสานเท่ากับ 2.75 โดยน้ำหนัก

โดยรายละเอียดของสัดส่วนผสมของมอร์ตาร์ที่ใช้ในการศึกษาแสดง โดยตารางที่ 3.4 แสดงสัดส่วนผสมของมอร์ตาร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 และประเภทที่ 5 ล้วน และมอร์ตาร์ผสมถ้าloy ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียด ชิลิกาฟูม และผงหินปูน ในขณะที่ตารางที่ 3.5 แสดง สัดส่วนผสมของมอร์ตาร์ผสมถ้ากันเตา

ตารางที่ 3.4 สัดส่วนผสมของมอร์ตาร์โดยน้ำหนัก (กรัม) ที่ใช้ในการศึกษา

ที่	สัญลักษณ์	ปูนซีเมนต์			ตะกรันเตา ถุงเหล็ก บดละเอียด	ชิลิกา ฟูม	ผง หินปูน (8μ)	น้ำ	ทราย
		ประเภท ที่ 1	ประเภท ที่ 5	ถ้าloy					
1	C1	1.00	-	-	-	-	-	0.55	2.75
2	C5	-	1.00	-	-	-	-	0.55	2.75
3	C1-20FA	0.80	-	0.20	-	-	-	0.55	2.75
4	C1-40FA	0.60	-	0.40	-	-	-	0.55	2.75
5	C1-30SL	0.70	-	-	0.30	-	-	0.55	2.75
6	C1-50SL	0.50	-	-	0.50	-	-	0.55	2.75
7	C1-5LP	0.95	-	-	-	-	0.05	0.55	2.75
8	C1-10LP	0.90	-	-	-	-	0.10	0.55	2.75
9	C1-15FA-5LP	0.80	-	0.15	-	-	0.05	0.55	2.75
10	C1-10FA-10LP	0.80	-	0.10	-	-	0.10	0.55	2.75
11	C1-35FA-5LP	0.60	-	0.35	-	-	0.05	0.55	2.75
12	C1-30FA-10LP	0.60	-	0.30	-	-	0.10	0.55	2.75
13	C1-25SL-5LP	0.70	-	-	0.25	-	0.05	0.55	2.75

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)

ที่	สัญลักษณ์	บูนชีเมนต์		ตะกรันเตา		ชิคก้า พูน	ผง หินปูน (8μ)	น้ำ	ราย
		ประเภท ที่ 1	ประเภท ที่ 5	เดือดอย	กลุ่มเหล็ก บดละเอียด				
14	C1-20SL-10LP	0.70	-	-	0.20	-	0.10	0.55	2.75
15	C1-45SL-5LP	0.50	-	-	0.45	-	0.05	0.55	2.75
16	C1-40SL-10LP	0.50	-	-	0.40	-	0.10	0.55	2.75
17	C1-5SF	0.95	-	-	-	0.05	-	0.55	2.75
18	C1-10SF	0.90	-	-	-	0.10	-	0.55	2.75
19	C1-5SF-5LP	0.90	-	-	-	0.05	0.05	0.55	2.75
20	C1-10SF-5LP	0.85	-	-	-	0.10	0.10	0.55	2.75
21	C1-20FB	0.80	-	0.20	-	-	-	0.55	2.75
22	C1-20FC	0.80	-	0.20	-	-	-	0.55	2.75
23	C1-20FD	0.80	-	0.20	-	-	-	0.55	2.75
24	C1-40FB	0.60	-	0.40	-	-	-	0.55	2.75
25	C1-40FC	0.60	-	0.40	-	-	-	0.55	2.75
26	C1-40FD	0.60	-	0.40	-	-	-	0.55	2.75
27	C1-15FB-5LP	0.80	-	0.15	-	-	0.05	0.55	2.75
28	C1-15FC-5LP	0.80	-	0.15	-	-	0.05	0.55	2.75
29	C1-15FD-5LP	0.80	-	0.15	-	-	0.05	0.55	2.75
30	C1-30FB-10LP	0.60	-	0.30	-	-	0.10	0.55	2.75
31	C1-30FC-10LP	0.60	-	0.30	-	-	0.10	0.55	2.75
32	C1-30FD-10LP	0.60	-	0.30	-	-	0.10	0.55	2.75

**ตารางที่ 3.5 สัดส่วนผสมของวัสดุประسانโดยน้ำหนัก (กรัม) และถ้ากันเตาแทนที่ในมวลรวม
ละอีด (โดยปริมาตร) ที่ใช้ในการศึกษา โดยใช้อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประسان (w/b)
เท่ากับ 0.55 โดยน้ำหนัก**

ที่	สัญลักษณ์	ปูนซีเมนต์ปอร์ต แลนค์ประเภทที่ 1	ตะกรันเตา			ถ้ากันเตา (โดยปริมาตร ของราย)
			ถ้าลอย	คลุงเหล็ก	ผงหินปูน	
1	C1	1.00	-	-	-	-
2	C1-10BA1	1.00	-	-	-	10%
3	C1-10BA2	1.00	-	-	-	10%
4	C1-10BA3	1.00	-	-	-	10%
5	C1-30BA1	1.00	-	-	-	30%
6	C1-30BA2	1.00	-	-	-	30%
7	C1-30BA3	1.00	-	-	-	30%
8	C1-40FA	0.60	0.40	-	-	-
9	C1-40FA-10BA1	0.60	0.40	-	-	10%
10	C1-40FA-10BA2	0.60	0.40	-	-	10%
11	C1-40FA-10BA3	0.60	0.40	-	-	10%
12	C1-40FA-30BA1	0.60	0.40	-	-	30%
13	C1-40FA-30BA2	0.60	0.40	-	-	30%
14	C1-40FA-30BA3	0.60	0.40	-	-	30%
15	C1-50SL	0.50	-	0.50	-	-
16	C1-50SL-10BA1	0.50	-	0.50	-	10%
17	C1-50SL-10BA2	0.50	-	0.50	-	10%
18	C1-50SL-10BA3	0.50	-	0.50	-	10%
19	C1-50SL-30BA1	0.50	-	0.50	-	30%
20	C1-50SL-30BA2	0.50	-	0.50	-	30%
21	C1-50SL-30BA3	0.50	-	0.50	-	30%
22	C1-10LP	0.90	-	-	0.10	-
23	C1-10LP-10BA1	0.90	-	-	0.10	10%
24	C1-10LP-10BA2	0.90	-	-	0.10	10%
25	C1-10LP-10BA3	0.90	-	-	0.10	10%

ตารางที่ 3.5 (ต่อ)

ที่	สัญลักษณ์	ปูนซีเมนต์ปอร์ต แลนด์ประเภทที่ 1	ตะกรันเดา			เก้ากันเดา
			เดือย	กลุ่มเหล็ก	ผงหินปูน	
			บดละเอียด	(โดยปริมาตรของ	ราย)	
26	C1-10LP-30BA1	0.90	-	-	0.10	30%
27	C1-10LP-30BA2	0.90	-	-	0.10	30%
28	C1-10LP-30BA3	0.90	◆	-	0.10	30%

หมายเหตุ

- C1 หมายถึง ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1
 C5 หมายถึง ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5
 FA หมายถึง เดือย ชนิดที่ 1 จากโรงไฟฟ้าน้ำแม่มาะ
 FB หมายถึง เดือย ชนิดที่ 2 จากโรงไฟฟ้าน้ำแม่มาะ
 FC หมายถึง เดือย ชนิดที่ 3 จากโรงไฟฟ้าน้ำแม่มาะ
 FD หมายถึง เดือยชนิดที่ 4 จากโรงไฟฟ้า BLCP
 SL หมายถึง ตะกรันเดากลุ่มเหล็กบดละเอียด
 SF หมายถึง ชิลิกาฟูม
 LP หมายถึง ผงหินปูนความละเอียด 8 ไมโครเมตร
 5LP หมายถึง แทนที่ผงหินปูนร้อยละ 5 โดยน้ำหนักของวัสดุประสานทั้งหมด
 10LP หมายถึง แทนที่ผงหินปูนร้อยละ 10 โดยน้ำหนักของวัสดุประสานทั้งหมด
 20FA หมายถึง แทนที่เดือยห้อง 4 ชนิด ร้อยละ 20 โดยน้ำหนักของวัสดุประสานทั้งหมด
 40FA หมายถึง แทนที่เดือยห้อง 4 ชนิด ร้อยละ 40 โดยน้ำหนักของวัสดุประสานทั้งหมด
 30SL หมายถึง แทนที่ตะกรันเดากลุ่มเหล็กบดละเอียดร้อยละ 30 โดยน้ำหนักของวัสดุประสานทั้งหมด
 50SL หมายถึง แทนที่ตะกรันเดากลุ่มเหล็กบดละเอียดร้อยละ 50 โดยน้ำหนักของวัสดุ
 ประสานทั้งหมด
 5SF หมายถึง แทนที่ชิลิกาฟูมร้อยละ 5 โดยน้ำหนักของวัสดุประสานทั้งหมด
 10SF หมายถึง แทนที่ชิลิกาฟูมร้อยละ 10 โดยน้ำหนักของวัสดุประสานทั้งหมด
 BA1 หมายถึง เก้ากันเดา 1
 BA2 หมายถึง เก้ากันเดา 2
 BA3 หมายถึง เก้ากันเดา 3
 10BA1 หมายถึง แทนที่เก้ากันเดา 1 ร้อยละ 10 โดยปริมาตรของทราย
 10BA2 หมายถึง แทนที่เก้ากันเดา 2 ร้อยละ 10 โดยปริมาตรของทราย
 10BA3 หมายถึง แทนที่เก้ากันเดา 3 ร้อยละ 10 โดยปริมาตรของทราย
 30BA1 หมายถึง แทนที่เก้ากันเดา 1 ร้อยละ 30 โดยปริมาตรของทราย
 30BA2 หมายถึง แทนที่เก้ากันเดา 2 ร้อยละ 30 โดยปริมาตรของทราย
 30BA3 หมายถึง แทนที่เก้ากันเดา 3 ร้อยละ 30 โดยปริมาตรของทราย

บทที่ 4

ผลการศึกษาและวิเคราะห์

การศึกษาต้านทานชัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ในครั้งนี้ได้พิจารณาในการประเมินการต้านทานชัลเฟตไร 2 ลักษณะ คือ การขยายตัวและการสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างมอร์ต้าร์นั้นสารละลายชัลเฟต โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 การขยายตัว

การขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์ในสารละลายชัลเฟตในครั้งนี้จะพิจารณาถึง 1) ผลกระทบจากชนิดและปริมาณการแทนที่ของวัสดุประสาน 2) ผลกระทบจากชนิดของถ้าลอย 3) ผลกระทบจากชนิดของสารละลายชัลเฟต และ 4) ผลกระทบจากเมื่อใช้ถ้ากันเตาแทนที่ในมวลรวมและอีกด้วย ต่อการขยายตัวในสารละลายชัลเฟต โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1.1 ผลกระทบจากชนิดและปริมาณการแทนที่ของวัสดุประสานต่อการขยายตัวของมอร์ต้าร์

สำหรับวัสดุประสานที่ใช้ในการศึกษาผลกระทบของชนิดวัสดุประสานต่อการต้านทานชัลเฟตของมอร์ต้าร์ ได้แก่ ปูนซีเมนต์แลนด์ประเภทที่ 1 ล้วนปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ล้วน เถ้าลอย ตะกรันเตาถุงเหล็กคละอิค ซิลิกาฟูน และผงหินปูน แทนที่ในปูนซีเมนต์ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ในอัตราส่วนที่ต่างกัน โดยได้พิจารณาทั้งในสารละลายโซเดียมชัลเฟต และสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟต โดยมีรายละเอียดดังนี้

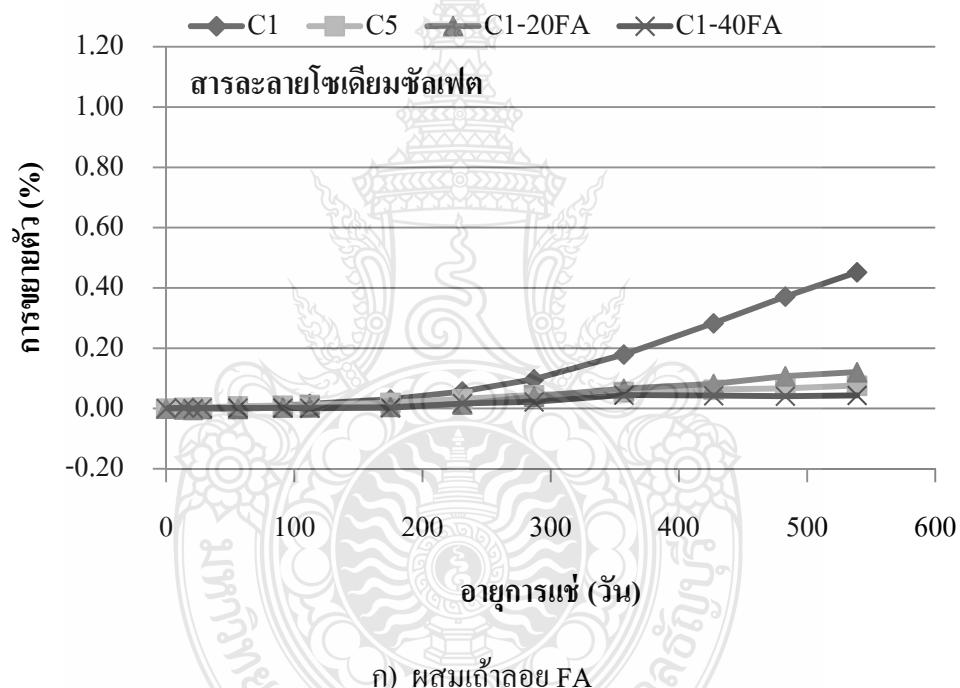
4.1.1.1 กรณีแข็งในสารละลายโซเดียมชัลเฟต

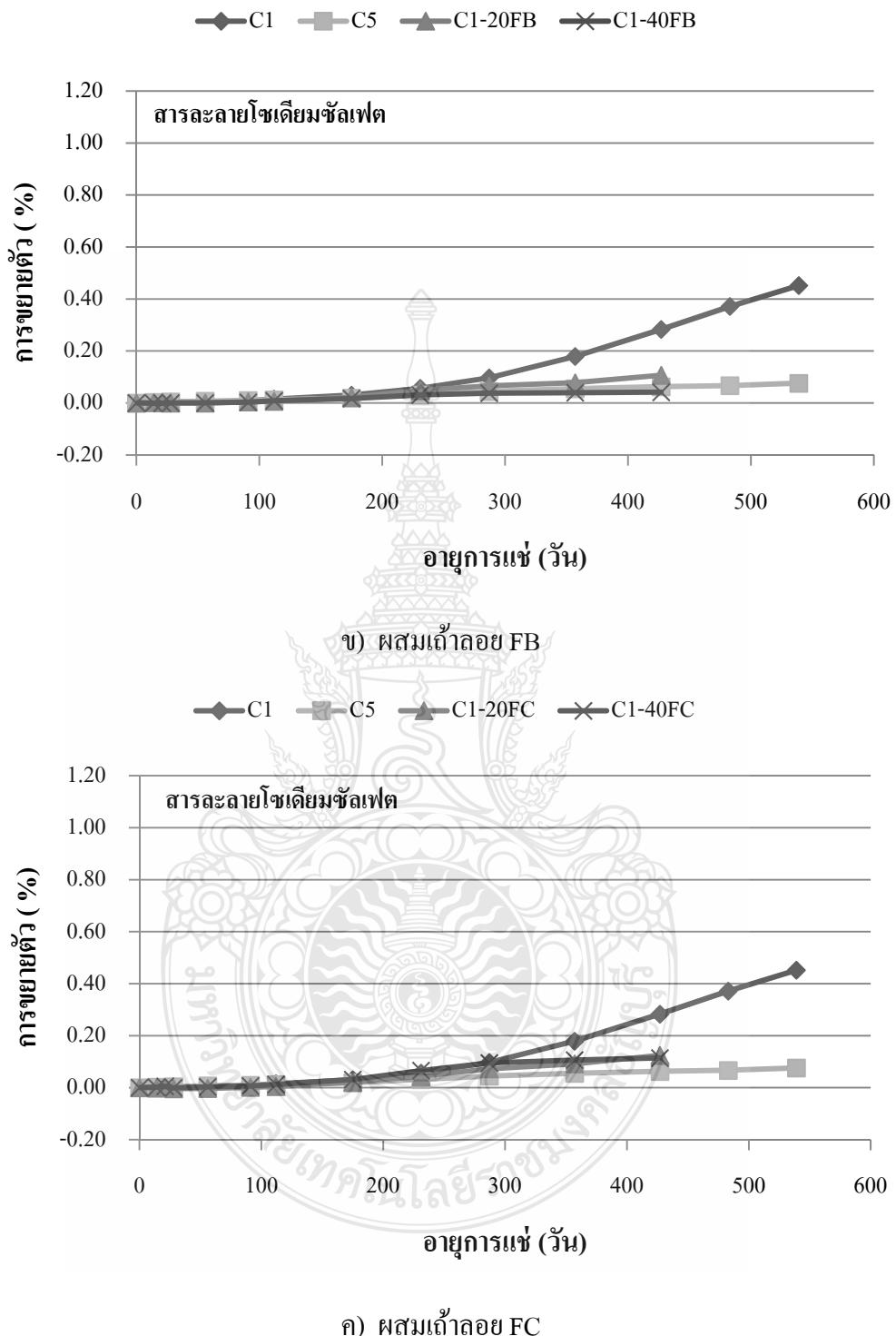
1) วัสดุประสานร่วมสองชนิดเมื่อแทนที่ถ้าลอย 4 ชนิดคือ FA, FB, FC และ FD ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ในอัตราส่วนร้อยละ 20 และ 40 โดยน้ำหนัก

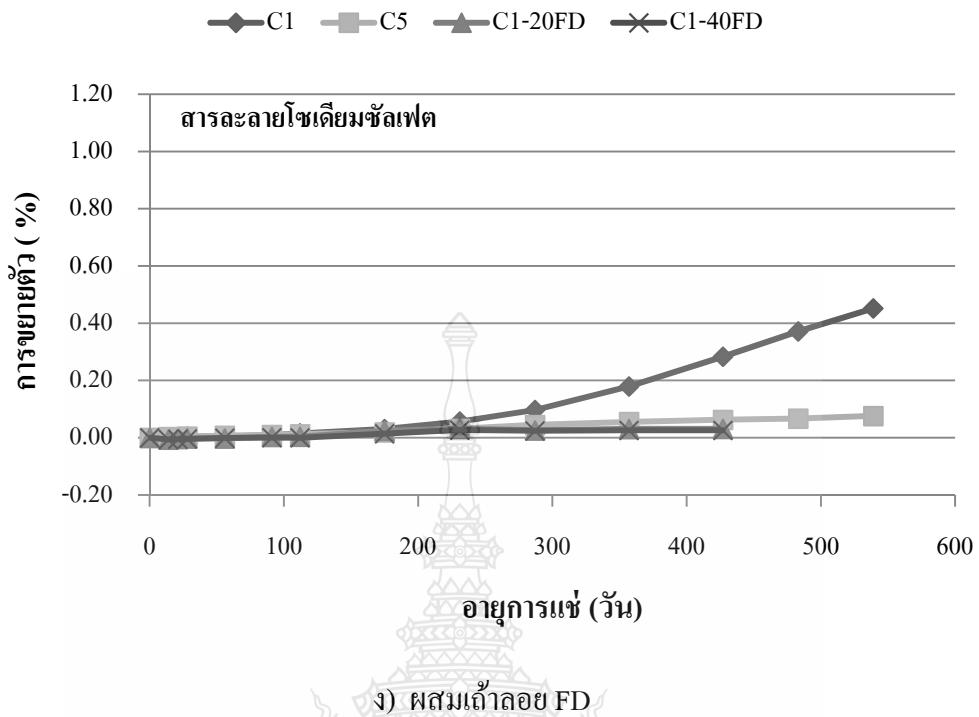
รูปที่ 4.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์ กับอายุในการแข็งในสารละลายโซเดียมชัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน ตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ล้วน พนว่าการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์ที่ใช้ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน มีค่าการขยายตัวมากกว่าตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ล้วน ทั้งนี้เนื่องจากปริมาณไตรแคลเซียมอลูมิเนต (C_3A) ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 มีค่าน้อยกว่าของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ทำให้เกิดปริมาณยิปซัม

และ Ettringite น้อยส่งผลทำให้เกิดการขยายตัวในตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ล้วน มีค่าน้อยกว่าตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน

ส่วนตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยถ้าลดอย่างทั้ง 4 ชนิด ในอัตราส่วนร้อยละ 20 และ 40 โดยน้ำหนักรูปที่ 4.1 พบว่า การขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยถ้าลดอย มีการขยายตัวน้อยกว่าของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน โดยเฉพาะเมื่อแทนในปริมาณที่มาก (ร้อยละ 40) ทั้งนี้ เพราะการแทนที่ถ้าลดอยเป็นการลดปริมาณปูนซีเมนต์และลดจากปฏิกิริยาปอชโซล่านาทำให้สามารถลด $\text{Ca}(\text{OH})_2$ ได้มากจึงทำให้เกิดยิปซัมและ Ettringite น้อยส่งผลให้เกิดค่าของ การขยายตัวน้อยลง

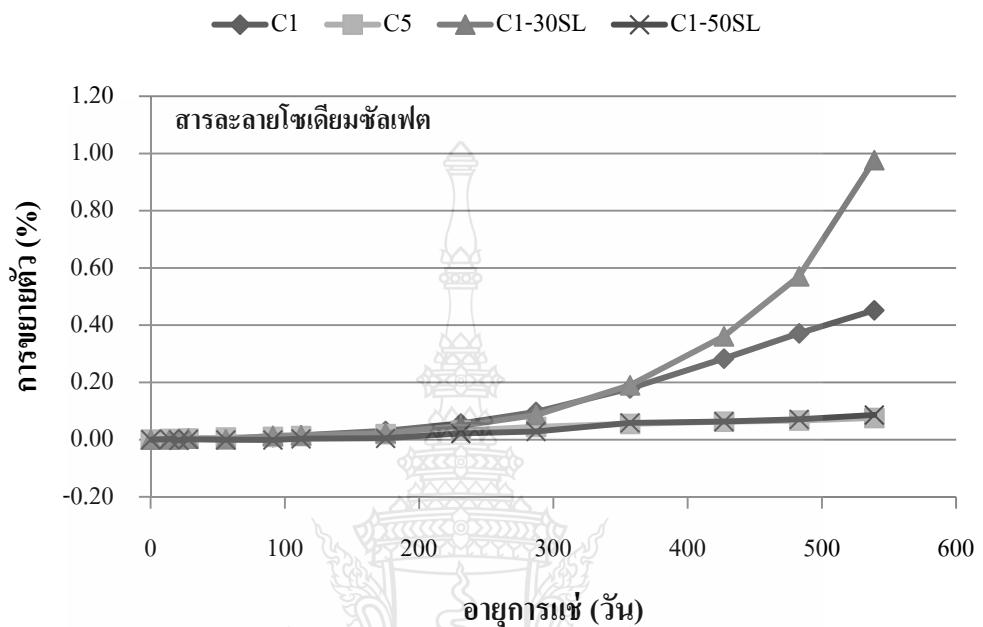

รูปที่ 4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายน้ำซัลเฟตของตัวอย่างมอร์ตาร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ตาร์ผสมถ้าลอย

2) วัสดุประสานร่วมสองชนิดเมื่อแทนที่ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ในอัตราส่วนร้อยละ 30 และ 50 โดยน้ำหนัก

รูปที่ 4.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์กับอายุในการแข็งสารละลายน้ำซัลเฟต ของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน ตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ล้วน และตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดในอัตราส่วนร้อยละ 30 และ 50 โดยน้ำหนัก พนว่า การขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดร้อยละ 30 จะมีแนวโน้มค่าการขยายมากกว่าตัวอย่างมอร์ต้าร์ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน ทั้งนี้เพราะการแทนที่ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดซึ่งมีแคลเซียมออกไซด์ (CaO) ค่อนข้างสูง (ร้อยละ 36.05) ในปริมาณที่น้อยนับถ้วนปฎิริยาปอชโซลาน เกิดน้อยซึ่งทำให้ลดปริมาณ $\text{Ca}(\text{OH})_2$ ได้น้อยทำให้ Ettringite เกิดมาก ในขณะที่ตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดร้อยละ 50 มีค่าการ

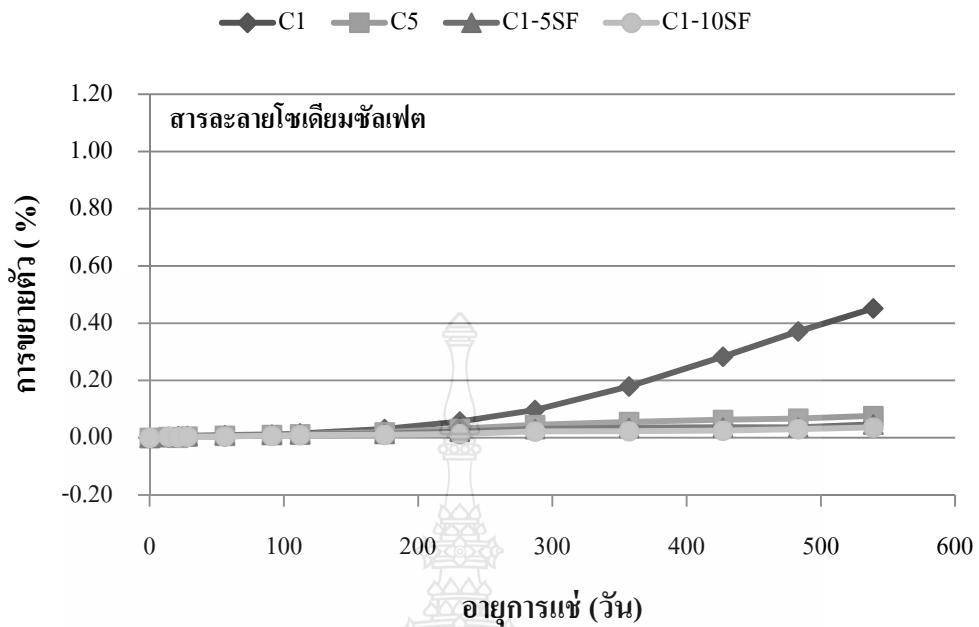
ขยายตัวน้อยกว่ามอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน ทั้งนี้เนื่องจากการแทนที่ร้อยละ 50 จะเหลือปริมาณ $\text{Ca}(\text{OH})_2$ จากปฏิกิริยาไฮเดรชันทำให้เกิด Ettringite น้อย

รูปที่ 4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายโซเดียมซัลเฟตของตัวอย่าง มอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ต้าร์ผสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียด

3) วัสดุประสานร่วมสองชนิดเมื่อแทนที่ซิลิกาฟูมในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 โดยน้ำหนัก

รูปที่ 4.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์ กับอายุในการแข็งในสารละลายโซเดียมซัลเฟต ของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน มอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ล้วน และมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยซิลิกาฟูมในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 โดยน้ำหนัก พนว่า การขยายตัวของมอร์ต้าร์ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ซิลิกาฟูมร้อยละ 5 และ 10 จะมีแนวโน้มค่าการขยายตัวน้อยกว่ามอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วนทั้งนี้เนื่องจากปฏิกิริยาปอซโซลานจะช่วยลดปริมาณ $\text{Ca}(\text{OH})_2$ รวมทั้งซิลิกาฟูมมีความละเอียดสูง ซึ่งจะเข้าไปช่วยเติมเต็มช่องว่างในมอร์ต้าร์จึงทำให้สารละลายโซเดียมซัลเฟตเข้าไปทำลายได้ยากส่งผลให้ค่าการขยายตัวน้อย

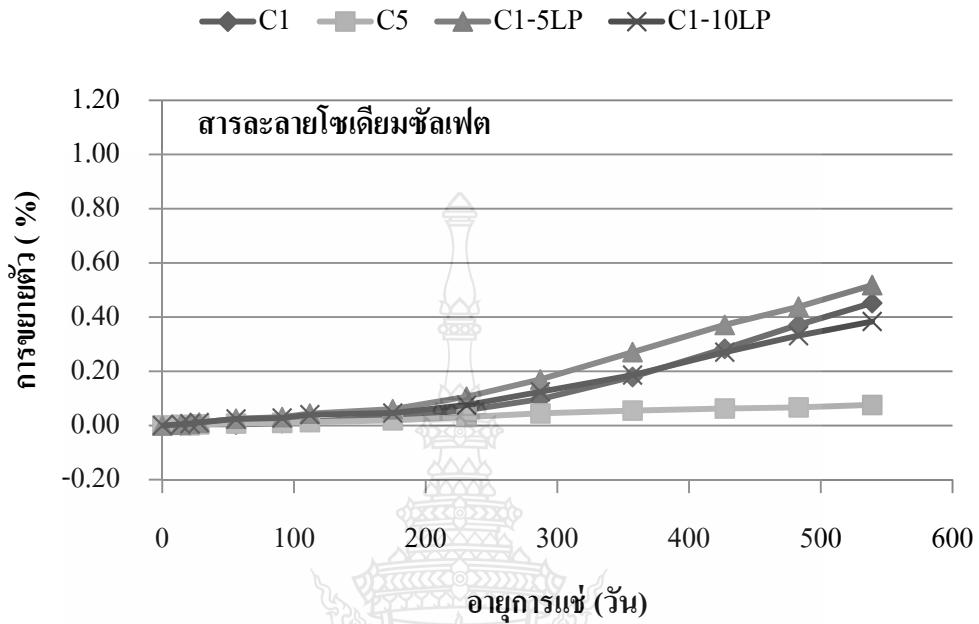

รูปที่ 4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแช่ในสารละลายน้ำเดี่ยมซัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ต้าร์ผสมซิลิกาฟูน

4) วัสดุประสานร่วมสองชนิดเมื่อแทนที่ผงหินปูนในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 โดยน้ำหนัก

รูปที่ 4.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์กับอายุในการแช่สารละลายน้ำเดี่ยมซัลเฟต ของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน มอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ล้วน และมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยผงหินปูนในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 โดยน้ำหนัก พบว่าการขยายตัวของมอร์ต้าร์ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ผงหินปูนร้อยละ 5 และ 10 จะมีแนวโน้มค่าการขยายตัวมากกว่าของมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน ทั้งนี้เนื่องจากผงหินปูนไม่มีคุณสมบัติการทำปฏิกิริยาทางเคมีแต่จะมีคุณสมบัติทางกายภาพกล่าวคือ ผงหินปูนจะเข้าไปอุดช่องว่างในมอร์ต้าร์ทำให้มอร์ต้าร์มีความแน่นเพิ่มขึ้นและทำให้ห้องว่างน้อยลง เมื่อสารละลายน้ำเดี่ยมซัลเฟต เข้าไปทำปฏิกิริยากับ $\text{Ca}(\text{OH})_2$ ที่เหลือจากปฏิกิริยาไฮเดรชันในมอร์ต้าร์ทำให้เกิดขิปซัมและ Ettringite ทำให้เกิดการขยายตัว เนื่องจากมอร์ต้าร์เหลือช่องว่างให้ขยายตัวน้อยแต่ Ettringite ยังเกิดการขยายตัวต่อไปเรื่อยๆ จนทำให้มอร์ต้าร์เกิดการแตกร้าวจึงเป็นผลทำให้มอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์

ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยผงหินปูนในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 มี การขยายตัวมากกว่าของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1

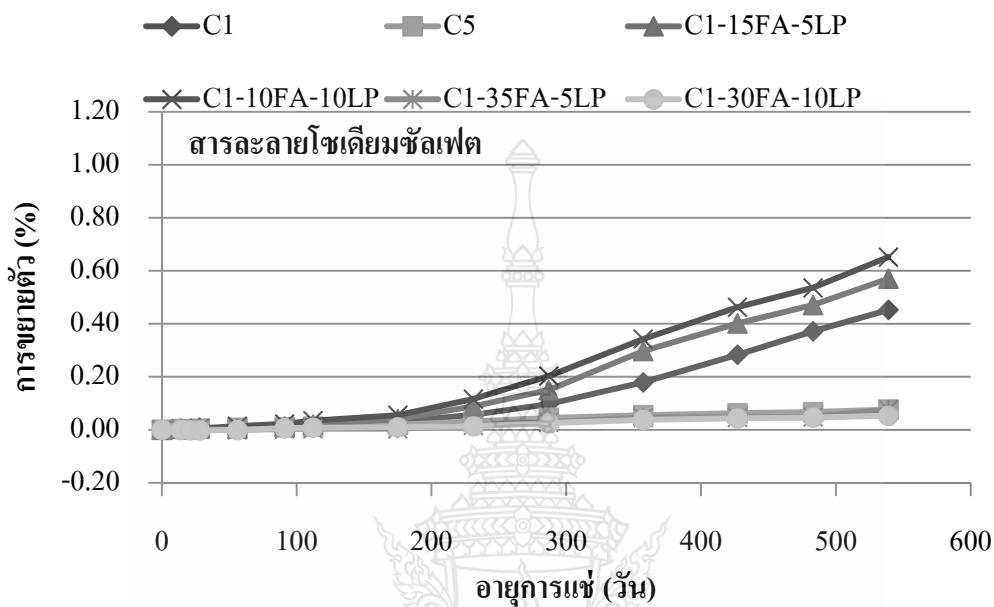

รูปที่ 4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแปรในสารละลายน้ำเดี่ยมชัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์คั่วและมอร์ต้าร์ผสมผงหินปูน

5) วัดคุณภาพงานร่วมสามชนิดเมื่อแทนที่ถ่านหิน FA ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ในอัตราส่วนร้อยละ 10, 15, 30 และ 35 ร่วมกับผงหินปูนในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 โดยน้ำหนัก

รูปที่ 4.5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์กับอายุในการแปรสารละลายน้ำเดี่ยมชัลเฟต ของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 คั่ว มอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 คั่ว และมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยถ่านหิน FA ในอัตราส่วนร้อยละ 10, 15, 30 และ 35 ร่วมกับผงหินปูนในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 โดยน้ำหนัก พนบว่า การขยายตัวของมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยถ่านหิน FA ร้อยละ 10 ร่วมกับผงหินปูนร้อยละ 10 และแทนที่ FA ร้อยละ 15 ร่วมกับผงหินปูนร้อยละ 5 จะมีค่าการขยายตัวมากกว่ามอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 คั่ว ทึ่งนี้เนื่องจาก การแทนที่ด้วยถ่านหิน FA ซึ่งมีปริมาณ CaO ก้อนข้างสูง (ร้อยละ 16.52) ในปริมาณที่ต่ำ ผลจากปฏิกิริยาปอชโซลานจะช่วยลด $\text{Ca}(\text{OH})_2$ ได้น้อย จึงทำให้เกิด Ettringite มากขึ้น ส่วนการแทนที่ผง

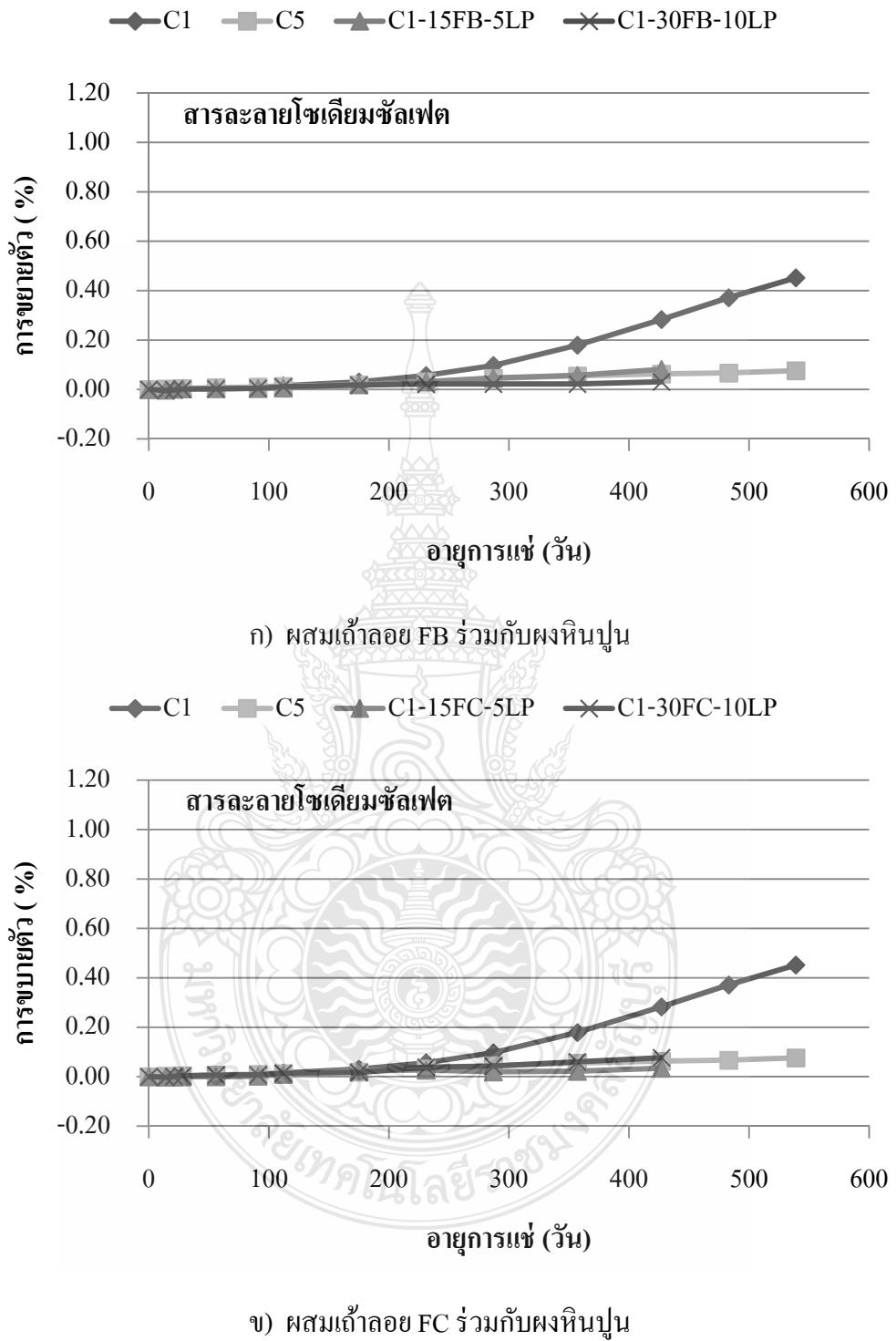
หินปูนจะช่วยในการเติมเต็มช่องว่างทำให้ตัวอย่างมอร์ตาร์มีช่องว่างน้อยลง ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในกรณีการแทนที่ด้วยผงหินปูน ส่วนเมื่อแทนถ้าลอยร่วมในปริมาณที่มาก ส่งผลให้การขยายตัวน้อยกว่าปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน เท卢ผลดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

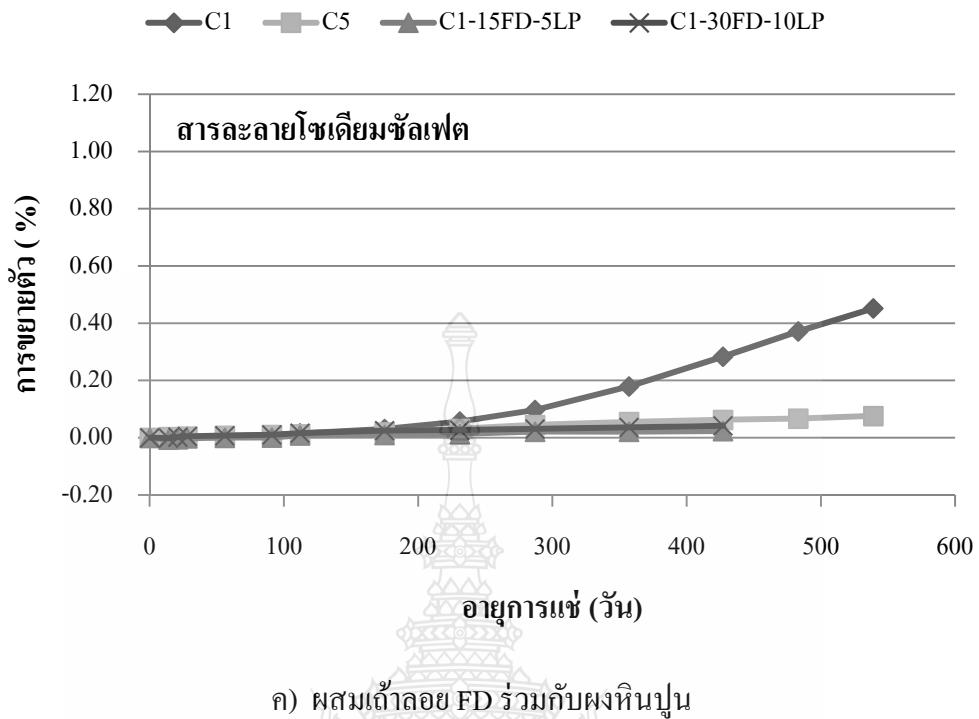

รูปที่ 4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายโซเดียมซัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ต้าร์ผสมถ้าลอย FA ร่วมกับผงหินปูน

6) วัสดุประสานร่วมสามชนิดเมื่อแทนที่ด้วยถ้าลอย FB, FC และ FD ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ในอัตราส่วนร้อยละ 15 และ 30 ร่วมกับผงหินปูนในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 โดยน้ำหนัก

รูปที่ 4.6 ก) ถึง ค) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์กับอายุในการแข็งสารละลายโซเดียมซัลเฟต ของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน มอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ล้วน และมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยถ้าลอย FB, FC และ FD ในอัตราส่วนร้อยละ 15 และ 30 ร่วมกับผงหินปูนในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 โดยน้ำหนัก พนบว่า การขยายตัวของมอร์ต้าร์ผสมถ้าลอยร่วมกับผงหินปูนมีค่าการขยายตัวน้อยกว่าปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ทั้งนี้เหตุผลดังที่ได้กล่าวมาแล้วก่อนคือ การแทนที่ถ้าลอยจะข่วยลดปริมาณ $\text{Ca}(\text{OH})_2$ และการใช้ผงหินปูนจะช่วยเติมเต็มช่องว่างให้มอร์ต้าร์เพิ่มความทึบให้กับมอร์ต้าร์

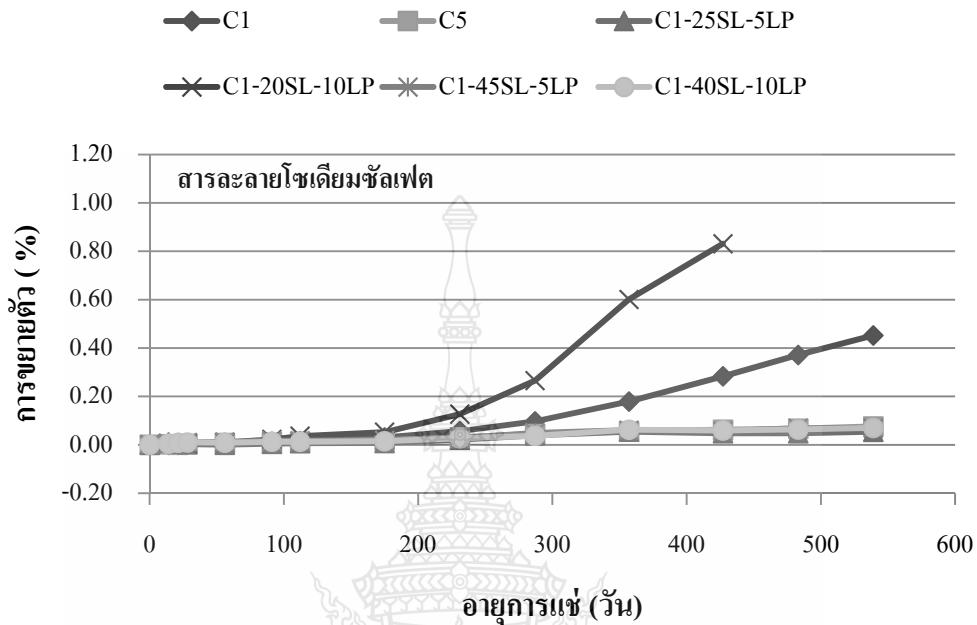

รูปที่ 4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแช่ในสารละลายโซเดียมซัลเฟตของตัวอย่าง มอร์ตาร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ตาร์ผสมถ้าลอย FB, FC และ FD ร่วมกับผงหินปูน

7) วัสดุประสานร่วมสามชนิดเมื่อแทนที่ด้วยตะกรันเตาถุงเหล็ก บคคละเอียดในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ในอัตราส่วนร้อยละ 20, 25, 40, 45 ร่วมกับผงหินปูนในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 โดยน้ำหนัก

รูปที่ 4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์ กับอายุในการแช่สารละลายโซเดียมซัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน มอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ล้วน และมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยตะกรันเตาถุงเหล็กบคคละเอียดในอัตราส่วนร้อยละ 20, 25, 40, 45 ร่วมกับผงหินปูน ในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 โดยน้ำหนัก พนว่า การขยายตัวของมอร์ต้าร์ ผสมที่ด้วยตะกรันเตาถุง เหล็กบคคละเอียดร้อยละ 20 ร่วมกับผงหินปูนร้อยละ 10 จะมีค่าการขยายตัวมากกว่ามอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วนซึ่งเป็นการแทนที่ด้วยตะกรันเตาถุงเหล็กบคคละเอียดในปริมาณที่น้อย (ร้อยละ 20) โดยมีปริมาณ CaO ของตะกรันเตาถุงเหล็กค่อนข้างสูง ส่งผลให้การขยายตัวมีค่า

ค่อนข้างมากกว่าของมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน ส่วนการแทนที่ตะกรันเตาถุง เหล็กบดละเอียด ในปริมาณที่มากทำให้ค่าการขยายตัวน้อยลง เหตุผลดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

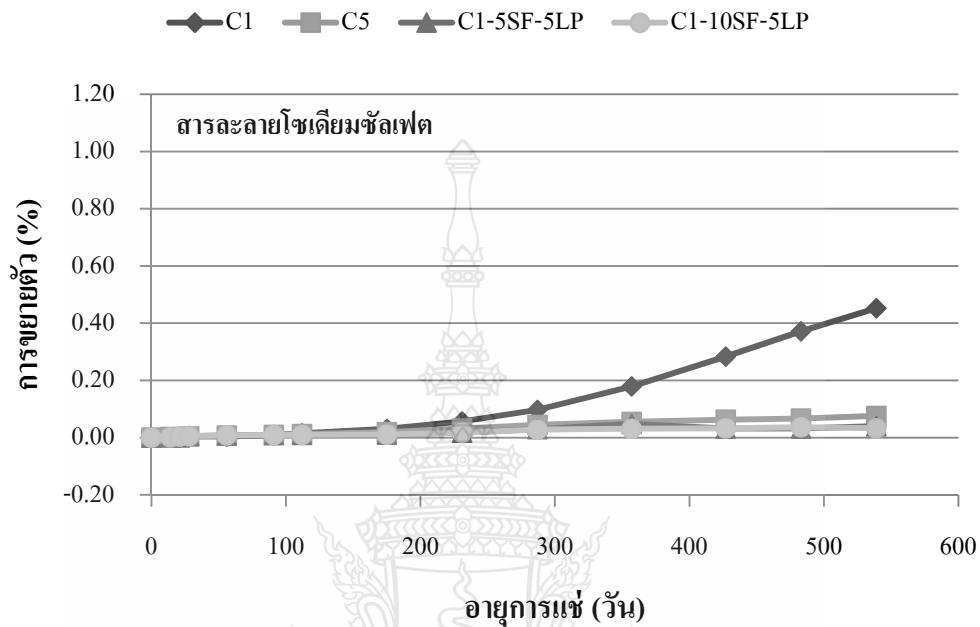

รูปที่ 4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายโซเดียมซัลเฟตของตัวอย่าง มอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ต้าร์ผสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียด ร่วมกับผงหินปูน

8) วัสดุประสานร่วมสามชนิดเมื่อแทนที่ด้วยซิลิกาฟูมในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 ร่วมกับผงหินปูนในอัตราส่วนร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก

รูปที่ 4.8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์ กับอายุในการแข็งสารละลายโซเดียมซัลเฟต ของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน มอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ล้วน และ มอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ ผสมซิลิกาฟูมในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 ร่วมกับผงหินปูนในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 โดยน้ำหนัก พนบว่า การขยายตัวของมอร์ต้าร์ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยซิลิกาฟูมในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 ร่วมกับผงหินปูนในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 โดยน้ำหนัก มีค่าการขยายตัวน้อยกว่ามอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน ทั้งนี้เนื่องด้วยเหตุผลดังที่ได้กล่าวมาแล้วในกรณีของการแทนที่ด้วยซิลิกาฟูม ส่วนการแทนที่ผงหินปูนจะช่วยในการเติมเต็ม

ช่องว่างทำให้ตัวอย่างมอร์ตาร์มีความแน่นเพิ่มขึ้นและทำให้ช่องว่างน้อยลง ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในกราฟของการแทนที่ด้วยผงหินปูน

รูปที่ 4.8 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายน้ำเชิงซัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ต้าร์ผสมซิลิกาฟูมร่วมกับผงหินปูน

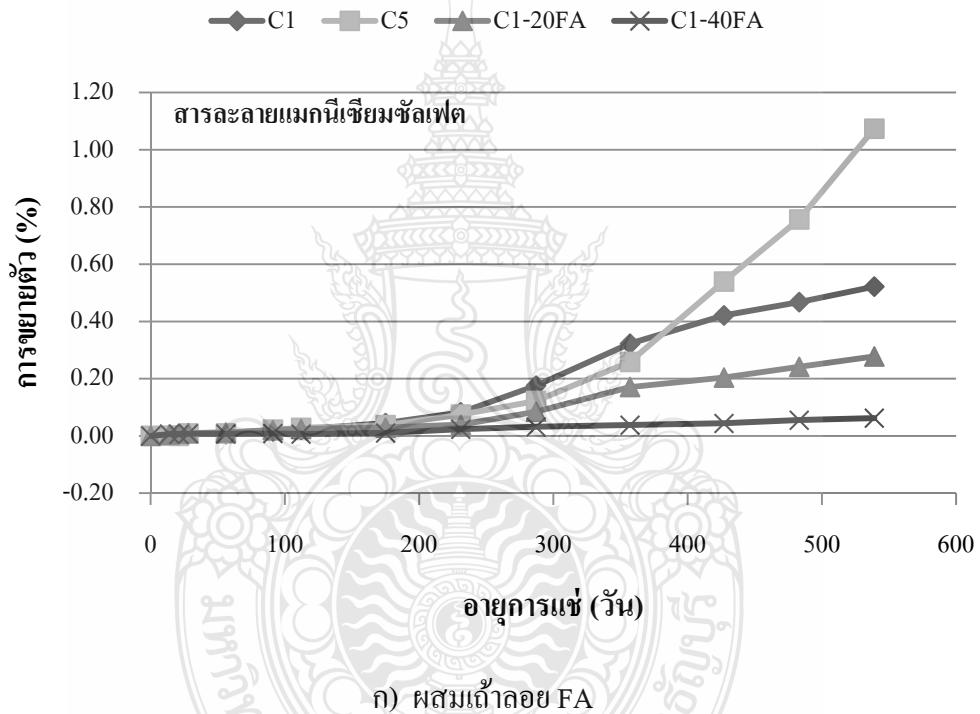
4.1.1.2 กรณีแข็งในสารละลายน้ำเชิงซัลเฟต

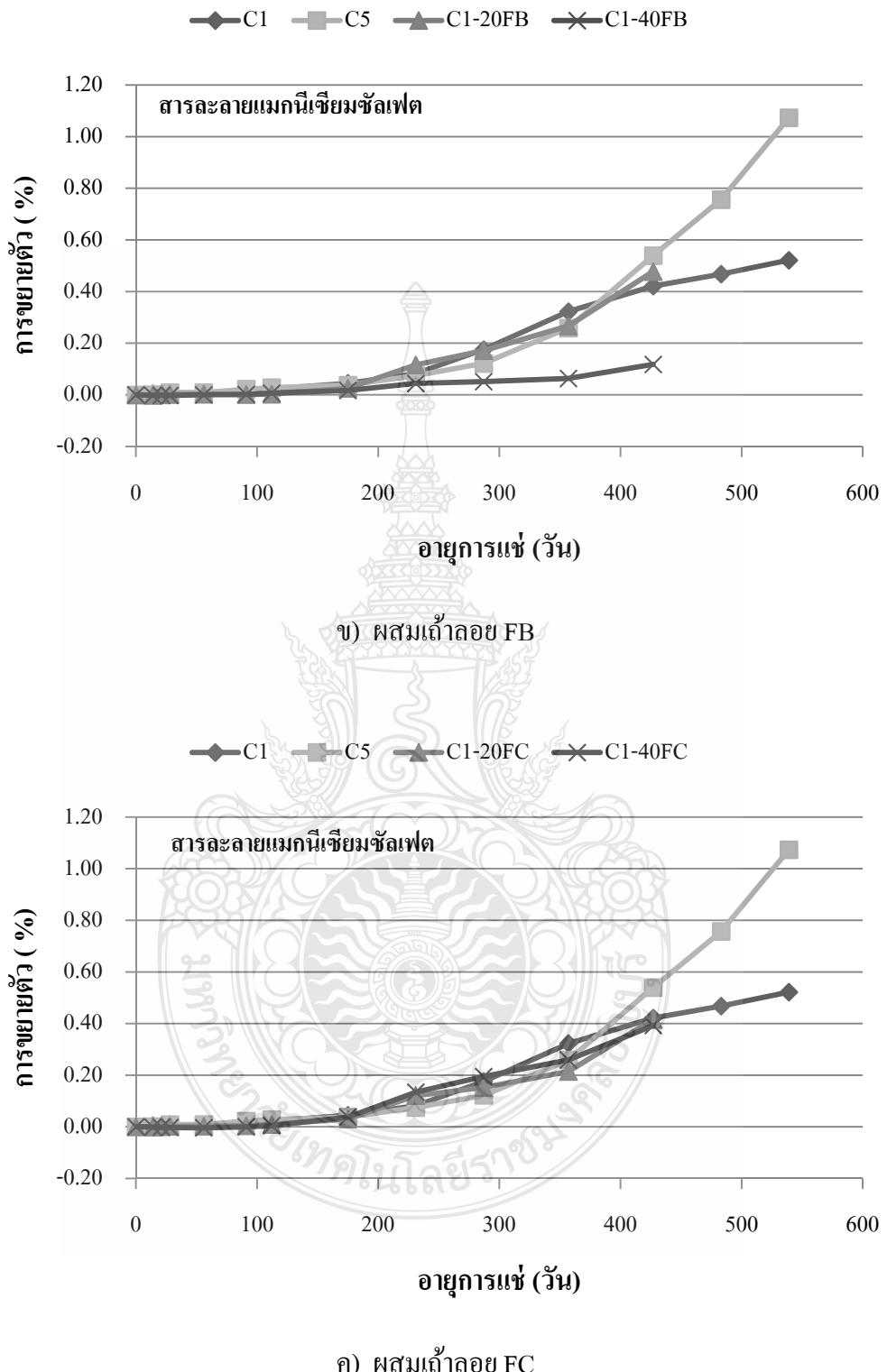
1) วัสดุประสานร่วมสองชนิดเมื่อแทนที่ถ้าลอย FA, FB, FC และ FD ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ในอัตราส่วนร้อยละ 20 และ 40 โดยน้ำหนัก

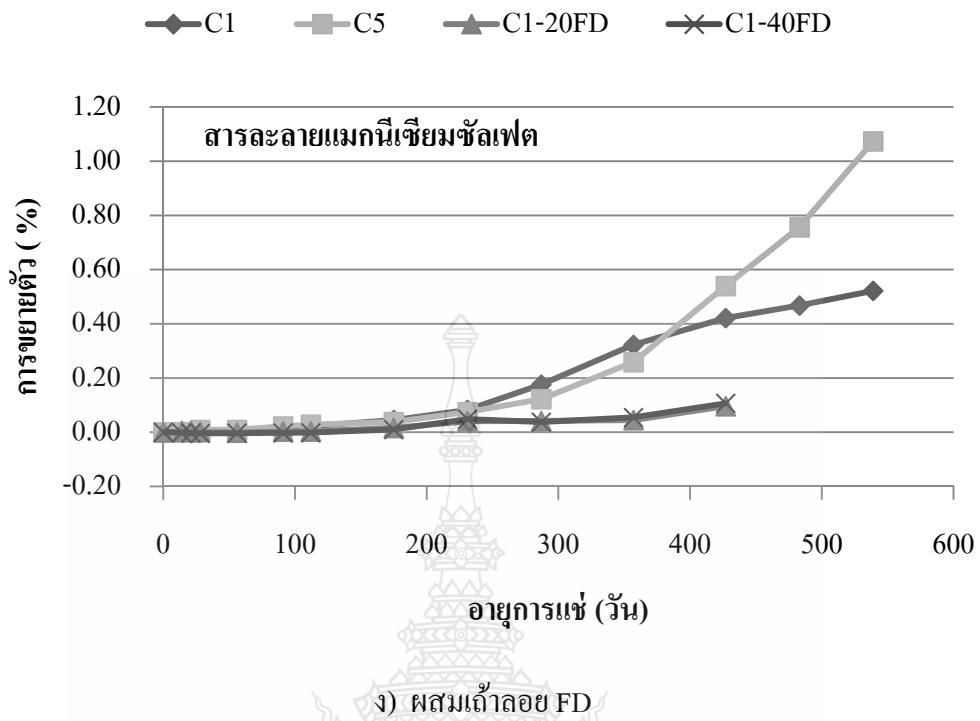
รูปที่ 4.9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์กับอายุในการแข็งสารละลายน้ำเชิงซัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน และมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ล้วน พนบว่า การขยายตัวของมอร์ต้าร์ที่ใช้ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ล้วน มีค่าการขยายตัวมากกว่ามอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ล้วนมีความพรุนมากกว่าปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน ส่งผลให้สารละลายน้ำเชิงซัลเฟตเข้าไปทำลายได้มากกว่า ส่วนเมื่อแทนที่ด้วยถ้าลอยทั้ง 4 ชนิดส่งผลให้การขยายตัวมีค่าน้อยกว่าปูนซีเมนต์ปอร์ต

แผนดั่งภาพที่ 1 ลักษณะที่ทั้งนี้เพิ่มการแทนที่ถ้าโดยเป็นการลดปูนซีเมนต์และผลจากปฏิกิริยาปอชโซดาทำให้สามารถลด $\text{Ca}(\text{OH})_2$ ได้มาก จึงทำให้เกิดขิปซัมและ Ettringite น้อยส่งผลให้เกิดค่าของ การขยายตัวน้อยลง

ส่วนรูปที่ 4.9 ข) ถึง ง) แสดงตัวอย่างมอร์ตาร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยถ้าโดย FB, FC และ FD ในอัตราส่วนร้อยละ 20 และ 40 โดยน้ำหนักพบว่า การขยายตัวของมอร์ตาร์ที่ผสมถ้าโดยทั้ง 3 ชนิดมีแนวโน้มการขยายตัวน้อยกว่าปูนซีเมนต์ ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ลักษณะทั้งนี้เหตุผลดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

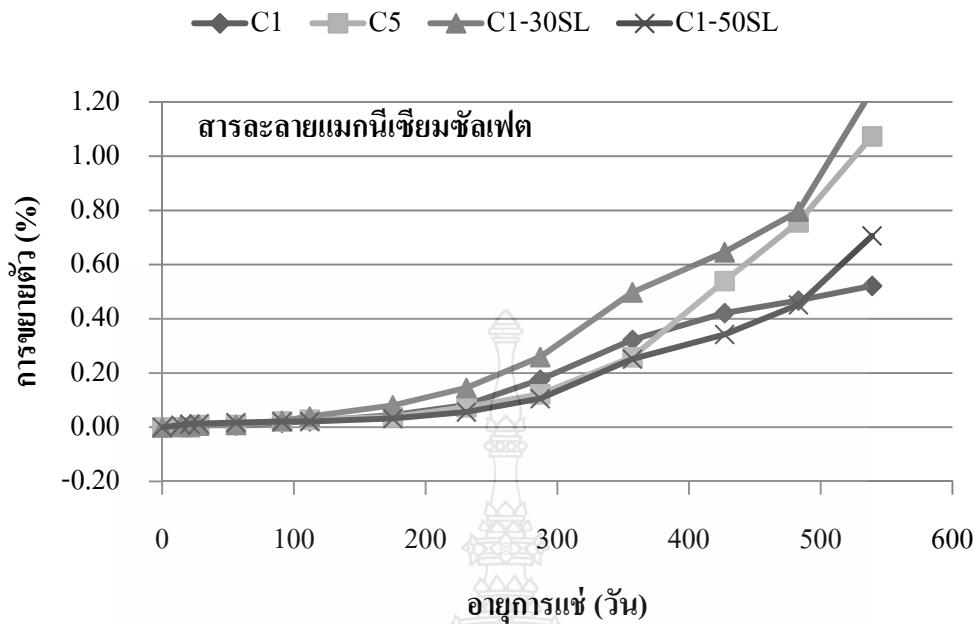

รูปที่ 4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแช่ในสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟตของตัวอย่างมอร์ตาร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ตาร์ผสมถ้าลอย

2) วัสดุประสานร่วมสองชนิดเมื่อแทนที่ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ในอัตราส่วนร้อยละ 30 และ 50 โดยน้ำหนัก

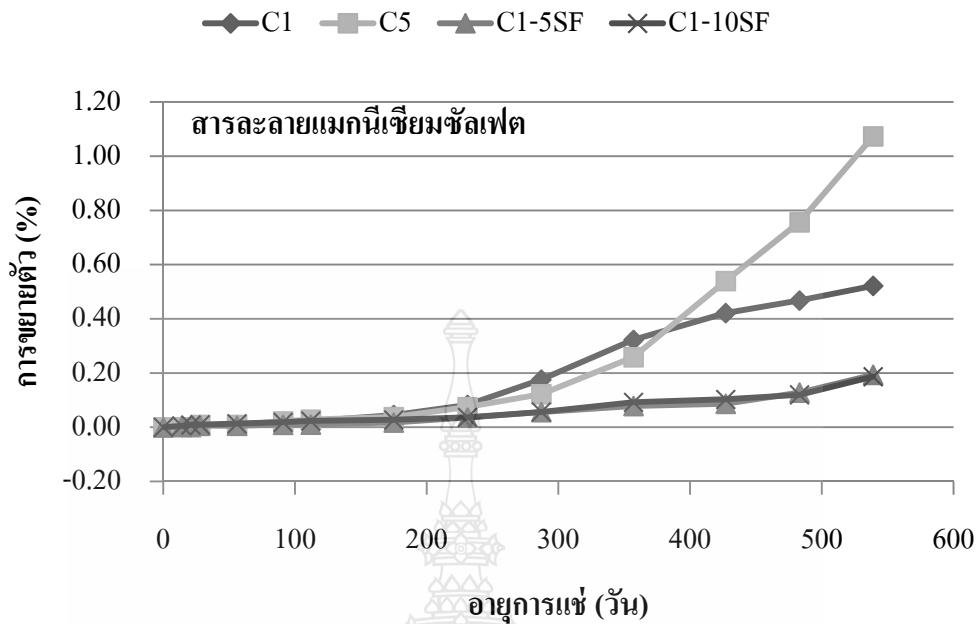
รูปที่ 4.10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ตัร์กับอายุในการแช่ในสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟต ของตัวอย่างมอร์ตัร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน มอร์ตัร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ล้วน และมอร์ตัร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดในอัตราส่วนร้อยละ 30 และ 50 โดยน้ำหนัก พนว่า การขยายตัวของมอร์ตัร์ผสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียด มีค่าการขยายตัวมากกว่ามอร์ตัร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน โดยเฉพาะเมื่อแทนที่ในปริมาณที่น้อย จะมีค่าการขยายตัวค่อนข้างมากทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดเป็นสารโซเดียมและสารซีเมนต์ส่งผลทำให้สามารถลดปริมาณ $\text{Ca}(\text{OH})_2$ ได้มากจึงทำให้ไม่มีเดซิลิรภพเกิดการหลุดร่องทำให้สารละลายแมกนีเซียมชัลเฟตเข้าไปทำลายได้ง่าย

รูปที่ 4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแท้ในสารละลายนีเชี่ยมชัลเฟต
ของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ต้าร์ผสมตะกรันเตาถุงเหล็ก
บดละเอียด

3) วัสดุประสานร่วมสองชนิดเมื่อเทนที่ซิลิกาฟูมในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์
ประเภทที่ 1 ในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 โดยน้ำหนัก

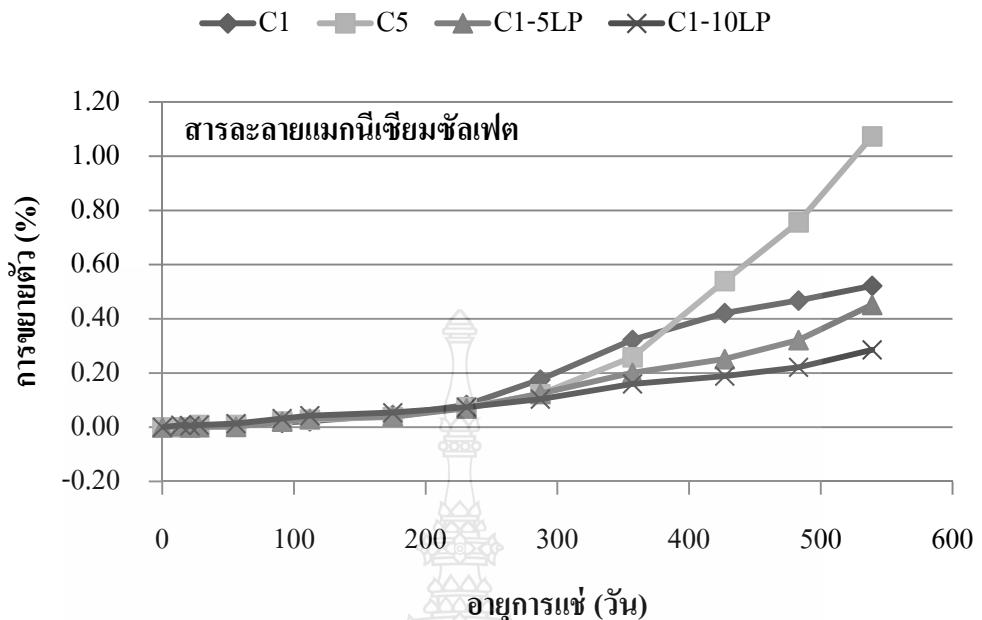
รูปที่ 4.11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์
กับอายุในการแท้ในสารละลายนีเชี่ยมชัลเฟต ของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์
ประเภทที่ 1 ล้วน มอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ล้วน และมอร์ต้าร์ผสมซิลิกาฟูมใน
อัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 โดยน้ำหนัก พนวณว่า การขยายตัวของมอร์ต้าร์ผสมซิลิกาฟูมร้อยละ 5 และ
10 จะมีแนวโน้มค่าการขยายตัวน้อยกว่ามอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน ทั้งนี้เนื่อง
ด้วยอาจเป็นเพราะซิลิกาฟูมมีอนุภาคค่อนข้างละเอียด ซึ่งจะเข้าไปช่วยเติมเต็มช่องว่างในมอร์ต้าร์ทำ
ให้สารละลายนีเชี่ยมชัลเฟต เข้าไปทำลายได้ยากรวมทั้งสามารถทำปฏิกิริยาปอซโซลานได้ดีทำ
ให้สามารถลดปริมาณ $\text{Ca}(\text{OH})_2$ ส่งผลให้มีค่าการขยายตัวน้อย

รูปที่ 4.11 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแพร่ในสารละลายนีเชี่ยมชัลเฟต
ของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ต้าร์ผสมซิลิกาฟูม

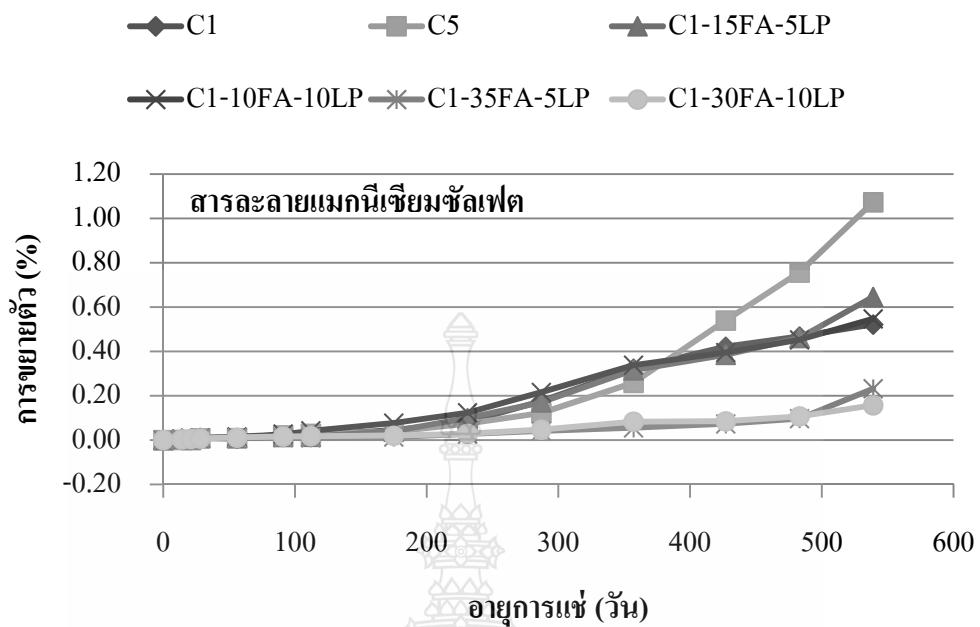
4) วัสดุประสานร่วมสองชนิดเมื่อแทนที่ผงหินปูนในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 โดยน้ำหนัก

รูปที่ 4.12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์กับอายุในการแข่งสารละลายนีเชี่ยมชัลเฟต ของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน มอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ล้วน มอร์ต้าร์ผสมผงหินปูนในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 โดยน้ำหนัก พนว่า การขยายตัวของมอร์ต้าร์ผสมปูนร้อยละ 5 และ 10 มีแนวโน้มค่าการขยายตัวน้อยกว่าของมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน ทั้งนี้เนื่องจากผงหินปูนไม่มีคุณสมบัติการทำปฏิกิริยาทางเคมีแต่จะมีคุณสมบัติทางกายภาพล่าวคือ ผงหินปูนจะเข้าไปอุดช่องว่างในมอร์ต้าร์ทำให้มอร์ต้าร์มีช่องว่างน้อยลงและทนทานต่อการกดกร่อนของสารละลายนีเชี่ยมชัลเฟต ได้มากขึ้น

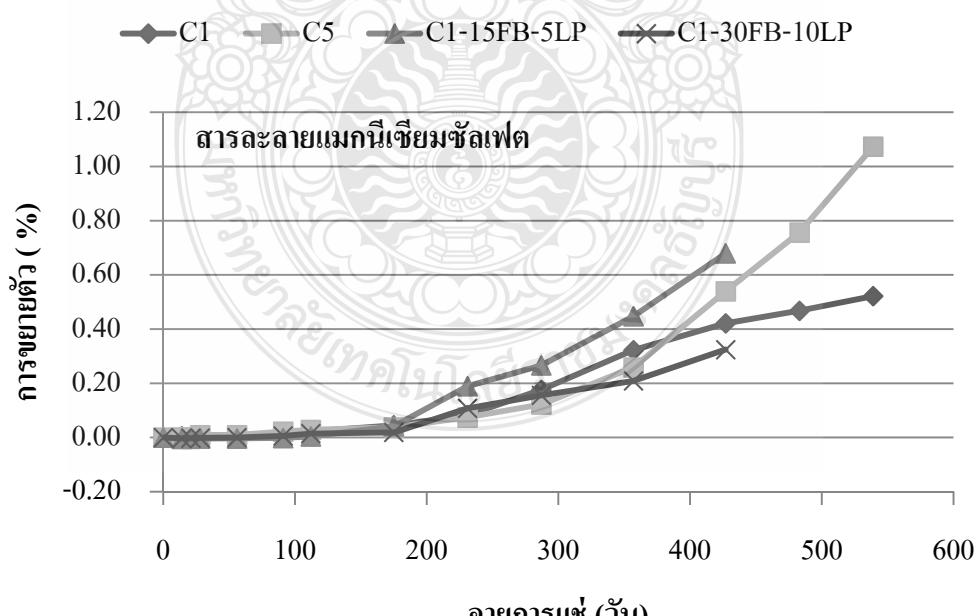

รูปที่ 4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแพร่ในสารละลายน้ำเชี่ยมชัลเฟต
ของตัวอย่างมอร์ตาร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ตาร์ผสมผงหินปูน

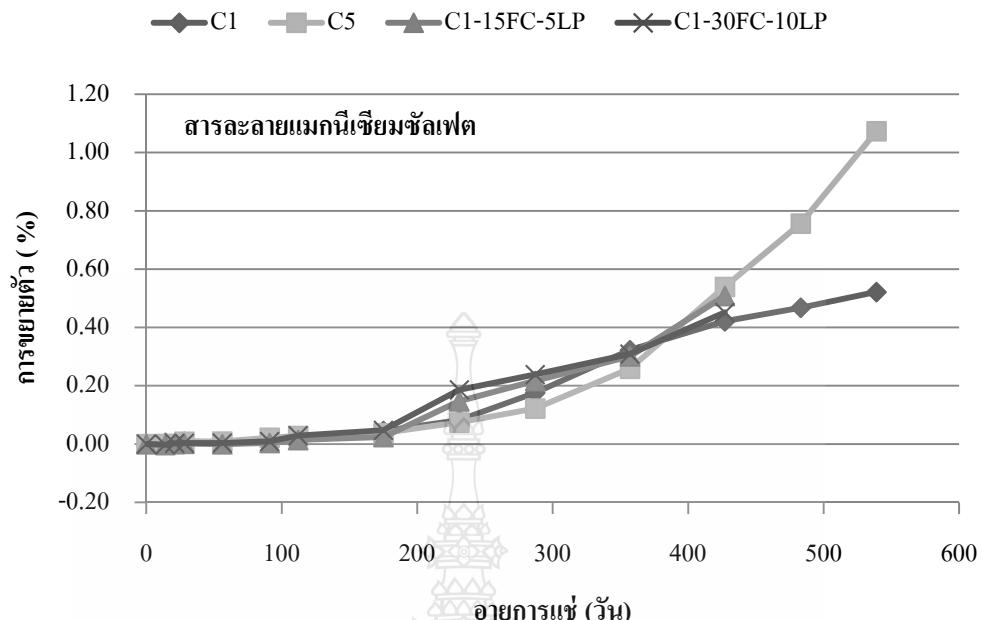
5) วัสดุประสานร่วมสามชนิดเมื่อแทนที่ถ้าโดย (ทั้ง 4 ชนิด), ตะกรันเตาถุงคงเหลือบดละเอียดและซิลิก้าฟูนในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ในอัตราส่วนร้อยละ 10, 15, 30, 35 ร่วมกับผงหินปูนในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 โดยน้ำหนัก ซึ่งได้แสดงดังรูปที่ 4.13 ถึง 4.16 พนว่า ค่าการขยายตัวไปในทำนองเดียวกับการแทนที่วัสดุประสาน 2 ชนิด

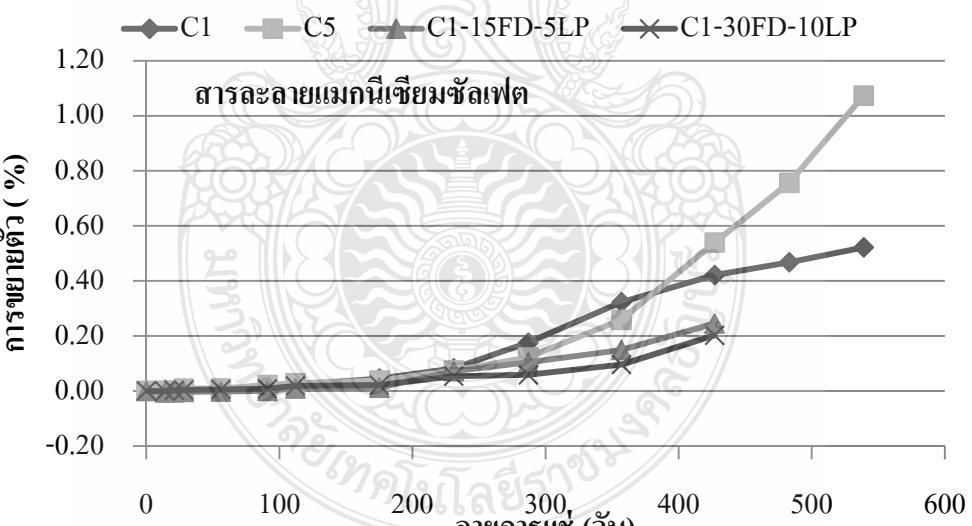
รูปที่ 4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟตของตัวอย่างมอร์ตาร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ตาร์ผสมด้วยถ้าล้อย FA ร่วมกับผงหินปูน

ก) ผสมถ้าล้อย FB ร่วมกับผงหินปูน

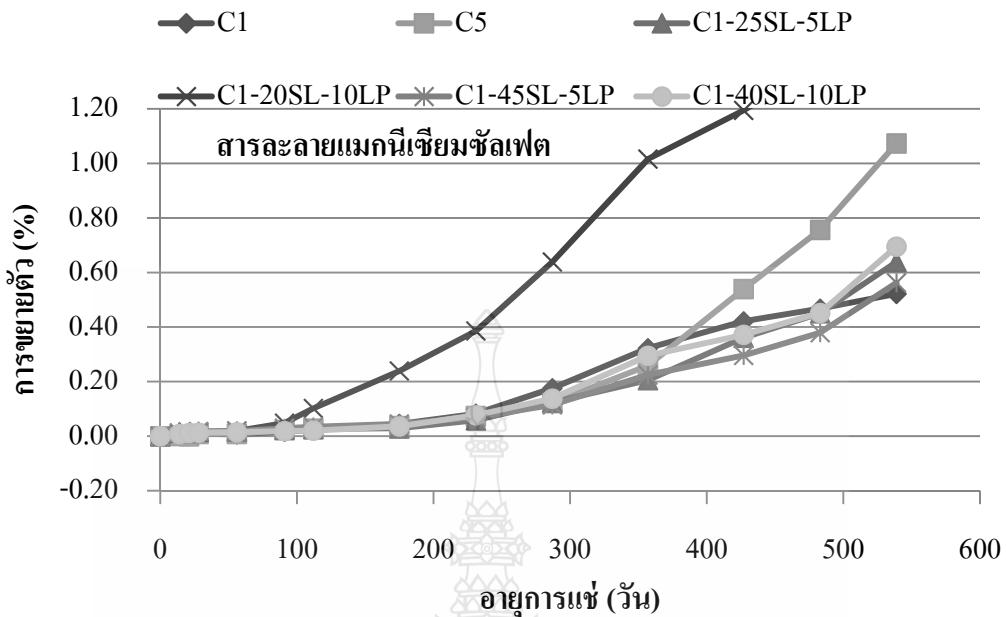

ข) ผสมถ้าลอย FC ร่วมกับผงทินปูน

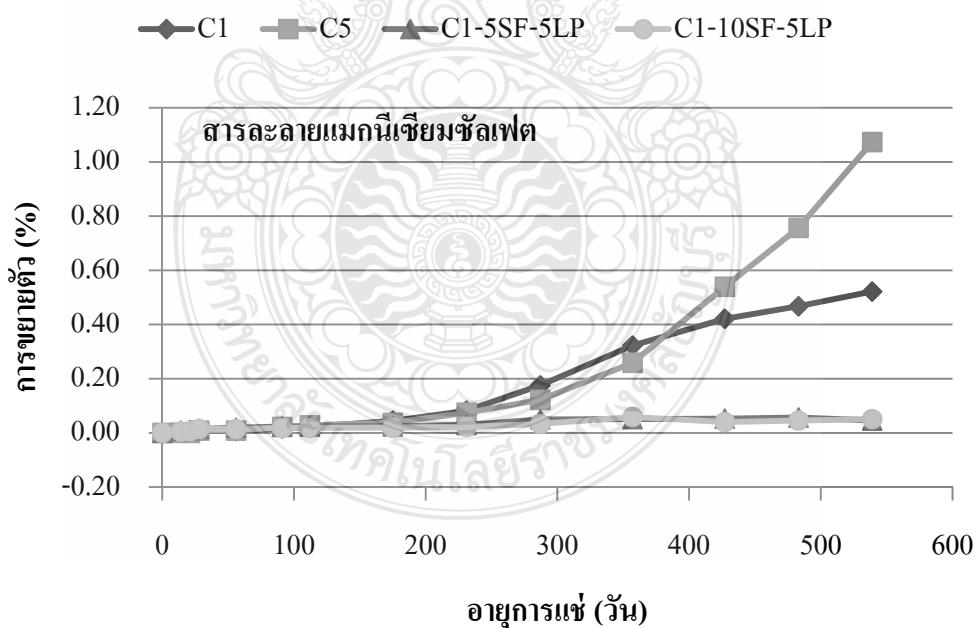

ค) ผสมถ้าลอย FD ร่วมกับผงทินปูน

รูปที่ 4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายน้ำซึมซัลเฟต ของตัวอย่างมอร์ตาร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ตาร์ผสมถ้าลอย FB, FC และ FD ร่วมกับผงทินปูน

รูปที่ 4.15 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแช่ในสารละลายแมกนีเซียมชัลไฟต์ของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์บอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ต้าร์ผสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดร่วมกับผงหินปูน

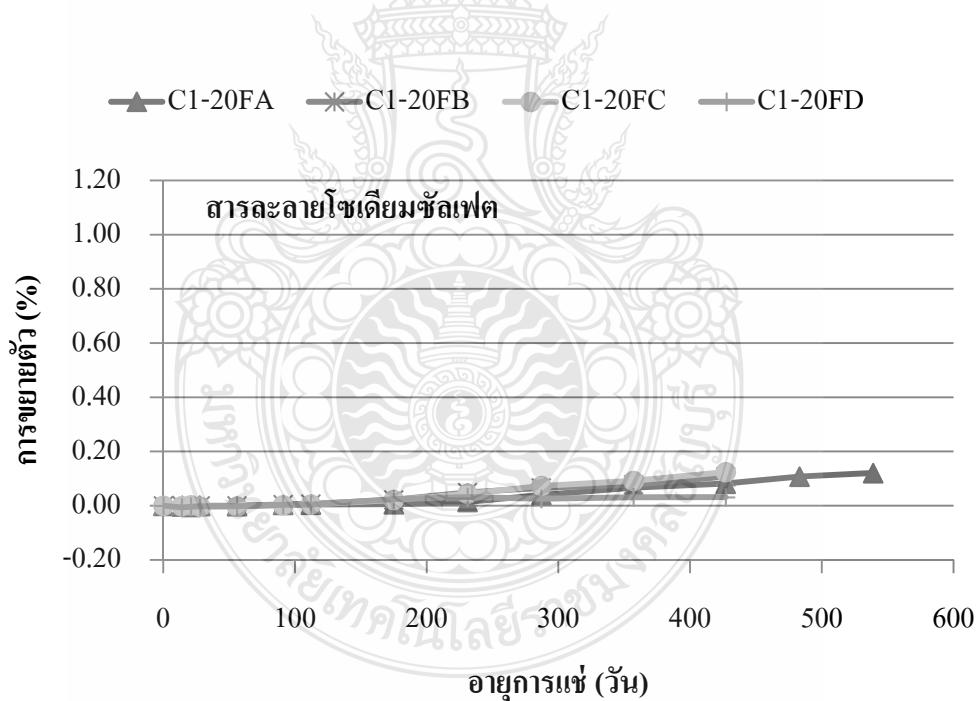
รูปที่ 4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแช่ในสารละลายแมกนีเซียมชัลไฟต์ของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ล้วนและมอร์ต้าร์ผสมซิลิกาฟูมร่วมกับผงหินปูน

4.1.2 ผลกระทบจากชนิดของถ้าโลยต่อการขยายตัวของมอร์ต้าร์

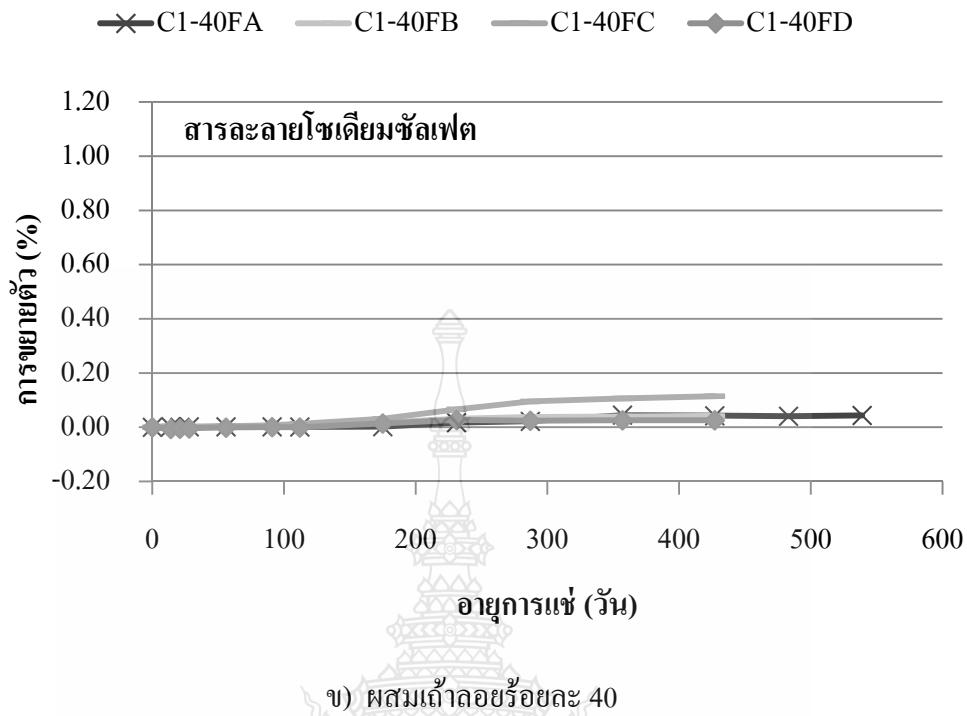
สำหรับถ้าโลยในการศึกษาผลกระทบจากของชนิดของถ้าโลยต่อการขยายตัวของมอร์ต้าร์ในส่วนผสมทั้งหมด จำนวน 4 ชนิดแทนที่ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ในอัตราส่วนที่ต่างกันที่ร้อยละ 20 และ 40 โดยได้พิจารณาทั้งในสารละลายโซเดียมซัลเฟต และสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟต โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1.2.1 กรณีแข็งในสารละลายโซเดียมซัลเฟต

รูปที่ 4.17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์กับอายุในการแข็งสารละลายโซเดียมซัลเฟต ของมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยถ้าโลย FA, FB, FC และ FD ในอัตราส่วนร้อยละ 20 และ 40 พบว่ามอร์ต้าร์มีค่าการขยายตัวที่ใกล้เคียงกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอายุในการแข็งสารละลายโซเดียมซัลเฟตยังน้อยจึงยังไม่เห็นความแตกต่างของตัวอย่างมอร์ต้าร์ที่ผสมถ้าโลยทั้ง 4 ชนิด จึงยังไม่เห็นผลกระทบของชนิดของถ้าโลยต่อการขยายตัวในสารละลายโซเดียมซัลเฟต

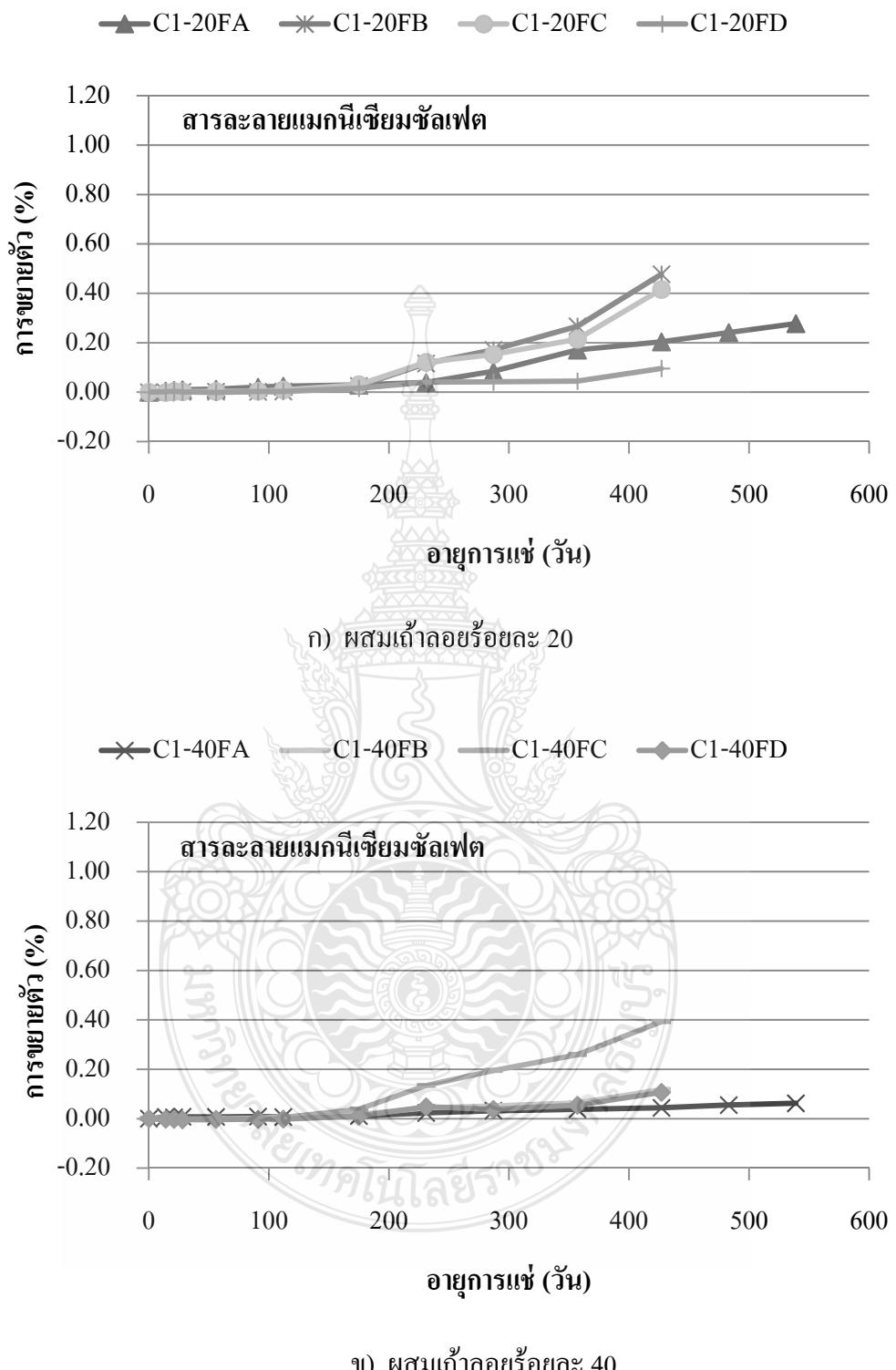
ก) ผสมถ้าโลยร้อยละ 20

รูปที่ 4.17 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแช่ในสารละลายโซเดียมซัลเฟต
ของตัวอย่างมอร์ตาร์ผสมเกลืออย

4.1.2.2 กรณีแช่ในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟต

รูปที่ 4.18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ตาร์กับอายุในการแช่สารละลายแมกนีเซียมซัลเฟต ของมอร์ตาร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยเกลือ FA, FB, FC และ FD ในอัตราส่วนร้อยละ 20 และ 40 ชี้งพบว่า การขยายตัวของตัวอย่างมอร์ตาร์ผสมเกลืออยทั้ง 4 ชนิด ยังมีค่าการขยายตัวไม่เป็นในทิศทางเดียวกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะอายุการแช่สารละลายแมกนีเซียมซัลเฟตยังมีน้อยจึงทำให้ค่าการขยายตัวยังไม่ชัดเจนรวมทั้งกลไกการทำลายของสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟตเป็นการทำให้ไม่มีเสถียรภาพในเพลตซึ่งมีผลให้การขยายตัวค่อยข้างไม่แน่นอน

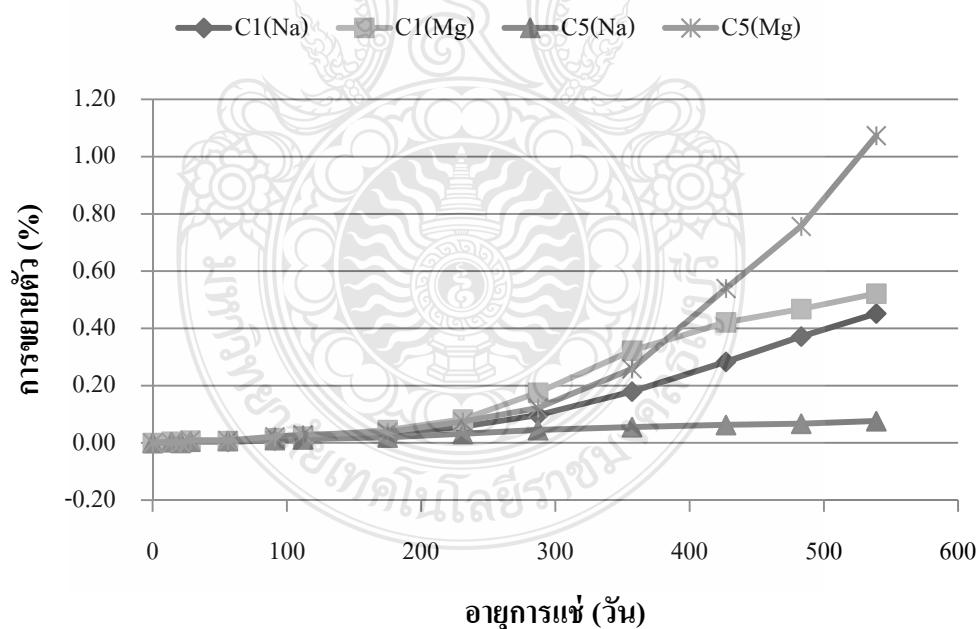
รูปที่ 4.18 ความสัมพันธ์ระหว่างการดูดซึม (%) กับอายุการแช่ (วัน) ในสารละลายนีเชี่ยมชัลเฟต ของตัวอย่างมอร์ตาร์ผสมเด้าโล

4.1.3 ผลกระทบจากชนิดของสารละลายชั้ลเฟตต่อการขยายตัวของมอร์ต้าร์

สารละลายชั้ลเฟตที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้สารละลายชั้ลเฟต 2 ชนิด คือ สารละลายโซเดียมชัลเฟตและสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟตซึ่งมีกลไกในการทำลายที่แตกต่างกัน ดังนั้นในการประเมินความต้านทานของชัลเฟตโดยการวัดค่าการขยายตัวของชิ้นตัวอย่างมอร์ต้าร์นั้น จึงได้พิจารณาถึงผลกระทบของชนิดของสารละลายชั้ลเฟตทั้ง 2 กรณี ที่มีต่อการขยายตัวของตัวอย่าง มอร์ต้าร์ในสารละลายชัลเฟตโดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1.3.1 เมื่อวัสดุประสานเป็นปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 และปูนซีเมนต์ปอร์ต-แลนด์ประเภทที่ 5

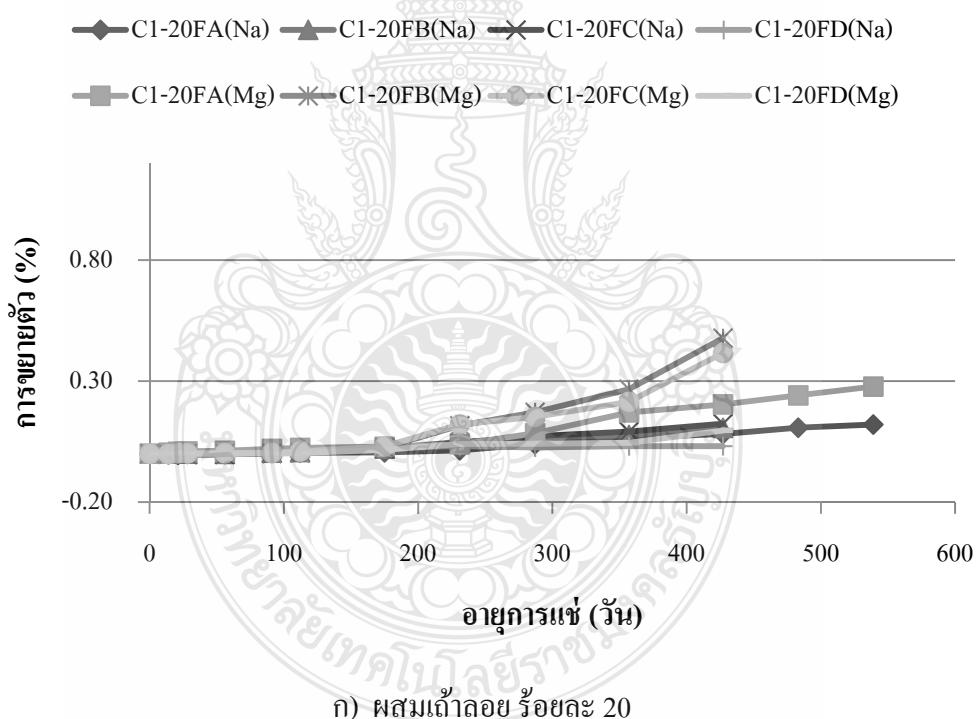
รูปที่ 4.19 แสดงผลกระทบของชนิดสารละลายชัลเฟตต่อการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน และมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ล้วน พบว่า ค่าการขยายตัวของมอร์ต้าร์ในสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟตมีค่าการขยายตัวมากกว่า สารละลายโซเดียมชัลเฟต เนื่องจากในช่วงแรกกลไกการทำลายของสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟต จะเกิดขึ้นเร็วกว่าการทำลายของสารละลายโซเดียมชัลเฟตจึงทำให้การขยายตัวมากกว่า

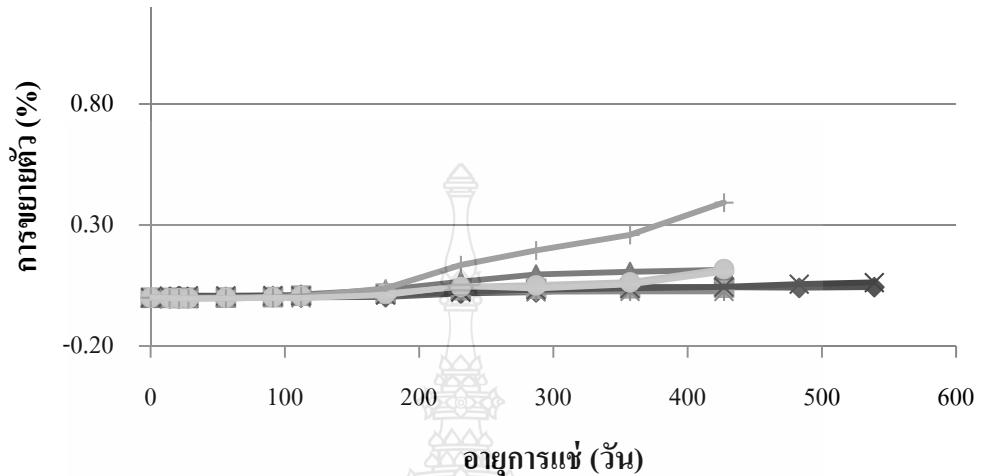
รูปที่ 4.19 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแช่ในสารละลายชัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน

ส่วนเมื่อแทนที่ด้วยถ้าลอย FA, FB, FC และ FD ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ในอัตราส่วนร้อยละ 20 และ 40 โดยนำหนัก และแทนที่ด้วยถ้าลอย FA, FB, FC และ FD ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ในอัตราส่วนร้อยละ 15 และ 30 ร่วมกับผงหินปูนในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 โดยนำหนัก

โดยแสดงดังรูปที่ 4.20 ได้แสดงผลกระทบของชนิดสารละลายชั้ลเฟตต่อการขยายตัวของมอร์ตาร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยถ้าลอย FA, FB, FC และ FD ในอัตราส่วนร้อยละ 20 และ 40 และ มอร์ตาร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยถ้าลอย FA, FB, FC และ FD ในอัตราส่วนร้อย 15 และ 30 ร่วมกับผงหินปูนในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 พบว่าค่าการขยายตัวของมอร์ตาร์ ในสารละลายสารละลายโซเดียมชัลเฟตและแมกนีเซียมชัลเฟตให้ค่าการขยายเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอายุของการแข็งสารละลายชัลเฟตของตัวอย่างมอร์ตาร์ยังน้อยจึงอาจยังไม่เห็นความแตกต่างระหว่างสารละลายชัลเฟตทั้งสอง

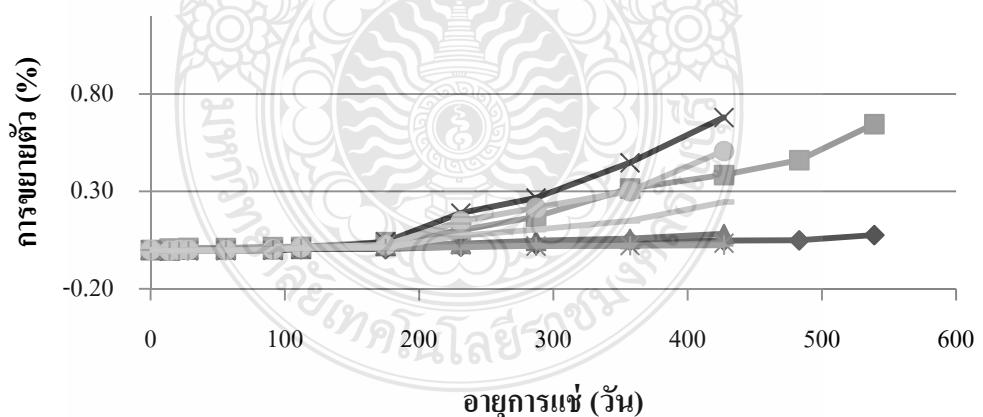

◆ C1-40FA(Na) ■ C1-40FB(Na) ▲ C1-40FC(Na) ✖ C1-40FD(Na)
✖ C1-40FA(Mg) ● C1-40FB(Mg) +/- C1-40FC(Mg) — C1-40FD(Mg)

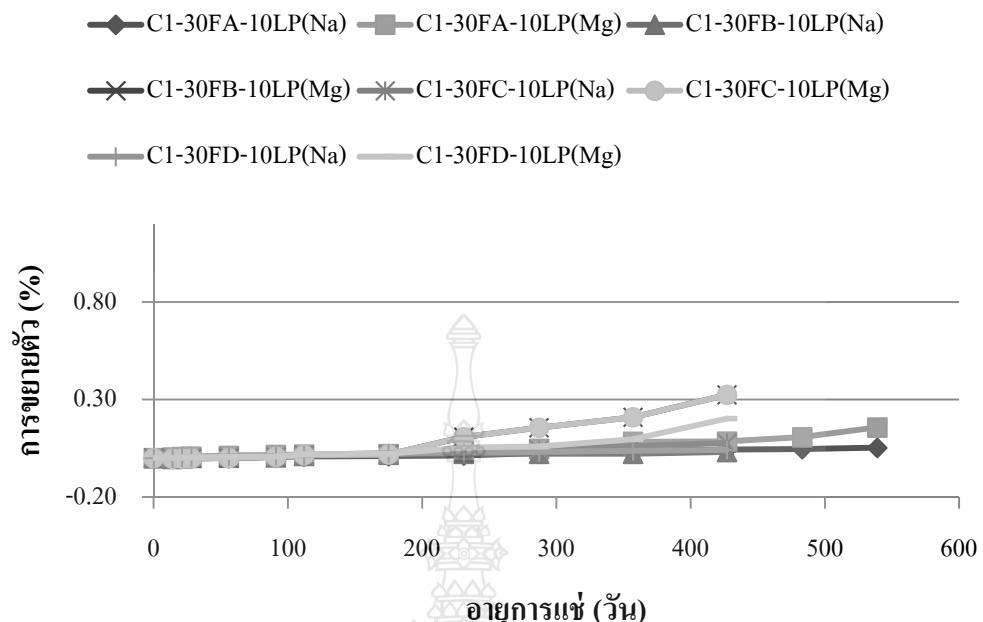

บ) ผสมถ้าลอย ร้อยละ 40

◆ C1-15FA-5LP(Na) ■ C1-15FA-5LP(Mg) ▲ C1-15FB-5LP(Na)

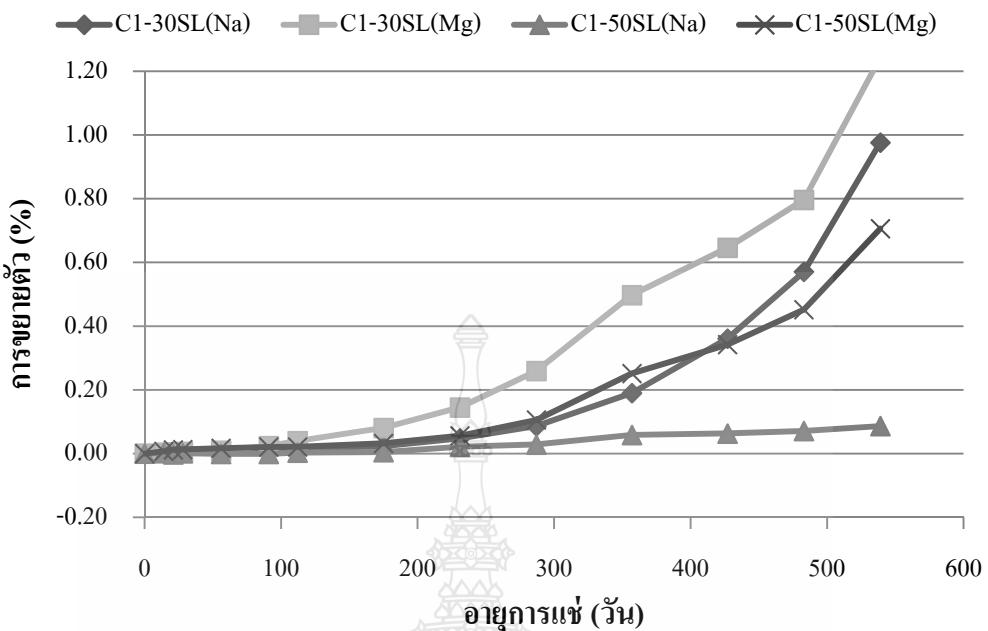
ค) ผสมถ้าลอยร้อยละ 15 ร่วมกับผงหินปูนร้อยละ 5

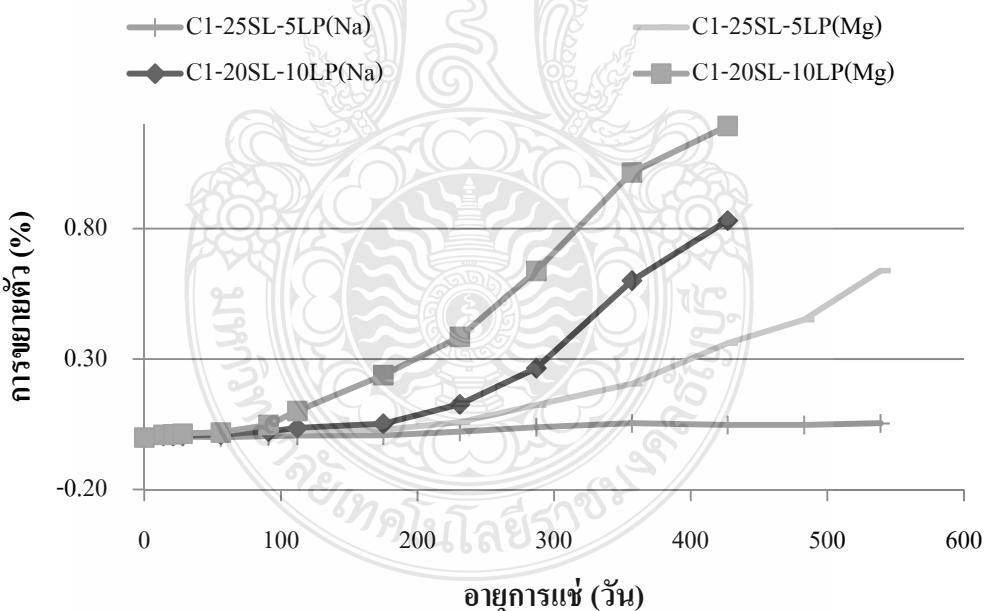
๑) ผสมเก้าออยร้อยละ 30 ร่วมกับผงหินปูนร้อยละ 10

รูปที่ 4.20 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแช่ในสารละลายน้ำซัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ผสมเก้าออย และมอร์ต้าร์ผสมเก้าออย ร่วมกับผงหินปูน

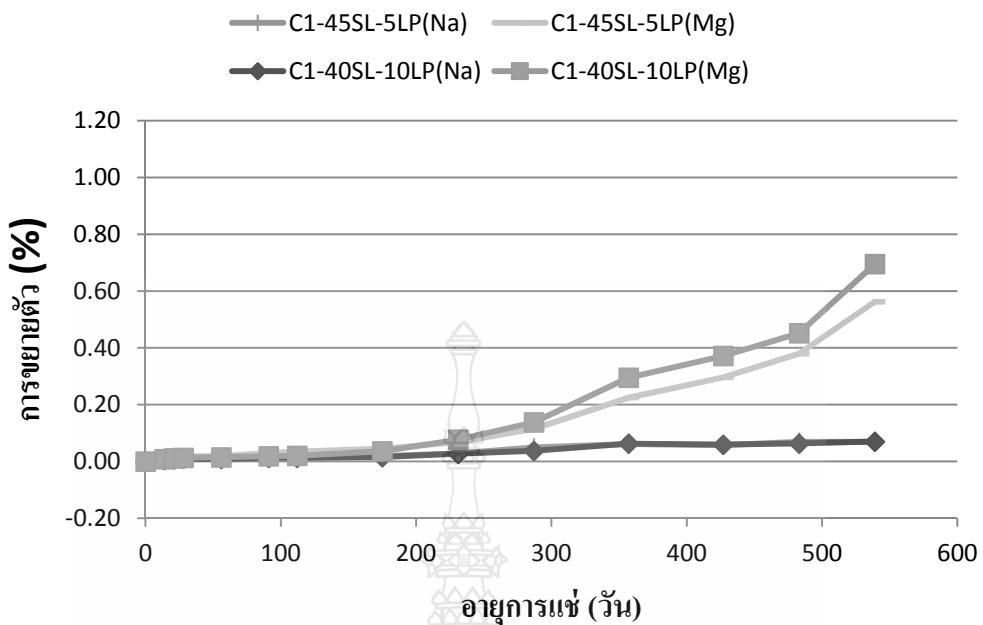
4.1.3.2 เมื่อแทนที่ด้วยตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ในอัตราส่วนร้อยละ 30 และ 50 โดยน้ำหนัก แทนที่ด้วยตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ในอัตราส่วนร้อยละ 20 และ 25 ร่วมกับผงหินปูนในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 โดยน้ำหนัก และแทนที่ด้วยตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ในอัตราส่วนร้อยละ 40 และ 45 ร่วมกับผงหินปูนในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 โดยน้ำหนัก รูปที่ 4.21 พนว่า การขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์ในแมกนีเซียมซัลเฟต จะมีค่ามากกว่าตัวอย่างมอร์ต้าร์ในสายละลายโซเดียมซัลเฟต ทึ้งนี้อาจเป็นเพราะการทำลายของสารแมกนีเซียมซัลเฟตในระยะแรกๆ จะมีความรุนแรงและเกิดการบรวมของตัวอย่างมอร์ต้าร์จึงส่งผลให้ค่าการขยายตัวมีค่ามากกว่า

ก) ผสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดร้อยละ 30 และ 50

ข) ผสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดร้อยละ 20 และ 25 ร่วมกับผงหินปูนร้อยละ 5 และ 10

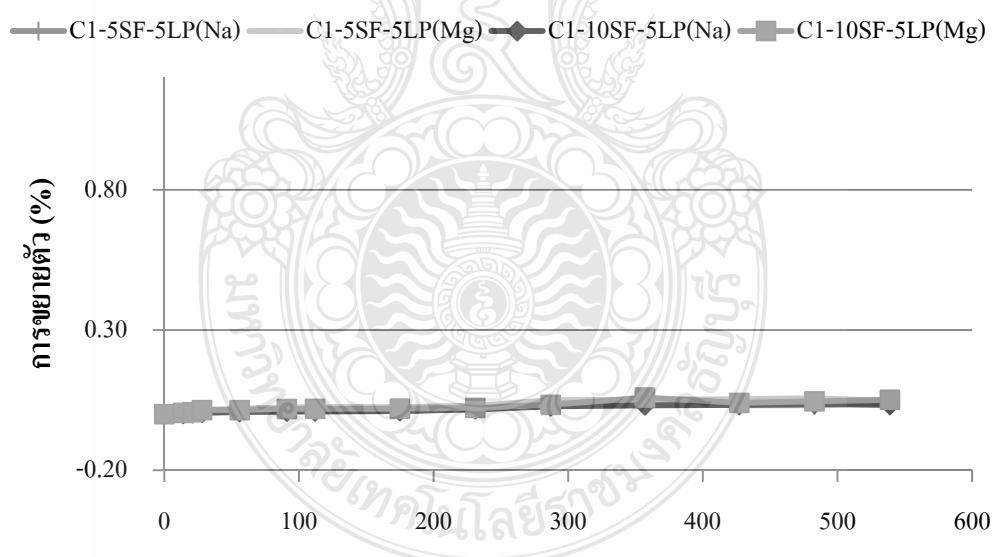
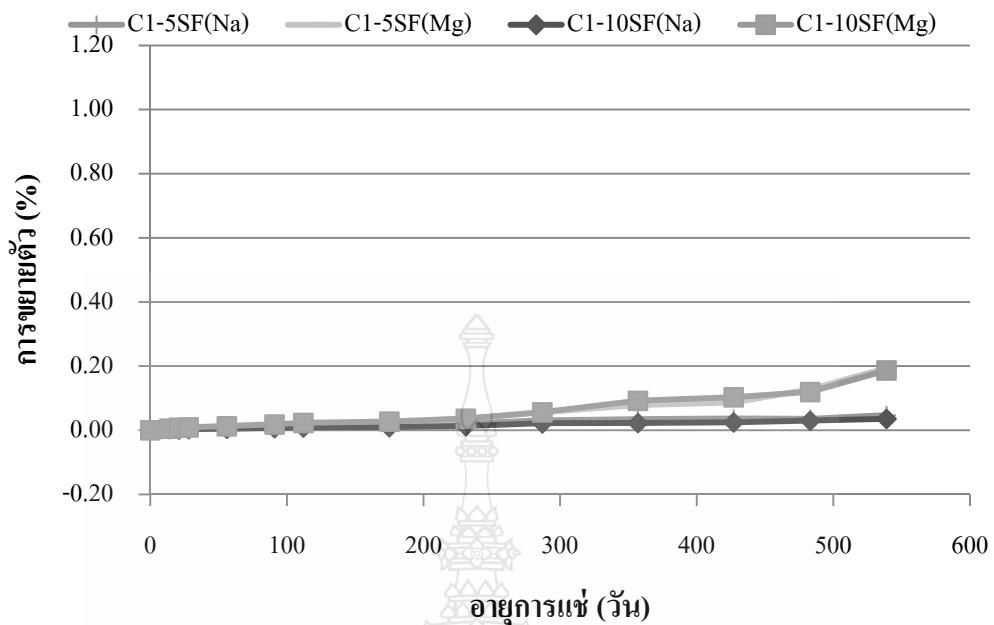

ค) ผสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละอี้ดร้อยละ 40 และ 45 ร่วมกับผงหินปูนร้อยละ 5 และ 10

รูปที่ 4.21 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายน้ำซัลเฟตของตัวอย่างของมอร์ต้าร์ผสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละอี้ดและมอร์ต้าร์ผสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละอี้ดร่วมกับผงหินปูน

4.1.3.3 เมื่อแทนที่ด้วยซิลิกาฟูมในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 โดยน้ำหนัก และแทนที่ด้วยซิลิกาฟูมปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 ร่วมกับผงหินปูนในอัตราส่วนร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก

รูปที่ 4.22 แสดงผลกระทบของชนิดสารละลายน้ำซัลเฟตต่อการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยซิลิกาฟูมในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 และ มอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วย ซิลิกาฟูมในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 ร่วมกับผงหินปูนในอัตราส่วนร้อยละ 5 พนว่า ค่าการขยายตัวของมอร์ต้าร์ในสารละลายน้ำซีเมนต์และในสารละลายน้ำซัลเฟตมีค่าการขยายตัวที่ใกล้เคียงกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะการแทนที่ซิลิกาฟูมในตัวอย่างมอร์ต้ามีค่าค่อนข้างน้อยจึงทำให้ไม่เห็นความแตกต่างรวมทั้งอายุการแข็งสารละลายน้ำซัลเฟตต่อการขยายตัว

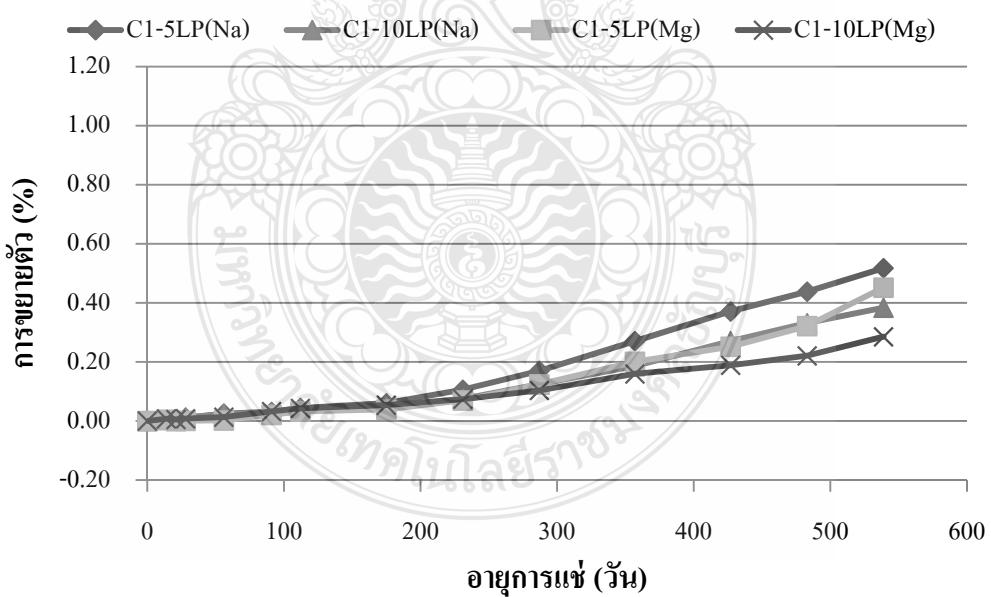

รูปที่ 4.22 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแช่ในสารละลายซัลเฟตของตัวอย่าง
ของมอร์ต้าร์สมชิลิกาฟูมและมอร์ต้าร์สมชิลิกาฟูมร่วมกับผงหินปูน

4.1.3.4 เมื่อแทนที่ด้วยผงหินปูนในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 โดยนำหนัก

รูปที่ 4.23 แสดงผลกระทบของชนิดสารละลายชัลเฟตต่อการขยายตัวตัวอย่างของมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ผงหินปูนในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 พบว่า มอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยผงหินปูนในอัตราส่วนร้อยละ 5 ในสารละลายโซเดียมชัลเฟตมีค่ามากกว่าสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟตทึ้งนี้เนื่องจากสารละลายโซเดียมชัลเฟตจะทำให้เกิด Ettringite ซึ่งมีคุณสมบัติในการขยายตัวมากกว่าสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟต

ส่วนรูปที่ 4.24 ถึง 4.25 แสดงตัวอย่างมอร์ต้าร์ที่ใช้ในการวัดการค่าขยายตัวในสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟตและโซเดียมชัลเฟต จากรูปจะเห็นได้ว่าตัวอย่างมอร์ต้าร์ที่แข็งในสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟตนั้น ที่ผิวนอกของมอร์ต้าร์ได้เกิดการหลุดร่อนออกซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีกอลไกการทำลายของสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟต แต่ในส่วนของตัวอย่างมอร์ต้าร์แข็งในสารละลายโซเดียมชัลเฟตนั้น ที่ผิวนอกของมอร์ต้าร์ไม่เกิดการหลุดร่อนซึ่งกีสอดคล้องกับทฤษฎีกอลไกการทำลายของสารละลายโซเดียมชัลเฟต ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้น

รูปที่ 4.23 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายชัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ผสมผงหินปูน

C1

C5

C1-20FA

C1-40FA

C1-30SL

C1-50SL

C1-5LP

C1-10LP

C1-15FA-5LP

C1-10FA-10LP

C1-35FA-5LP

C1-30FA-10LP

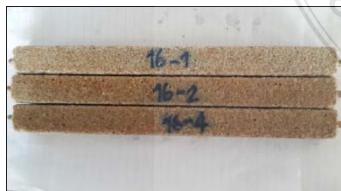
C1-25SL-5LP

C1-20SL-10LP

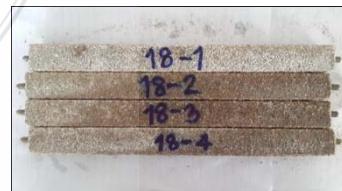
C1-45SL-5LP

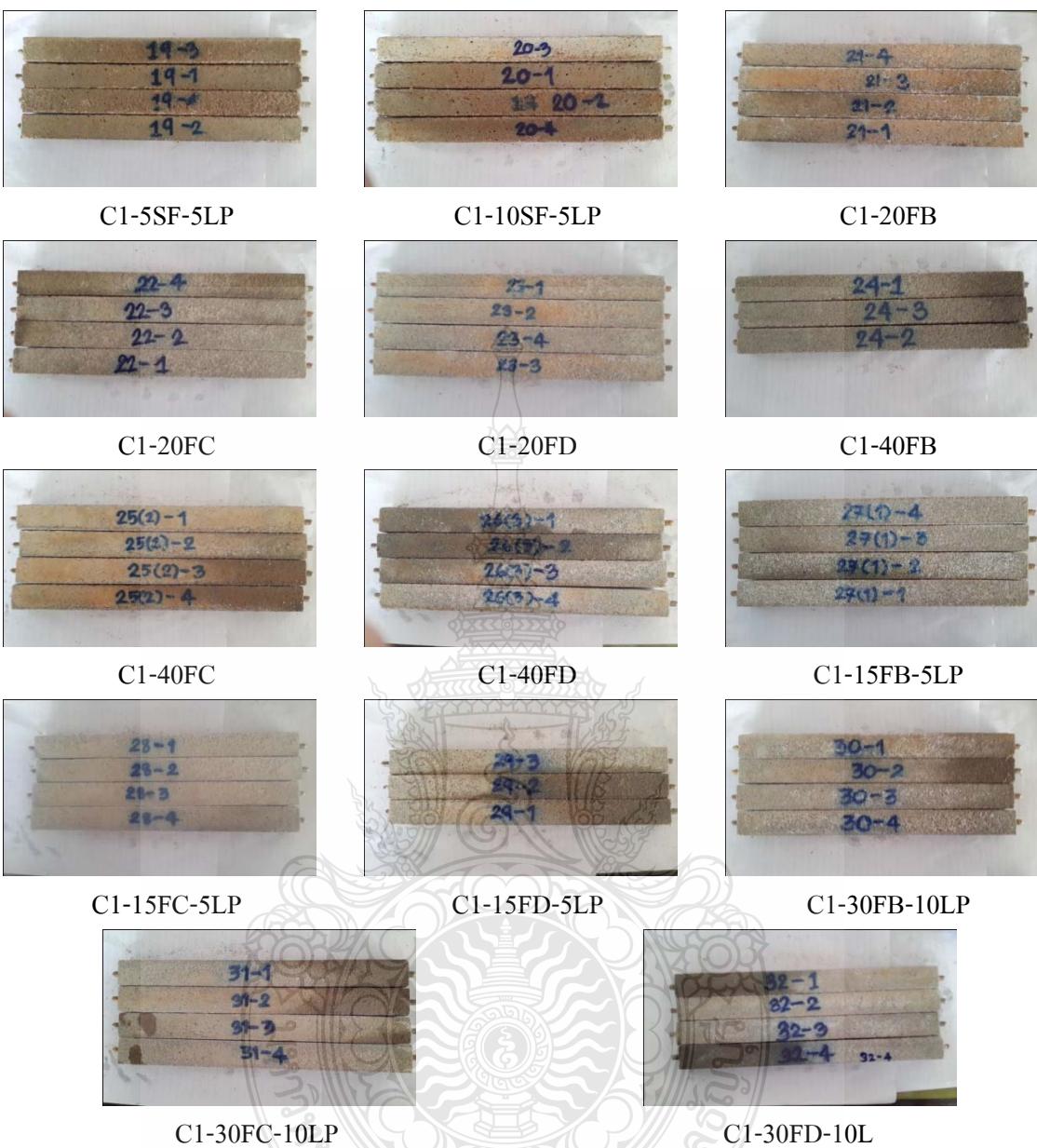
C1-40SL-10LP

C1-5SF

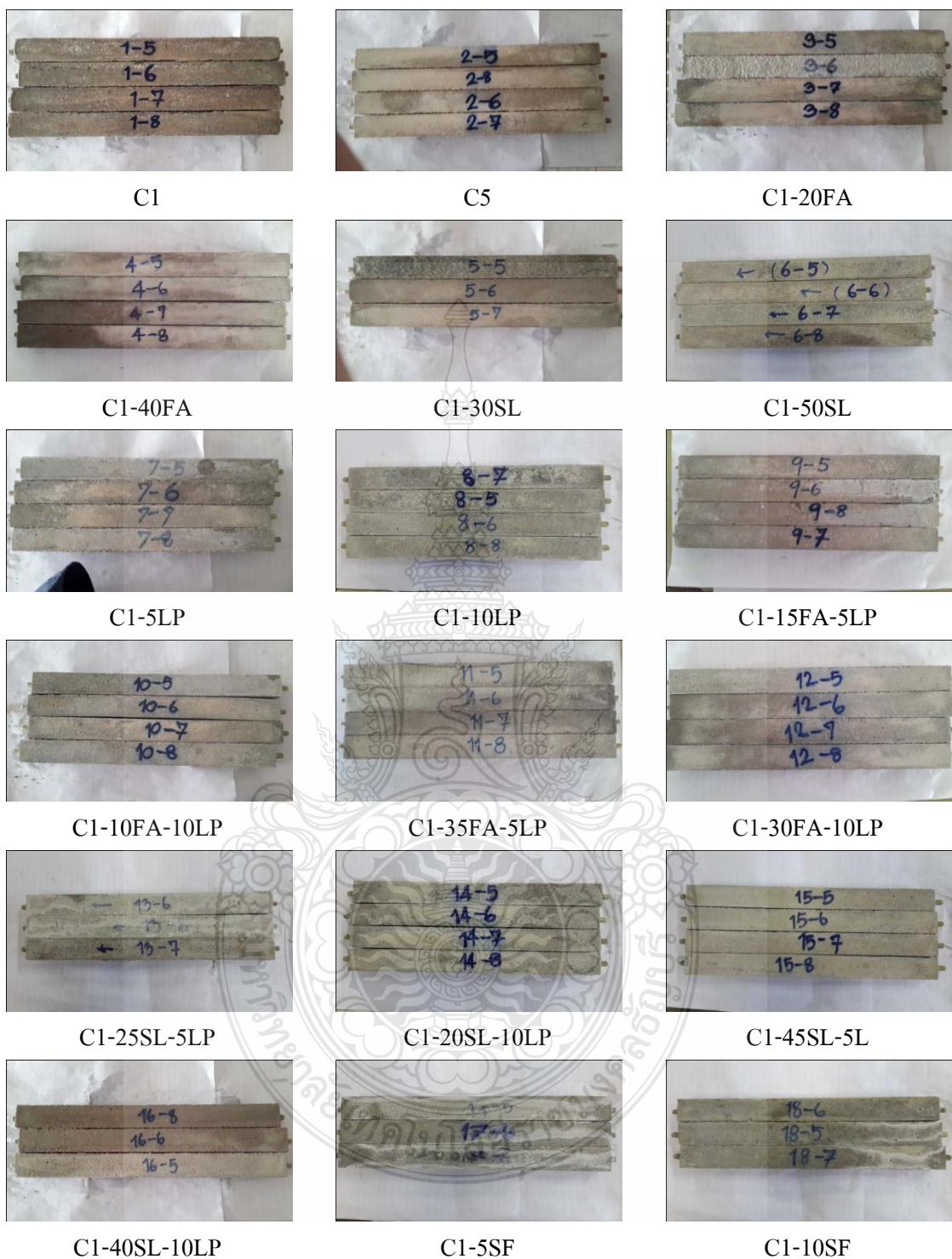

C1-10SF

รูปที่ 4.24 ภาพถ่ายตัวอย่างมอร์ต้าร์ที่วัดค่าการขยายตัวในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟต

ที่อายุ 61 สัปดาห์

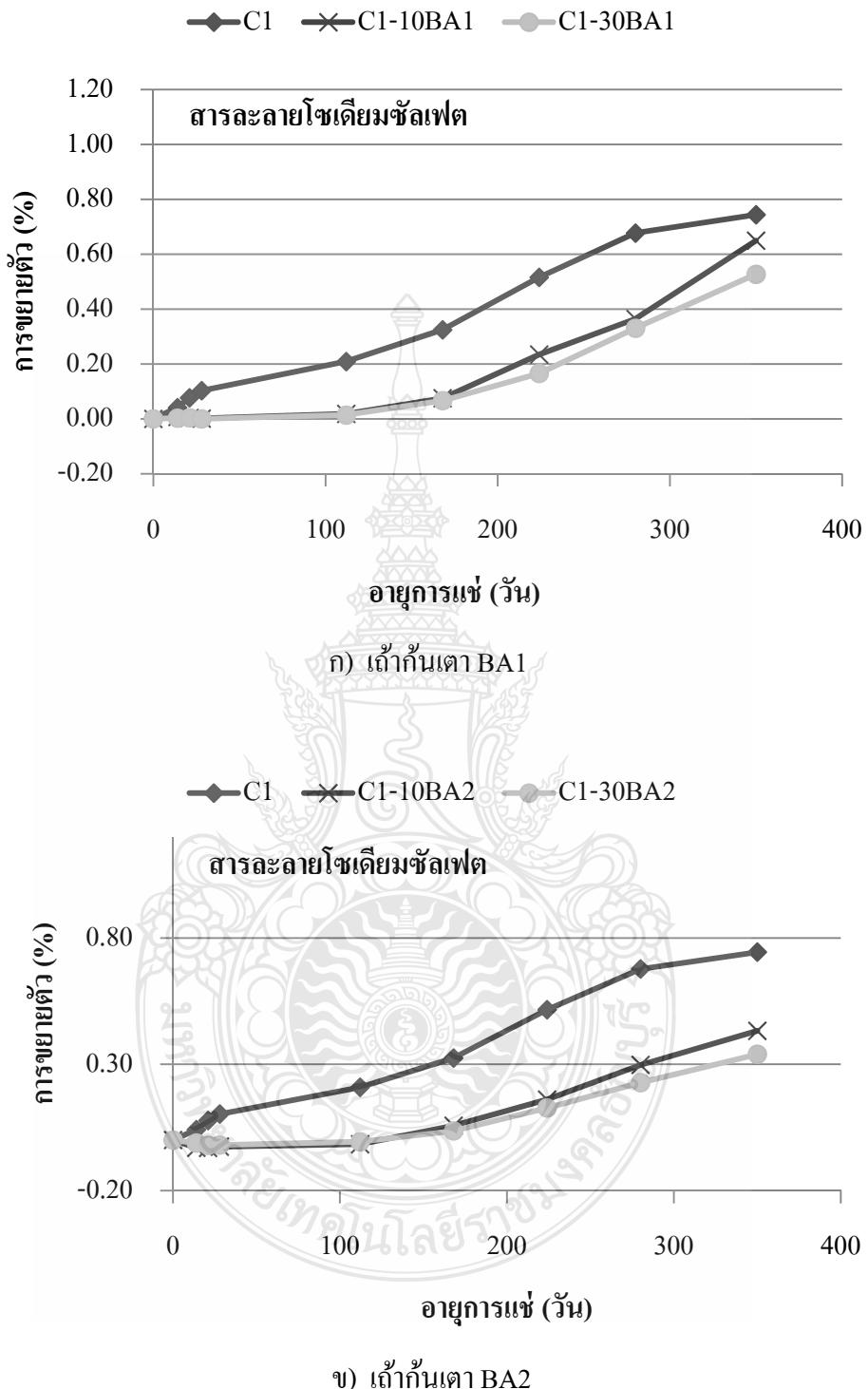
รูปที่ 4.25 ภาพถ่ายตัวอย่างมอร์ตาร์ที่วัดค่าการขยายตัวในสารละลายโซเดียมซัลเฟต
ที่อายุ 61 สัปดาห์

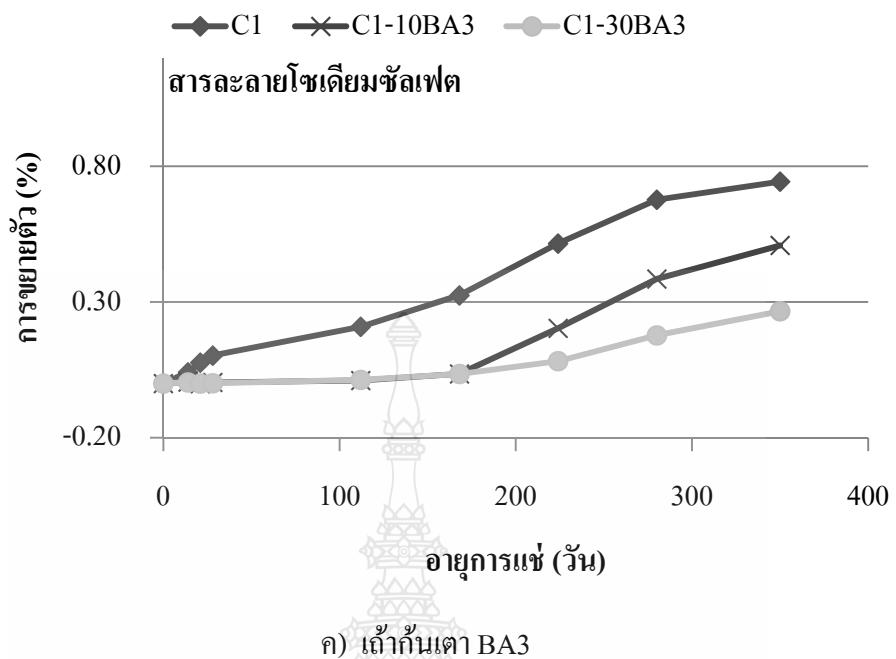
4.1.4 ผลกระทบเมื่อใช้ถ้ากันเตาแทนที่ในมวลรวมละเอียดต่อการขยายตัวของมอร์ต้าร์

สำหรับวัสดุประสานที่ใช้ในการศึกษาการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์ในสารละลายน้ำและโซเดียมซัลเฟต และสารละลายน้ำกันเซี้ยวน้ำซัลเฟต ได้แก่ ปูนซีเมนต์แลนด์ประเภทที่ 1 เถ้าโดย ตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียด และผงหินปูน แทนที่ในปูนซีเมนต์ในปูนซีเมนต์ปอร์ต-แลนด์ประเภทที่ 1 ในอัตราส่วนร้อยละ 40, 50, และ 10 ตามลำดับ ส่วนถ้ากันเตาใช้แทนที่ในมวลรวมละเอียดร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร มี 3 ชนิด คือ BA1, BA2, และ BA3

4.1.4.1 กรณีใช้ในสารละลายน้ำและโซเดียมซัลเฟต

จากรูปที่ 4.26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายน้ำและโซเดียมซัลเฟต และมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 เมื่อใช้ถ้ากันเตาชนิดที่ BA1, BA2 และ BA3 แทนที่ในมวลรวมละเอียดร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร ซึ่งจะเห็นการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์ในสารละลายน้ำซัลเฟต มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกันกล่าวคือ การขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์ที่ใช้ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ส่วนที่ใช้ทรายล้วนมีค่าการขยายตัวมากกว่าของมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ส่วน เมื่อใช้ถ้ากันเตาทั้ง 3 ชนิด แทนที่ในมวลรวมละเอียด โดยเฉพาะเมื่อแทนที่ถ้ากันเตาในปริมาณที่มากขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่อใช้ถ้ากันเตาสามารถทำปฏิกิริยาปูชโซเดียนได้บางส่วน (ส่วนที่มีความละเอียด) จึงสามารถช่วยลดปริมาณ Ca(OH)_2 จึงทำให้เกิดปริมาณยิปซัมและ Ettringite น้อยลง ทำให้การขยายตัวของมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 เมื่อใช้ถ้ากันเตาแทนที่ในมวลรวมละเอียดร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตรมีค่าการขยายตัวน้อยลงกว่าของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ส่วนอย่างไรก็ตามสังเกตว่าค่าการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์เมื่อแทนที่ถ้ากันเตาทั้ง 3 ชนิด ในส่วนผสมของคอนกรีตมีค่าที่ไม่แตกต่างกัน

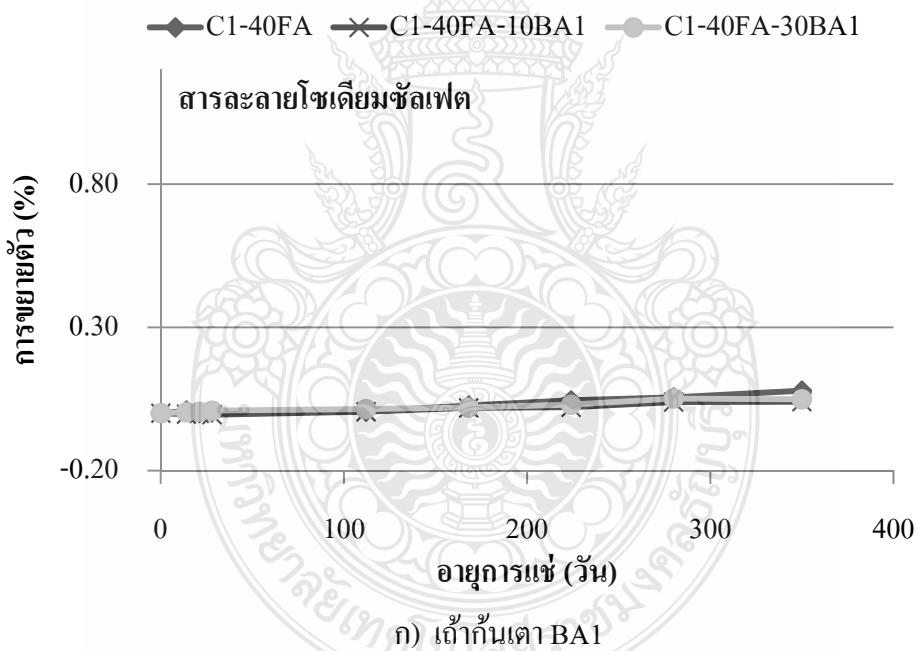

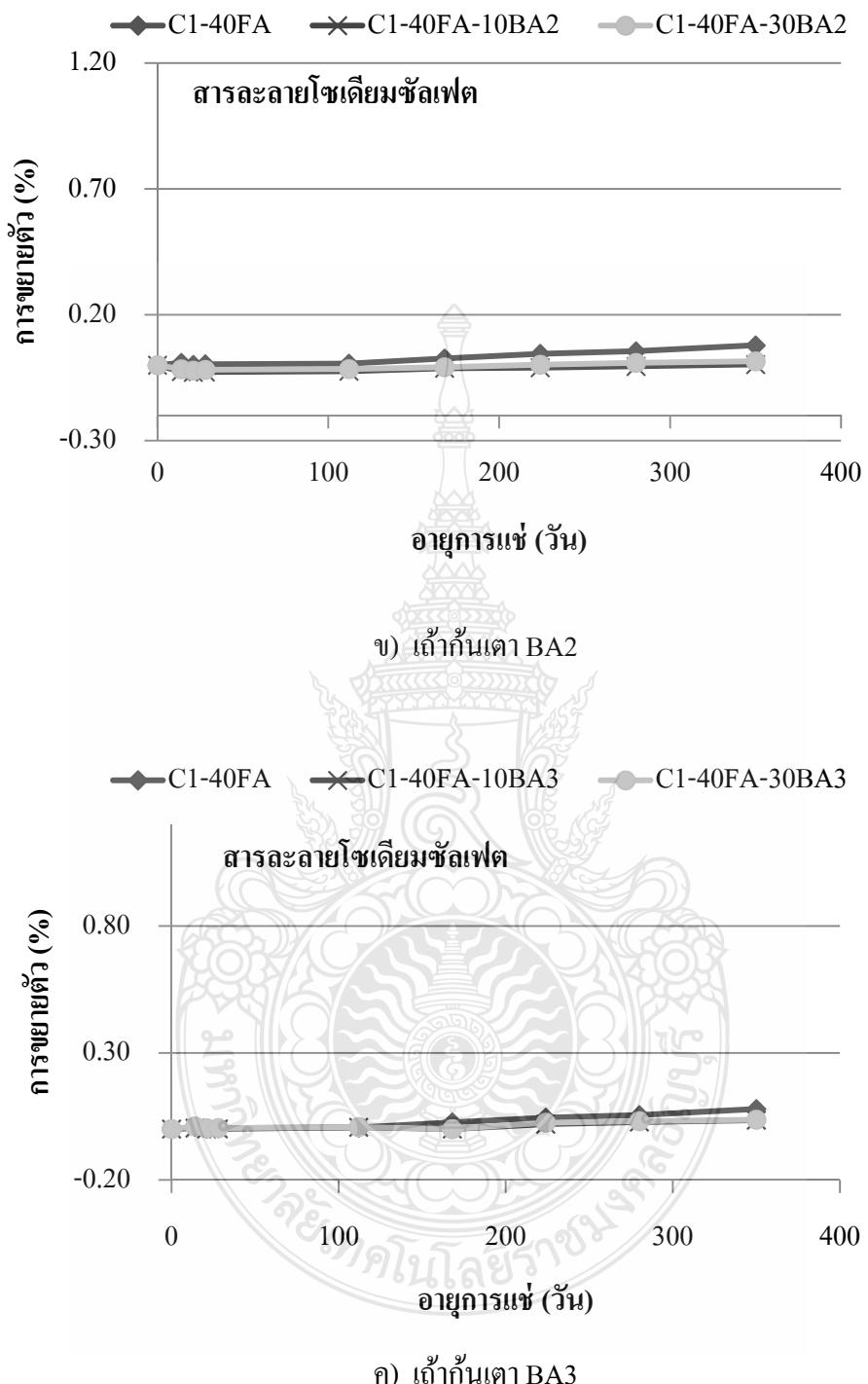

รูปที่ 4.26 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายน้ำเดี่ยมซัลเฟตของตัวอย่าง
มอร์ตาร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน เมื่อใช้ทรายล้วนและมอร์ตาร์ปูนซีเมนต์
ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 เมื่อใช้เถ้าก้อนเตาแทนที่ในมวลรวมจะอีกด้วยละ 10 และ 30
โดยปริมาตร

1) พิจารณาในมอร์ต้าร์ผสมถ้าลอยร้อยละ 40 เมื่อใช้ทรายล้วนและผสมถ้าลอยร้อยละ 40 เมื่อใช้ถ้ากันเตาทั้ง 3 ชนิดแทนที่ในมวลรวมจะอิ่มคร้อยร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร

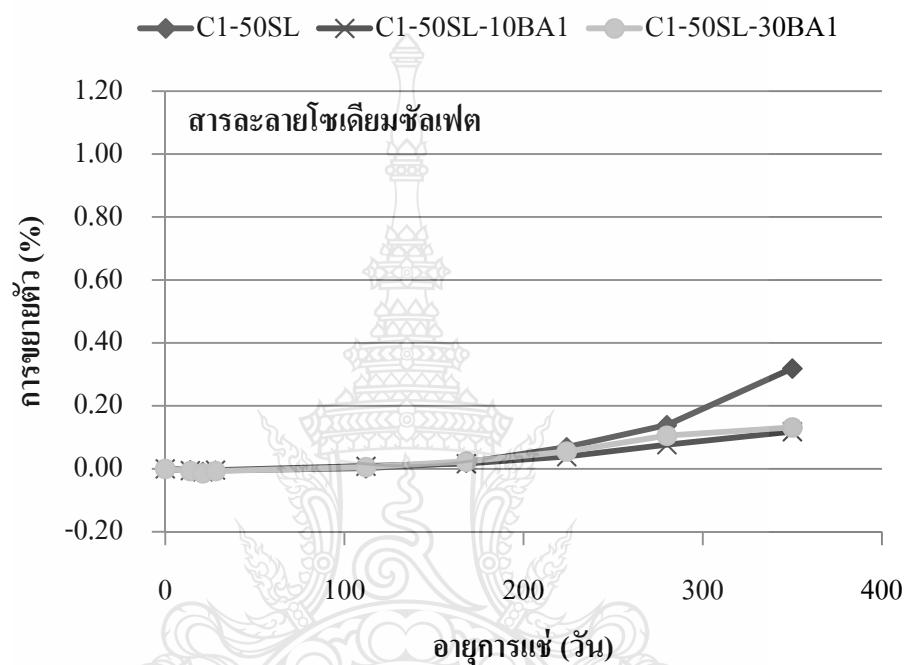
รูปที่ 4.27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลาย โซเดียมซัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ผสมถ้าลอยร้อยละ 40 เมื่อใช้ทรายล้วนและตัวอย่างมอร์ต้าร์ผสมถ้าลอยร้อยละ 40 เมื่อใช้ถ้ากันเตานิดที่ 1, 2, และ 3 แทนที่ในมวลรวมจะอิ่มคร้อยร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร พนว่าการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์ผสมถ้าลอยร้อยละ 40 เมื่อใช้ทรายล้วนมีค่าการขยายตัวมากกว่าของตัวอย่างมอร์ต้าร์ผสมถ้าลอยร้อยละ 40 เมื่อใช้ถ้ากันเตาทั้ง 3 ชนิดแทนที่ในมวลรวมจะอิ่ม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่อใช้ถ้ากันเตาสามารถทำปฏิกิริยาปอชโซลานได้บางส่วน(ส่วนที่มีความละอิ่ม)ได้เปลี่ยนรูปของ $\text{Ca}(\text{OH})_2$ ให้เป็น CSH จึงทำให้เกิดปริมาณยิบซัมและ Ettringite น้อยลง

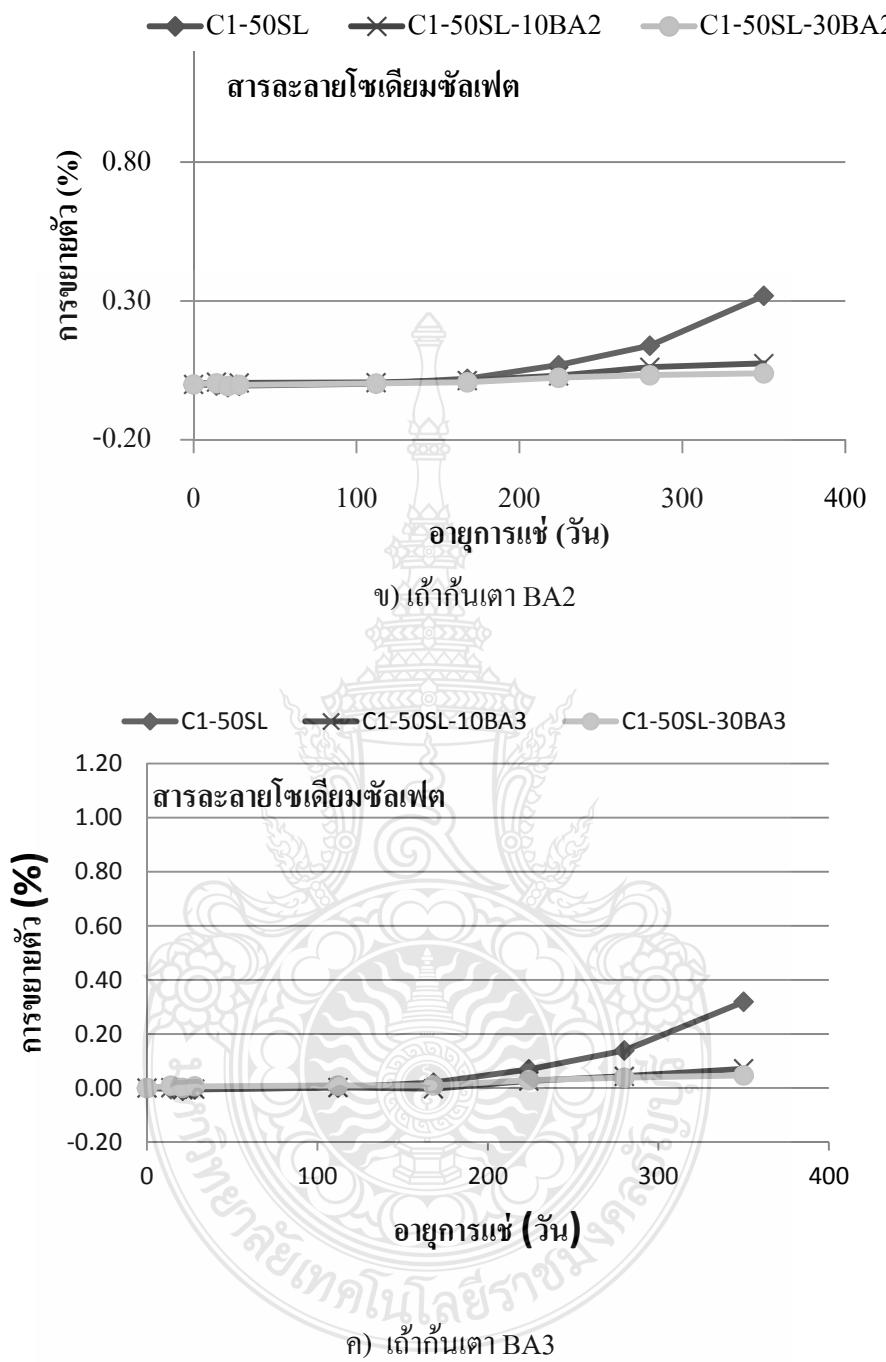

รูปที่ 4.27 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายน้ำซึมเข้าสู่โครงสร้างของหินทราย
มอร์ตาร์ผสมเถ้าก้อนเตาอย่างละ 40 เมื่อใช้ทรายลีวันและมอร์ตาร์ผสมเถ้าก้อนเตาอย่างละ 40
เมื่อใช้เถ้าก้อนเตาแทนที่ในมวลรวมละอิยครึ่งอย่าง 10 และ 30 โดยปริมาตร

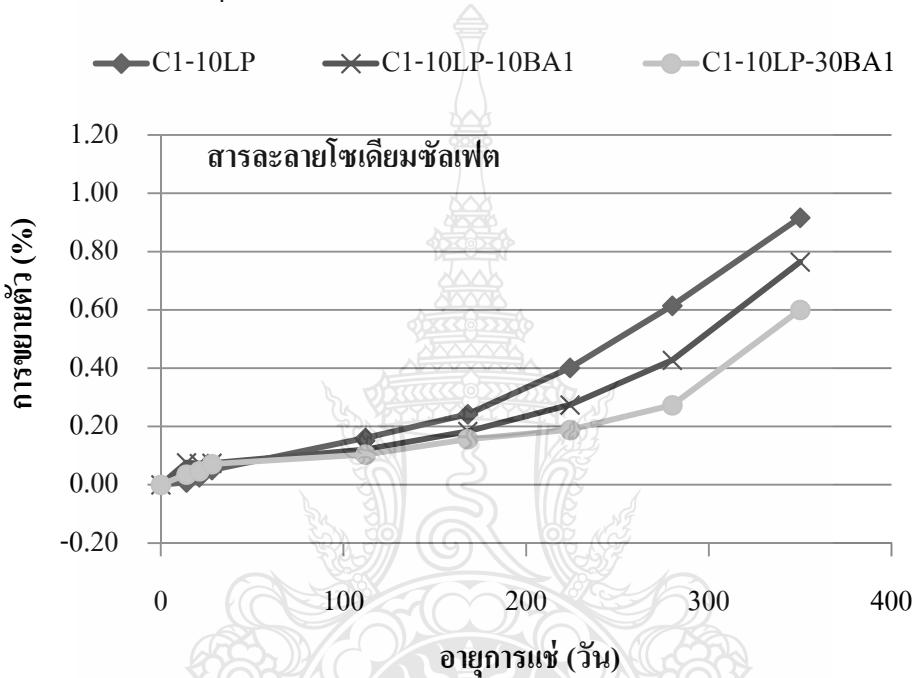
2) พิจารณาเมื่อใช้ทรัพย์ล้วนตะกรันเตาถุงเหล็กบดละอีบว้อยละ 50 เมื่อใช้ทรัพย์ล้วนและผสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละอีบว้อยละ 50 เมื่อใช้ถักก้นเตาทั้ง 3 ชนิดแทนที่ในมวลรวมละอีบว้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร ดังแสดงดังรูปที่ 4.28 พบว่า ค่าการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์ในสารละลายน้ำซึ่งเดียมชัลเฟต์ที่ใช้ถักก้นเตาแทนที่ในทรัพย์จะให้ค่าการขยายตัวที่น้อยกว่าเมื่อใช้ทรัพย์ล้วน ทั้งนี้เหตุผลดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

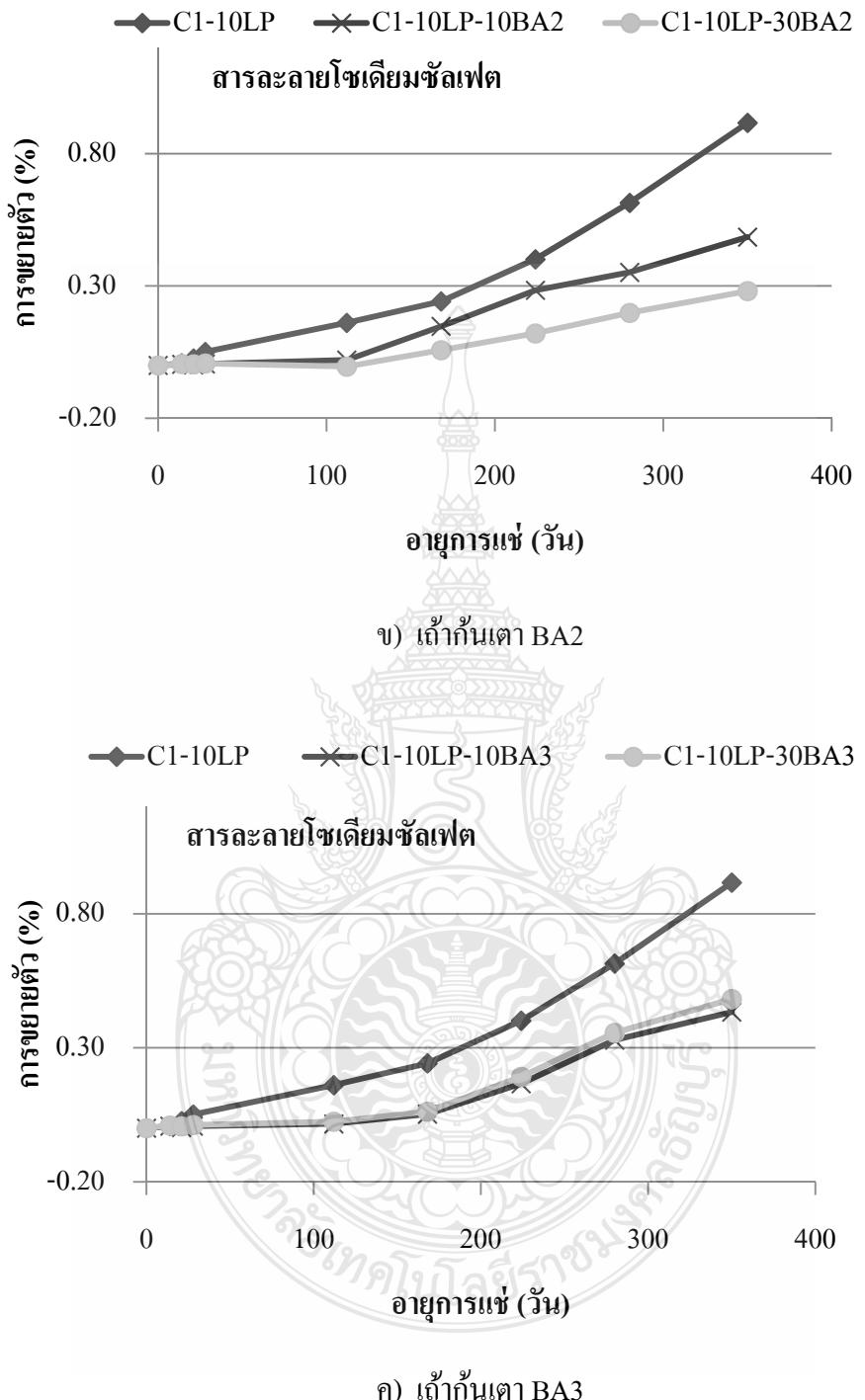

รูปที่ 4.28 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแช่ในสารละลายน้ำเดี่ยมชัลเฟตของตัวอย่าง มอร์ตาร์ผสมผสานตะกรันเตาถุงเหล็กบดคละอิเยดร็อยล์ 50 และมอร์ตาร์ผสมผสานตะกรันเตาถุงเหล็กบดคละอิเยดร็อยล์ 50 เมื่อใช้เถ้าก้อนเตาแทนที่ในมวลรวมคละอิเยดร็อยล์ 10 และ 30 โดยปริมาตร

3) พิจารณาในผู้สมผงหินปูนร้อยละ 10 เมื่อใช้ทรายล้วน และปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยผงหินปูนร้อยละ 10 เมื่อใช้ถ้ากันเตาทั้ง 3 ชนิดแทนที่ในมวลรวมจะเป็นร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร แสดงดังรูปที่ 4.29 ค่าการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ตาร์ในสารละลายน้ำเดี่ยมชัลเฟต์ที่ใช้ถ้ากันเตาแทนที่ในทรายจะให้ค่าการขยายตัวที่น้อยกว่าเมื่อใช้ทรายล้วนทั้งนี้เหตุผลคงที่ได้กล่าวมาแล้ว เช่นเดียวกับการณ์ของมอร์ตาร์ผู้สมถ้าลอกและมอร์ตาร์ผู้สมตะกรันเตาถุงเหล็กบดจะเป็นร้อยละ

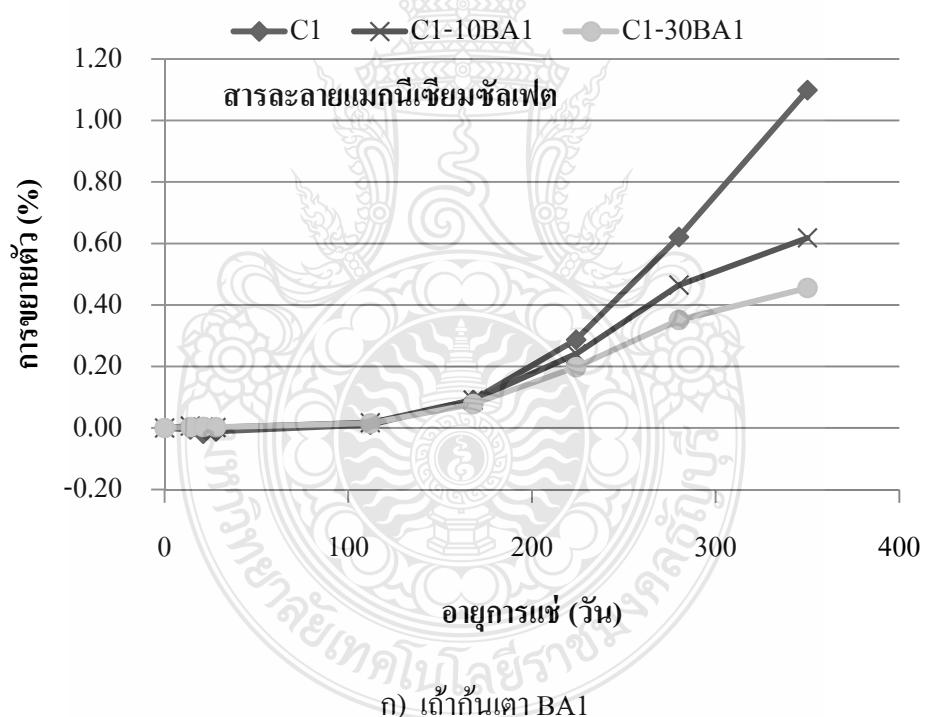

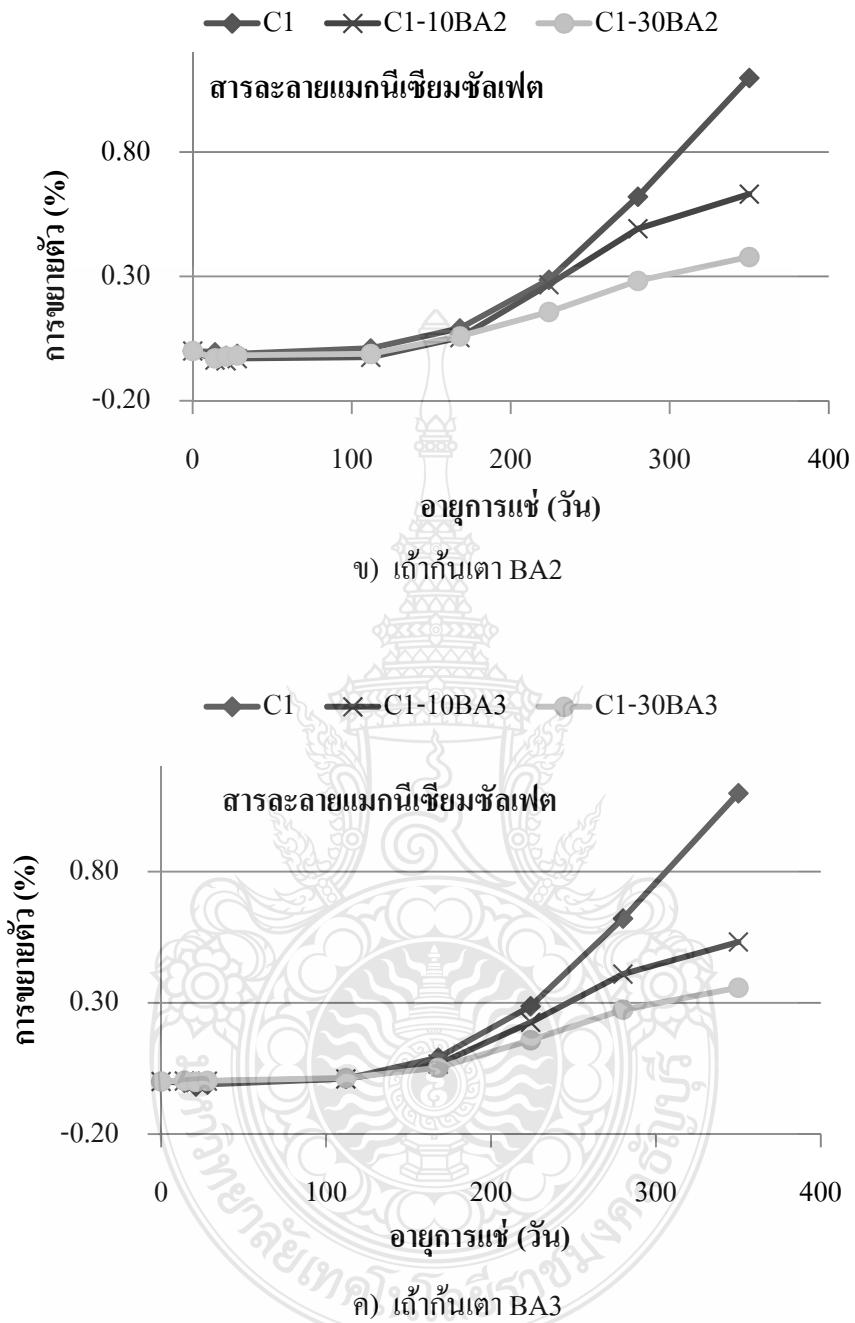
รูปที่ 4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแท็งในสารละลายน้ำเดี่ยมชัลเฟตของตัวอย่าง
มอร์ตาร์ผสมผงหินปูนร้อยละ 10 เมื่อใช้ทรายล้วนและมอร์ตาร์ผสมผงหินปูนร้อยละ 10
เมื่อใช้เถ้ากันเตาแทนที่ในมวลรวมละอิคร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร

4.1.4.2 กรณีแซ่ในสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟต

1) พิจารณาในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วนเมื่อใช้ทรายล้วน และปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วนเมื่อใช้ถ้ากันเตาทั้ง 3 ชนิดแทนที่ในมวลรวมละเอียดร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร

จากรูปที่ 4.30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแซ่ในสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟตของตัวอย่างมอร์ตาร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน เมื่อใช้ทรายล้วนและมอร์ตาร์ใช้ถ้ากันเตาชนิดที่ BA1, BA2 และ BA3 แทนที่ในมวลรวมละเอียดร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร พบว่า การขยายตัวของตัวอย่างมอร์ตาร์ที่ใช้ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน เมื่อใช้ทรายล้วนมีค่าการขยายตัวมากกว่าของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 เมื่อใช้ถ้ากันเตาทั้ง 3 ชนิดแทนที่ในมวลรวมละเอียด ทั้งนี้เนื่องด้วยเหตุผลเดียวกับในกรณีของสารละลายโซเดียมชัลเฟต

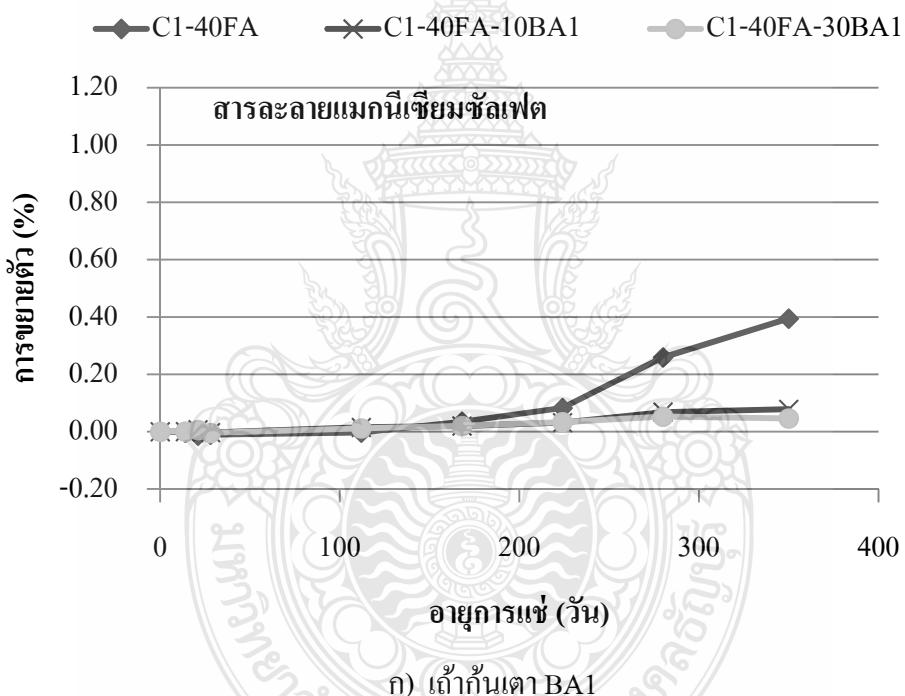

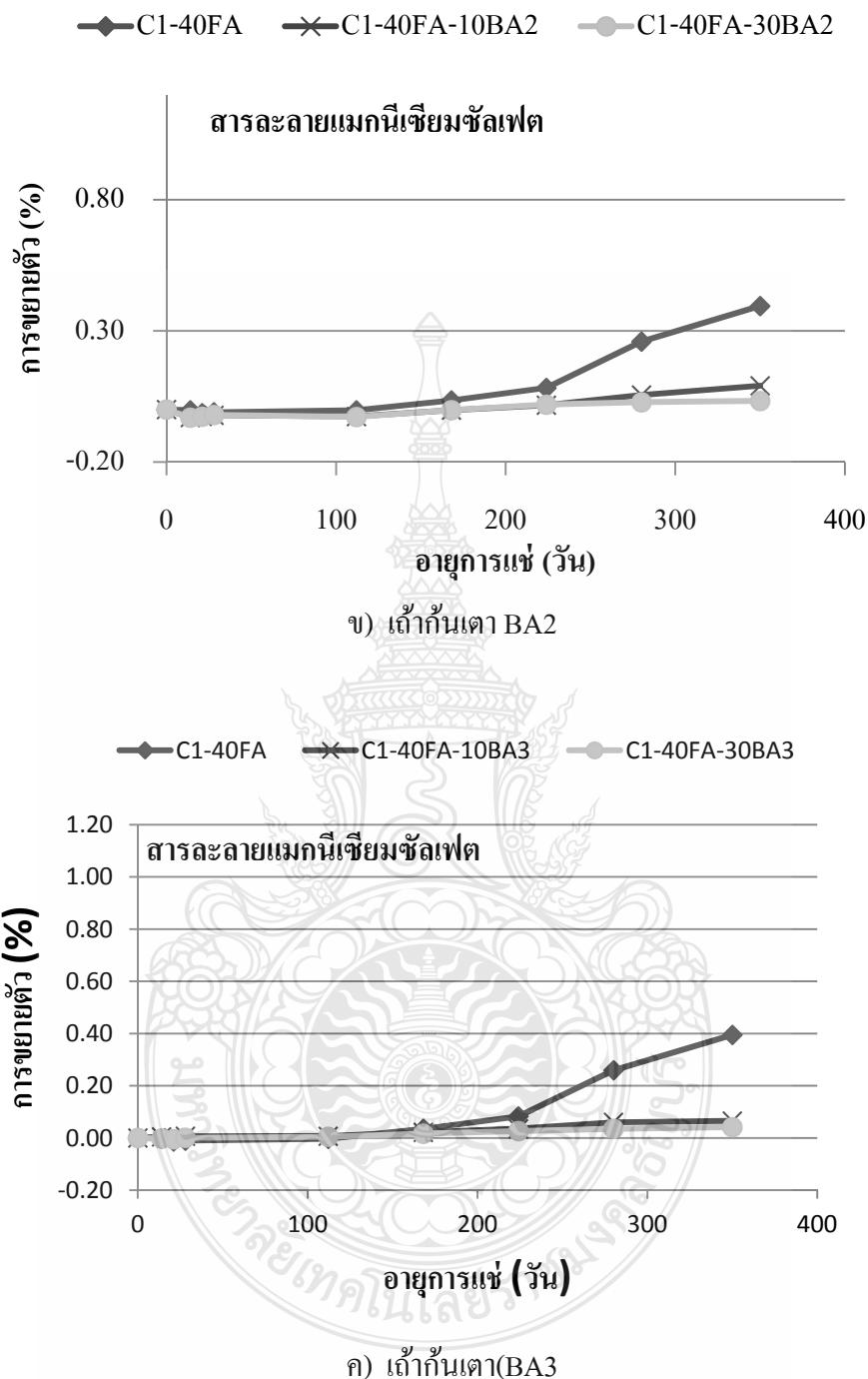

รูปที่ 4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยาดตัวกับอายุการแช่ในสารละลายนีเชี่ยมชัลเฟต
ของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน เมื่อใช้ทรายล้วน
และมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 เมื่อใช้ถ้ากันเตาแทนที่ในมวลรวม
ละเอียครอชีล์ 10 และ 30 โดยปริมาตร

2) พิจารณาเอนกประสงค์ที่ต้องการลดลง เมื่อใช้ทรัพยากรากและมอร์ต้าร์ผสมเคนต์อย่างละ 40 เมื่อใช้เคนต์เตาทั้ง 3 ชนิดแทนที่ในมวลรวมจะเสียครึ่งอย่างละ 10 และ 30 โดยปริมาตร

รูปที่ 4.31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็ง ในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์ผสมเคนต์อย่างละ 40 เมื่อใช้ทรัพยากรากและมอร์ต้าร์ผสมเคนต์อย่างละ 40 เมื่อใช้เคนต์เตาชนิดที่ 1, 2, และ 3 แทนที่ในมวลรวมจะเสียครึ่งอย่างละ 10 และ 30 โดยปริมาตร พบร่วมกับการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์ผสมเคนต์อย่างละ 40 เมื่อใช้เคนต์เตาทั้ง 3 ชนิดแทนที่ในมวลรวมจะเสียครึ่ง ทั้งนี้เนื่องด้วยเหตุผลเดียวกับในกรณีของสารละลายโซเดียมซัลเฟต

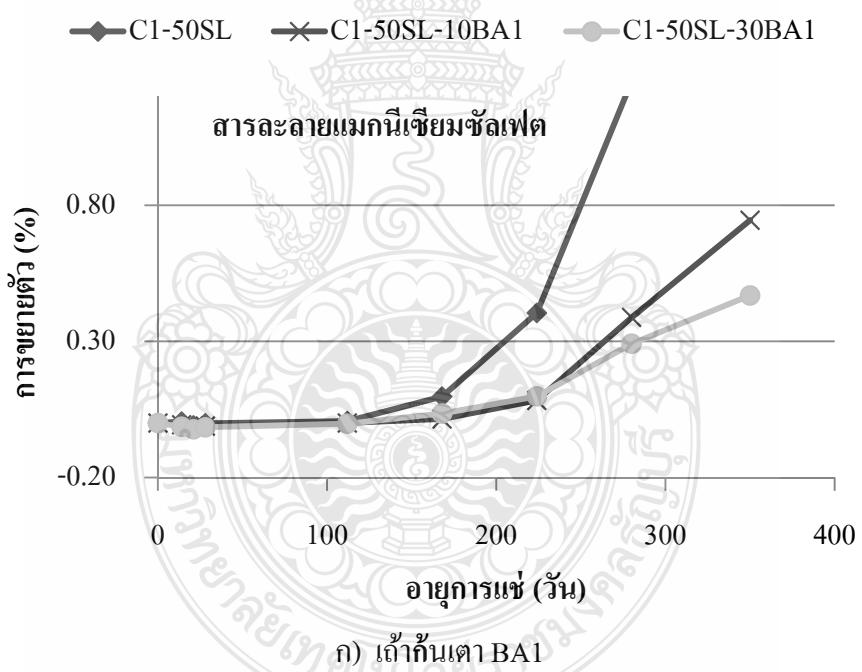

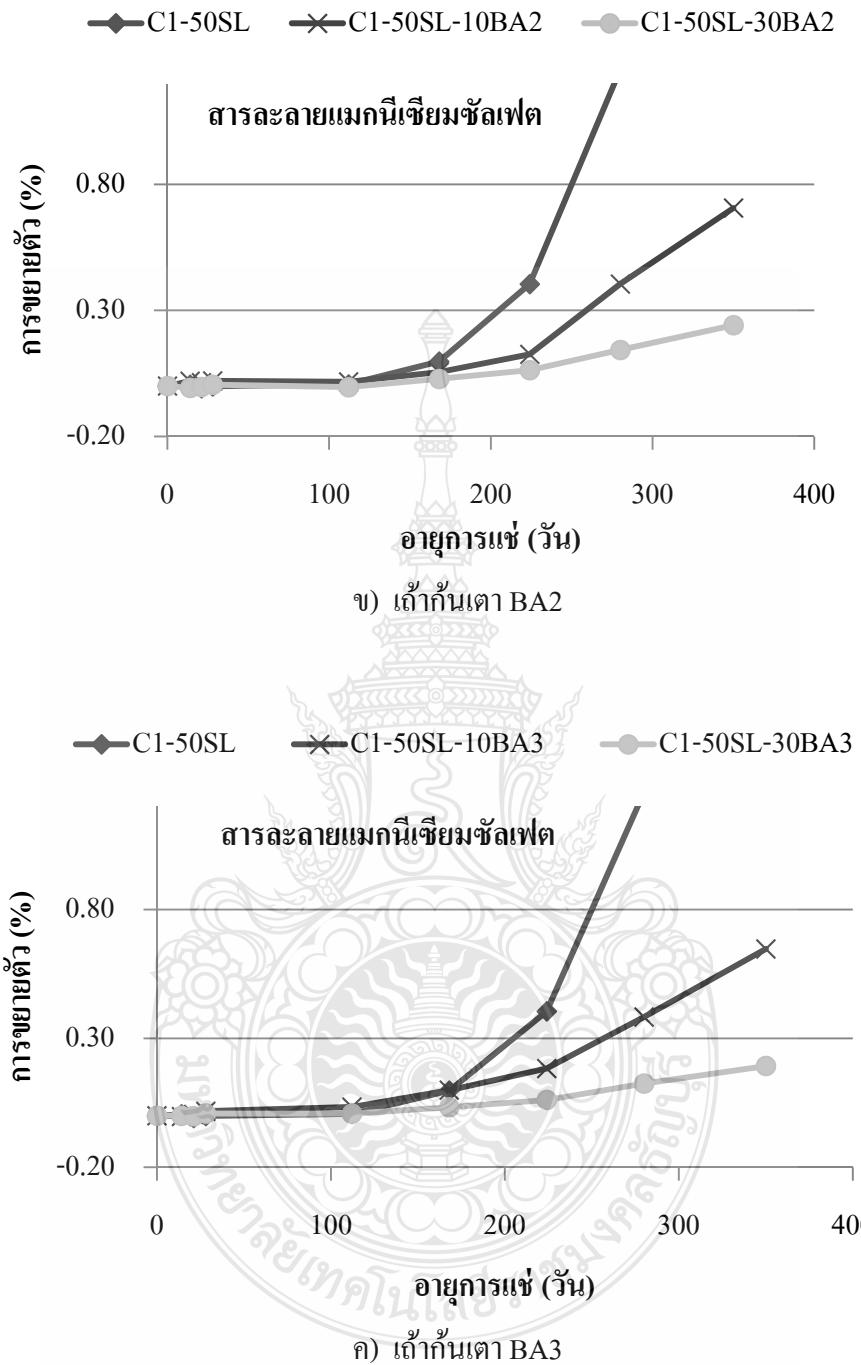
รูปที่ 4.31 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแท่งในสารละลายน้ำซึ่งมีชั้นเฟต ของตัวอย่างมอร์ตาร์ผสมถ้ากลอยร้อยละ 40 เมื่อใช้ทรายล้วนและมอร์ตาร์ผสมถ้ากลอยร้อยละ 40 เมื่อใช้ถ้าก้อนเตาแทนที่ในมวลรวมจะอิ่มครึ่งร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร

3) พิจารณาขอรับสมัครกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดร้อยละ 50 เมื่อใช้ทรายล้วนและปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดร้อยละ 50 เมื่อใช้ถ้ากันเตาทั้ง 3 ชนิดแทนที่ในมวลรวมละเอียดร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร

รูปที่ 4.32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์

กับอายุในการแซ่บในสารละลายแมgnีเซียมชัลเฟตของตัวอย่างมอร์ตาร์พสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดร้อยละ 50 เมื่อใช้ทรายล้วนและตัวอย่างพสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดร้อยละ 50 เมื่อใช้ถ่านหินนิดที่ 1, 2, และ 3 แทนที่ในมวลรวมละเอียดร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร พบร่วมกับการขยายตัวของตัวอย่างมอร์พสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดร้อยละ 50 เมื่อใช้ทรายล้วนมีค่าการขยายตัวมากกว่าตัวอย่างมอร์ตาร์พสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดร้อยละ 50 เมื่อใช้ถ่านหินเตาทึ่ง 3 ชนิดแทนที่ในมวลรวมละเอียดทึ่งนี้เนื่องด้วยเหตุผลเดียวกับในกรณีของสารละลายโซเดียมชัลเฟต

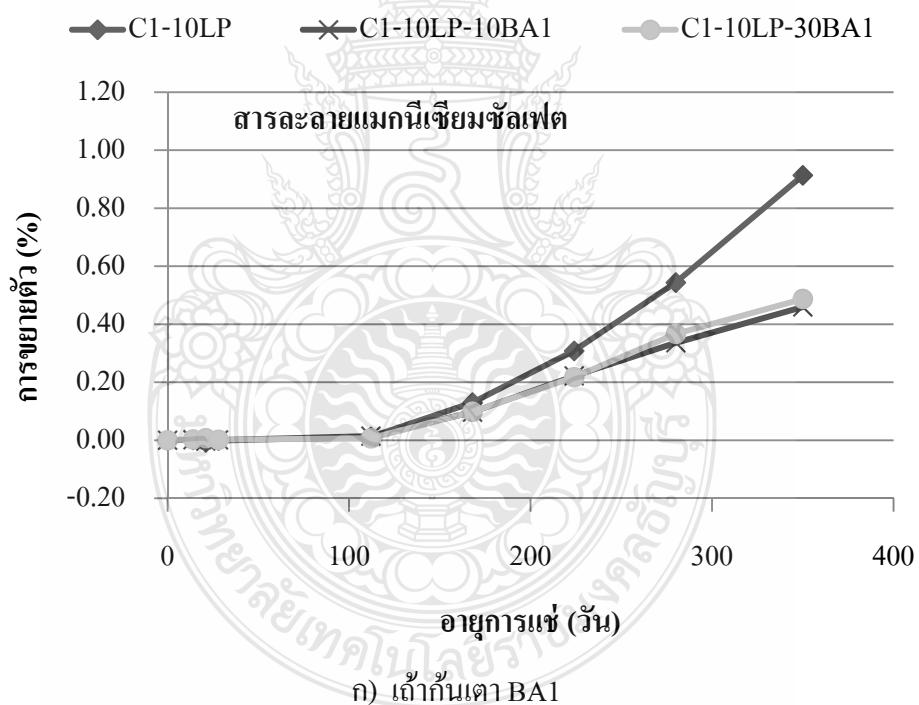

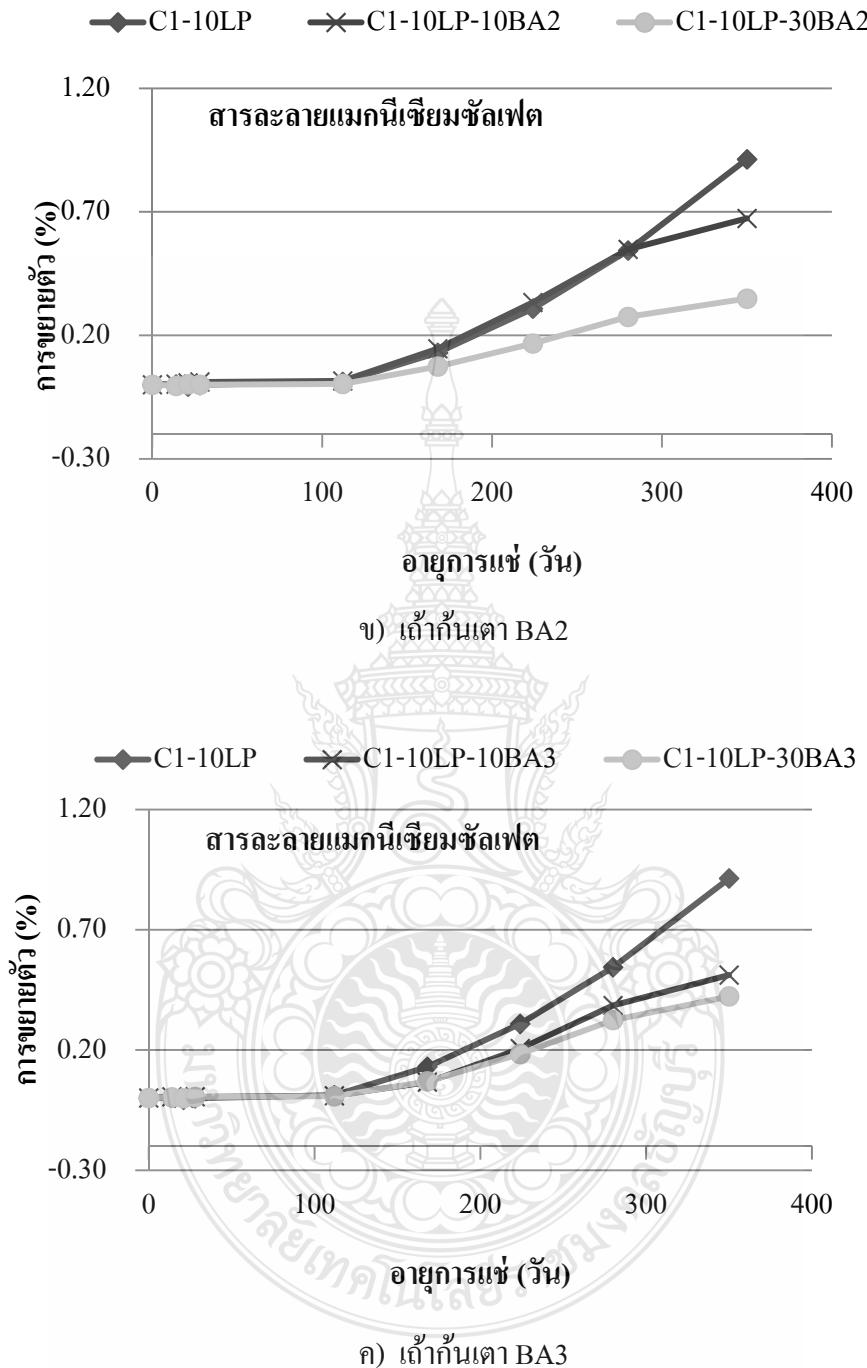

รูปที่ 4.32 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแช่ในสารละลายน้ำเจี๊ยมชัลเพต
ของตัวอย่างมอร์ตาร์ที่รัฐสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดร้อยละ 50 เมื่อใช้ทรายล้วนและ
มอร์ตาร์ที่รัฐสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดร้อยละ 50 เมื่อใช้ถ้าก้อนเตาแทนที่ในมวลรวม
ละเอียดร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร

4) พิจารณาในมอร์ต้าร์พสมพหินปูนร้อยละ 10 เมื่อใช้ทรายล้วนและมอร์ต้าร์พสมพหินปูนร้อยละ 10 เมื่อใช้ถ้ากันเตาทั้ง 3 ชนิดแทนที่ในมวลรวมละเอียดร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร

รูปที่ 4.33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์กับอายุในการแข็งในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์พสมพหินปูนร้อยละ 10 เมื่อใช้ถ้ากันเตาชนิดที่ 1, 2, และ 3 แทนที่ในมวลรวมละเอียดร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร พบว่า การขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์พสมพหินปูนร้อยละ 10 เมื่อใช้ทรายล้วนมีค่าการขยายตัวมากกว่าตัวอย่างมอร์ต้าร์พสมพหินปูนร้อยละ 10 เมื่อใช้ถ้ากันเตาทั้ง 3 ชนิดแทนที่ในมวลรวมละเอียด ทั้งนี้เนื่องด้วยเหตุผลเดียวกับในกรณีของสารละลายโซเดียมซัลเฟต

รูปที่ 4.33 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุการแข็งในสารละลายน้ำซึ่งมีชั้นเฟตของตัวอย่าง มอร์ตาร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 แทนที่ด้วยผงหินปูนร้อยละ 10 และมอร์ตาร์ ใช้ถ้าก้อนเตาแทนที่ในมวลรวมละอิคร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร

ส่วนรูปที่ 4.34 ถึง 4.35 แสดงตัวอย่างมอร์ตาร์เมื่อใช้ถ้ากันเตาแทนที่ในทรายที่ใช้ในการวัดค่าการขยายตัวในสารละลายนโซเดียมซัลเฟต และแมgnีเซียมซัลเฟต จากรูปจะเห็นได้ว่าตัวอย่างมอร์ตาร์ที่แข็งในสารละลายนโซเดียมซัลเฟต ที่ผิวนอกของมอร์ตาร์ไม่เกิดการหลุดร่อนซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการทำลายของสารละลายนโซเดียมซัลเฟต แต่ในส่วนของตัวอย่างมอร์ตาร์ที่แข็งในสารละลายนแมgnีเซียม-ซัลเฟตนั้นที่ผิวนอกของมอร์ตาร์ได้เกิดการหลุดร่อนออกซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการทำลายของสารละลายนแมgnีเซียมซัลเฟต ดังที่กล่าวมาแล้วในข้างต้น

C1

C1-10BA1

C1-10BA2

C1-10BA3

C1-30BA1

C1-30BA2

C1-30BA3

C1-40FA

C1-40FA-10BA1

C1-40FA-10BA2

C1-40FA-10BA3

C1-40FA-30BA1

C1-40FA-30BA2

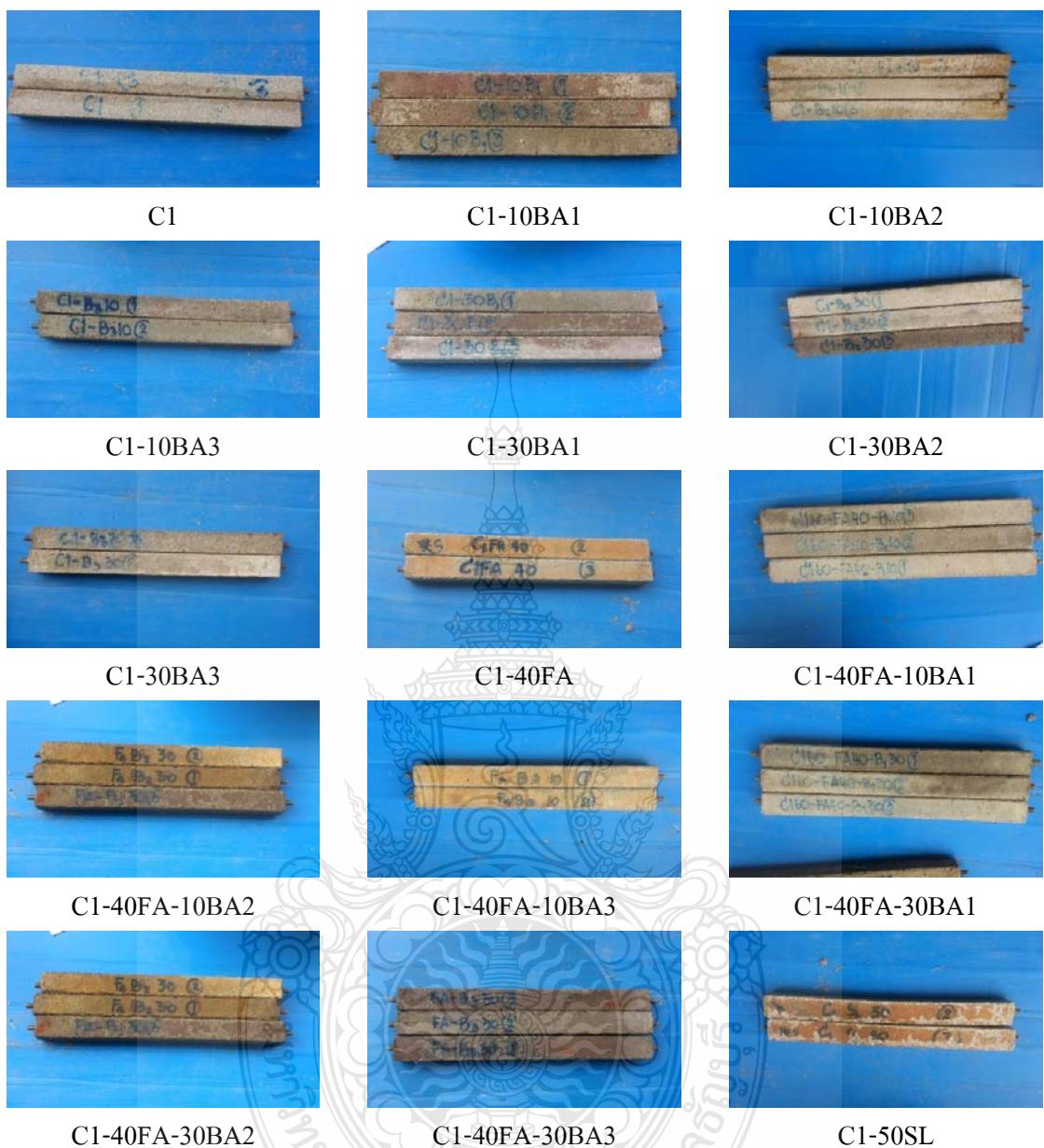
C1-40FA-30BA3

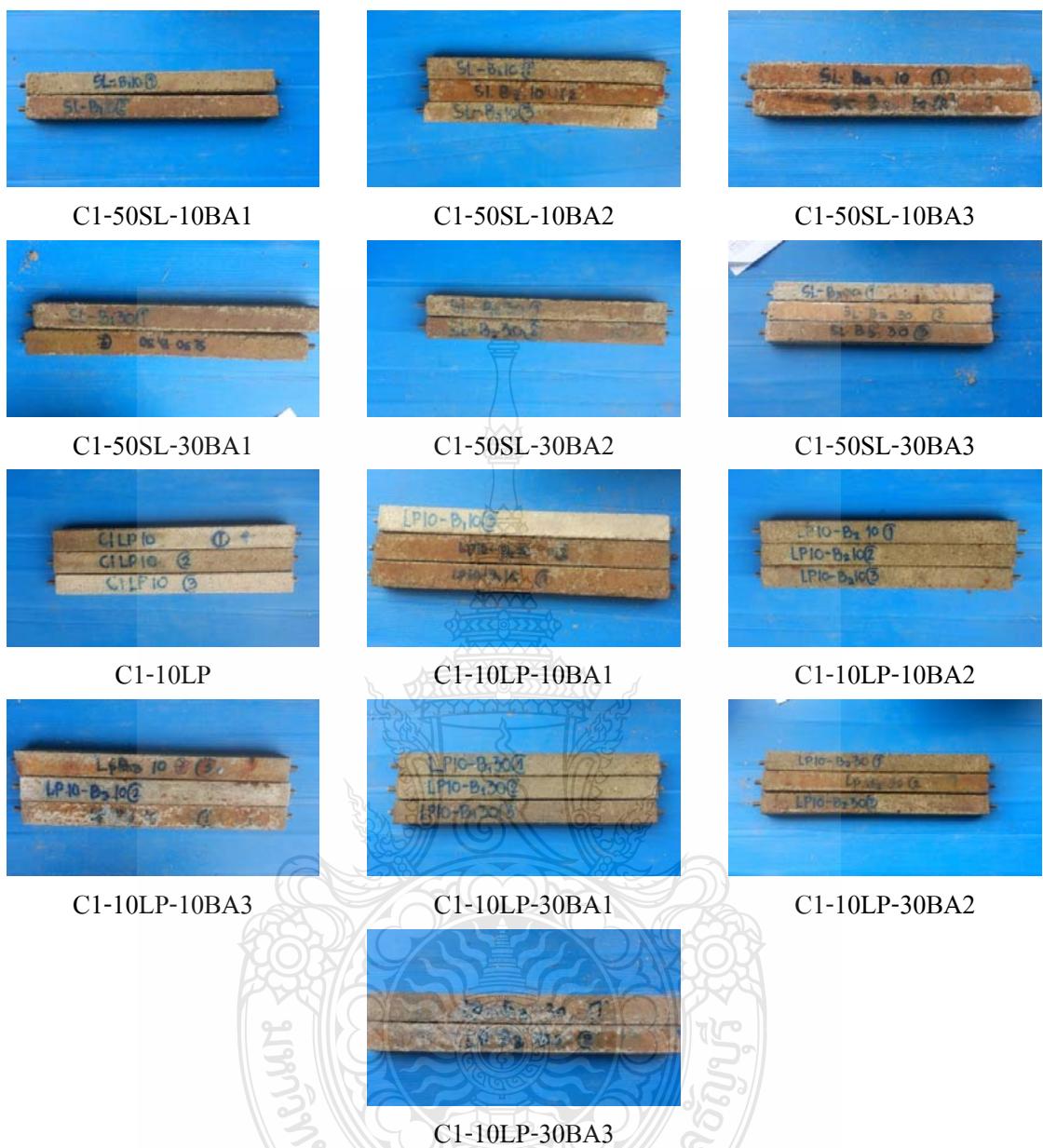

C1-50SL

รูปที่ 4.34 ภาพถ่ายตัวอย่างมอร์ตาร์ที่วัดค่าการขยายตัวในสารละลายโซเดียมซัลเฟต

รูปที่ 4.35 ภาพถ่ายตัวอย่างมอร์ตาร์ที่วัดค่าการรบยายตัวในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟต

4.2 การสูญเสียน้ำหนัก

การประเมินผลการต้านทานซัลเฟต โดยวัดการสูญเสียน้ำหนัก (Weight loss) ของชิ้นตัวอย่างมอร์ตัร์เคลพะในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟตเท่านั้น ซึ่งได้พิจารณาถึง 1) ผลกระทบจากชนิดและปริมาณการแทนที่ของวัสดุประสาน 2) ผลกระทบของชนิดของเก้าออย และ 3) ผลกระทบของเก้ากันเตาต่อการสูญเสียน้ำหนักของมอร์ตัร์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.2.1 ผลกระทบจากชนิดและปริมาณการแทนที่ของวัสดุประสานต่อการสูญเสียน้ำหนักของมอร์ต้าร์

สำหรับชนิดและปริมาณการแทนที่ของวัสดุประสานที่ใช้พิจารณาถึงผลกระทบจากชนิดและปริมาณการแทนที่ของวัสดุประสานต่อการสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างมอร์ต้าร์ในสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟตันนี้ วัสดุประสานใช้เหมือนกับกรณีของการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ต้าร์ดังที่ได้กล่าวมา คือ มอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน มอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ล้วน มอร์ต้าร์ผสมเกลืออย่าง 4 ชนิด (FA, FB, FC และ FD) ในอัตราส่วนร้อยละ 20 และ 40 มอร์ต้าร์ผสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดในอัตราส่วน 30 และ 50 มอร์ต้าร์มอร์ต้าร์ผสมซิลิกาฟูมอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 และ มอร์ต้าร์ผสมผงหินปูนในอัตราส่วนร้อยละ 5 และ 10 รวมทั้งมอร์ต้าร์กรณี 3 วัสดุประสาน ได้แก่ มอร์ต้าร์ผสมที่เกลืออย่าง 4 ชนิด (FA, FB, FC และ FD) ร่วมกับผงหินปูน มอร์ต้าร์ผสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดร่วมกับผงหินปูน และ มอร์ต้าร์ผสมแทนที่ซิลิกาฟูมร่วมกับผงหินปูน

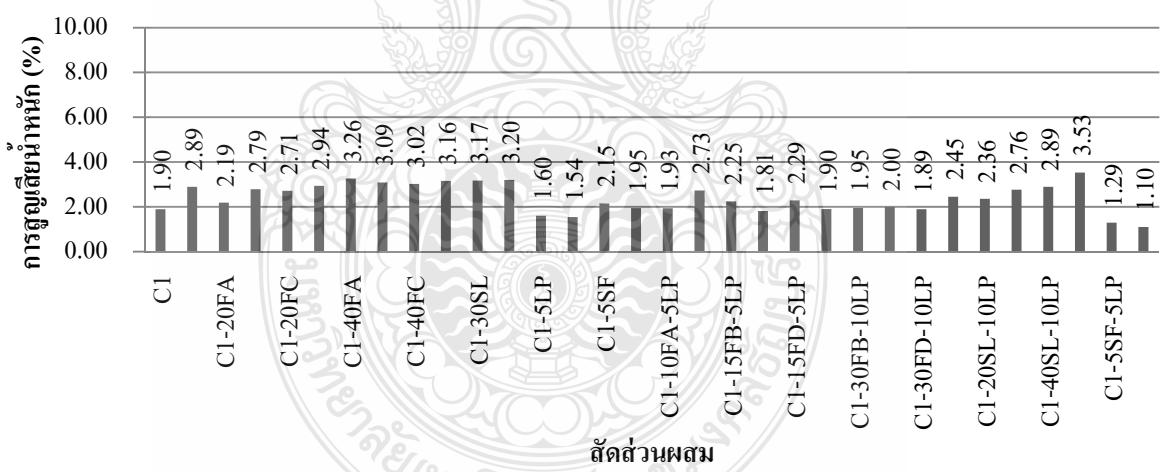
รูปที่ 4.36 แสดงการเปรียบเทียบการสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่าง เมื่อแช่ในสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟต 61 สัปดาห์ พบว่า การสูญเสียน้ำหนักของมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ล้วนมีค่ามากกว่ามอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน ทั้งนี้เนื่องจากปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 มีความพรุนมากกว่าปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ทำให้สารละลายชัลเฟตเข้าไปทำลายได้มากขึ้น ส่วนแทนที่เกลืออย FA, FB, FC และ FD ไม่ว่าจะเป็นร้อยละ 20 และ 40 ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 พบว่าการสูญเสียน้ำหนักมีค่ามากกว่ามอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน ทั้งนี้เนื่องจากผลจากปฏิกิริยาปอชโซลานทำให้ความเป็นค่าในมอร์ต้าร์น้อยลง (ลด $\text{Ca}(\text{OH})_2$) ทำให้ความไม่เสถียรภาพเกิดขึ้นในซีเมนต์เพสต์ จึงทำให้แคลเซียมซิลิกเกตไอกเรต (CSH) เปลี่ยนเป็นแมกนีเซียมซิลิกเกตไอกเรต (MSH) ซึ่งไม่มีคุณสมบัติในการยึดประสานโดยเฉพาะเมื่อแทนที่เกลืออยในปริมาณที่สูงขึ้น

ส่วนการแทนที่ด้วยตะกรันเตาถุงบดละเอียดไม่ว่าจะเป็นร้อยละ 30 และ 50 ในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 พบว่าการสูญเสียน้ำหนักมีค่ามากกว่า มอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน ทั้งนี้เนื่องด้วยเหตุผลเดียวกับในกรณีของเกลืออย และการแทนที่ด้วยซิลิกาฟูมในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 พบว่า การสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างมอร์ต้าร์มีค่าใกล้เคียงมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน ทั้งนี้จะสังเกตว่า แม้ว่าซิลิกาฟูมจะเป็นสารปอชโซลานดังนั้นจากปฏิกิริยาปอชโซลานทำให้ความเป็นค่าในมอร์ต้าร์น้อยลง (ลด $\text{Ca}(\text{OH})_2$) ทำให้ความไม่เสถียรภาพเกิดขึ้นในซีเมนต์เพสต์ แต่เนื่องจาก ซิลิกาฟูมนิความละเอียดค่อนข้างสูง จึง

สามารถไปเติมเต็มช่องว่างในมอร์ต้าร์ จึงทำให้สารละลายแมกนีเซียมซัลเฟตเข้าไปทำลายได้ยากขึ้น โดยที่อัตราส่วนในการแทนร้อยละ 5 และ 10 นั้น มีค่าการสูญเสียน้ำหนักที่ใกล้เคียงกัน ส่วนการแทนที่ด้วยผงหินปูนในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 พบว่า การสูญเสียน้ำหนักมีค่าใกล้เคียงกับมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการแทนที่ผงหินปูนสามารถไปเติมเต็มช่องว่างในมอร์ต้าร์ จึงทำให้สารละลายแมกนีเซียมซัลเฟตเข้าไปทำลายได้ยากขึ้น สำหรับการสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างมอร์ต้าร์ในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์เมื่อมีการผสมร่วมกับการแทนที่ 3 วัสดุประสาน พบว่า การสูญเสียน้ำหนักมีน้อยมากกว่าของมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน ยกเว้นกรณีเมื่อแทนที่ด้วยถ้าโดย FA, FB, FC และ FD ร้อยละ 30 ร่วมกับผงหินปูนร้อยละ 10 และกรณีเมื่อแทนที่ด้วยซิลิกาฟูมร้อยละ 5 และร้อยละ 10 ร่วมกับผงหินปูนร้อยละ 5 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการแทนที่ผงหินปูนสามารถไปเติมเต็มช่องว่างในมอร์ต้าร์จึงทำให้สารละลายแมกนีเซียมซัลเฟตเข้าไปทำลายได้ยากขึ้น ทำให้การสูญเสียน้อย

การสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างมอร์ต้าร์ที่ใช้ในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟต

ที่อายุ 61 สัปดาห์

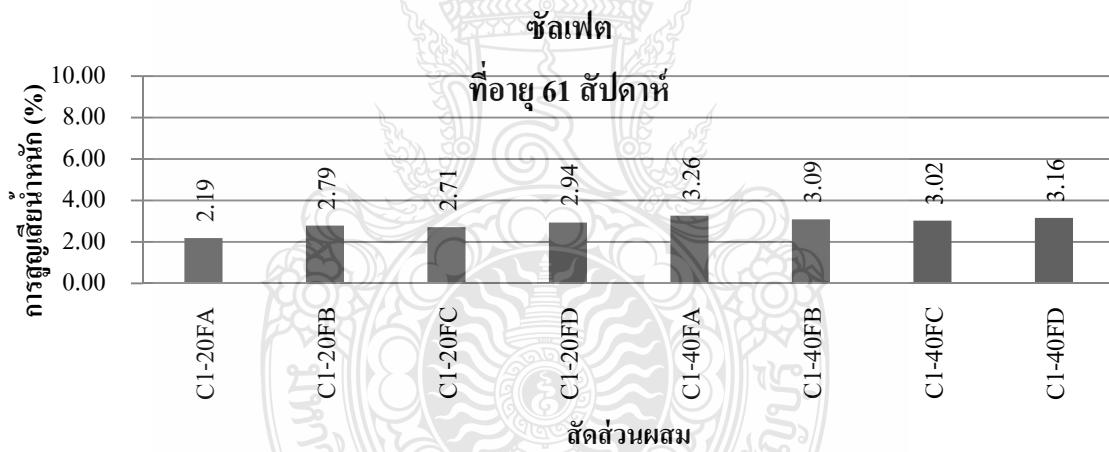

รูปที่ 4.36 การสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างมอร์ต้าร์ที่ใช้ในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟต
ที่อายุ 61 สัปดาห์

4.2.2 ผลกระทบจากชนิดของถ้าลอยต่อการสูญเสียน้ำหนักของมอร์ต้าร์

รูปที่ 4.37 แสดงการเปรียบเทียบการสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้าน มอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ล้าน มอร์ต้าร์ผสมถ้าลอยร้อยละ 20 มอร์ต้าร์ผสมถ้าลอยร้อยละ 40 ของถ้าลอยทั้ง 4 ชนิด เมื่อมีอายุของการแข็งสารละลายชั้ลเฟต 61 สัปดาห์ ซึ่งจากการพิจารณาผลการทดสอบของชนิดของถ้าลอยต่อการสูญเสียน้ำหนักของมอร์ต้าร์พบว่า ตัวอย่างมอร์ต้าร์ที่แทนที่ด้วยถ้าลอยทั้ง 4 ชนิด มีค่าการสูญเสียน้ำหนักที่ใกล้เคียงกันอาจเป็นไปได้ว่าอายุของการแข็งสารละลายยังน้อย จึงทำให้ไม่เห็นความแตกต่างที่ชัดเจน ส่วนรูปที่ 4.38 แสดงภาพถ่ายตัวอย่างมอร์ต้าร์ที่ใช้ในการวัดค่าการสูญเสียน้ำหนักที่แข็งในสารละลายแมgnีเซียมชัลเฟต จากรูปจะเห็นได้ว่า ที่ผิวนอกของมอร์ต้าร์ได้เกิดการหลุดล่อนออกซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีกลไกการทำลายของสารละลายแมgnีเซียมชัลเฟต ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้น

การสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างมอร์ต้าร์ที่แข็งในสารละลายแมgnีเซียม

รูปที่ 4.37 การสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างมอร์ต้าร์ผสมถ้าลอยที่แข็งในสารละลายแมgnีเซียมชัลเฟต ที่อายุ 61 สัปดาห์

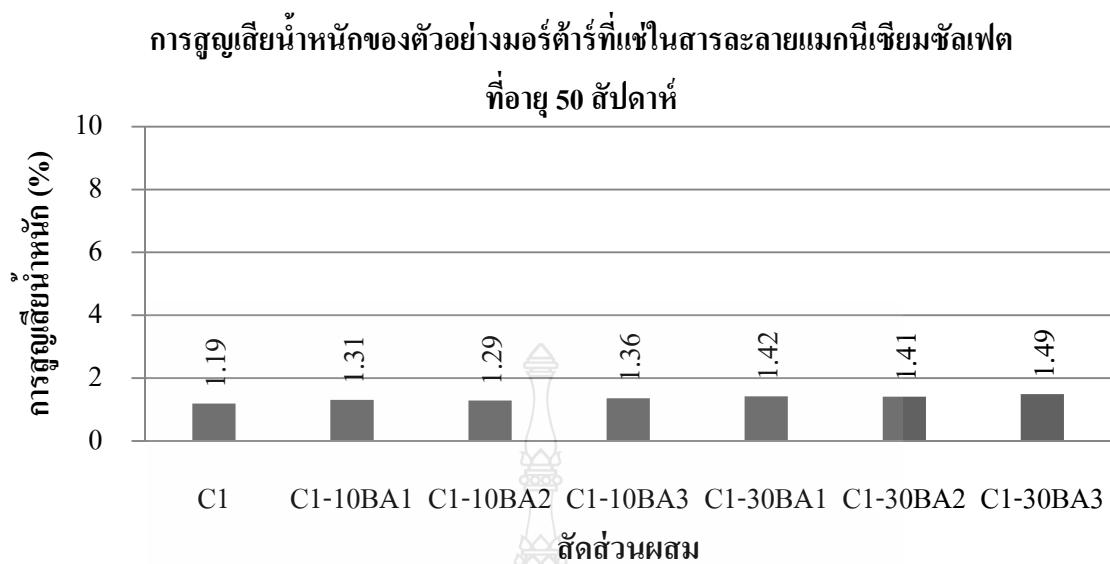

รูปที่ 4.38 ภาพถ่ายตัวอย่างมอร์ตาร์ที่ในสารละลายน้ำกนีเชี่ยมชัลเฟตที่อายุ 61 สัปดาห์

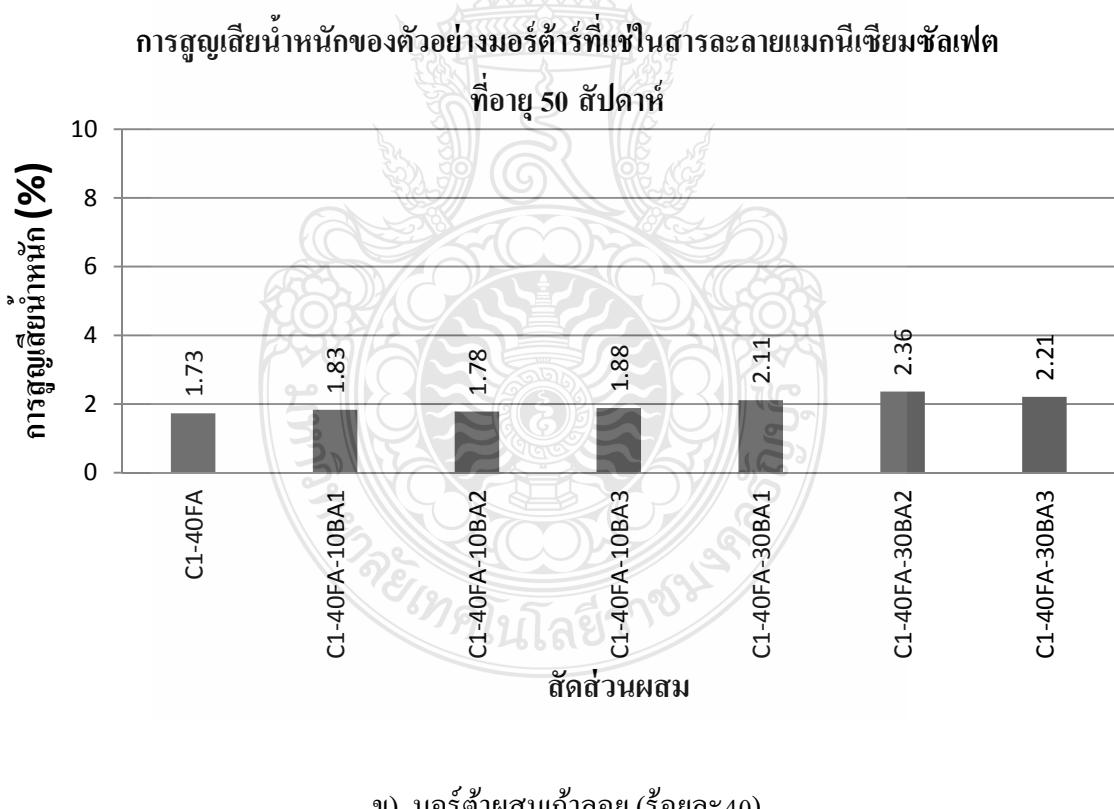
4.2.3 ผลกระทบเมื่อใช้ถ้ากันเตาแทนที่ในมวลรวมจะเอียดต่อการสูญเสียน้ำหนักของมอร์ต้าร์

จากรูปที่ 4.39 แสดงการเปรียบเทียบการสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างเมื่ออายุการแช่ในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟต 50 สัปดาห์ของตัวอย่างมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน มอร์ต้าร์ผสมถ้าล้อบอร์อยละ 40 มอร์ต้าร์ผสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดร้อยละ 50 มอร์ต้าร์ผสมผงหินปูนร้อยละ 10 ทั้งทรายล้วนและแทนที่ทรายด้วยถ้ากันเตา BA1, BA2, และ BA3 ในอัตราส่วนร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร พนว่า การสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างมอร์ต้าร์มีแนวโน้มในทิศทางเดียวกันกล่าวคือ เมื่อใช้ถ้ากันเตา BA1, BA2, และ BA3 แทนที่ในมวลรวมจะเอียดร้อยละ 10 และ 30 โดยปริมาตร ของมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน มอร์ต้าร์ผสมถ้าล้อบอร์อยละ 40 มอร์ต้าร์ผสมตะกรันเตาถุงเหล็กบดละเอียดร้อยละ 50 และมอร์ต้าร์ผสมผงหินปูนร้อยละ 10 ได้ค่าการสูญเสียน้ำหนักมากกว่ากรณีที่เมื่อใช้ทรายล้วน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผลจากปฏิกิริยาปอชโซลานของถ้ากันเตา (ส่วนที่มีความละเอียด) ทำให้ความเป็นด่างในมอร์ต้าร์น้อยลง (ลด $\text{Ca}(\text{OH})_2$) ทำให้ความไม่เสถียรภาพเกิดขึ้นในซีเมนต์เพสต์ จึงทำให้เกิดเชิงซีลิกเกตไไฮเดรต (CSH) เปลี่ยนเป็นแมกนีเซียมซีลิกเกตไไฮเดรต (MSH) ซึ่งไม่มีคุณสมบัติในการขึ้นรูป โดยเฉพาะเมื่อแทนที่ถ้ากันเตาในในปริมาณที่สูงขึ้น รวมทั้งถ้ากันเตามีสภาพเป็นรูพูนสั่งผลให้สารละลายแมกนีเซียมซัลเฟตเข้าไปทำลายໄได้ง่ายขึ้น จึงล่วงผลให้ค่าการสูญเสียน้ำหนักมากขึ้น

ส่วนรูปที่ 4.40 แสดงภาพถ่ายตัวอย่างมอร์ต้าร์ที่ใช้ในการวัดค่าการสูญเสียน้ำหนักที่แช่ในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟต รูปจะเห็นได้ว่า ที่ผิวนอกของมอร์ต้าร์ได้เกิดการหลุดร่อนออกซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีกอลไกการทำลายของสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟต ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

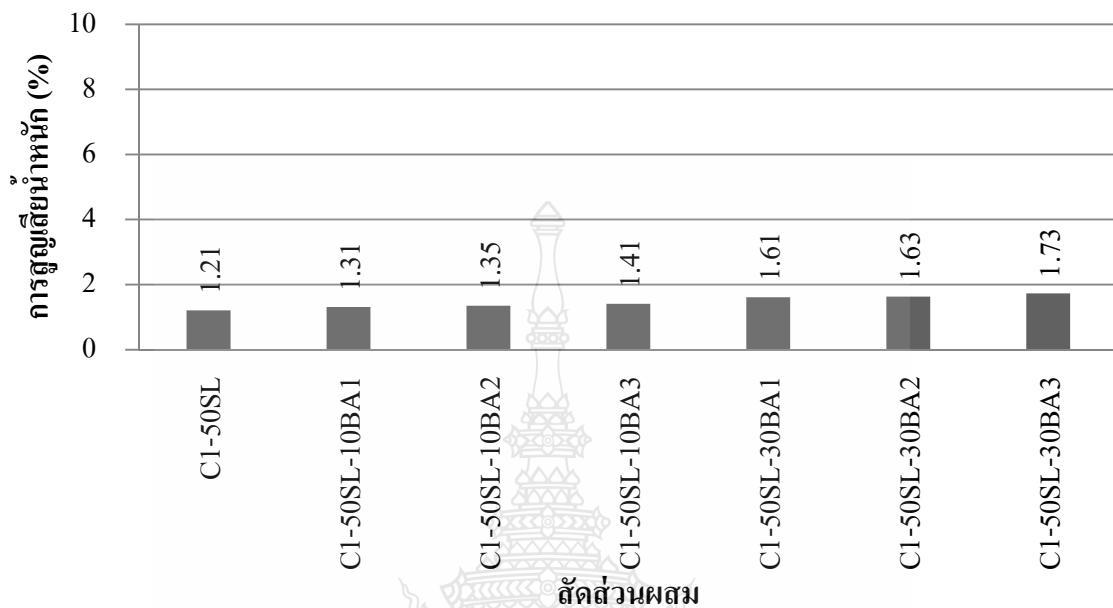
ก) มอร์ตาร์ปูนซิเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน

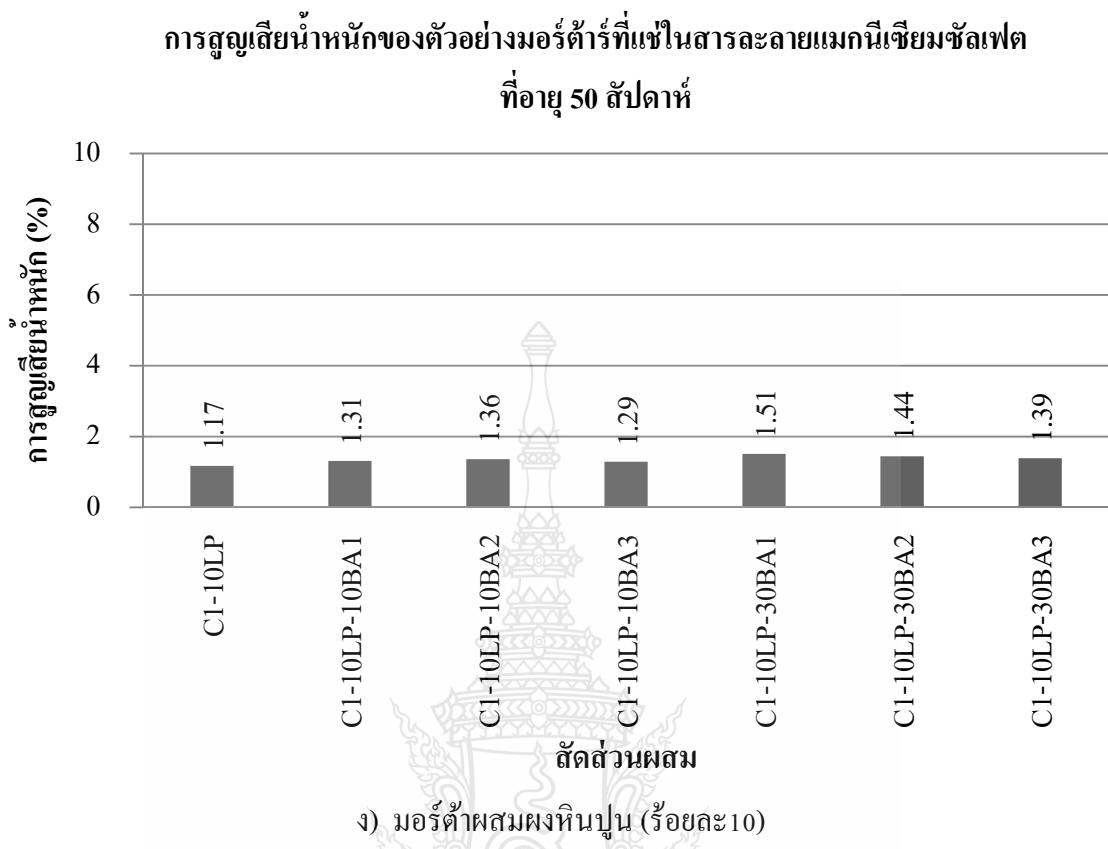
ข) มอร์ต้าฟลูเมาส์แลดอย (ร้อยละ 40)

รูปที่ 4.39 การสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างมอร์ตาร์เมื่อใช้ตรายล้วนและเมื่อใช้ถ้ากันเตาแทนที่ในตรายที่แข็งในสารละลายแมกนีเซียมชัลเฟตอายุ 50 สัปดาห์

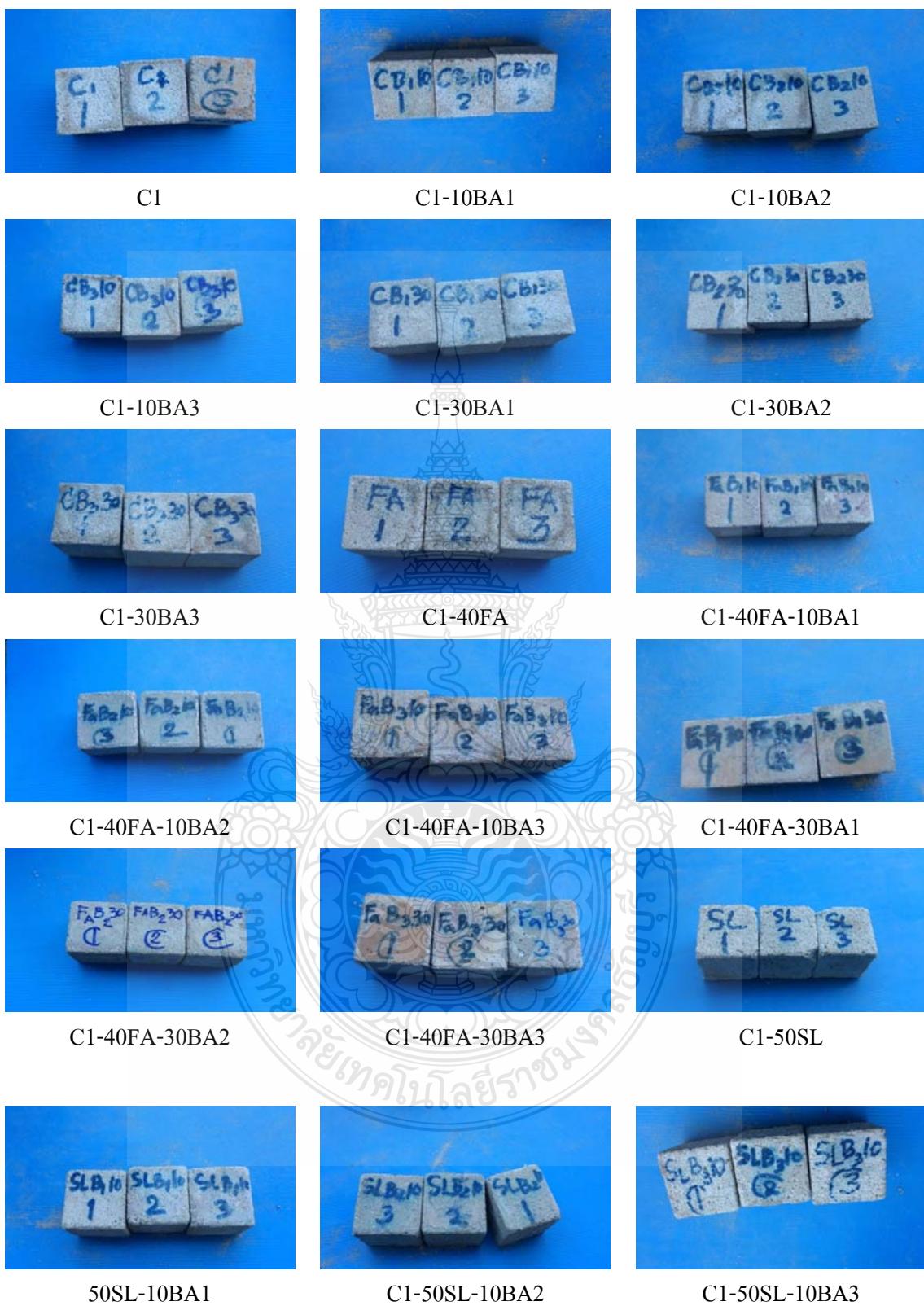
การສູງເສີນໍາຫັກຂອງຕວຍ່າມອໍາຮ້າຕ້າງໆທີ່ແຂ່ງໃນສາຮະລາຍແມກນີ້ເຊີຍມີລົບເຖິງ
ກ່ອຍ 50 ສັປດາ໌

ກ) ນອຮ້ຕ້າຜສນຕະກັນເຕາລຸງເໜັກ (ຮ້ອຍລະ 40)

รูปที่ 4.39 การสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างมอร์ตาร์เมื่อใช้ตรายล้านและเมื่อใช้ถากันเตาแทนที่ในตรายที่ใช้ในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟตอายุ 50 สัปดาห์ (ต่อ)

รูปที่ 4.40 ภาพถ่ายตัวอย่างมอร์ต้าร์ในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟตที่อายุ 50 สัปดาห์

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากผลการศึกษาการต้านทานซัลเฟตของมอร์ต้าร์ที่ใช้ถ้าโลย ตะกรันเตาถุงเหล็ก ซิลิกาฟูม ผงหินปูน และถ้ากันเตา สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

5.1.1 ในสารละลายซัลเฟต การขยายตัวของมอร์ต้าร์ของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน มีค่ามากกว่าของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ล้วน

5.1.2 การขยายตัวในสารละลายซัลเฟตของมอร์ต้าร์ผสมถ้าโลย GGBS ซิลิกาฟูม และผงหินปูน มีค่าน้อยกว่าของมอร์ต้าร์ OPC ล้วน โดยมีค่าใกล้เคียงหรือน้อยกว่าของมอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ล้วน ยกเว้นการขยายตัวในสารละลายซัลเฟตของมอร์ต้าร์ที่ผสมถ้าโลย (ที่มี CaO สูง) และผสม GGBS ทึ้งที่ผสม 2 และ 3 วัสดุประสานในปริมาณที่น้อย และการขยายตัวในสารละลายซัลเฟตของมอร์ต้าร์ผสมผงหินปูน 2 วัสดุประสาน จะให้ค่ามากกว่าหรือใกล้เคียงกับของมอร์ต้าร์ OPC ล้วน

5.1.3 การขยายตัวในสารละลายโซเดียมซัลเฟตของมอร์ต้าร์ (ทึ้งที่ใช้ OPC ล้วน และผสมถ้าโลย GGBS ซิลิกาฟูม และผงหินปูน) ที่ใช้ถ้ากันเตาแทนที่ในทรายจะมีค่าน้อยกว่าของมอร์ต้าร์เมื่อใช้ทรายล้วน ยกเว้นมอร์ต้าร์ที่ผสม GGBS ในปริมาณมากที่ใช้ถ้ากันเตาแทนที่ในทราย จะให้ค่าการขยายตัวในสารละลายซัลเฟตมากกว่าของมอร์ต้าร์ที่ใช้ทรายล้วน

5.1.4 การสูญเสียน้ำหนักในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟตของมอร์ต้าร์ที่ผสมถ้าโลย GGBS และซิลิกาฟูม มีค่ามากกว่าของมอร์ต้าร์ OPC ล้วน ในขณะที่การสูญเสียน้ำหนักในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟตของมอร์ต้าร์ผสมผงหินปูนทั้ง 2 และ 3 วัสดุประสานมีแนวโน้มน้อยกว่าของมอร์ต้าร์ OPC ล้วน

5.1.5 การสูญเสียน้ำหนักในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟตของมอร์ต้าร์ที่ใช้ถ้ากันเตาแทนที่ในทราย มีค่ามากกว่าของมอร์ต้าร์ที่ใช้ทรายล้วน

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาการต้านทานซัลเฟตของมอร์ต้าร์ที่ใช้ถ้าโลย ตะกรันเตาถุงเหล็ก ซิลิกาฟูม ผงหินปูน และถ้ากันเตา หินปูน มีข้อเสนอแนะดังนี้

5.2.1 ในการศึกษาในครั้งใช้ตัวอย่างเป็นมอร์ต้าร์ ดังนั้นควรพิจารณาใช้ตัวอย่างคอนกรีตเพื่อให้ได้ผลใกล้เคียงกับการใช้งานจริงในสภาพแวดล้อมเมื่อเจอกับสารละลายซัลเฟต

5.2.2 ในสภาพแวดล้อมจริงมีสารละลายอื่นที่นักออกแบบน้ำจากสารละลายชั้ลเฟตผสมอยู่ด้วย เช่น คลอไรด์ ดังนั้นจึงควรพิจารณาในกรณีสารละลายชั้ลเฟตผสมคลอไรด์

5.2.3 ระยะเวลาในการศึกษาความกว้างนี้เพื่อที่จะให้เห็นผลที่ชัดเจน

5.2.4 ในการนำไปใช้งานจริงควรศึกษาคุณสมบัติด้านอื่นๆ เพิ่มเติมที่นักออกแบบน้ำจากสารต้านทานชั้ลเฟต เช่น กำลังอัด การหดตัว การต้านทานคลอไรด์และการรับอนุเส้นชั้น เป็นต้น

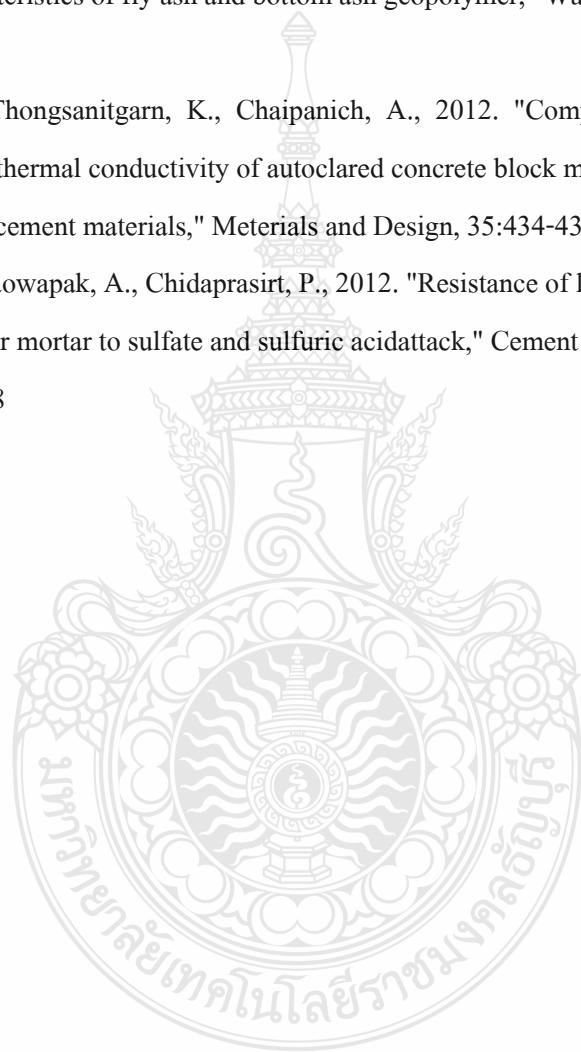

บรรณานุกรม

- [1] Al-Amoudi O.S.B., Maslehuddin M., Saadi, M.M., "Effect of magnesium and sodium sulfate on the durability performance of plain and blended cements," ACI Materials Journal 92: 1995, pp.15-24.
- [2] Krammart P. and Tangtermsisrikul S., 2002."Strength Reduction and Expansion of Mortars with Fly Ash," Research and Development Journal of the Engineering Institute of Thailand, V.13, No.3 pp. 9-16.
- [3] Krammart P. and Tangtermsisrikul S., 2004. "Expansion, Strength Reduction and Weight Loss of Fly Ash Concrete in Sulfate Solution," ASEAN Journal on SCIENCE & TECHNOLOGY FOR DEVELOPMENT, V12.
- [4] American Society for Testing and Material, Annual Book of ASTM Standard, V 04.02, Easton, Md., USA., 1996.
- [5] กระทรวงอุตสาหกรรม, "กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เถ้าโลยจากถ่านหินใช้เป็นวัสดุผสมคอนกรีต," มาตรฐาน มอก.2135-2545. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม, 2546, หน้า 3.
- [6] สาลาก หอมวุฒิวงศ์, ดิลก คูรัตนเวช และ ชัย จตุรพิทักษ์กุล, "การทดสอบและแปรผลการทดสอบต่อคุณสมบัติต่อถ่านหิน," การสัมมนาทางวิชาการเรื่องการนำถ่านหินในประเทศไทยมาใช้ในงานคอนกรีต, ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจุลจอมเกล้าธนบุรี.
- [7] Al-Amoudi, O.S.B., "Mechanisms of Sulfate in Plain and Blended Cement. a Review," Proceeding of the International Seminar, University of Dundee, Scotland, UK., 1999.
- [8] ปริญญา จินดาประเสริฐ และชัย จาตุรพิทักษ์กุล 2547. ปนรีเมนต์ปอช โซล่าและคอนกรีต. กรุงเทพฯ : สมาคมคอนกรีตไทย.
- [9] คณ บัวคลี และบุญไชย สุติมั่นในธรรม. 2546. "การผสมคอนกรีตที่ผสมถ่านหิน." กรุงเทพฯ : วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์.
- [10] ปิติศาต กร้ามสาร, สมนึก ตั้งเติมสิริกุล, การต้านทานชัลเฟตของมอร์ตาร์ฟุนหินปูน, การประชุมวิชาการคอนกรีตประจำปี ครั้งที่ 3, ชลบุรี, 24-26 ตุลาคม, 2550.

บรรณานุกรม (ต่อ)

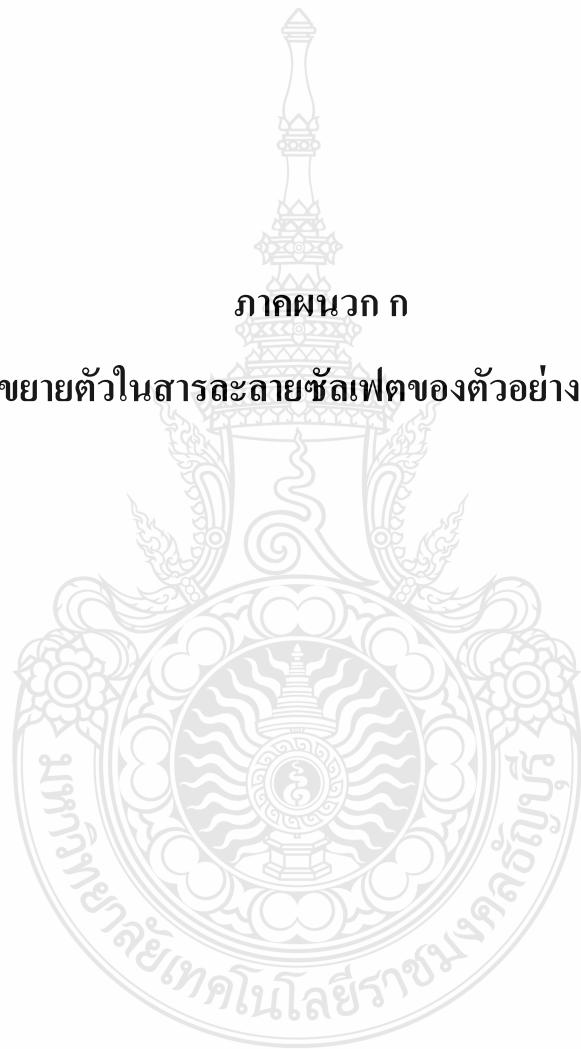
- [11]Sathonsaowapark, A., Chindaprasirt, P., Pimraksa, K., 2009. "Workability and strength of lignite bottom ash geopolymers," Journal of Hazardous Materials, 168: 44-50
- [12]Chindaprasirt, P., Jatarapitakkul, C., Chalee, W., Ratanasak, U., 2009. "Comparative study on the Characteristics of fly ash and bottom ash geopolymers," Waste Management, 29: 539-543
- [13]Wongkeo, W., Thongsanitgarn, K., Chaipanich, A., 2012. "Compressive strength, flexural strength and thermal conductivity of autoclaved concrete block made using bottom ash as cement replacement materials," Materials and Design, 35:434-439
- [14]sata, V., Sathonsaowapak, A., Chidaprasirt, P., 2012. "Resistance of lignite bottom ash geopolymers to sulfate and sulfuric acid attack," Cement and Concrete Composites, 34:700-708

ภาคผนวก ก

การขยายตัวในสาระลายชั้ลเฟตของตัวอย่างมอร์ต้าร์

ตารางผนวกที่ ก.1 ค่าการขยายตัวในสารละลายน้ำโซเดียมอลูมิโนซัลไฟต์ของตัวอย่างมอร์ตาร์ที่อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุ 0.55

Table shows the expansion of mortar bar (25 x 25 x 285 mm) which immerses in sulfate solution at each variable ages.

No.	Sample	Sulfate Solution	Expansion of Paste Bars Specimens, %													
			0 week	2 weeks	3 weeks	4 weeks	8 weeks	13 weeks	16 weeks	25 weeks	33 weeks	41 weeks	51 week	61 week	69 week	77 week
1	C1	Mg	0.000	0.0045	0.0006	0.0082	0.0066	0.0165	0.0220	0.0450	0.0822	0.1755	0.3225	0.4212	0.4676	0.5218
		Na	0.000	0.0001	0.0001	0.0043	0.0037	0.0087	0.0153	0.0305	0.0566	0.0970	0.1791	0.2831	0.3715	0.4521
2	C5	Mg	0.000	0.0006	-0.0001	0.0085	0.0087	0.0218	0.0282	0.0375	0.0744	0.1218	0.2587	0.5393	0.7565	1.0733
		Na	0.000	0.0024	0.0004	0.0040	0.0073	0.0096	0.0123	0.0189	0.0312	0.0446	0.0550	0.0625	0.0667	0.0759
3	C1-20FA	Mg	0.000	0.0044	0.0080	0.0096	0.0119	0.0200	0.0240	0.0288	0.0389	0.0845	0.1706	0.2038	0.2412	0.2776
		Na	0.000	-0.0026	-0.0046	-0.0010	-0.0012	0.0035	0.0040	0.0054	0.0138	0.0398	0.0659	0.0814	0.1074	0.1204
4	C1-40FA	Mg	0.000	0.0068	0.0054	0.0078	0.0071	0.0085	0.0065	0.0104	0.0233	0.0317	0.0378	0.0439	0.0552	0.0621
		Na	0.000	0.0023	-0.0004	0.0014	0.0017	0.0016	0.0008	0.0020	0.0168	0.0218	0.0446	0.0425	0.0405	0.0432
5	C1-30SL	Mg	0.000	0.0031	0.0040	0.0060	0.0094	0.0239	0.0396	0.0806	0.1451	0.2592	0.4976	0.6460	0.7965	1.2432
		Na	0.000	0.0009	0.0016	0.0033	0.0013	0.0137	0.0150	0.0230	0.0480	0.0862	0.1899	0.3611	0.5706	0.9763
6	C1-50SL	Mg	0.000	0.0075	0.0118	0.0130	0.0167	0.0206	0.0210	0.0319	0.0561	0.1057	0.2516	0.3421	0.4518	0.7060
		Na	0.000	0.0018	-0.0021	0.0010	-0.0008	-0.0010	0.0030	0.0046	0.0216	0.0286	0.0586	0.0632	0.0710	0.0865
7	C1-5LP	Mg	0.000	0.0046	-0.0002	0.0005	0.0018	0.0210	0.0319	0.0387	0.0697	0.1242	0.2007	0.2515	0.3216	0.4518
		Na	0.000	0.0032	0.0058	0.0110	0.0250	0.0306	0.0440	0.0600	0.1060	0.1696	0.2704	0.3711	0.4382	0.5177
8	C1-10LP	Mg	0.000	0.0074	0.0053	0.0080	0.0132	0.0322	0.0427	0.0537	0.0737	0.1037	0.1596	0.1887	0.2211	0.2854
		Na	0.000	0.0042	0.0068	0.0115	0.0240	0.0276	0.0400	0.0460	0.0752	0.1244	0.1859	0.2705	0.3316	0.3839

ตารางผนวกที่ ก.1 ค่าการขยายตัวในสารละลายน้ำซัลเฟตของตัวอย่างมอร์ตาร์ที่อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน 0.55 (ต่อ)

No.	Sample	Sulfate Solution	Expansion of Paste Bars Specimens, %													
			0 week	2 weeks	3 weeks	4 weeks	8 weeks	13 weeks	16 weeks	25 weeks	33 weeks	41 weeks	51 week	61 week	69 week	77 week
9	C1-15FA-5LP	Mg	0.000	0.0071	0.0046	0.0106	0.0097	0.0149	0.0153	0.0401	0.0994	0.1704	0.3151	0.3848	0.4606	0.6458
		Na	0.000	0.0048	0.0018	0.0083	0.0046	0.0118	0.0191	0.0400	0.0882	0.1498	0.2970	0.4012	0.4706	0.5702
10	C1-10FA-10LP	Mg	0.000	0.0050	0.0066	0.0100	0.0150	0.0275	0.0421	0.0769	0.1237	0.2155	0.3380	0.3950	0.4525	0.5469
		Na	0.000	0.0011	0.0024	0.0053	0.0140	0.0223	0.0345	0.0551	0.1162	0.2028	0.3425	0.4626	0.5359	0.6519
11	C1-35FA-5LP	Mg	0.000	0.0051	0.0078	0.0099	0.0097	0.0110	0.0101	0.0136	0.0276	0.0408	0.0553	0.0733	0.0967	0.2318
		Na	0.000	0.0036	-0.0009	0.0024	-0.0001	0.0030	0.0039	0.0039	0.0168	0.0283	0.0465	0.0469	0.0492	0.0763
12	C1-30FA-10LP	Mg	0.000	0.0030	0.0052	0.0070	0.0110	0.0160	0.0180	0.0200	0.0284	0.0471	0.0832	0.0847	0.1069	0.1569
		Na	0.000	-0.0007	-0.0016	-0.0026	-0.0010	0.0058	0.0078	0.0094	0.0128	0.0250	0.0374	0.0430	0.0457	0.0526
13	C1-25SL-5LP	Mg	0.000	0.0150	0.0120	0.0162	0.0173	0.0241	0.0257	0.0287	0.0582	0.1238	0.2056	0.3612	0.4509	0.6391
		Na	0.000	0.0098	0.0046	0.0023	0.0004	0.0043	0.0065	0.0076	0.0213	0.0387	0.0543	0.0476	0.0476	0.0539
14	C1-20SL-10LP	Mg	0.000	0.0099	0.0118	0.0147	0.0190	0.0481	0.1016	0.2390	0.3857	0.6385	1.0160	1.1944	1.3602	1.7192
		Na	0.000	0.0059	0.0054	0.0064	0.0100	0.0225	0.0360	0.0524	0.1270	0.2654	0.6011	0.8312	-	-
15	C1-45SL-5LP	Mg	0.000	0.0125	0.0097	0.0173	0.0185	0.0296	0.0343	0.0447	0.0678	0.1147	0.2246	0.2960	0.3792	0.5624
		Na	0.000	0.0064	0.0075	0.0102	0.0111	0.0167	0.0170	0.0187	0.0279	0.0494	0.0607	0.0567	0.0688	0.0686
16	C1-40SL-10LP	Mg	0.000	0.0080	0.0112	0.0127	0.0146	0.0182	0.0200	0.0357	0.0768	0.1378	0.2950	0.3716	0.4516	0.6951
		Na	0.000	0.0051	0.0078	0.0092	0.0087	0.0127	0.0125	0.0150	0.0268	0.0371	0.0626	0.0592	0.0630	0.0698

ตารางผนวกที่ ก.1 ค่าการขยายตัวในสารละลายน้ำซัลเฟตของตัวอย่างมอร์ตาร์ที่อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน 0.55 (ต่อ)

No.	Sample	Sulfate Solution	Expansion of Paste Bars Specimens, %													
			0 week	2 weeks	3 weeks	4 weeks	8 weeks	13 weeks	16 weeks	25 weeks	33 weeks	41 weeks	51 week	61 week	69 week	77 week
17	C1-5SF	Mg	0.000	0.0020	0.0034	0.0058	0.0054	0.0093	0.0096	0.0175	0.0356	0.0558	0.0782	0.0865	0.1278	0.1935
		Na	0.000	0.0032	0.0054	0.0066	0.0090	0.0111	0.0120	0.0140	0.0212	0.0304	0.0346	0.0363	0.0356	0.0467
18	C1-10SF	Mg	0.000	0.0050	0.0083	0.0090	0.0128	0.0184	0.0230	0.0270	0.0361	0.0563	0.0921	0.1028	0.1196	0.1867
		Na	0.000	0.0037	0.0021	0.0035	0.0045	0.0067	0.0089	0.0099	0.0130	0.0218	0.0226	0.0246	0.0298	0.0356
19	C1-5SF-5LP	Mg	0.000	0.0080	0.0100	0.0150	0.0190	0.0234	0.0240	0.0245	0.0292	0.0501	0.0509	0.0526	0.0567	0.0459
		Na	0.000	0.0008	0.0013	0.0060	0.0072	0.0091	0.0095	0.0105	0.0172	0.0297	0.0481	0.0316	0.0315	0.0399
20	C1-10SF-5LP	Mg	0.000	0.0047	0.0068	0.0144	0.0142	0.0184	0.0186	0.0193	0.0220	0.0331	0.0591	0.0401	0.0454	0.0511
		Na	0.000	0.0012	0.0038	0.0050	0.0078	0.0093	0.0098	0.0110	0.0175	0.0277	0.0311	0.0325	0.0362	0.0327
21	C1-20FB	Mg	0.000	-0.0020	0.0012	0.0016	0.0023	0.0014	0.0027	0.0254	0.1160	0.1713	0.2666	0.4775		
		Na	0.000	0.0012	0.0023	-0.0001	-0.0004	0.0042	0.0065	0.0214	0.0489	0.0658	0.0775	0.1067		
22	C1-20FC	Mg	0.000	-0.0012	0.0025	0.0016	0.0025	0.0037	0.0091	0.0304	0.1207	0.1522	0.2142	0.4157		
		Na	0.000	-0.0020	0.0012	-0.0039	-0.0030	0.0014	0.0044	0.0208	0.0443	0.0725	0.0914	0.1240		
23	C1-20FD	Mg	0.000	0.0012	0.0036	0.0005	-0.0015	0.0025	0.0026	0.0156	0.0405	0.0411	0.0446	0.0960		
		Na	0.000	-0.0062	-0.0040	-0.0026	-0.0022	0.0030	0.0035	0.0244	0.0316	0.0256	0.0308	0.0311		
24	C1-40FB	Mg	0.000	-0.0023	-0.0019	-0.0026	-0.0001	0.0013	0.0064	0.0170	0.0441	0.0510	0.0634	0.1180		
		Na	0.000	-0.0009	-0.0011	-0.0002	0.0005	0.0026	0.0087	0.0168	0.0310	0.0375	0.0392	0.0414		

ตารางผนวกที่ ก.1 ค่าการขยายตัวในสารละลายน้ำต่อต้านการเสื่อมของตัวอย่างมอร์ตาร์ที่อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน 0.55 (ต่อ)

No.	Sample	Sulfate Solution	Expansion of Paste Bars Specimens, %													
			0 week	2 weeks	3 weeks	4 weeks	8 weeks	13 weeks	16 weeks	25 weeks	33 weeks	41 weeks	51 week	61 week	69 week	77 week
25	C1-40FC	Mg	0.000	-0.0010	-0.0018	-0.0030	-0.0040	-0.0003	0.0043	0.0379	0.1343	0.1947	0.2590	0.3925		
		Na	0.000	0.0016	0.0047	-0.0009	0.0032	0.0064	0.0119	0.0312	0.0657	0.0952	0.1060	0.1142		
26	C1-40FD	Mg	0.000	-0.0023	-0.0032	-0.0046	-0.0032	-0.0027	-0.0018	0.0101	0.0481	0.0373	0.0544	0.1065		
		Na	0.000	-0.0063	-0.0055	-0.0043	-0.0012	0.0003	-0.0005	0.0139	0.0268	0.0239	0.0257	0.0257		
27	C1-15FB-5LP	Mg	0.000	-0.0051	-0.0043	-0.0040	-0.0037	-0.0019	0.0037	0.0416	0.1893	0.2661	0.4472	0.6794		
		Na	0.000	-0.0024	0.0023	0.0026	0.0031	0.0040	0.0056	0.0202	0.0311	0.0464	0.0568	0.0816		
28	C1-15FC-5LP	Mg	0.000	-0.0035	0.0009	0.0011	-0.0008	0.0038	0.0138	0.0239	0.1468	0.2164	0.3011	0.5080		
		Na	0.000	-0.0020	-0.0011	-0.0001	-0.0004	0.0023	0.0102	0.0258	0.0265	0.0196	0.0219	0.0342		
29	C1-15FD-5LP	Mg	0.000	-0.0055	-0.0048	-0.0033	-0.0022	0.0002	0.0090	0.0120	0.0723	0.1037	0.1489	0.2453		
		Na	0.000	-0.0065	-0.0055	-0.0021	-0.0002	0.0008	0.0080	0.0098	0.0129	0.0211	0.0209	0.0232		
30	C1-30FB-10LP	Mg	0.000	-0.0035	-0.0028	-0.0017	-0.0003	0.0057	0.0144	0.0185	0.1077	0.1557	0.2089	0.3242		
		Na	0.000	-0.0045	-0.0014	0.0012	0.0021	0.0042	0.0111	0.0171	0.0219	0.0218	0.0218	0.0307		
31	C1-30FC-10LP	Mg	0.000	-0.0024	0.0027	0.0030	0.0032	0.0090	0.0289	0.0474	0.1861	0.2386	0.3089	0.4517		
		Na	0.000	-0.0028	0.0014	0.0030	0.0064	0.0070	0.0144	0.0169	0.0384	0.0425	0.0598	0.0767		
32	C1-30FD-10LP	Mg	0.000	-0.0010	0.0025	0.0033	0.0054	0.0079	0.0184	0.0214	0.0534	0.0585	0.0960	0.2022		
		Na	0.000	-0.0016	0.0019	0.0050	0.0072	0.0101	0.0159	0.0249	0.0267	0.0305	0.0360	0.0415		

ตารางผนวกที่ ก.2 ค่าการขยายตัวในสารละลายซัลไฟต์ของตัวอย่างมอร์ตาร์ที่แน่นที่ด้วยถ่านก๊าบแทนในอัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน 0.55

Mix No.	Sample	Sulfate Solution	Expansion of Paste Bars Specimens, %								
			0 week	2 weeks	3 weeks	4 weeks	16 weeks	24 weeks	32 weeks	40 weeks	50 weeks
1	C1-10BA1	Mg	0.0000	0.0063	0.0030	0.0014	0.0170	0.0906	0.2408	0.4647	0.6181
		Na	0.0000	0.0071	0.0034	0.0014	0.0182	0.0752	0.2344	0.3641	0.6491
2	C1-30BA1	Mg	0.0000	0.0032	0.0037	0.0023	0.0151	0.0775	0.1979	0.3510	0.4553
		Na	0.0000	0.0030	0.0037	0.0000	0.0140	0.0663	0.1654	0.3304	0.5270
3	C1-40FA-10BA1	Mg	0.0000	0.0001	0.0071	-0.0033	0.0149	0.0196	0.0315	0.0684	0.0781
		Na	0.0000	-0.0030	-0.0004	-0.0050	0.0053	0.0187	0.0208	0.0392	0.0404
4	C1-40FA-30BA1	Mg	0.0000	0.0004	0.0060	-0.0046	0.0115	0.0201	0.0330	0.0523	0.0458
		Na	0.0000	0.0036	0.0049	0.0094	0.0142	0.0199	0.0298	0.0515	0.0485
5	C1-50SL-10BA1	Mg	0.0000	-0.0063	-0.0102	-0.0112	0.0002	0.0147	0.0830	0.3879	0.7449
		Na	0.0000	-0.0054	-0.0098	-0.0042	0.0084	0.0165	0.0388	0.0767	0.1182
6	C1-50SL-30BA1	Mg	0.0000	-0.0139	-0.0232	-0.0158	-0.0026	0.0349	0.0979	0.2914	0.4688
		Na	0.0000	-0.0068	-0.0140	-0.0072	0.0054	0.0230	0.0549	0.1054	0.1316
7	C1-10LP-10BA1	Mg	0.0000	0.0018	-0.0026	0.0012	0.0145	0.0968	0.2219	0.3360	0.4598
		Na	0.0000	0.0760	0.0730	0.0740	0.1212	0.1832	0.2742	0.4273	0.7646
8	C1-10LP-30BA1	Mg	0.0000	0.0032	0.0071	0.0020	0.0070	0.0984	0.2173	0.3669	0.4871
		Na	0.0000	0.0351	0.0468	0.0709	0.1035	0.1565	0.1884	0.2730	0.6002

ตารางผนวกที่ ก.2 ค่าการขยายตัวในสารละลายซัลไฟต์ของตัวอย่างมอร์ตาร์ที่แน่นที่ด้วยถ่านก๊อกเตาในอัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน 0.55 (ต่อ)

Mix No.	Sample	Sulfate Solution	Expansion of Paste Bars Specimens, %								
			0 week	2 weeks	3 weeks	4 weeks	16 weeks	24 weeks	32 weeks	40 weeks	50 weeks
9	C1-10BA2	Mg	0.0000	-0.0367	-0.0395	-0.0305	-0.0253	0.0538	0.2670	0.4919	0.6311
		Na	0.0000	-0.0302	-0.0312	-0.0263	-0.0163	0.0570	0.1604	0.2975	0.4325
10	C1-30BA2	Mg	0.0000	-0.0292	-0.0214	-0.0178	-0.0119	0.0588	0.1573	0.2822	0.3784
		Na	0.0000	-0.0118	-0.0211	-0.0198	-0.0067	0.0361	0.1272	0.2272	0.3396
11	C1-40FA-10BA2	Mg	0.0000	-0.0305	-0.0263	-0.0218	-0.0267	-0.0025	0.0163	0.0554	0.0905
		Na	0.0000	-0.0256	-0.0282	-0.0275	-0.0244	-0.0125	-0.0102	-0.0047	0.0026
12	C1-40FA-30BA2	Mg	0.0000	-0.0310	-0.0274	-0.0207	-0.0283	-0.0021	0.0186	0.0278	0.0326
		Na	0.0000	-0.0159	-0.0216	-0.0186	-0.0158	-0.0083	0.0018	0.0090	0.0153
13	C1-50SL-10BA2	Mg	0.0000	0.0195	0.0133	0.0205	0.0166	0.0551	0.1258	0.4049	0.7062
		Na	0.0000	0.0081	-0.0004	0.0051	0.0061	0.0138	0.0304	0.0616	0.0747
14	C1-50SL-30BA2	Mg	0.0000	-0.0072	-0.0039	0.0051	-0.0047	0.0284	0.0628	0.1433	0.2414
		Na	0.0000	0.0037	-0.0058	-0.0021	0.0026	0.0072	0.0235	0.0326	0.0395
15	C1-10LP-10BA2	Mg	0.0000	0.0026	0.0076	0.0115	0.0154	0.1456	0.3335	0.5481	0.6735
		Na	0.0000	0.0042	0.0021	0.0055	0.0204	0.1475	0.2836	0.3516	0.4847
16	C1-10LP-30BA2	Mg	0.0000	-0.0042	0.0022	0.0000	0.0032	0.0738	0.1673	0.2751	0.3488
		Na	0.0000	0.0056	0.0041	0.0071	-0.0046	0.0575	0.1208	0.1987	0.2808

ตารางผนวกที่ ก.2 ค่าการขยายตัวในสารละลายน้ำของตัวอย่างมอร์ตาร์ที่แน่นที่ด้วยถ่านก๊อกเตาในอัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน 0.55 (ต่อ)

Mix No.	Sample	Sulfate Solution	Expansion of Paste Bars Specimens, %								
			0 week	2 weeks	3 weeks	4 weeks	16 weeks	24 weeks	32 weeks	40 weeks	50 weeks
17	C1-10BA3	Mg	0.0000	0.0019	-0.0042	0.0014	0.0101	0.0664	0.2255	0.4093	0.5316
		Na	0.0000	0.0053	-0.0006	0.0040	0.0109	0.0354	0.2033	0.3849	0.5084
18	C1-30BA3	Mg	0.0000	0.0033	-0.0011	0.0028	0.0130	0.0526	0.1575	0.2737	0.3575
		Na	0.0000	0.0042	0.0000	0.0008	0.0132	0.0352	0.0821	0.1774	0.2663
19	C1-40FA-10BA3	Mg	0.0000	0.0044	0.0005	0.0065	0.0068	0.0214	0.0351	0.0598	0.0651
		Na	0.0000	0.0039	0.0011	0.0006	0.0070	0.0002	0.0194	0.0276	0.0351
20	C1-40FA-30BA3	Mg	0.0000	-0.0025	-0.0050	0.0006	0.0042	0.0160	0.0261	0.0347	0.0412
		Na	0.0000	0.0104	0.0034	0.0037	0.0082	-0.0001	0.0251	0.0309	0.0370
21	C1-50SL-10BA3	Mg	0.0000	-0.0032	0.0049	0.0172	0.0335	0.0991	0.1833	0.3833	0.6472
		Na	0.0000	0.0009	-0.0060	-0.0044	0.0018	-0.0028	0.0261	0.0432	0.0714
22	C1-50SL-30BA3	Mg	0.0000	-0.0008	-0.0023	0.0083	0.0076	0.0327	0.0611	0.1249	0.1927
		Na	0.0000	0.0088	0.0007	0.0063	0.0090	0.0094	0.0288	0.0379	0.0465
23	C1-10LP-10BA3	Mg	0.0000	0.0053	-0.0008	0.0053	0.0095	0.0658	0.2055	0.3850	0.5116
		Na	0.0000	0.0077	0.0025	0.0077	0.0161	0.0525	0.1661	0.3289	0.4333
24	C1-10LP-30BA3	Mg	0.0000	0.0030	-0.0007	0.0042	0.0075	0.0693	0.1833	0.3240	0.4225
		Na	0.0000	0.0104	0.0070	0.0121	0.0242	0.0623	0.1919	0.3561	0.4821

ตารางผนวกที่ ก.2 ค่าการขยายตัวในสารละลายน้ำของตัวอย่างมอร์ตาร์ที่แน่นที่ด้วยถ่านก๊อกเตาในอัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน 0.55 (ต่อ)

Mix No.	Sample	Sulfate Solution	Expansion of Paste Bars Specimens, %								
			0 week	2 weeks	3 weeks	4 weeks	16 weeks	24 weeks	32 weeks	40 weeks	50 weeks
25	C1-40FA	Mg	0.0000	-0.0030	-0.0137	-0.0104	-0.0032	0.0347	0.0826	0.2591	0.3947
		Na	0.0000	0.0094	0.0013	0.0034	0.0061	0.0265	0.0450	0.0551	0.0788
26	C1-50SL	Mg	0.0000	0.0054	-0.0090	-0.0013	0.0068	0.0971	0.4046	1.2554	1.9951
		Na	0.0000	-0.0044	-0.0104	-0.0054	0.0019	0.0196	0.0689	0.1389	0.3189
27	C1-10LP	Mg	0.0000	0.0012	-0.0069	-0.0009	0.0117	0.1298	0.3083	0.5437	0.9132
		Na	0.0000	0.0082	0.0261	0.0510	0.1608	0.2420	0.4012	0.6146	0.9165
28	C1	Mg	0.0000	-0.0048	-0.0189	-0.0113	0.0106	0.0912	0.2869	0.6209	1.0986
		Na	0.0000	0.0413	0.0771	0.1030	0.2089	0.3248	0.5158	0.6772	0.7439

ตารางผนวกที่ ๗.๑ ค่าการสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างมอร์ตาร์ที่อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน ๐.๕๕ ในสารละลายนามกนีเชิญชลเฟต์ที่อายุ ๖๑ สัปดาห์ (๔๒๗ วัน)

Table shows the weight of mortar Loss cube ($5 \times 5 \times 5$ mm) which immerses in sulfate solution at each variable ages.

No.	Sample	Weight loss of cube Specimens, %											
		0 week	2 weeks	3 weeks	4 weeks	8 weeks	13 weeks	16 weeks	25 weeks	33 weeks	41 weeks	51 weeks	
1	C1	0	0.58	0.95	0.78	0.96	1.66	2.01	1.62	1.74	2.17	1.78	1.90
2	C5	0	-0.21	0.45	0.38	0.57	1.61	2.13	1.86	2.17	2.88	2.73	2.89
3	C1-20FA(1)	0	0.50	1.06	1.13	1.50	1.41	1.78	1.57	1.89	2.10	2.07	2.19
4	C1-40FA(1)	0	-0.19	0.43	0.57	0.99	1.48	2.05	1.73	2.20	2.61	3.10	3.26
5	C1-30SL	0	0.08	0.67	0.55	0.95	1.02	1.39	0.91	1.30	1.57	1.57	1.83
6	C1-50SL	0	0.07	0.63	-0.10	1.02	1.34	1.42	0.71	1.35	1.57	1.30	1.34
7	C1-5LP	0	0.14	0.80	0.73	1.08	1.55	1.75	1.22	1.62	1.98	1.57	1.60
8	C1-10LP	0	0.04	0.60	0.53	0.93	0.89	1.49	1.12	1.51	1.72	1.38	1.54
9	C1-15FA(1)-5LP	0	0.02	0.56	0.48	0.81	1.24	1.85	1.49	1.90	2.14	2.54	2.73
10	C1-10FA(1)-10LP	0	0.08	0.72	0.51	0.95	1.17	1.59	1.09	1.54	1.79	1.73	1.93
11	C1-35FA(1)-5LP	0	0.09	0.80	0.78	1.18	1.43	1.90	1.58	2.13	2.02	2.34	2.45
12	C1-30FA(1)-10LP	0	-0.03	0.41	0.46	0.86	0.90	1.36	1.01	1.50	1.50	1.48	1.61
13	C1-25SL-5LP	0	0.16	0.60	0.56	0.98	1.81	2.22	2.09	2.32	2.57	2.63	2.76
14	C1-20SL-10LP	0	0.25	0.82	0.77	1.15	1.82	2.18	1.81	2.13	2.26	2.21	2.36
15	C1-45SL-5LP	0	0.06	0.64	0.71	1.13	1.61	2.39	2.16	2.59	2.80	3.81	3.53
16	C1-40SL-10LP	0	0.00	0.73	0.67	1.05	1.35	1.93	1.60	2.11	2.51	2.72	2.89

ตารางผนวกที่ ๗.๑ ค่าการสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างมอร์ตาร์ที่อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน ๐.๕๕ ในสารละลายนามกนีเชิยมซัลเฟตที่อายุ ๖๑ สัปดาห์ (๔๒๗ วัน) (ต่อ)

Table shows the weight of mortar Loss cube ($5 \times 5 \times 5$ mm) which immerses in sulfate solution at each variable ages.

No.	Sample	Weight loss of cube Specimens, %										
		0 week	2 weeks	3 weeks	4 weeks	8 weeks	13 weeks	16 weeks	25 weeks	33 weeks	41 weeks	51 weeks
17	C1-5SF	0	0.37	1.07	1.10	1.42	1.64	1.74	1.32	1.52	2.14	2.08
18	C1-10SF	0	0.38	0.94	0.90	1.29	1.50	1.53	1.31	1.54	1.94	1.80
19	C1-5SF-5LP	0	-0.24	-0.07	-0.37	0.27	0.40	0.75	0.51	0.62	1.13	1.13
20	C1-10SF-5LP	0	-0.21	-0.06	-0.15	0.28	0.07	0.25	-0.04	0.33	0.57	0.28
21	C1-20FA(2)	0	0.55	0.62	1.26	1.33	1.31	1.42	1.80	2.44	2.10	1.76
22	C1-20FA(3)	0	0.62	0.48	1.23	1.32	1.28	1.38	1.59	1.07	1.15	1.23
23	C1-20FA(4)	0	0.56	0.42	1.02	1.07	1.07	1.19	1.29	0.92	1.20	1.47
24	C1-40FA(2)	0	0.26	0.27	0.97	1.12	1.09	1.38	1.54	1.35	1.52	1.68
25	C1-40FA(3)	0	0.64	0.43	0.79	0.54	1.06	1.26	1.39	0.94	1.09	1.25
26	C1-40FA(4)	0	0.55	0.40	0.62	0.96	0.99	1.08	1.29	0.79	0.83	0.86
27	C1-15FA-5LP(2)	0	0.53	0.78	1.10	1.21	1.23	1.25	1.36	1.07	0.65	0.23
28	C1-15FA-5LP(3)	0	-0.14	0.07	0.19	0.11	0.47	0.21	0.16	-0.17	0.09	0.34
29	C1-15FA-5LP(4)	0	-0.28	-0.03	0.05	0.02	0.37	0.11	0.28	0.14	0.42	0.70
30	C1-30FA-10LP(2)	0	-0.22	-0.03	0.07	0.00	0.40	0.12	0.34	-0.09	0.03	0.15
31	C1-30FA-10LP(3)	0	-0.37	-0.21	-0.08	-0.24	0.15	-0.13	-0.23	-0.92	-0.74	-0.56
32	C1-30FA-10LP(4)	0	-0.32	-0.07	0.05	0.00	0.27	-0.04	0.07	-0.33	-0.24	-0.15
												1.11

ตารางผนวกที่ ๑.๒ ค่าการสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างมอร์ตาร์ที่อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน ๐.๕๕ ในสารละลายน้ำซึ่งมีชั้นเฟต์ที่อายุ ๕๐ สัปดาห์ (๓๕๐ วัน)

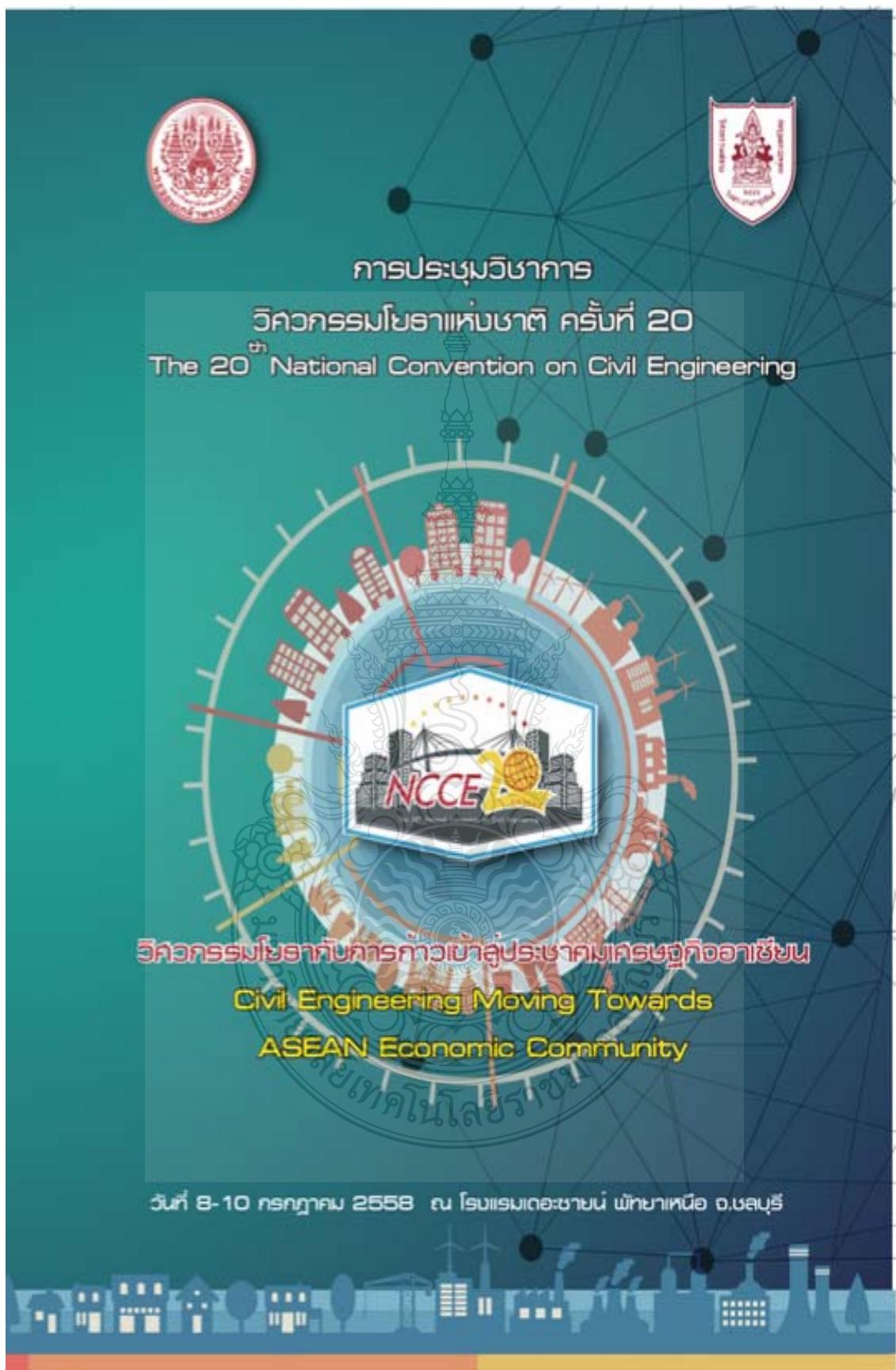
No.	Sample	Weight loss of cube Specimens, %								
		0 week	2 weeks	3 weeks	4 weeks	16 weeks	24 weeks	32 weeks	40 weeks	50 weeks
1	C1-10BA1	0.00	-0.27	-0.40	-0.69	-1.16	-0.97	-0.58	1.03	1.31
2	C1-30BA1	0.00	-0.13	-0.26	-0.39	-0.86	-0.66	-0.33	0.54	1.42
3	C1-40FA-10BA1	0.00	-0.14	-0.32	-0.50	-0.95	-0.76	-0.42	1.49	1.83
4	C1-40FA-30BA1	0.00	-0.17	-0.39	-0.41	-0.90	-0.67	-0.23	1.08	2.11
5	C1-50SL-10BA1	0.00	-0.05	-0.27	-0.37	-0.79	-0.57	-0.16	-1.01	1.31
6	C1-50SL-30BA1	0.00	-0.18	-0.29	-0.42	-0.90	-0.76	-0.45	0.73	1.61
7	C1-10LP-10BA1	0.00	-0.12	-0.39	-0.36	-0.77	-0.62	-0.25	0.82	1.31
8	C1-10LP-30BA1	0.00	-0.24	-0.39	-0.54	-1.06	-0.90	-0.37	0.93	1.29
9	C1-10BA2	0.00	-0.19	-0.40	-0.44	-0.80	-0.64	-0.25	0.64	1.29
10	C1-30BA2	0.00	-0.12	-0.20	-0.33	-0.81	-0.53	-0.05	1.09	1.71
11	C1-40FA-10BA2	0.00	-0.16	-0.43	-0.36	-0.84	-0.66	-0.18	1.29	1.78
12	C1-40FA-30BA2	0.00	-0.05	-0.18	-0.20	-0.65	-0.48	-0.08	1.51	2.36
13	C1-50SL-10BA2	0.00	-0.19	-0.32	-0.40	-0.79	-0.55	-0.22	-1.89	1.35
14	C1-50SL-30BA2	0.00	-0.17	-0.38	-0.46	-0.97	-0.76	-0.32	-1.19	1.63
15	C1-10LP-10BA2	0.00	-0.21	-0.39	-0.49	-0.86	-0.71	-0.33	0.03	1.36
16	C1-10LP-30BA2	0.00	-0.19	-0.43	-0.45	-0.90	-0.72	-0.23	0.48	1.44

ตารางผนวกที่ ข.2 ค่าการสูญเสียน้ำหนักของตัวอย่างมอร์ตาร์ที่อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน 0.55 ในสารละลายนามกนีเชิงมซัลเฟตที่อายุ 50 สัปดาห์ (350 วัน) (ต่อ)

Table shows the weight of mortar Loss cube ($5 \times 5 \times 5$ mm) which immerses in sulfate solution at each variable ages.

No.	Sample	Weight loss of cube Specimens, %								
		0 week	2 weeks	3 weeks	4 weeks	16 weeks	24 weeks	32 weeks	40 weeks	50 weeks
17	C1-10BA3	0.00	-0.24	-0.37	-0.52	-0.95	-0.83	-0.42	1.03	1.36
18	C1-30BA3	0.00	-0.14	-0.40	-0.38	-0.84	-0.68	-0.19	1.37	1.49
19	C1-40FA-10BA3	0.00	-0.16	-0.31	-0.49	-0.98	-0.90	-0.43	1.51	1.88
20	C1-40FA-30BA3	0.00	-0.12	-0.23	-0.28	-0.65	-0.62	-0.29	2.18	2.36
21	C1-50SL-10BA3	0.00	-0.19	-0.29	-0.42	-0.75	-0.59	-0.25	-1.17	1.31
22	C1-50SL-30BA3	0.00	-0.09	-0.23	-0.47	-0.90	-0.67	-0.19	1.06	1.73
23	C1-10LP-10BA3	0.00	-0.22	-0.48	-0.45	-0.85	-0.64	-0.19	1.27	1.29
24	C1-10LP-30BA3	0.00	-0.26	-0.50	-0.54	-0.89	-0.66	-0.17	1.70	1.39
25	C1-40FA	0.00	-0.28	-0.55	-0.52	-0.89	-0.69	-0.38	1.33	1.73
26	C1-50SL	0.00	-0.09	-0.25	-0.34	-0.71	-0.51	-0.14	-0.75	1.21
27	C1-10LP	0.00	-0.20	-0.25	-0.52	-0.84	-0.73	-0.35	0.72	1.17
28	C1	0.00	-0.28	-0.49	-0.44	-0.87	-0.69	-0.29	0.77	1.19

Tempapra : MAT-5

15.00 – 16.45 น.

ประชานภาค : ศ.ดร. ชัย จัตุรพิทักษ์กุล

009-MAT	PAVING BLOCK MIXED WITH RECYCLED FOAM FOOD CONTAINERS พรนราษณ์ บุญราศี, จรุณ เจริญนนทร์กุล และ ภาณุวัฒน์ กาลสอร์
045-MAT	CONCRETE BLOCK MIXED WITH PALM SHELL FOR THERMAL INSULATION จรุณ เจริญนนทร์กุล, ภารว เนื้อสกุล และ พรนราษณ์ บุญราศี
89-MAT	THE EFFECT OF CONCRETE MIXED WITH FLY ASH ON SURFACE OF CONCRETE ชูระศักดิ์ ใจยิ่งยุทธ และ คอมลิน มูลสี
213-MAT	USE OF CALCIUM CARBIDE RESIDUE MIXED WITH FLY ASH AND BAGASSE ASH AS BINDER TO PRODUCE CONCRETE BRICK ณัฐพงศ์ mgrangชัย, วศิน ဓิเวশ์ประทีป, วรกร น้อยคง และ นัฐพล เมฆธรุณ
225-MAT	STUDY PRODUCTION OF UNFIRED BUILDING BRICKS ณัฐพงศ์ จันทร์พิชัย
483-MAT	A DEVELOPMENT OF ADOBE BRICK MADE FROM LOES ประยุทธ พรมหลวงศรี และ จักรพันธุ์ วงศ์พา
566-MAT	MECHANICAL PROPERTIES OF STANDARD INTERLOCKING BLOCK IN THAILAND AND HYDRAFORM INTERLOCKING BLOCK สุบรรณ คำวัน

Flavio : MAT-6

16.55 – 18.10 น.

ประชานภาค : รศ.ดร. วันชัย สະตะ

010-MAT	AN OPTIMIZATION MODEL FOR A PREDICTION MIX PROPORTION OF CELLULAR LIGHTWEIGHT CONCRETE ณัฐรุณ เต่งศิริธรรม, สุรัตน์ ถินทร์ชัย และ ชิตา อุ่นจะง
365-MAT	MARGINAL PAVEMENT MATERIALS STABILIZED WITH PORTLAND CEMENT AND CHEMICAL POLYMER SOLUTION Sirichai Chareonwutirap, Kittichai Chareonwutirap, Danai Singhasanee, Chanyuth Kongkerd and Itthikorn Phummiphan
401-MAT	PREDICTION OF FREE CHLORIDE AND TOTAL CHLORIDE PENETRATION PROFILES IN CONCRETE CONTAINING FLY ASH อุณุชนา กิตจานันท์, สุเมียร์พัน จิวและ ทีรชัย สารายุวบัณฑิต
437-MAT	PREDICTION OF THE VOID OF AGGREGATES BY N-D QUADRATIC FUNCTIONS ธีรพงษ์ สืบสอนกุลและ วินัย อาษาประเสริฐ
534-MAT	BASIC INFORMATION FOR ADOBE HOUSE CONSTRUCTION สุรพงษ์ ดาวรุณ
547-MAT	FINDING THE APPROPRIATE CEMENT RATIO TO MAKE INTERLOCKING BLOCK BY USING UNIFIED SOIL PROPERTIES อิทธิพงศ์ พันธ์บิクト, นฤทธิ์ แสงเทียน, ธนากร ท้วนวนิ, วิวัฒน์ พัทท์ศานานทน์ และ เกเรียงกั๊กต์ แก้วกุลชัย

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความการประชุมวิชาการวิศวกรรมโยธาแห่งชาติ ครั้งที่ 20

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รศ.ดร.บุญไชย ลัดมั่นในธรรม	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผศ.ดร.วิทิต ปานสุข	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ดร.อรอนงค์ ลากปริญญา	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผศ.ดร.ศรีเดช โขตพันธรัตน์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ดร.เบญจพร สุวรรณศิลป์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ศ.ดร.ธีรพงษ์ เสนจันทร์ติไชย	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รศ.ดร.อัครวชิร เด่นวงศ์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รศ.ดร.ธัญวัฒน์ โพธิคิริ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ศ.ดร.ทักษิณ เทพชาติ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ดร.พิชชา จองวิวัฒนาภูต	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รศ.ดร.วิสุทธิ์ ช่อวิเชียร	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รศ.ดร.วีระพักดิ์ ลิบิตเว่องศิลป์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ศ.ดร.สุชายรุ๊ส ลิบิตเดอสร้าง	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผศ.ดร.ธเนศ ศรีศิริ โภจนกานต์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รศ.ดร.จิตติชัย รุจุนกนกนาฎ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รศ.ดร.เกย์ม ชูจารุกุล	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รศ.ดร.ศักดิ์สิทธิ์ เจริญพงษ์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผศ.ดร.นพดล จอกแก้ว	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผศ.ดร.วัชระ เพียรสุภาพ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รศ.ดร.ธรัญ รุ่งอมรัตน์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผศ.ดร.รัชฎา รุ่งแตนคุณ	บริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอนจินีเนียริ่ง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด
ดร.ธนา บุญยศริกุล	บริษัท พลิตไฟฟ้าราชบุรีไฮคลึง จำกัด (มหาชน)
ผศ.ดร.นันทวัฒน์ บุญหาน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
ดร.วิญญาณ์ แต้มบัตติ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
ดร.จิราภรณ์ ศรีวิชญ์ไม้ครึ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
ดร.สมชาย ดอนเจดี้	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
ดร.ปั้นดดา กสิกิจวิวัฒน์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
ผศ.ดร.วัชร์วังค์ กรีพะ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ ศก敦คร
ผศ.ต่อศักดิ์ ประเสริฐสังข์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ ศก敦คร
อ.สุิตาภรณ์ พ่อนครดี	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ ศก敦คร

พศ.คร.วันชัย ยอดสุดใจ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
ดร.ธิดารัตน์ จิระวัฒนาสมกุล	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
รศ.ดร.ดีบุญ เมฆากุชาดิ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
พศ.ดร.ปิยนุช เวทยวีรรณ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
พศ.ดร.สุนีรัตน์ กุศลาศัย	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
รศ.ดร.ก่อโขค จันทวรรณกร	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
พศ.ดร.อภินิดิ โชคตั้งกาศ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
พศ.ดร.ทวีศักดิ์ ปิติคุณพงศ์สุข	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
ดร.สุสิทธิ์ ฉายประกายแก้ว	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
ดร.สุริยน เปรมปราโมทย์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
พศ.ดร.อุดิษัย พรหวนิทร์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
ดร.พรรนพิมพ์ พุทธรักษยา	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
รศ.ดร.สุชาริน สภาปิตานันท์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
พศ.ดร.วีระเกยตระ สาวนพก	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
พศ.ดร.เหมือนมาศ วิชัยรัตน์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
รศ.ดร.ชาลี วนิชเวทีน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
รศ.ดร.วัชรินทร์ วิทยุกุล	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
ศ.ดร.ปริญญา จินดาประเสริฐ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รศ.ดร.วันชัย สะตะ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รศ.ดร.วินัย ศรีอ่อนพร	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
พศ.ดร.กิตติเวช ขันดิษวิชัย	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ดร.ธนากร เมฆาธรรม	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รศ.ดร.พงศกร พรรนรัตนศิลป์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
พศ.ดร.ธเนศ เลตีเยรนา	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
พศ.ดร.พนกฤยณ์ คลังบุญครอง	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
พศ.ดร.วิชุดา เกตีเยรนา	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
พศ.ดร.ลัคคดา ตันวานิชกุล	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รศ.ดร.วัชรินทร์ กาลักษ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
พศ.ดร.คลลฤทธิ์ ห้อมดี	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
พศ.ดร.พุทธิพลด คำรงชัย	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
รศ.ดร.ชนพงษ์ สุปริยศิลป์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พศ.ดร.ธัชชัย ตันชัยสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ดร.เกรียงไกร อรุโณทัยนันท์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ดร.ปรีดา พิชยาพันธ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ดร.อรรถวิทย์ อุปโยกิน	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พศ.ดร.ปุ่น เที่ยงบูรณธรรม	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
รศ.azu โชค อากุพงศ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พศ.ดร.อุมา สีบุญเรือง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พศ.ธีระ ลาภิษฐางคุณ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าชานนาวี
ศ.ดร.ชัย ชาครพิทักษ์กุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าชานนาวี
พศ.ดร.วีรชาติ ตั้งจิรภัทร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าชานนาวี
รศ.ดร.ทวีช พุฒเจน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าชานนาวี
พศ.ดร.ชูชัย สุจิวรกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าชานนาวี
รศ.ดร.วรัช ก้องกิจกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าชานนาวี
รศ.ดร.พรเกغم จงประดิษฐ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าชานนาวี
ดร.นงลักษณ์ บุญรักตนกิจ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าชานนาวี
ดร.ทรงเกียรติ กั�淋ปัทมาวงศ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าชานนาวี
พศ.ดร.ธิดารัตน์ บุญศรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าชานนาวี
ศ.ดร.ชัยฤทธิ์ ชินณะราศรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าชานนาวี
พศ.ดร.พิชญ์ สุธีรวรรณานา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าชานนาวี
พศ.ดร.สันติ เจริญพรพัฒนา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าชานนาวี
รศ.ดร.วิโรจน์ ศรีสุรภานนท์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าชานนาวี
พศ.ดร.มโนชน สารพักทิพาก	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ดร.ณัฐพงศ์ มงคลชัย	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
พศ.ดร.กิตติภูมิ รอดสิน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
รศ.ดร.สมิตร ส่างพิริยะกิจ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
รศ.ดร.ชวัญเนตร สมบัติสมภพ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
พศ.ดร.พิทaya แจ่มสว่าง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
อ.สุรัตน์ ศรีขันธ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ดร.ณพล ออยู่่รรพต	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
รศ.ดร.กีรติกานต์ พิริยะกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
พศ.ดร.ชัยศาสตร์ ศักดิศรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
พศ.ดร.กวน ตันติเสวี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
รศ.ดร.วรรณวิทย์ แฉ้มทอง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
พศ.ดร.ศักดิ์ กตเวทวารักษ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
พศ.ดร.ชัยรัตน์ ชีระวัฒนสุข	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

รศ.ดร.สุพรชัย อุทัยนกุมล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
รศ.การุณ ใจปัญญา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
รศ.ดร.สันติชัย อินทรพิชัย	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ดร.เจนจิต เอี่ยมจตุรภักธร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ศ.ดร.ปิติ สุคนธสุขกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ผศ.ดร.ศิริศักดิ์ คงสมศักดิ์ศกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ดร.ประสิทธิ์ ประมงอุคมรัตน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
รศ.ดร.กิตติชัย ธนทรพย์สิน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
รศ.ดร.เทอดศักดิ์ รองวิริยะพานิช	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
รศ.ดร.กมลวัลย์ ลือปะระเสวีฐุ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ผศ.ดร.สุขัญญา โภปยະนันทน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ดร.ภาณุวัฒน์ เป็นทอง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ผศ.ดร.สยาม แกเมบุนทด	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ดร.กฤษษ์ชัย ศรีนุญมา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
รศ.ดร.พิฒนา อุดมวรรตน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ผศ.ดร.พิจิตร เจียมวงศ์กร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ผศ.ดร.วีโอลักษณ์ สารมูล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ผศ.ดร.ปิติศานต์ กรริ่มมาตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏโภชนา
ดร.จตุพล ตั้งปากิต	มหาวิทยาลัยราชภัฏโภชนา
ดร.สมชาย ทองอรุณศรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏโภชนา
ดร.เกียรติสุดา สมนา	มหาวิทยาลัยราชภัฏโภชนา
ดร.รัฐพล สมนา	มหาวิทยาลัยราชภัฏโภชนา
รศ.ดร.สิทธิชัย แสงอาทิตย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏโภชนา
ผศ.ดร.ปริยาพร ไกษมา	มหาวิทยาลัยราชภัฏโภชนา
รศ.ดร.วชรภูมิ เบญญา โภพาร	มหาวิทยาลัยราชภัฏโภชนา
ผศ.ดร.รัฐพล ภู่บุบพาพันธ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏโภชนา
ผศ.ดร.พรพจน์ ตันเสิง	มหาวิทยาลัยราชภัฏโภชนา
ดร.วรรณคณา แสงสร้อย	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
รศ.ดร.บุรณัตร พัตติเวรະ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
รศ.ดร.นกร ภู่โรคม	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
รศ.ดร.ชาลิต ชาลีรักษ์ตระกุล	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
รศ.ดร.สาียนต์ ศิริมนตรี	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
รศ.ดร.อุรุยา ลีຍະວັນຍິ່ງ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รศ.ดร.วีรยา นิมอ้อขย	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อ.ภัคพงษ์ หอมเนียม	มหาวิทยาลัยนเรศวร
คร.รัฐภูมิ ปริชาดปรีชา	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ดร.กำพล ทรัพย์สมบูรณ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ดร.ศิริชัย ตันรัตนวงศ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผศ.ดร.ทวีชัย สำราญวนานิช	มหาวิทยาลัยนรภพ
ผศ.ดร.ธารમนุญ รักมีมาสเมือง	มหาวิทยาลัยนรภพ
ดร.เพชรรัตน์ ลีมสุปรียารัตน์	มหาวิทยาลัยนรภพ
ดร.วรรณวรังษ์ รัตนานิคม	มหาวิทยาลัยนรภพ
ผศ.ดร.สยาม อึ้มศิริ	มหาวิทยาลัยนรภพ
ดร.สิทธิภัสร์ เอื้ออภิวัชร์	มหาวิทยาลัยนรภพ
ดร.ปิติ ใจนวรวรรณสินธุ์	มหาวิทยาลัยนรภพ
ร.อ.ผศ.ดร.สราเวช ลักษณะไถ	มหาวิทยาลัยนรภพ
ดร.ฐิติมา วงศ์อินดา	มหาวิทยาลัยนรภพ
ดร.พักรพงษ์ อาสาเจนดา	มหาวิทยาลัยนรภพ
ผศ.ดร.ณัฐพงษ์ คำรงวิริยะนุภาพ	มหาวิทยาลัยพะเยา
ผศ.ดร.สมบูรณ์ เชียงจิน	มหาวิทยาลัยพะเยา
ผศ.ดร.กฤษณ์ ชัยนุสด	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผศ.ดร.สมชาย ปฐมศิริ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ดร.วศพร เดชะพิรพานิช	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ดร.ณัฐวัฒน์ จุฑารัตน์	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผศ.ดร.ภาสกร ชัยวิริยะวงศ์	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ดร.วิชัยรัตน์ แก้วเจ้อ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
รศ.ดร.สุชาติ ลีมกตัญญู	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ดร.ปรเมศwar์ เหลือเทพ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ดร.สุกกาลพัช เจนจิวัฒนกุล	มหาวิทยาลัยสหศิลป์
ผศ.ดร.เกรียงศักดิ์ แก้วกุลชัย	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
รศ.ดร.สถาพร โภคาก	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ผศ.ดร.สิทธิชา เจนศิริศักดิ์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
น.อ.รศ.ดร.ธนากร พิรประพันธ์	รร นาเยรีօอาກาศ
ผศ.ดร.ธนา clad คงสมบูรณ์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
รศ.แحملนทอง เหล่าคงดาวร	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
รศ.ดร.จักรพงษ์ พงษ์เพ็ง	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

รศ.ดร. ไชยิชัย เจริญงาม

สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย

ดร.สุเมธ องกิดติกุล

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย

หมายเหตุ: เรียงลำดับตามชื่อสถาบันการศึกษา หน่วยงานราชการ และหน่วยงานอิสระ (ก-ส)

ผลกระทบของชนิดวัสดุประสานต่อการขยายตัวของมอร์ตาร์ในสารละลายโซเดียมซัลเฟต
Effect of Binder Types on Expansion of Mortar in Sodium Sulfate Solution

อภิชา หมุนพันธ์^{1,*} นฤชาดิ ชูเมือง² รำสิง ชัยหลีเจริญ³ และ ปิติศานต์ กรรัมภกุตร⁴

^{1,2,3,4} ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชั้นบุรี

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลกระทบของวัสดุประสาน (เก้าออย จำนวน 4 ชนิด ประกอบด้วยหินภูเขาและหินปูน) ต่อการขยายตัวของมอร์ตาร์ในสารละลายโซเดียมซัลเฟต ผลการศึกษาพบว่า ในสารละลายโซเดียมซัลเฟตนั้น การขยายตัวของมอร์ตาร์บูนที่มีแต่ปูนซึ่งมีปริมาณที่ต่ำกว่า 5 ล้าน มีค่าอัตราการขยายตัวของมอร์ตาร์ลดลงมากกว่า 5 ล้าน ในขณะที่การขยายตัวของมอร์ตาร์ที่มีหินภูเขาและหินปูนอยู่ในปริมาณที่เท่ากันกับหินภูนที่มีปริมาณที่ต่ำกว่า 5 ล้าน ยกเว้นเมื่อแทนที่หินปูนด้วยหินภูเขาและหินปูนที่มีปริมาณที่ต่ำกว่า 5 ล้าน ค่าอัตราการขยายตัวของมอร์ตาร์จะเพิ่มขึ้น แต่เมื่อหินภูเขานำมาแทนที่หินภูนที่มีปริมาณที่ต่ำกว่า 5 ล้าน ค่าอัตราการขยายตัวของมอร์ตาร์จะลดลง

(OPC) specimens. While expansion of mortar with fly ash, ground granulated blast-furnace slag, silica fume and limestone powder was less than that of OPC specimens. Except mortar with limestone powder only and with fly ash having high CaO content or ground granulated blast-furnace slag in small amounts whether replace only both limestone powder was slightly more than OPC specimens. Finally the expansion of mortar with and/or had more expansion than mortar with low CaO content.

Keywords: Mortar, Binder material, Expansion, Sodium sulfate solution

1. คำนำ

เนื่องจากปัญหาสภาวะโลกร้อนและการอนุรักษ์พลังงานรวมถึงสภาวะการเปลี่ยนทางด้านเศรษฐกิจปัจจุบัน ทำให้มีการนำวัสดุทดแทนปูนซึ่งมีปริมาณที่ต่ำกว่า 5 ล้าน มาใช้ในอุตสาหกรรมคอนกรีตเพิ่มมากขึ้น ทางพิจารณาประযุกษาจากการใช้วัสดุทดแทนปูนที่มีขนาดโดยเฉพาะกรณีวัสดุเหลือใช้จากอุตสาหกรรมต่างๆ อาทิเช่น เก้าออย (Fly Ash) ซึ่งเป็นผลผลิตได้จากการเผาตัวหินภูเขาและหินปูน (Ground Granulated Blast-furnace Slag) ซึ่งเกิดจากการกระบวนการผลิตกลุ่มเหล็กซิลิกาฟูม (Silica fume) ซึ่งเป็นผลผลิตได้ของโรงงานผลิตซิลิกอนแมททัลและไฮโรซิลิกอนอัลลอยด์ และหินปูน (Limestone Powder) ซึ่งเป็นผลผลิตได้จากการเผาหินทรายที่มีหินอุกตราช์กรรมการผลิตปูนที่มีปริมาณที่ต่ำกว่า 5 ล้าน ค่าอัตราการขยายตัวของมอร์ตาร์จะลดลง

ค่าสำคัญ: มอร์ตาร์, วัสดุประสาน, การขยายตัว, สารละลายโซเดียมซัลเฟต

Abstract

This research aims to study the effect of binder types (fly ash, ground granulated blast-furnace slag, silica fume and limestone powder) on expansion of mortar in sodium sulfate solution. The study found that expansion of mortar portland cement type 5 was lower than that of portland cement type 1

* Corresponding author. (อภิชา หมุนพันธ์)

E-mail: ud.bvss_x_kingdom@hotmail.com

และพัฒนาคุณสมบัติบางประการของคอนกรีตให้ดีขึ้น รวมทั้งสามารถแก้ปัญหาการก้าจัดของเสียงและท่วงประยุทธ์พลังงาน

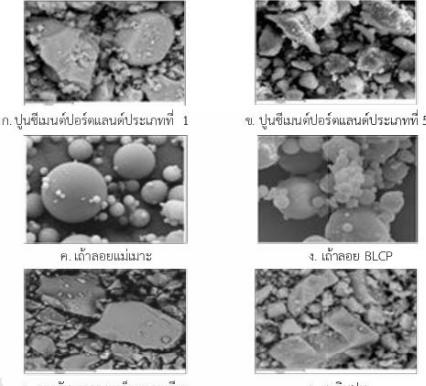
ปัจจุบันสีก่อสร้างต่างๆที่ใช้ค่อนข้างเป็นสีดูดซับสารเคมีอย่างมาก เช่นสีน้ำมันพืชกับสารละลายคัลเพต (SO_4^{2-}) ทำให้ค่อนข้างถูกกัดกร่อน ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างทางส่วนเสียหาย ดังนั้นการก่อสร้างอาคารคอนกรีตจึงเป็นต้องพิจารณาความคงทนของคอนกรีตที่สีน้ำมันพืชกับสารละลายคัลเพตที่จะเข้าไปอัดลึก ประการหนึ่งที่สำคัญก็คือการพิจารณาในการก่อสร้างอาคาร เช่น น้ำที่ดิน น้ำทะเล บริเวณชายฝั่งทะเล และน้ำเสียจากโรงงาน เป็นต้น สภาพแวดล้อมดังกล่าวมีสารละลายต้านฟล์ฟล์เข้าไปอยู่ในห้องรีซอร์นอยู่กับสภาพแวดล้อมสถานที่นั้น สารละลายขัดต่อความร้อนกัดกร่อนสร้างความเสียหายให้กับคอนกรีตโดยตรง ส่งผลกระทบให้สีก่อสร้างหักน้ำเสียหายตามไปด้วย น้ำไปสูญเสียพลังงานโครงสร้างที่ทำให้สีน้ำมันเสื่อมประปานในการซ่อมแซม จากการสืบค้นผลงานวิจัย [1,2,3,4] ที่นี้ได้ผลในแนวทางเดียวกันกับกล่าวต่อการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยวัสดุปูอิฐ Pozzolan materials) เนื่อง เก้าออย และตะกรันค่าลดลงเหลือเบี้ยเดิม ในอัตราร่วงที่เท่ากันสมสามารถด้านทานค่าเพื่อตัวอ่อนกว่าค่าก่อสร้างของอ่างข่ายให้เกิดผลได้เท่านั้น ด้วยอ่อนกว่าเท่านั้น ค่อนกรีตที่ใช้เก้าออยแทนที่ปูนซีเมนต์จะตัวกว่าไม่มีการแทนที่เมื่อสัมผัสกับสารละลายโซเดียมซัลไฟต์ในสารละลาย เมกโนเจี้ยนจะแตกตัวกับกลับแยกกันได้เทียบกับการไม่เมกโนเจี้ยน [1,2,4]

ดังนั้นงานวิจัยนี้ได้ศึกษาถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจที่บิดเบือนต่อการขยายตัวของมอร์การ์ในสารสนเทศโดยเดิมทั่วโลก (เด็กอ่อนจำนวน 4 ปีบิดเบือนต่อผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจ เช่น กิจกรรมทางเศรษฐกิจ และผู้คนในปูโร) สำนักงานสหภาพอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยที่บางส่วนของวัสดุประปาสามารถเพิ่มหรือลดลงที่หมายความของค่าคงรักษาที่ไว้วัสดุจากการอุดตันรวมถึงกล่าวกับโครงสร้างรากของค่าคงรักษาที่สัมภาระกับเรื่องราวลึกลับเช่นเดียวกัน

2. วิธีการศึกษา

2.1 วัสดุที่ใช้ในการศึกษา

สำหรับวัสดุประสานที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย บุนทีเม็นต์ปอร์ต์แลนด์เพรเกทที่ 1 และบลูเชปที่ 5 เก้าออย (จากโรงไฟฟ้าเมืองจันวน 3 พันต์ และ BLCP จันวน 1 พันต์) ตะกรันเดคอลุ่มเหล็กดมอยด์ คลิป้า ฟูม และผงฟูนปู (หานาด 8 ไมล์โคโลเนีย) มาร์ตรูมไฮทาร์แมมน้ำร้อนผ่านตัวการเบอร์ 4 และสารละลายอัลฟ์เต็ติกซ์ดีเมทัลฟ์เต็ต ไดร์บูร์ที่ 1 และส่งภาพถ่ายขยายกำลังสูงของกล้องของวัสดุประสานที่ใช้ในการศึกษาโดยวีรี Scanning Electronic Microscope (SEM) กำลังขยาย 3,500 เท่า ส่วนตารางที่ 1 แสดงองค์ประกอบทางเคมี ความถ่วงจำเพาะ และความอุดстойคิวเรนนิล ของวัสดุประสานที่ใช้ในการศึกษา

รูปที่ 1 ลักษณะของอนุภาคของวัสดุประสานซึ่งเป็นภาพถ่าย SEM กำลังขยาย 3,500 เท่า

พาราที่ 1 องค์ประกอบทางเคมี ความถ่วงจำเพาะ และความลuable
โดยวิธีนับ ของวัสดุประisanที่ใช้ในการศึกษา

อัตราส่วน พารามิเตอร์ เชิงเคมี และภูมิศาสตร์	บัญชีเชิงคณิตศาสตร์		ผลลัพธ์ทางเคมี				ผลการ ทดสอบ	ตัวอย่าง ที่ 1	ตัวอย่าง ที่ 5	ผล พิชิตชัย
	ชนิดแก๊ส	ปริมาณแก๊ส	แม่แบบ	BLCP	FA	FB	FC	FD		
SiO ₂	18.93	20.97	35.71	26.61	25.22	61.46	34.06	92.00	-	0.45
Al ₂ O ₃	5.51	3.49	20.44	13.60	13.88	20.27	16.27	0.70	-	0.05
Fe ₂ O ₃	3.31	4.34	15.54	18.34	17.39	5.56	1.70	1.20	-	0.03
CaO	65.53	63.86	16.52	24.97	26.25	1.73	36.05	0.20	-	55.20
MgO	12.4	3.33	2.00	2.33	2.38	0.96	7.38	0.20	-	0.34
Na ₂ O	0.15	2.12	1.15	1.75	1.40	0.73	2.16	-	-	<0.01
K ₂ O	0.31	0.12	2.41	1.77	1.92	1.56	0.21	-	-	<0.01
SO ₃	2.88	0.47	4.26	8.53	9.44	0.38	1.09	1.50	-	0.01
LOI	-	-	1.44	0.49	0.53	0.56	5.38	1.44	-	43.12
Free SiO ₂	100	101	1.71	3.93	3.06	0.03	-	-	-	-
ความ ถ่วงจำเพาะ	3.12	3.18	2.53	2.35	2.61	2.22	2.96	2.21	-	2.69
ความ คงทนต่อ ไฟฟ้าและ ความร้อน;	3,190	3,340	2,723	2,867	2,820	2,722	4,600	-	-	5,210

หมายเหตุ : เมื่อค่า N_{abs} บนส่วนไม่สามารถใช้ค่าความคงเดิมของอัตราการดูดซึ่งไนโตรเจน (N_2) (อาจใช้ชื่อ nitrogen absorption แทน)

2.2 สัดส่วนผู้สมของมอร์ต้าร์ที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาการขยายตัวในสาระลักษณะโดยใช้ค่าเพิ่มของมอร์ต้าร์ผลไม้เข้าด้วย ทดสอบหากองเหล็กบดละเอียด คิลิกาฟูม และผงกิน奴 โดยวัดการขยายตัว (Expansion) ของตัวอย่างมอร์ต้าร์ในสาระลักษณะโดยใช้ค่าเพิ่ม รายละเอียดสัดส่วนผสมของวัสดุปูกระสำน้ำที่แสดงจังหวะที่ 2 ใช้อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุปูกระสำน้ำ เท่ากับ 0.55 และอัตราส่วนทรายต่อวัสดุประภานเท่ากับ 2.75 โดยน้ำหนัก ตลอดการศึกษา

ตารางที่ 2 สัดส่วนสมมอร์ต้าร์ผสมเจ้าலอย ตะกรันเทาคลุกเหล็กบดละเอียด
ชิลิกาฟูม และผงเทียนปุน ที่ใช้ในการศึกษา

ລັດຢູ່ກໍາພົນ	ບຸນເມືອນນັກງານແຜນດີ		ເນື້ອຂອງ				ກວດເບີນ ກາ ມູນ ກາ ມູນ	ຜະນິບ ປຸນ		
	ນະຄານທີ 1	ນະຄານທີ 5	ມະເນົາ		BLCP					
			FA	FB	FC	FD				
C1	1.00	-	-	-	-	-	-	-		
C5	-	1.00	-	-	-	-	-	-		
20FA	0.80	-	0.20	-	-	-	-	-		
40FA	0.60	-	0.40	-	-	-	-	-		
20FB	0.80	-	-	0.20	-	-	-	-		
40FB	0.60	-	-	0.40	-	-	-	-		
20FC	0.80	-	-	-	0.20	-	-	-		
40FC	0.60	-	-	-	0.40	-	-	-		
20FD	0.80	-	-	-	-	0.20	-	-		
40FD	0.60	-	-	-	-	0.40	-	-		
30SL	0.70	-	-	-	-	-	0.30	-		
50SL	0.50	-	-	-	-	-	0.50	-		
5SF	0.95	-	-	-	-	-	-	0.05		
10SF	0.90	-	-	-	-	-	-	0.10		
5LP	0.95	-	-	-	-	-	-	0.05		
10LP	0.90	-	-	-	-	-	-	0.10		
15FA-5LP	0.80	-	0.15	-	-	-	-	0.05		
10FA-10LP	0.80	-	0.10	-	-	-	-	0.10		
35FA-5LP	0.60	-	0.35	-	-	-	-	0.05		
30FA-10LP	0.60	-	0.30	-	-	-	-	0.10		
15FB-5LP	0.80	-	-	0.15	-	-	-	0.05		
30FB-10LP	0.60	-	-	0.30	-	-	-	0.10		
15FC-5LP	0.80	-	-	-	0.15	-	-	0.05		
30FC-10LP	0.60	-	-	-	0.30	-	-	0.10		
15FD-5LP	0.80	-	-	-	-	0.15	-	0.05		
30FD-10LP	0.60	-	-	-	-	0.30	-	0.10		
25SL-5LP	0.70	-	-	-	-	-	0.25	-		
20SL-10LP	0.70	-	-	-	-	-	0.20	-		
45SL-5LP	0.50	-	-	-	-	-	0.45	-		
40SL-10LP	0.50	-	-	-	-	-	0.40	-		
55SL-5LP	0.90	-	-	-	-	-	-	0.05		
30SF-5LP	0.85	-	-	-	-	-	-	0.10		

ໜາຍເຫດ

C1 หมายถึง มอร์ตัร์ปูนซีเมนต์ปอร์ടแลนด์ประเทกที่ 1 อ้วน

C5 หมายถึง มอร์ต้าร์ปูนซีเมนต์ปอร์ทแลนด์ประเภทที่ 5 ล้วน

20FA หมายถึง มอร์ตัร์บูนชิเม้นต์ปอร์ටแลตน์ค์ปรับอากาศที่ 1 แกนที่ตัวขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ A ร้อยละ 20
30SL หมายถึง มอร์ตัร์บูนชิเมэнต์ปอร์ටแลตน์ค์ปรับอากาศที่ 1 แกนที่ตัวขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ B

ຮັບສະ 30
SLP ນາງຄົນ ມີລົງທຶນກໍານົມບໍລິຫານດົກປະເມນຕົກປະເມກທີ 1 ແກ້ວທີ່ຂອງເພື່ອນິນິນູ້ຂອງລະ 5
15FA-SLP ນາງຄົນ ມີລົງທຶນກໍານົມບໍລິຫານດົກປະເມນຕົກປະເມກທີ 1 ແກ້ວທີ່ຂອງເພື່ອນິນິນູ້ຂອງລະ 5
25SL-SLP ນາງຄົນ ມີລົງທຶນກໍານົມບໍລິຫານດົກປະເມນຕົກປະເມກທີ 1 ແກ້ວທີ່ຂອງຄະກົງຄາດຄຸນເຫຼົກ
ຮັບສະ 25 ຮຳມັກທຶນກົນປົກຂອງລະ 5

2.3 วิธีการศึกษา

การศึกษาการขยายตัวในสารละลายโพลีเติมชีสเพฟของหัวอย่างมาร์ค้าโดยใช้ขั้นบากต่ำกว่า $25 \times 25 \times 285$ มม.³ ทำการนึ่งหัวอย่างในน้ำปูนขาวอิ้มด้านเป็นเวลา 28 วัน หลังจากนั้นหัวอย่างมาร์ค้ารีวีฟไปในสารละลายโพลีเติมชีสเพฟที่มีความเข้มข้น 1 วอชเชส 5 โดยนำหัวน้ำดัก โดยที่ทำการทดสอบการขยายตัวของหัวอย่างในสารละลายโพลีเติมชีสเพฟที่อุ่น 2, 4, 8 และ 13 สัปดาห์ และทุกๆ 8 สัปดาห์ซึ่งแล้วเสร็จส่วนผสมมาร์ค้ารีวีฟ 3 หัวอย่างเพื่อเฉลี่ยหาค่ารายชีวภาพตัว โดยใช้ปริมาณของสารละลายชีสเพฟที่อุ่น

ปริมาณของตัวอย่างมีร้อยละ 4:1 และมีการเปลี่ยนสารละลายชัลเพตทุกๆ 2 เดือนของการแทร็คตัวอย่าง

3. ผลการศึกษาและวิเคราะห์

การพิจารณาการขยายตัวของหัวบ่อมอร์ตัวในสารละลายโพลีเมฟันน์ได้จากการผลิตทบทาจากานนิดและปริมาณการแทนที่ของช่วงสุดประisan และผลกระทบจากานนิดของเก้าออย ต่อการขยายตัวในสารละลายโพลีเมฟันน์โดยมีร้อยละเอียงดั้นน์

3.1 ผลกระทบจากนิยมและปริมาณการแทนที่ของวัสดุประสานต่อการขยายตัวของมอร์ต้าร์

1) วัสดุประสานร่วม 2 ชนิด

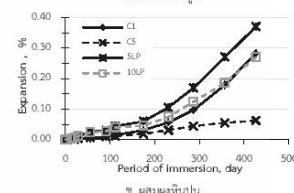
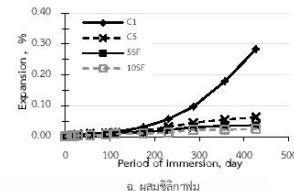
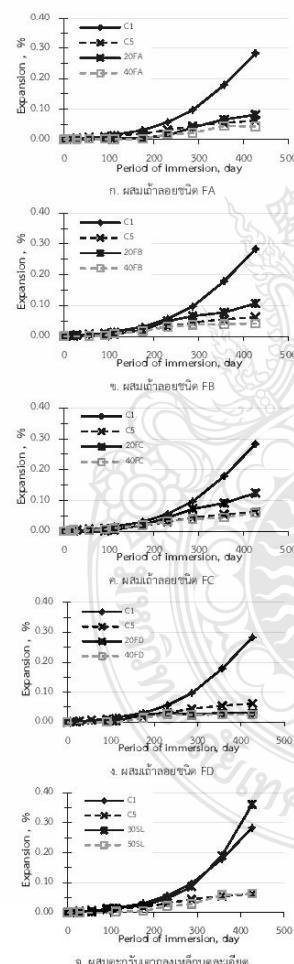
รูปที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวของด้วยอัตราของเมอร์คัร์ กับอุณหภูมิที่ในสารละลายน้ำโดยมีขนาดเพลฟักของด้วยอัตราที่เท่ากับดัชนีประสานร่วม 2 นิยม พบว่า การขยายตัวของเมอร์คัร์รูปนี้เด่นที่ปอร์ตแลนด์ ประเทศไทยที่ 1 ล้าน มีค่ามากกว่าของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ส่วน ห้องนี้เนื่องจากเวิร์กไมล์ไดร์คอล์ดเส้นใยซีเมนต์ (C_4A) ในปูนซีเมนต์ที่ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 มีค่ามากกว่าของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ทำให้เกิดบริมาณอิปัชและ Ettringite มากกว่า ส่งผลให้เกิดการขยายตัวที่มากกว่า ส่วนการขยายตัวของเมอร์คัร์จะลดลงถ้าอยู่ (ตั้ง 4 ชนิด) ร้อยละ 20 และ 40 (รูปที่ 2 ลีบ 2) มีค่าน้อยกว่า หรือใกล้เคียงกับของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 ล้าน ห้องนี้เนื่องจากแทนที่ด้วยเกลืออยอนัน เป็นการลดบริมาณปูนซีเมนต์ และผลจากปฏิกิริยาปูนโซล่าจะช่วยลด $Ca(OH)_2$ ซึ่งทำให้เกิดอิปัชและ Ettringite น้อย ส่งผลให้เกิดต่ำของการขยายตัวน้อย โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับเวิร์กไมล์ถ้าอยู่ที่ 40%

สาหรับการขยายตัวของมอร์กัร์ฟสมคากวนเดกาลูนเหล็กบดละเอียด ร้อยละ 30 มีแนวโน้มมากกว่าเรือไอกีเพียงขั้งของปูนซีเมนต์ปอร์ทแลนด์ ประเภทที่ 1 ล้าน ทั้งนี้เพิ่มภาระการแทนที่ต่อหัวรันเดกาลูนเหล็กบดละเอียดซึ่ง มีผลลดเพิ่มของไอโซ (CaO) ค่อนข้างสูง (ร้อยละ 36.05) ในบริเวณที่บ้อนนั้น ปฏิกริยาของไอโซลานกิดนัยสั้นๆ ทำให้หลักบริเวณ $\text{Ca}(\text{OH})_2$ ได้น้ำหนักให้ Ettringite เกิดมาก ในขณะที่มอร์กัร์ฟสมคากวนเดกาลูนเหล็กบดละเอียด ร้อยละ 50 มีค่าการขยายตัวใกล้เคียงกับเรือไอกีและโน้มในที่บ้อนนี้กว่าของปูนซีเมนต์ปอร์ทแลนด์ประเภทที่ 5 ล้าน ทั้งนี้เนื่องจากการแทนที่ร้อยละ 50 ทำให้ปฏิกริยาของไอโซลานกิดมาก สามารถลดบริเวณ $\text{Ca}(\text{OH})_2$ ได้มากทำให้เกิด Ettringite น้อย

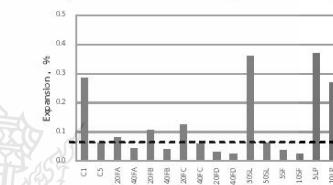
ในส่วนการขยายตัวของมอร์ตัฟสมูทดินปูนร้อยละ 5 และ 10 จะมีแนวโน้มมากกว่าหรือใกล้เคียงกับของปูนซิเมนต์ปอร์ทแลนด์ประเภทที่ 1 ถ้วน ข้อดีที่สำคัญของมอร์ตัฟปูนคือสามารถเก็บไว้ได้ยาวนานกว่าปูนซิเมนต์ปอร์ทแลนด์ทั้งนี้ก็ได้รับความจำกัดอยู่บ้างคือต้องใช้เวลาในการติดต่อและต้องมีการหยอดน้ำอย่างต่อเนื่อง

คุณสมบัติทางกายภาพ ก่อวัวร์คิงทินปูนจะเข้าไปอุดช่องว่างในเมอร์ตัร์ท้าวให้เมอร์ตัร์มีความแน่นเพิ่มขึ้น และทำให้ห้องว่างเหลือน้อยลงสำหรับการเกิด Ettringite ทำให้เกิดการขยายตัวมากขึ้น และพบว่าการขยายตัวของเมอร์ตัร์ผสมผงหินปูนร้อยละ 5 มีมากกว่าของร้อยละ 10 ทั้งนี้อาจเป็น เพราะการผสมผงหินปูนร้อยละ 5 อาจทำให้เมอร์ตัร์มีความทึบแน่นมากกว่าห้องร้อยละ 10 ซึ่งมีห้องว่างสำหรับเกิด Ettringite น้อยกว่า จึงทำให้เกิดการขยายตัวมากกว่า

ส่วนรูปที่ 3 แสดงการขยายตัวในสารละลายน้ำโดยใช้เม็ดเพลทของห้องว่างเมอร์ตัร์ปูนซีเมนต์ปอร์ทแลนด์ล้วน และเมอร์ตัร์ผสมเมล็ดถั่ว ผสมคละวัสดุกุลงหลักบดละเอียด ผสมติ๊กกาญจน์ และผสมผงหินปูน ทั้งหมด 61 สัปดาห์ ซึ่งห้องนี้ได้ตัดเฉพาะผลกราฟของห้องว่างที่ไม่รวมถึงการแทนที่ของสัตประสาณดังกล่าว ต่อการขยายตัวในสารละลายน้ำโดยใช้เม็ดเพลทของเมอร์ตัร์ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

รูปที่ 2 ความอ่อนน้อมเอี้ยวของห้องว่างที่เก็บอยู่ในการแข็งสารละลายน้ำโดยใช้เม็ดเพลทของห้องว่างเมอร์ตัร์ปูนซีเมนต์ปอร์ทแลนด์ล้วน และเมอร์ตัร์ผสมเมล็ดถั่ว ผสมคละวัสดุกุลงหลักบดละเอียด ผสมติ๊กกาญจน์ และผสมผงหินปูน

รูปที่ 3 การขยายตัวในสารละลายน้ำโดยใช้เม็ดเพลทของห้องว่างเมอร์ตัร์ปูนซีเมนต์ปอร์ทแลนด์ล้วน และเมอร์ตัร์ผสมเมล็ดถั่ว และเมอร์ตัร์คละวัสดุกุลงหลักบดละเอียด ผสมติ๊กกาญจน์ และผสมผงหินปูน ทั้งหมด 61 สัปดาห์

● วัสดุประسانร่วม 3 ชนิด

รูปที่ 4 แสดงความลึกพื้นที่ระหว่างการขยายตัวของห้องว่างเมอร์ตัร์ กับอุปกรณ์ภายในสารละลายน้ำโดยใช้เม็ดเพลทของห้องว่างเมอร์ตัร์ที่ใช้วัสดุประسانร่วม 3 ชนิด พบว่า การขยายตัวของเมอร์ตัร์ผสมเมล็ดถั่ว FA ร้อยละ 10 ร่วมกับผงหินปูนร้อยละ 10 และผสมเมล็ดถั่วร้อยละ 15 ร่วมกับผงหินปูนร้อยละ 5 (รูปที่ 4) จะมีค่านอกกว่าของห้องว่างที่มีเม็ดเพลทแลนด์ ประسانรุ่น 1 ล้าน ห้องนี้เนื่องจากการแทนที่ห้องว่างที่ให้ห้องว่าง FA ซึ่งมีปริมาณ CaO ค่อนข้างสูง (ร้อยละ 16.52) ในบริเวณที่ค่าผลจากปฏิกิริยาปูอ่าเชิง ลักษณะรุ่นลด Ca(OH)₂ ได้น้ำซึ่งทำให้เกิด Ettringite มากขึ้น และผงหินปูนจะช่วยในการเคลื่อนที่ของห้องว่างที่ให้ห้องว่างเมอร์ตัร์มีห้องว่างน้อยลง ส่วนเมอร์ตัร์ผสมเมล็ดถั่ว FA ร้อยละ 30 ร่วมกับผงหินปูนร้อยละ 10 และผสมเมล็ดถั่ว FA ร้อยละ 35 ร่วมกับผงหินปูนร้อยละ 5 กลับให้ค่าการขยายตัวที่ห้องว่างของห้องว่างที่มีเม็ดเพลทแลนด์ประسانรุ่น 5 ล้าน ห้องนี้ เป็นเพราะการผสมเมล็ดถั่ว FA ในปริมาณมากเป็นการลดปริมาณผงหินปูนซีเมนต์แล้ว และทำให้เป็นปฏิกิริยาปูอ่าเชิงลดลงเกิดได้มากขึ้น จึงทำให้เกิด Ettringite น้อยลง ซึ่งทั้งหมดที่ห้องว่างที่มีเม็ดเพลทแลนด์ประسانรุ่น 5 ล้าน ห้องนี้ นำไปใช้ในการผลิตห้องว่างที่ให้ห้องว่างเมอร์ตัร์มีห้องว่างน้อยลง

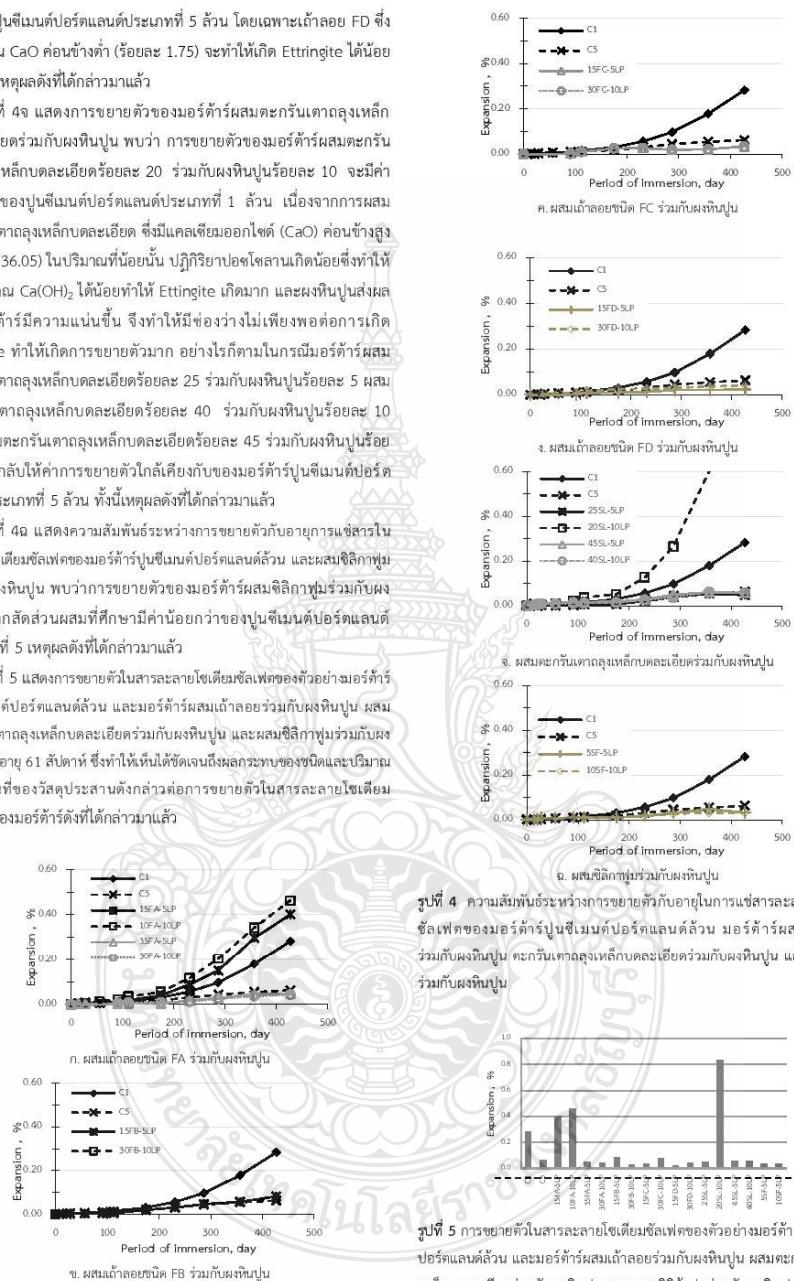
ส่วนการขยายตัวในสารละลายน้ำโดยใช้เม็ดเพลทของเมอร์ตัร์ผสมเมล็ดถั่ว FB, FC และ FD ซึ่งเป็นการผสมเมล็ดถั่วแต่ละชนิดร่วมกับผงหินปูน (รูปที่ 4x ลึก 4) พบว่าทุกสัดส่วนผสมของเมอร์ตัร์จะให้ค่าห้องว่างที่ห้องว่างน้อยลง

กับของปูนซีเมนต์ปอร์ทแลนด์ประเภทที่ 5 ล้วน โดยเฉพาะถ้า含有 FD ซึ่งมีปริมาณ CaO ค่อนข้างต่ำ (ร้อยละ 1.75) จะทำให้เกิด Ettringite ได้น้อยมาก ซึ่งเหตุผลดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

รูปที่ 4 แสดงการขยายตัวของมอร์ตาร์ทั้งผสานและครันเตาดุงเหล็ก บดละเอียดร่วมกับผงทินปูน พบว่า การขยายตัวของมอร์ตัร์ทั้งผสานและครันเตาดุงเหล็กบดละเอียดร้อยละ 20 ร่วมกับผงทินปูนร้อยละ 10 จะมีค่ามากกว่าของปูนซีเมนต์ปอร์ทแลนด์ประเภทที่ 1 ล้วน เมื่อจากการผสาน ตากครันเตาดุงเหล็กบดละเอียด ซึ่งมีแคลเซียมออกไซด์ (CaO) ค่อนข้างสูง (ร้อยละ 36.05) ในปริมาณที่น้อยนั้น ปฏิกิริยาทางเคมีกัดน้ำอย่างที่ทำให้คลอเรติน $\text{Ca}(\text{OH})_2$ ได้อ่อนหักให้เกิด Ettringite เกิดมาก และผงทินปูนส่งผลให้มอร์ตัร์มีความแน่นขึ้น จึงทำให้มีค่าที่รองกว่าไม่เพียงพอต่อการเกิด Ettringite ทำให้เกิดการขยายตัว慢 อย่างไรก็ตามในการผสานมอร์ตัร์ทั้งผสานและครันเตาดุงเหล็กบดละเอียดร้อยละ 25 ร่วมกับผงทินปูนร้อยละ 5 ผลผสานจะครันเตาดุงเหล็กบดละเอียดร้อยละ 40 ร่วมกับผงทินปูนร้อยละ 10 และผสานครันเตาดุงเหล็กบดละเอียดร้อยละ 25 ร่วมกับผงทินปูนร้อยละ 5 กลับให้ค่าการขยายตัวใกล้เคียงกับของมอร์ตัร์ปูนซีเมนต์ปอร์ทแลนด์ประเภทที่ 5 ล้วน ทั้งนี้เหตุผลดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

รูปที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอุณหภูมิที่ต้องการ บนลักษณะเดียวกันของมอร์ตัร์ปูนซีเมนต์ปอร์ทแลนด์ล้วน และผสานซิลิกาฟูน ร่วมกับผงทินปูน พบว่าการขยายตัวของมอร์ตัร์ทั้งผสานและซิลิกาฟูนร่วมกับผงทินปูนทุกสัดส่วนผสมที่ศึกษามีค่าน้อยกว่าของปูนซีเมนต์ปอร์ทแลนด์ประเภทที่ 5 เหตุผลดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

รูปที่ 5 แสดงการขยายตัวในสารละลายโซเดียมเชิงกรานต์ทั่วไปของมอร์ตัร์ปูนซีเมนต์ปอร์ทแลนด์ล้วน และมอร์ตัร์ทั้งผสานและซิลิกาฟูนร่วมกับผงทินปูน ผสาน ตากครันเตาดุงเหล็กบดละเอียดร่วมกับผงทินปูน และผสานซิลิกาฟูนร่วมกับผงทินปูน ที่อายุ 61 สปัตต์ที่ซึ่งทำให้เกิดเจลเม็ดหลอดทดลองของห้องน้ำและปริมาณการแพนที่ของสัตว์ประสาดังกล่าวต่อการขยายตัวในสารละลายโซเดียมเชิงกรานต์ทั่วไปของมอร์ตัร์ทั้งผสานและซิลิกาฟูนร่วมกับผงทินปูน

รูปที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอุณหภูมิในการแพะสารละลายโซเดียมเชิงกรานต์ทั่วไปของมอร์ตัร์ปูนซีเมนต์ปอร์ทแลนด์ล้วน และผสานซิลิกาฟูนร่วมกับผงทินปูน ตากครันเตาดุงเหล็กบดละเอียดร่วมกับผงทินปูน และซิลิกาฟูนร่วมกับผงทินปูน

รูปที่ 5 การขยายตัวในสารละลายโซเดียมเชิงกรานต์ทั่วไปของมอร์ตัร์ปูนซีเมนต์ปอร์ทแลนด์ล้วน และมอร์ตัร์ทั้งผสานและซิลิกาฟูนร่วมกับผงทินปูน ผสาน ตากครันเตาดุงเหล็กบดละเอียดร่วมกับผงทินปูน และผสานซิลิกาฟูนร่วมกับผงทินปูน ที่อายุ 61 สปัตต์

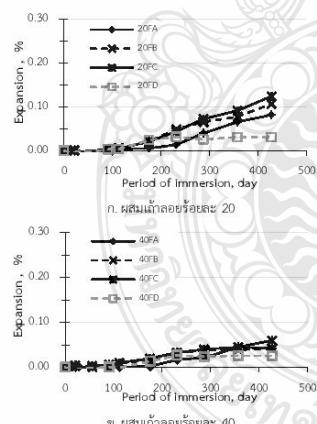
3.2 ผลกระทบจากชนิดของเก้าออยต่อการขยายตัวของมอร์ตาร์ใน 4. บทสรุป

สารละลายน้ำที่มีผลต่อการขยายตัวของมอร์ตาร์

สำหรับชนิดของเก้าออยที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ 4 ชนิด คือเก้าออยแม่เมษะ จำนวน 3 ชนิด ได้แก่ FA, FB และ FC และอีก 1 ชนิด เป็นเก้าออย BLCP คือ FD จากการพิจารณาที่มีผลกระทบจากชนิดของเก้าออยต่อการขยายตัวของตัวอย่างมอร์ตาร์ในสารละลายน้ำโดยเดิมที่มีรายละเอียดดังนี้

รูปที่ 6 ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวของมอร์ตาร์กับอายุการแข็ง化ในสารละลายน้ำเดิมที่มีผลต่อการขยายตัวของมอร์ตาร์และเก้าออยที่ 4 ชนิด พ่วงว่ามอตอตัวอย่างร้อยละ 20 (รูปที่ 6) การขยายตัวของมอร์ตาร์เก้าออย FC มีค่าการขยายตัวมากที่สุด ถัดมาเป็นเก้าออย FB, FA และ FD ตามลำดับ ทั้งนี้เพราประมาณ CaO ของเก้าออย FC มีค่ามากที่สุด (ร้อยละ 26.25) ถัดมาของเก้าออย FB (ร้อยละ 24.97) เก้าออย FC (ร้อยละ 16.52) และของ FD น้อยที่สุด (ร้อยละ 1.73) ซึ่งส่งผลให้การขยายตัวมีค่ามากขึ้นตามปริมาณ CaO ที่สูง เมื่อเท่านั้นในปริมาณน้อย (ร้อยละ 20) เหตุผลด้วยความแล้ว และรวมทั้งปริมาณ Free CaO ของเก้าออย FC และ FB มีค่าต่ำลง (ร้อยละ 3.06 และ 3.93 ตามลำดับ) ซึ่งทำให้เกิด $\text{Ca}(\text{OH})_2$ มากขึ้น ส่งผลให้เกิด Ettringite มากขึ้น

รูปที่ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวของมอร์ตาร์กับอายุการแข็ง化ในสารละลายน้ำเดิมที่มีผลต่อการขยายตัวของมอร์ตาร์และเก้าออยที่ 4 ชนิด ร้อยละ 40 พบว่าการขยายตัวของมอร์ตาร์เก้าออยแต่ละชนิดเมื่อเทียบเทียบกับเม็ดเงินโน้มในไฟฟ้าเดียวกันกับของมอร์ตาร์และเก้าออยร้อยละ 20 กล่าวคือเก้าออย FC มีค่าการขยายตัวมากที่สุด ถัดมาเป็นเก้าออย FB, FA และ FD ตามลำดับ โดยการขยายตัวของมอร์ตาร์และเก้าออยร้อยละ 40 จะมีค่าน้อยกว่าของเม็ดเงินเม็ดเงินร้อยละ 20

รูปที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายตัวกับอายุในการแข็ง化และการแข็ง化ในสารละลายน้ำเดิมที่มีผลต่อการขยายตัวของมอร์ตาร์และเก้าออยร้อยละ 20 และร้อยละ 40

จากการศึกษาที่ได้รับการวิจัยนี้ สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ในสารละลายน้ำเดิมที่มีผลต่อการขยายตัวของมอร์ตาร์ ปูนซีเมนต์ปอร์ทแลนด์ประเวทที่ 5 ล้วน มีค่าตัวอย่างบานปูนซีเมนต์ปอร์ทแลนด์ประเวทที่ 1 ล้วน ในขณะที่การขยายตัวของมอร์ตาร์และเก้าออยต่อการแข็ง化ต่างๆ หลักๆ คือการซึมซึบและผงที่มีค่าตัวอย่างบานปูนซีเมนต์ปอร์ทแลนด์ประเวทที่ 1 ล้วน ยกเว้นเมื่อแทนที่ตัวผงที่บานปูนอย่างเดียว และแทนที่ด้วยเก้าออยหรือตากลุ่มหลักบดละเอียดในปริมาณที่ต้องใช้ ไม่ว่าจะแทนที่ต่างเดียว และ/หรือร่วมกับผงที่บานปูน จะให้ค่าการขยายตัวมากกว่าหรือใกล้เคียงกับของบานปูนซีเมนต์ปอร์ทแลนด์ประเวทที่ 1 ล้วน

2. การขยายตัวในสารละลายน้ำเดิมที่มีผลต่อการขยายตัวของมอร์ตาร์และเก้าออยที่มีปริมาณ CaO สูง มีแนวโน้มให้ค่าการขยายตัวของมอร์ตาร์มากกว่าเก้าออยที่มีปริมาณ CaO ต่ำ

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ที่ให้การสนับสนุนทุนวิจัยนงประภาณประจ้าในงานวิจัยนี้

เอกสารอ้างอิง

- [1] บริษัทฯ จินดาประเสริฐ, ชัย จากรพีภักดิ์ “ปูนซีเมนต์ ปอร์ทแลนด์ คอนกรีต” ปฏิวิริยาแห่งบานปูนซีเมนต์กับน้ำ, วัสดุปอร์ทแลนด์, พิมพ์ครั้งที่ 7.
- [2] American Society for Testing and Material, Annual Book of ASTM Standard, V 04.02, Easton, Md., USA, 1996.
- [3] กระทรวงอุตสาหกรรม, “กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เก้าออยจากถ่านหินไฟฟ้าในสัดผสมคอนกรีต,” มาตรฐาน มอก.2135-2545. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม, 2546, หน้า 3.
- [4] สถาบัน ห้องปฏิบัติฯ, ติลอก คุรุตันเวช และ ชัย จตุรพิภักดิ์กุล, “การทดสอบและประเมินค่าทดสอบต่อคุณสมบัติต่อเก้าออยถ่านหิน,” การสัมมนาทางวิชาการเรื่องการนำถ่านหินที่ในประเทศไทยมาใช้ในงานคอนกรีต, ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว.
- [5] Krammart P., and Tangtermsisrikul S., 2002. “Strength Reduction and Expansion of Mortars with Fly Ash,” Research and Development Journal of the Engineering Institute of Thailand, V.13, No.3 pp. 9-16.
- [6] Krammart P., and Tangtermsisrikul S., 2004. “Expansion, Strength Reduction and Weight Loss of Fly Ash Concrete in Sulfate Solution,” ASEAN Journal on SCIENCE & TECHNOLOGY FOR DEVELOPMENT, V12.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล	นายอภิชา หนูพันธ์
วัน เดือน ปีเกิด	24 เมษายน 2518
ที่อยู่	11 ซอย 4 ถนนรายอุธิศ 1 ตำบลบ่อ Yang อำเภอเมืองสงขลา ^{จังหวัดสงขลา 90110}
การศึกษา	ปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรังสิต ครุวิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ พ.ศ. 2552 ถึงปัจจุบัน
ประสบการณ์การทำงาน	091-847-8926
เบอร์โทรศัพท์	apicha.c5@gmail.com
อีเมลล์	

